

மரணத்திற்குப் பின்..!

- சடவாதம்
- பௌத்தம்
- வேதாந்தம்
- மறைஞானம்
- கீபுறு
- ஆவியியல்
- தற்கால அறிஞர்
- பண்டைக் கருத்துகள்

அனைத்தும் கூறுவது என்ன?

பொ. சங்கரப்பிள்ளை

மரணத்திற்குப் பின்...!

பொ.சங்கரப்பிள்ளை
B.A. (Lond.), B.Sc. (Econ.) (Hons.) (Lond.),
B.Com. (Hons.) (Lond.), M.Sc. (Econ.) (Lond.)

வெளியீடு & விற்பனை
குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்

3, மெய்கை விநாயகர் தெரு,
வழி: குமரன் காலனி, 7வது தெரு,
வடபழனி, சென்னை- 600 026.

! ...நம்பி ப்ருங்கிக்குரைவ

முதற் பதிப்பு : 1985
மறு பதிப்பு : 2005

©

விலை: ரூ. 70.00

Title : **MARANATHIRKUP PIN...**
Subject : **After Death**
Author : P. Sangarapillai
Size : 12.5 × 18 cm
No. of Pages : 224
Type : 11 Point
Paper Used : 11.6 Kg Cream Wove
Binding : Art Board
Price : **Rs. 70.00**
Sales ® : **Kumaran Publishers**
3 (12), Meigai Vinayagar Street,
off: Kumaran Colony 7th Street,
Vadapalani, Chennai-600 026.
Typeset By : Sivaa Graphics, Chennai - 94.
Cell : 9282152070

"மரணம் எப்படிப் பட்டதாக இருக்கும் என்பது அவரவரின் வாழ்க்கையைப் பொறுத்ததாகும். பிறப்பிலும் பார்க்க இறப்பு வேதனையானதன்று. ஆனால் மக்கள் மரணத்துக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்றனர். இப்பயமே பெரும்பாலான கோளாறுகளுக்குக் காரணமாகும். பிறப்பைப் பற்றி விஞ்ஞானிகளும் வைத்தியரும் ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். பிறப்பைச் சுலபமாக்கும் வழி வகைகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். ஆனால் இறப்பைப் பற்றி இவர்கள் ஆராய்வதில்லை."

முன்னுரை

“மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வுண்டா?”

“நான் யார்?”

பண்டு தொட்டு இன்று வரையும் மக்கள் இக் கேள்விகளைப் பற்றிச் சிந்தித்து வருகின்றனர்.

நாம் வாழ்க்கையிற் காண்பவையும் அனுபவிப்பவையும் எல்லாம் நிலையற்றவை. அநித்தியமானவை. தோற்றமும் மாற்றமும் நாசமுமுடையவை.

இவற்றையெல்லாங் கடந்த நித்திய மெய்ப் பொருளுண்டா என்பதை அறிய மக்கள் ஆவற்படுகின்றனர். காலத்துக்குக் காலம் பற்பல மெய்ஞ்ஞானிகளும் திருவடியார்களும் தோன்றி இக்கேள்விகளுக்கு விடையளித்தனர்.

இவ்விடைகளைச் சாதாரண மக்கள் விளங்கிக் கொள்வது கடினமாகும். பல விடைகள் முரண்பட்டவை போலவும் எமது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதன போலவும் தோன்றுகின்றன.

உலகிற் பல சமயங்களுள். இச்சமயங்களும் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கின்றன.

சமய விடைகளும் சில வேளைகளில் முரண்பட்டவையாக இருக்கின்றன. எனினும் இக்கேள்விகளுக்கு விடைகள் முக்கியமானவை என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனென்றால், எமது வாழ்வும் வளமும், சீரும் சிறப்பும், நோக்கங்களும் இலட்சியங்களும், சிந்தனைகளும்

செயல்களும், பண்பாடும் நாகரிகமும், தர்மமும் அதர்மமும் நாம் இக்கேள்விகளுக்கு அளிக்கும் விடைகளைப் பொறுத்தனவாகும்.

ஒருநாள் சொப்பன்கோவர் எனுஞ் சர்மன் தத்துவஞானி ஒரு பூங்காவில் நாடோடி போன்று அலைந்து கொண்டிருந்தார்.

பூங்காக் காவலன் 'நீ யார்?' என அவரைக் கேட்டான்.

"அதை அறியவே நானும் ஆவற்படுகிறேன்" எனச் சொப்பன்கோவர் கூறினார்.

இந்திய முனிவர்களையும், ஞானிகளையும் பற்றியும் இப்படிப்பட்ட கதைகளுள்.

நீ யார்? நான் யார்? எனத் திருவடியார் பிறான்சிஸ் கேட்கிறார்.

"உன்னை நீ அறி" என்பது டெல்பி ஆலயத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்களில் ஒன்றாகும்.

'நீ யார்? உனது யாது? எங்கிருந்து நீ வந்தாய்? சகோதரனே இவற்றைப்பற்றி சிந்தி' எனச் சங்கராச்சாரியார் கூறுகிறார்.

கடவுள் ஒருவன் உளன் எனவும் ஆன்மாக்கள் பல உளவெனவும் ஆன்மாக்கள் இறைவனை உணர்ந்து அவனை அடைவதே முத்தி எனவும் ஆஸ்திக (Theistic) மதங்கள் கூறுகின்றன! இறைவனை உணருவதற்கும் தன்னையறிவது முதற் படியாகும்.

'மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வுண்டெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இல்லையென வேறு சிலர் கூறுகின்றனர். இவற்றில் உண்மை யாது?' இக்கேள்விக்கு விடையே நசிகேதன் எமராஜனிடம் கேட்ட மூன்றாவது வரமாகும். இது தேவருமறியா இரகசியம் என எமராஜன் இக்கேள்விக்கு

விடையளிக்க மறுத்தான். வேறு வரம் கேட்குமாறு சொன்னான் நசிகேதன் வேறு வரங் கேட்காது தொடர்ந்து வற்புறுத்தவே எமராஜன் அவனுக்கு இப்பரம இரகசியத்தை உபதேசித்தா னென்பது உபநிடதக் கதை.

“பல கோடி மக்கள் இவ்வுலகில் இறந்த போதிலும் அவர்களில் எவராது திரும்பி வந்து எமக்கு உண்மையைக் கூறவில்லை. ஆதலால் மரணத்துக்குப் பின் என்ன என்பதை நாம் இறந்த பின்புதான் அறியலாம்”-உமார்கய்யாம். இவ்வாக்கியந்தானும் உண்மையானதா?

வாதத்தினாலும், தர்க்கத்தினாலும் உண்மையை அறிந்து விடலாமெனப் பலர் நம்புகின்றனர். வாதத்திறனையும் தர்க்கச் சீரையும் பகுத்தறிவு நுட்பத்தையும் மெச்சுகிறோம். வாதப் புரட்டல்களுக்கு (Sophistry) பண்டைக் கிரேக்கர் களிடையில் மட்டுமின்றி இன்றும் எல்லா நாடுகளிலும் பெருமதிப்புண்டு. எனினும் வாதங்களும் கொள்கைகளும் ஒரு பக்கச் சார்புடையவை. பூரண உண்மைக்கு வழி காட்டாக் காரணங்கள்

(அ) வாதிப்போர் தமது முடிவுகளுக்கேற்ற வைத்துக் கோடல்களை மறுக்க முடியாத உண்மைகளாக எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வைத்துக் கோடல்களின் உண்மை களை ஆராய்வதில்லை. வாதத்தின் ஒவ்வொரு படியிலும் மேலும் தமக்குச் சாதகமான வைத்துக்கோடல்களைச் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர்.

(ஆ) காட்சி, காண் பொருளை மட்டுமன்றி ஓரளவுக்குக் காண்பவனையும் பொறுத்ததாகும். அது போன்று வாத முடிவுகளும் வாதிப்போன் அனுபவங்களையும், முற்சாய்வு களையும் பொறுத்தனவாகும். புதிய கருத்துக்களை விளங்கிக் கொள்வது கடினமன்று. ஆனால் எமது மனத்தில் வேரூன்றிய பழைய கருத்துக்களைக் களைவது கடினமாகும்.

(இ) “எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

வாதங்களில் இந்த மனப்பான்மை இல்லை. முன்னரே தாம் கொண்ட கருத்துக்கள் முற்சாய்வுகளிலிருந்து வட்ட வட்டமாக வாதித்து மக்கள் தாம் முன்னரே நிச்சயித்த முடிவுகளுக்கு வருகின்றனர். வாதங்கள் பெரும்பாலும் பிரசாரங்களாகும். சர்வாதிகாரத்தைச் சனநாயகம் எனவும் முதலாளித்துவத்தை சோசலிசம் எனவும் சுரண்டலையும் அநீதியையையும் தர்மம் எனவும், இன மதத்துவேஷத்தை மைத்திரியம் எனவும் வாதிக்கலாம். வாதத்தினால் உண்மையைக் கண்டவர் இல்லை. நிரூபித்தவருமில்லை.

(ஈ) வாதிப்போர். சொற்களுக்கே தமக்கேற்ற கருத்துக்களைக் கொடுக்கின்றனர். உதாரணமாக இந்திய தரிசனங்களில் மெய்மை, மாயை, சூனியம் அத்துவைதம் முதலிய சொற்கள் பல கருத்துக்களிற் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

(உ) எல்லா மக்களுக்கும் ஆணவமும் நான் எனது என்ற அகங்காரமும் ஓரளவுக்காவது உண்டு. உண்மைக்கே சொத்துரிமை கோருகிறார்கள். உண்மையை அறிவதற்கு இந்த நான் பெருந்தடையாகும். சமயத் துறையிலும் பார்க்க அரசியற் பொருளாதாரத் துறைகளில் இந்த நான் போக்கு அதிகமாகவுண்டு.

சமய வாதங்களிலும் இந்த நாளைக் காணலாம். “எனது சமயமே உண்மையானது, எனது கடவுளே, உண்மையானவர்” எனப் பல நான்கள் வாதிக்கின்றனர்.

(ஊ) உண்மையை உணருவதற்குக் கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் தடைகளாகும். பகுக்கப் பகுக்க நாம் உண்மையிலிருந்து மேலும் மேலும் விலகிச் செல்லலாம். வரைந்த எல்லைகளுக்குள்ளும் வகுத்த இலக்கணத்தின் படியும் நாம் சிந்தித்து முடிவு காண்பதைப் பகுத்தறிவு அல்லது பொதுவறிவு என்கிறோம். இப்பகுத்தறிவின்

எல்லைகளை உணருவதே சிறந்த பகுத்தறிவாகும். எமது பொது அறிவையும் பகுத்தறிவையும் முற்றாகப் புறக்கணிக்கவும் முடியாது. புறக்கணித்தால், சிந்தித்து முடிவு காணச் சாதாரண மக்களினால் இயலாது. எல்லாக் கொள்கைகளையும் பற்றி விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். பூரண உண்மையை அறிவதற்கு நூற்படிப்பும் பகுத்தறிவும் போதா. இவற்றுக்கு மேம்பட்ட உள்ளுணர்வு அல்லது மெய்ஞ்ஞானம் வேண்டும்.

(எ) விஞ்ஞானங்கள் பயன்படுத்தும் தர்க்கமுறைகள் சடவுலகைப் பற்றிய தராதர (relative) உண்மைகளை அறிய உதவுகின்றன. பூரண அல்லது பரம (absolute) உண்மையை அறிய உதவா. இவை தொடர்புகளைக் காட்டினும் மூல காரணத்தைக் காட்டா. விஞ்ஞான உண்மைகள் தவறானவைகளல்ல. ஆனாற் பரிபூரணமானவைகளும்ல்ல.

'நான் யார்? மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வுண்டா?' என்ற வினாக்களுக்குச் சைவசித்தாந்தம் கூறும் விளக்கங்களைச் 'சைவசித்தாந்தம்' என்ற நூலில் ஆராய்ந்துள்ளேன்.

இதே வினாக்களுக்குச் சடவாதம், பௌத்தம், வேதாந்தம், மறைஞானம், கீபுறு, கிறித்துவ மதங்கள், ஆவியியலார், பண்டை எகிப்தியர், சோகிரட்டீஸ், பிளேற்றோ போன்ற அறிஞர்கள், தற்கால மேனாட்டு அறிஞர்கள் கூறியவற்றை இந் நூலில் ஆராய்ந்துள்ளேன்.

விருப்பு, வெறுப்பற்ற சிந்தனை மூலம், நான் எனது என்ற எண்ணமற்ற சிந்தனை மூலம் உண்மையைத் தேடிக்காண முயலுங்கள்.

கலிபோனியா, U.S.A.

பொ. சங்கரப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
முன்னுரை	4
1. சடவாதம் அல்லது உலகாயதம்	11
2. பெளத்தம்	29
3. வேதாந்தம்- கேவலஅத்துவைதம்	51
4. மறை ஞானம்	74
5. கீபுறு மதமும் கிறித்தவமும்	100
6. ஆனியியல்	119
7. பண்டைக்கால மக்களின் கருத்துக்கள்	144
8. தற்கால மேனாட்டு அறிஞர் சிலர்	175
9. முடிவுரை	202

வினாக்கள்

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

We Tamils

நாம் தமிழர்

சைவ சித்தாந்தம்

1. சடவாதம் அல்லது உலகாயதம் (MATERIALISM)

சடவாதக் கொள்கைகள் பண்டு தொட்டுள. இந்தியத் தரிசனங்களில் சட வாதமும் ஒன்றாகும். கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மணிமேகலை ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார் உலகாயதத்தை அறுவகைச் சமயங்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறார். சடவாத முதலுடை இயற்றியவர் இந்திரனுடைய புரோகிதரான பிருகஸ்பதி என்பது மரபுக்கதை. சடவாதிகள் சார்வாக்கர் பிருகஸ்பதி என்பது மரபுக்கதை. சடவாதிகள் சார்வர்க்கர் எனப்பட்டனர். தூல தேகான்ம வாதம், சூக்கும தேகான்ம வாதம், இந்திரியான்ம வாதம், அந்தக்கரணான்ம வாதம், பிராணான்ம வாதம், சமுதாய வாதம் எனப் பலதிறப்பட்ட சடவாதக் கொள்கைகள் இருந்தன. பண்டு தொட்டுச் சடவாதக் கொள்கைகள் சமயக் கொள்கைகளுக்கு முரண்பட்டவை ஆகக் கருதப்பட்டன. சமயம் மனிதன் தனது மன ஆறுதலுக்காக வகுத்த கற்பனை என்பது சடவாதிகளின் வாதமாகும்.

ஆதி கால மக்கள் விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியில்லாது அறியாமையில் வாழ்ந்தனர். இயற்கைத் தோற்றப் பாடுகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது ஆச்சரியப்பட்டனர். இவற்றைக் கண்டு திகிலடைந்தனர். இவற்றைத் தெய்வச் செயல்களாகவும், அற்புதங்களாகவும் கருதினர். இம் மூட நம்பிக்கைகளைப் பூசாரிகள் வளர்த்தனர். மக்களைப்

பயமுறுத்தி அடக்கியாண்டனர். சுரண்டி வாழ்ந்தனர். எமது சித்தர்களிற், சிலரும் சடவாதிகளாவர்.

“அறிவுடைக் கடவுள்கள் ஒன்றேனும் இல்லை— கடவுள் அவ்வவ் வினத்தின் அறியாமை எல்லை.”

“ஆன்மிக வாதம் ஒரு செத்த பிணங்காண்— வேறு ஆகமங்கள் யாவும் புற்று நோயின் ரணம்காண்.”

“ஆன்மா என்பது பொய்யின் கற்பனை— வெறும் ஆத்திக மென்பது தன்னல விற்பனை.”

“வேதங்கள் ஆவது பேசின பேச்சு— உள் உபநிடதங்கள் அச்சத்தின் மூச்சு.”

“பூதங்கள் ஐந்துக்கு மேல்இல்லை என்று—கூறும் புராணங்கள் யாவுமே பொய்யின் குன்று.”

“அடுத்த உலகம் என்றொன்றும் இல்லை— கோள் அடுத்த தல்லால் வேறுலகும் இல்லை.”

“படுத்தும், நரகமும் சொர்க்கமும் இல்லை— மக்கள் பண்படாக் காலத்தில் புகுந்த ஓர் தொல்லை.”

(உலகாயதச் சித்தர்)

தற்காலச் சடவாதக் கொள்கைகள் போன்று பண்டை இந்திய சடவாதக் கொள்கைகள் தெளிவும் விரிவும் உடையனவல்ல. ஆனால், எமது இரு கேள்விகளையும் பொறுத்த மட்டில் எல்லாச் சடவாதக் கொள்கைகளும் ஒரே விடைகள் அளிக்கின்றன. இந்திய சடவாதக் கொள்கையின் சாரத்தைச் சிவஞான சித்தியார், பரபக்கச் செய்யுட்களின் மூலம் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

“ஈண்டளவை காட்சிமன மாதியிரு மூன்றாய் வேண்டுமனு, மானமுத லானபல வேண்டா பூண்டபொருள் பூதமவை புகழ்கடின சீதம் தீண்டரிய வெம்மைசல னத்தினொடு சேர்வே.”

காட்சியளவை ஒன்றே பிரமாணம். ஐயக் காட்சி, வாயிற் காட்சி, விகற்பக் காட்சி, அந்வயக் காட்சி, வெதிரேகக் காட்சி, திரிபுக் காட்சியெனக் காட்சி ஐவகைப்படும். அனுமானம் உரை முதலிய வேறு பிரமாணங்கள் வேண்டிய தில்லை. காட்சியினால் நாம் அறிபவை ஐம்பூதங்களும் அவற்றின் சேர்க்கைகளும் மட்டுமே. கடினம், சீதம், வெப்பம், சலனம் முறையே இப்பூதங்களின் குணங்களாகும் (அதாவது உலகிற் பூதங்களும், அவற்றின் சேர்க்கைகளு மன்றி வேறொன்றுமில்லை)

“ஓத்துறு புணர்ச்சியி னுருக்கள்பல வாகும்
வைத்துறு கடாதிபல மண்ணின்வரு மாபோற்
புத்திகுண நற்பொறி புலன்களிவை யெல்லாம்
இத்தில்வரு நீரினி லெழுங்குமிழி யொத்தே.”

மண்ணிலிருந்து பல வகைப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் செய்யப்படுவது போல பூதங்களின் பலவகைப்பட்ட சேர்க்கைகளினால் எல்லாப் பொருட்களும் உண்டாகின்றன. சேர்க்கை விகிதங்களுக்கு ஏற்றவாறு, பொருட்களின் உருவங் களுங் குணங்களும் வித்தியாசப்படுகின்றன. நீரிற் குமிழி போன்று, இந்த உருவங்களும் குணங்களும், தோன்றி மறை கின்றன (ஐம்பொறிகள் அந்தக்கரணங்கள். மூளை முதலியனவும் பூதங்களின் சேர்க்கைகள். உணர்ச்சி, சிந்தித்தல், துணிதல் முதலியன பூதச் சேர்க்கைகளின் குணங்களாகும். உருவங்களும் குணங்களும், இடையறாது மாறுகின்றன. பொருட்கள் ஒன்றையொன்று கவருகின்றன. பூதங்களின் சேர்க்கைகள் தற்செயலானவை. அவற்றைச் சேர்ப்பதற்கு ஒருவன் வேண்டியதில்லை. இயற்கையில் ஒழுங்குமுறைகளிருப்பின், அவை பௌதிக விதிகளாகும்)

“பூதமதி னொன்றுபிரி யப்புல னிறக்கும்
நீதியினி னிற்பன நடப்பனவும் முற்போல

ஒதும்வகை யாகியுறு காரிய முலந்தால்
ஆதியவை யாமிதனை யறிவதறி வாமே.”

சேர்க்கையிலுள்ள பூதங்களில் ஒன்றாகிய வாயு பிரிய இந்திரியங்கள் கெடும். புலனுணர்ச்சிகள் அற்றுப் போகும். குணம் புத்தி அழியும், இது மனிதருக்கேயன்றித் தாவர சங்கமங்களுக்கும் உண்மையாகும். சேர்க்கை குலையும் போது, பூதங்கள் மறுபடியும் பூதங்களாகின்றன. இதை யறிவதே ஞானம்.

“இப்படி யன்றிக் கன்மம் உயிரிறை வேறுண்டென்று
செப்பிடு மவர்க்கு மன்னோர் செய்திடும் குற்றமென்னோ
ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகனொரு முயற்கொம் பேறிக்
தப்பிலா காயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றி னாரே.”

உயிர்ப்புப் பூதக் கூட்டத்தினாலுண்டாகும் உணர் வாகிய குணமாகும். அறியாமையினால் மக்கள் இதனைத் தனிப் பட்ட ஆன்மா அல்லது உயிர் என எண்ணுகிறார்கள். பூதங் களேயன்றி வேறு இறைவனோ, ஆன்மாவோ கன்மமோ உண்டெனக் கூறுவது வெறுங் கற்பனையாகும். ஏனோ சமயவாதிகள் இவ்வாறு கூறி மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்?

“செய்திடும் கன்ம மெல்லாம் செய்தவர் தம்மைப் பற்றி
எய்திடு மென்னின் இங்கே மாய்ந்திடும் ஏய்வ தெங்ஙன்
மெய்தரு தூலம் கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவு மென்னில்
ஐயனே தீபம் போனால் அதனொளி யாவ துண்டோ.”

முற் பிறப்பிலே செய்த கன்மம் எல்லாம் கெடாமல் நின்று இப்பிறப்பிலே பயனை அளிக்கும் என்கின்றனர். ஒரு பிறப்பிலே செய்த கன்மங்கள் அப்பிறப்புக் காயத்தோடு அழியுமாதலால் மறு பிறப்பிற் பயனை அளிப்பது எங்ஙனம்? சூக்குமமாய் நின்று பொருந்துமென்னின், திரியோடு கூடி நின்ற விளக்கொளி, திரி இல்லாதவிடத்து இருக்குமா?

“காயத்தின் குணமதன்றி கண்டதான் மாவுண் டாயின்
மாயத்திற் சொல்லி டாதே மனமுத லாறி னுக்கும்
நேயத்த தாக வேண்டு மன்றியே நிகழ்த்து முண்மை
தேயத்தின் முயற்கொம் பெல்லை செப்புவோர் செய்தி யாமே.”

பாக்கும் வெற்றிலையும் சுண்ணாம்பும் கூடியவிடத்து
முன்பில்லாத சிவப்பு நிறம் ஒன்று உண்டாவது போலப்
பூதங்களின் சேர்க்கையினால் ஓர் உணர்வு உண்டாகிறது.
அவ்வாறன்றி, ஆன்மா என வேறொன்றுமில்லை.
உண்டாயின், அது காட்சிக்குப் புலனாக வேண்டும். ஆன்மா
என ஒன்றுண்டு எனக் கூறுவது கற்பனையாகும். (நான்
யார் என்ற கேள்விக்கு இச்செய்யுள் விடையளிக்கிறது.
தன்னுணர்வு பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடத்தின்
குணமென்பது தற்காலச் சடவாதக் கொள்கையுமாகும்)

“அருவமே இறைவ னாகில், அறிவின்றா காய மாகும்
உருவமே யென்னிற் பூதக் கூட்டத்தி லொருவ னாகும்
மருவிய, விரண்டுங் கூடி நிற்பவ னென்னின் மண்மேல்
இருவிகம் பொருகல் லேந்தி நிற்குமோ இயம்பிடாயே.”

இறைவன் அருபியாகில் அவன் ஆகாயம் போன்று
அறிவில்லாப் பொருளாவான். உருபியாகில் அவன் பூதச்
சேர்க்கையில் ஒன்றாவான். உருபியும் அருபியும் என்னின்
உருபமும் அருபமும் ஒன்று சேரா, (இறைவன் என
ஒன்றில்லை. இதுவும் சமய வாதிகளின் கற்பனை)

“பூதத்தே அன்னமாகி அன்னத்தா லுடம்பு புத்தி
பேதித்தே மனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்த வின்று
வேதத்தே யுரைக்கவென்னோ மேதினி யோர் களெல்லாம்
கேதத்தே வீழ்ந்து வேறு நெறியல கேட்கு மாறே”

நிலம் முதலிய பூதங்களிலிருந்து உணவும் உணவி
லிருந்து உடம்பும் உடம்பிலிருந்து புத்தியும் புத்தியிலிருந்து
மனமும் தோன்றின. என வேதங்களே கூறுகின்றன.

அவ்வாறிருக்க, உலக மக்கள் வேறு நெறிகள் கேட்டு வருந்துவதென்னோ?

“போகத்தை மண்ணிற் கண்டு விட்டுப் போய் விண்ணிற்கொள்ள மோகத்தராகி அல்லல் முயன்றுழல் மூட ரெல்லாம் தாகத்திற் தண்ணீர் கண்டு விட்டுப்போய்த் தண்ணீர் கேட்டுச் சோகித்தே உண்ண எண்ணித் துயருறு வார்க ளந்தோ”

இவ்வுலகிலுள்ள போகங்களை அனுபவியாது, மறுவுலகிற் பேரின்பம் அனுபவிக்கலாமென்று மூடர் எண்ணுகின்றனர். வீணாகக் கவலைப்பட்டு வருந்துகின்றனர். அந்தோ இவர்களின் அறியாமை! கையில் தண்ணீர் இருக்க அதைக் குடிக்காது தண்ணீருக்குப் பிச்சை கேட்டு அலைந்து திரிவோரை இவர்கள் ஒத்துவராவர்.

“வீட்டினை யுளதென் றோடி மெலிவதிங் கென்னை வீடு காட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர் கரியவை யுண்டேல் காட்டீர் நாட்டினில் அரசு னாணைக் கிசையவே நடந்து நாடும் ஈட்டிய பொருள் கொண்டிங்கே இன்பத்து ளிசைந்தி டீரே.”

இறந்த பின்பு சுவர்க்கமோ முத்தியோ அடைய வேண்டுமென்று மக்கள் கவலைப்படுகின்றனர். இந்த வீட்டைக் கண்டவரில்லை. அதைக் காட்டினவருமில்லை. இது வீண்கனவு. நாட்டில் அரசன் ஆணைப்படி நடக்க வேண்டும். இயன்ற மட்டும் செல்வத்தைத் திரட்ட வேண்டும். ஈட்டிய செல்வத்தை அனுபவித்து இன்பத்தை உச்சமாக்க வேண்டும்.

மேனாட்டுச் சடவாதக் கொள்கைகள்

“மேனாடுகளிலுஞ் சடவாதக் கொள்கைகள் மிகப் பழங்காலந் தொட்டு இருந்து வருகின்றன. சடவாதத்தைத் தற்கால விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிகளின் பின் தோன்றிய கொள்கை என எண்ணுவது தவறாகும். பண்டைக் கிரேக்கத் தத்துவ ஞானிகளிற் பலர் சடவாதிகளாவர். டெமோகிரிற்றஸ் (Democritus) அறிஸ்ரோற்றல் (Aristotle) எப்பிக்குறஸ்

(Epicurus) கெறக்கிளிற்றஸ் (Heraclitus) உலுக்கி நேஷியஸ் (Lucretius) முதலியோரை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம். நடுக்காலத்தில் வாழ்ந்த சடவாதிகளில் கொப்பர்நிக்கஸ் (Coppernicus) பிறான்சிஸ் பேக்கன் (Francis Bacon) ஸ்பினோசா (Spinoza) ஆகியோர் முக்கியமானவராவர். அறிவு மறுமலர்ச்சிக்கும் கைத்தொழிற் புரட்சிக்கும் பின்பு 18 ஆம் 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளிற் சடவாதக் கொள்கைகள் பெருஞ் செல்வாக் கடைந்தன. பிற்கால சடவாதிகளிற் பின் வருவோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

இங்கிலாந்து -பேக்கன், கொப்ஸ், பெந்தம், லொக், பிறாட்லி.

பிறான்சு- யூலியன் லா மெற்றி (Julian La Metrie) டெனிஸ் டிடெறொட் (Denis Diderot) குளோட் அட்றியன் கெல் வெற்றியஸ் (Claude Adrian Helvetius) போல் கென்றி கொல்பாச் (Paul Henry Holbach)

சர்மனி- பூவர்பாச் (Feuerbach)

உருசியா- மைக்கல் லொமொனோசெவ் (Michael Lomonosov) அலெக்சாண்டர் இறடிஸ்சேவ் (Alexander Radishchev) விசாரியன் லெலின்ஸ்கி (Visarian Belinsky), அலெக்சாண்டர் கேர்சன் (Alexander Herzen), நிக்கொலாய் சேணிசெவ்ஸ்கி (Nicholai Chernyshevsky) நிக்கொலாய் டொப்றோலியுபொவ் (Nicholai Dobroleubov).

இங்கிலாந்தில் தோன்றிய பொருளியலுக்கு அடிப் படையான தத்துவம் லொக்கினதும் பெந்தமினதும், சடவாதப் பயன்பாட்டியலாகும். (Materialistic Utilitarianism)

காலத்துக்குக் காலம் விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிகளுக் கேற்பச் சடவாதக் கொள்கைகள் மாற்றமடைந்து வந்த போதிலும், அடிப்படையான தத்துவம் அதிக மாற்றமடைய வில்லை. 18 ஆம் 19 ஆம் நூற்றாண்டுச் சடவாதம்

பொறித்தவ (Mechanistic) சடவாதம் எனப்படும். மனிதனை ஒரு பொறிக்குச் சமமாகக் கருதினர். நியூற்றனின் பௌதிக விதிகள் இதற்கு அடிப்படையாகும் எனினும் நியூற்றன் சடவாதியல்லர். இடாவினின் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையும் இக்காலத்ததாகும். பழைய சடவாதக் கொள்கைகளை விளக்குவது எனது நோக்கமன்று. சடவாதத்துக்கு உதாரணமாக மார்க்சியன் தருக்கியற் சடவாதத்தின் (Marxian Dialectic Materialism) சாரத்தை இங்கு சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

கேகலின் தருக்க இயலையும் (Hegel's Dialectics) பூவர் பாச்சின் சடவாதத்தையும் (Feuerbach's Materialism) ஒருங்கு சேர்த்து இணைவாக்கி மாக்கம் ஏஞ்சலும் மார்க்சிய தருக்கியற் சடவாதத்தை (Dialectic Materialism) வகுத்தனர். தருக்கியற் சடவாதமும் வரலாற்றுச் சடவாதமும் மார்க்சியத்தின் முக்கிய அம்சங்களாகும். சடத்துக்கு உண்மையான விதிகளைப் பொருளாதாரத்துக்குஞ் சமூகத்துக்கும் பொருத்தியது மார்க்சியத்தின் புதுமையாகும். கேகலின் தருக்க இயலை இங்கு விளக்குவது அனாவசியம். மார்க்சியன் சடவாதப் பகுதியை மட்டுமே இங்கு சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

எண்ணிலாத பல கோடி வகைகளான பொருட்கள் எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அணுவின் நுண் கூறு தொடக்கம் அண்டத்திலுள்ள மிகப் பெரிய கோளங்கள் வரையுமான உயிர்ப்பிலாப் பொருட்களும் அமீபா தொடக்கம் மிகவும் கலப்பானவை வரையுமான உயிர்ப்புள்ள உறுப்பாண்மைகளும் இவற்றில் அடங்கும். பல எமக்குக் கிட்டவும், பல தூரத்திலும், பல வெகு தூரத்திலும் இருக்கின்றன. பல வற்றை எமது கண்களினாற் காண்கிறோம். புலன்களினால் அறிகிறோம். பல எமது காட்சிக்கும் புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவை. அப்பாற்பட்டவற்றிற் சிலவற்றை நுண்

கருவிகள் மூலம் அறிகிறோம். பல நுண் கருவிகளுக்கும் எட்டாதிருக்கலாம். இப்பொருட்களின் உருவங்களும் தன்மைகளும் குணங்களும் வித்தியாசப்படினும், இவையாவும் சட மூலகங்களின் சேர்க்கைகளாகும். சடப் பொருட்களாகும். சேர்க்கை விகிதங்களே வித்தியாசப்படுகின்றன. (சடப் பொருட்களின் மூலகங்கள் அணுக்கள் என மக்கள் பல காலம் நம்பினர். பின்பு, விஞ்ஞானிகள் நேர் எதிர் மின்மங்களே (Protons, Electrons) மூலகங்கள் என்றனர். இன்று சக்தியும் சடமும் ஒன்றென்கின்றனர்) இஃது எவ்வாறாயினும், நாம் காண்பதெல்லாஞ் சடம், சடமின்றி வேறொன்றையுங் காணோம். இந்த அனுபவ உண்மையை மறுக்க முடியாது.

இந்த உண்மையை விஞ்ஞானம் நிரூபிக்கிறது. ஒவ்வொரு பொருளும் அணுத்திரணங்களின் (Molecules) சேர்க்கையாகும். ஒவ்வொரு அணுத்திரணமும் அணுக்களின் சேர்க்கையாகும். ஒவ்வொரு அணுவும் நேர் எதிர் மின்மங்களின் சேர்க்கையாகும். அணுக்கள் சடத்தின் சூக்கும மூலகங்கள் நேர் எதிர் மின்மங்கள் அதி சூக்கும மூலகங்கள், காரண நிலையிலும் காரிய நிலையிலும் சடமொன்றே மெய்ப்பொருள் சடப் பொருட்கள் இடையறாது மாற்ற மடையினும் சட மூலகங்களை ஆக்கவோ, அழிக்கவோ, கூட்டவோ, குறைக்கவோ முடியாது. ஒரு பொருள் அழியும் போது அதிற் சேர்ந்த அணுக்கள் பிரிந்து வேறொரு சேர்க்கையிற் கூடுகின்றன. சடம் நித்திய மெய்ப்பொருளாகும். சடப் பொருட்கள் எமது மனத்தில் எழும் தோற்றப் பாடுகளல்ல. சூனியமும்ல்ல. மனிதனும் ஏனைய உயிரினங்களும் தோன்றுவதற்குப் பல்லாயிரம் மில்லியன் வருடங்களுக்கு முன்னரே, பூமியும் விண்மீன் மண்டலங்களும் கோளங்களும், ஏனைய இயற்கைப் பொருட்களும் தோன்றிவிட்டன. மனிதன் தோன்றும் முன் இவை இருக்கவில்லையா? நாம்

காணும் உலகங்களுக்கும் பொருட்களுக்கும் வாய்மையுண்டு. இவை வாஸ்தவமானவை. இவற்றை எமது மனம் சூனியத்திலிருந்து தோற்றுவிக்கவில்லை. உண்மையாகப் புறம்பேயுள்ள பொருட்களையே எமது புலன்கள் பிரதி விம்பிக்கின்றன மனம் உணருகிறது.

இயக்கம் எல்லாச் சடப்பொருட்களுக்கும் இயல்பான குணமாகும். சடம் எப்பொழுதும் எங்கும் இயக்க நிலையில் இருக்கிறது. இயக்கமின்றிச் சடமில்லை. சடத்தை இயக்குவிக்க ஒருவன் வேண்டியதில்லை. உதாரணமாக நேர் எதிர் மின்மங்களின் இயக்கமின்றி அணுவில்லை. அணுக்களின் இயக்கமின்றிச் சடப்பொருட்களில்லை. பொருட்களை எமது புலன்கள் உணருவதற்கு இந்த இயக்கமே காரணமாகும். இயக்கத்திலிருந்து சக்தி பிரிக்கிறது. இச்சக்தி ஒளி, ஒலி, மின் காந்த அலைகளாகப் பரவுகிறது. இந்த அலைகள் எமது ஐம்புலன்களையும் தாக்குகின்றன எமது புலன்கள் எதிர் விளைவுற்றுப் புறப் பொருட்களைப் பிரதிவிம்பிக்கின்றன. புறப் பொருட்களும் எமது புலன்களும் ஏறக்குறைய ஒத்த மீடிறன்களுடன் (Frequencies) அதிர்வுற்றால் தான் புறப்பொருட்கள் எமது புலன்களுக்குத் தென்படும். கவர்ச்சியும் பிரதிவிம்பித்தலும் எல்லாச் சடப்பொருட்களுக்கும் பொதுவான குணங்களாகும். அளவுகளே வித்தியாசப்படுகின்றன. இப் பரஸ்பரக் கவர்ச்சியே பிரதி விம்பித்தலுக்குக் காரணமாகும். ஒரு சடப்பொருள் புறம்பேயுள்ள வேறொரு சடப்பொருளைப் பிரதி விம்பிக்கிறது. தன்னைத் தானே பிரதி விம்பிக்க அதனால் இயலாது. அது போன்று அஃது இல்பொருளையும் பிரதி விம்பிக்காது; பிரதி விம்பித்தல் நிகழ்வதற்கு இரு சடங்களும் உண்மையாக இருக்க வேண்டும். பிரதி விம்பிக்கும் ஆற்றலும் தன்மையும் சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு வித்தியாசப்படுகின்றன. உயிர்ப்பற்ற

சடப்பொருட்களுக்கும் உயிர்ப்புடைய உறுப்பாண்மை களுக்கும் இவ்வாற்றல்கள் ஒன்றல்ல. வெவ்வேறு அளவாகும்.

உணரும், சிந்திக்கும், முடிவு செய்யும் எமது மனமுஞ் சடமாகும். நெடுங்காலப் பரிணாம வளர்ச்சியினாற் சடம் உணருஞ் சடமாகிற்று. மேலும் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து சிந்தித்தலும் தன்னுணர்வும் உள்ள சடமாகிற்று. பரிணாம வளர்ச்சியின் உச்சப்படி மனிதனின் மனமாகும். மனிதன் சிந்திக்கும் தன்னுணர்வுடைய சடமானவான். சிந்தித்தலும் தன்னுணர்வும் மனிதனுக்குந் தாவர சங்கமங்களுக்கும் ஒன்றல்ல. இவ்வாற்றல்கள் அளவில் விச்சியாசப்பட்டவையாகும். மிருகங்களே எமக்கு மிகவும் கிட்டியவை. மனிதன் பகுத்தறிவுடைய மிருகமாவான். மிருகங்களில் குரங்குகளே எமக்கு அதி மிகவுங் கிட்டியவை. பரிணாம வளர்ச்சியினால் மனிதன் குரங்கிலிருந்து தோன்றினான். பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடத்தின் தன்னுணர்வை மக்கள் அறியாமையினால் ஆன்மா அல்லது உயிர் என்கின்றனர். இதனை உருவகப்படுத்திக் கற்பனை உலகில் கனவு காண்கின்றனர். வானொலிப் பெட்டி பாடுகிறது. அதற்குள் யாரோ ஒருவன் ஒளிந்திருந்து பாடுகிறானெனச் சில பேதைகள் எண்ணுகின்றனர்.

பிரதி விம்பிக்குஞ் சடம் உணருஞ் சடமாகிச் சிந்திக்குஞ் சடமாகித் தன்னுணர்வுடைய சடமாகிப் பகுத்தறிவுடைய சடமாகிய பரிணாம வளர்ச்சிப் படிகளை இப்போது சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். பொருட்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புறும்போது, ஒன்றுக்கொன்று எதிர் விளைவுறுகின்றன. ஒன்றையொன்று பிரதி விம்பிக்கின்றன. இப்பிரதி விம்பித்தல் சுலபமானது. உயிர்ப்பற்றது. சூழ்நிலையிலுள்ள காரணிகளை வேறுபடுத்தி, உணர முடியாதது. சாதகமான காரணிகளைத் தெரிவு செய்யவும் பாதகமான காரணிகளி

லிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்கவும் இயலாதது. உயிர்ப்புள்ள உறுப்பாண்மைகளின் எதிர்விளைவுறுதல் வித்தியாசப் பட்டதாகும் (Living Organisms) இவை சூழ்நிலைகளுக்குத் தம்மை இசைவாக்குகின்றன. பலவகைப்பட்ட தூண்டுகளுக்கு வித்தியாசப்பட்ட வகைகளில் எதிர் விளைவுறுகின்றன. சாதகமான காரணிகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. பாதகமான காரணிகளைத் தவிர்க்கின்றன. உயிர்ப்பற்ற சடம் உயிர்ப்புள்ள உறுப்பாண்மையானது பரிணாம வளர்ச்சிப் படியில் மிக முக்கிய மாற்றமாகும். மனிதனின் மனம் உயர்ந்த பண்பியல் நிலையடைந்த சடமாகும். சூழ்நிலைகளுக்குத் தன்னை இசைவாக்குவது மட்டுமன்றி அவற்றை மாற்றியமைக்கவும் எத்தனிக்கிறது.

உயிர்ப்பற்ற சடப் பொருட்களிலிருந்தே உயிர்ப்புடைய உறுப்பாண்மைகள் தோன்றின என்பதை விஞ்ஞானங்கள் நிரூபிக்கின்றன. இருவகைப் பொருட்களுக்கும் இரசாயன மூலங்கள் ஒன்றாகும். சேர்க்கை விகிதங்களே வித்தியாசப் பட்டவை. உயிர்ப்புள்ள உறுப்பாண்மைகளில் நீரகமும் (Hydrogen), உயிரகமும் (Oxygen), வெடியமும் (Nitrogen) விசேடமாகக் கரியமும் (Carbon) கூடியளவுக்கு உள் ஆரம்பத்தில் எமது பூமிக்கும் அண்டங்களுக்கும் அடிப்படையான வாயு- தூசுப் பொருள் கரியமும் நீரகமும் கலந்த சிக்கலற்ற சேர்க்கையாகும். இதிலிருந்து மிகவுஞ் சிக்கலான சேர்க்கைகள் தோன்றின. பின்பு கிளர்ச்சியூட்டும் அமிலங்கள் தோன்றின. இந்த அமினோ அமிலங்களே புரத (புரோட்டீன்) அணுத்திரணமங்களுக்கு (Molecules) அடிப்படையான மூலங்கள். சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சிப்படி ஒவ்வொன்றிலும் பிரதி விம்பிக்கும் ஆற்றல் வேறுபாடடைந்து வந்த போதிலும், இது வரையும் சட்டத்தின் உயிர்ப்பாற்றல் தோன்றவில்லை. இது வரையுஞ் சடமடைந்த மாற்றங்கள்

பௌதிக இரசாயன மாற்றங்களாகும். அடுத்த மாற்றம் உயிரியல் (Biological) மாற்றமாகும்.

அமினோ அமிலங்களிலிருந்து மூல இரசாயனப் புரோட்டீன் அணுத்திரண்மங்கள் தோன்றின. (Protein Molecules) இவை பல மில்லியன் வருடங்கள் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து உயிர்ப்புடைய திரண்மங்களாகின. இதற்குக் காரணம் புரோட்டீன் அணுத்திரண்மங்கள் சூழலுடன் எதிர்-விளைவுற்று வளர்-சிதைவு மாற்றம் (Metabolism) அடைந்தமையாகும். உயிர்ப்புடைய வற்றுக்கெல்லாஞ் சிறப்பான அம்சம் மெற்றபொலிசிமாகும்: மெற்ற பொலிசிமில் இருபடி முறைகளுள்:

(அ) சூழல்களிலிருந்து ஊட்டச்சத்துக்களை (Nutritive Substances) உறிஞ்சி எடுத்து உள்ளடக்கி அவற்றை உயிர்மங்களாகவும் (cells) இழைமங்களாகவும் (Tissues) மாற்றுவது ஒன்று. இது தன்னொடு இணைவித்தல் (Assimilation) எனப்படும்.

(ஆ) உயிர்மங்களும் இழைமங்களும் சிதைவுறுதலும் அழிதலும் சிதைவுற்றனவற்றைக் கழித்து நீக்கலும் இரண்டாவது. இஃது ஊன்மச்சிதைவு (Dissimilation) எனப்படும்.

மெற்ற பொலிசிமும் தன்னியக்கமான இழப்பு மீட்டும் (Auto Regeneration) உயிர்ப்புள்ள மிகச்சுலபமான உறுப்பாண்மைக்கும் உண்டு. இவை உயிர்ப்பற்ற மிகச் சிக்கலான உறுப்பாண்மைக்குத் தானுமில்லை. உயிர்ப்புடைய புரோட்டீன் உறுப்பாண்மைக்கு மட்டுமே மெற்றபொலிசிம் இயல்பான குணமாகும். உறுப்பாண்மையின் உயிர்ப்புக்கும் அபிவிருத்திக்கும் இந்த மெற்றபொலிசிமே காரணம். மெற்றபொலிசிம் நின்றவுடன் உறுப்பாண்மையின் உயிர்ப்பு அற்று விடும். இதனை மரணம் என்கிறோம். இந்த உண்மையை ஏஞ்சல் தெளிவாக விளக்குகிறார். "உயிர்

எனப்படுவது புரோட்டீன் அணுத்திரண்மங்களின் ஒருவகை நிலையாகும். இவை சூழல்களுடன் இடையறாது மெற்ற பொலிசிம் அடைவது. இவற்றின் உயிர்ப்புக்குக் காரணமாகும். மெற்றபொலிசிம் நின்றவுடன் உயிர்ப்பு அற்று விடும்."

பிரதிவிம்பித்தல் உயிர்ப்பற்ற உயிர்ப்புள்ள எல்லாச் சடங்களுக்கும் பொதுவான குணம். உறுப்பாண்மைகள் உயிர்ப்புடையவையாகியது. இத்தன்மையிற் பெரும் பண்பியல் முன்னேற்றமாகும். முன்னேற்றத்தின் முதற்படி தூண்டிகளுக்கு உணர்வுறுதலாகும். அதாவது நனவுநிலை உணர்வாகும். (Consciousness) இஃது எல்லா உயிர்ப்புடைய உறுப்பாண்மைகளுக்கும் பொதுவான குணமாகும். தாவரங்கள் சூரிய ஒளிக்குக் கூருணர்வுடையவை. அவற்றின் உயிர்ப்புக்கு இந்த ஒலியே காரணம். ஓர் உயிர்ப்புடைய உறுப்பாண்மை அமீபா (Amoeba) எனப்படும். இஃது உணர்வுத் தூண்டிக்கு எதிர் விளைவுறுகிறது. இந்த எதிர் விளைவுறுதல் உயிர்ப்புடையது. தெரிந்தெடுக்கும் (Selective) பண்புடையது. வேண்டியவற்றைத் தன்னோடு இணைக்கிறது (Assimilation) எனினும் அமீபாவில் இஃது ஆரம்ப நிலையில் இருக்கிறது. தெரிந்தெடுக்கும் இணைக்கும் பண்புகள் அதிக வளர்ச்சி அடையவில்லை. ஏனென்றால் அமீபா போன்ற கலப்பற்ற உயிர்ப்புடைய உறுப்பாண்மைகளுக்கு விசேட உறுப்புக்களோ உயிர்ப்புடைய இழைமங்களோ இல்லை. எனவே எதிர் விளைவுறுதல்கள் பொதுவகையானவைகளன்றி விசேட வகைகளானவைகளல்ல.

மேலுஞ் சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின்போது, உயிர்ப்புடைய உறுப்பாண்மைகளும் சூழல்களும் மேலும் மேலுஞ் சிக்கலாகின. புதிய புதிய விசேட வகையான உறுப்புக்களும், உயிர்ப்புடைய இழைமங்களும் தோன்றின. உயர்ந்த பண்பியல் வகையான பிரதி விம்பித்தல்- அதாவது

விசேட வகையான உளப்பாடுகள் (Sensations) தோன்றின. “வெளிப்புறத் தூண்டிகளின் சக்திகளைப் புலனுணர்வு நனவுநிலை உணர்வாக மாற்றுகிறது.” என லெனின் கூறுகிறார். புலனுணர்வுகள் பல்வேறு வகைகளாகின, சூட்சுமமாகின. தாவரங்களையும் மிருகங்களையும் மனிதர்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால் இவ்வித்தியாசங்கள் புலனாகும். சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் மிக உயர்ந்தபடி மனிதனின் மூளையாகும். சடம் சிந்திக்கும் பகுத்தறியும் சடமாகிற்று. மனிதன் புறவுலகைப் பற்றிய உணர்வுகளை மட்டுமின்றித் தன்னுணர்வையும் பெற்றான். சொற்களை வகுத்தான். அவற்றுக்குக் கருத்துக்களைக் கொடுத்தான். சொற்களினின்றுங் கருத்துக்களினறும் அடிப்படையிற் சிந்தித்து முடிவுகள் கண்டான். பகுத்தறிவு உள்ளுணர்வு நுண்மதி முதலிய ஆற்றல்களைப் பெற்றான். இக்குணங்கள் யாவும் சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியினாலுண்டான விளைவுகளாகும். இவை சடத்தின் குணங்களேயன்றிச் சடத்துடன் சேர்ந்த வேறு உள் பொருள்களல்ல, சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின்போது, படிப்படியாக அதன் குணங்களும் தன்மைகளும் மாற்ற மடைந்தன. சலனம்- இயக்கம்- பிரதிவிம்பித்தல்- உயிர்ப்பு- உணர்வு- தன்னுணர்வு-சிந்தித்தல்-பகுத்தறிவு- நுண்ணறிவு இயங்குஞ் சடம், பிரதிவிம்பிக்குஞ் சடமாகி, உயிர்ப்புச் சடமாகி உணருஞ் சடமாகிச் சிந்திக்குஞ் சடமாகிப் பகுத்தறியும் சடமாகிற்று. அகவுலகும் புறவுலகும் எல்லாஞ் சடம். மக்கள் மாக்கள் யாவுஞ் சடம். காண்பவனும் சடம் காட்சிப் பொருளுஞ் சடம். சடமன்றி உலகில் வேறொன்றுமில்லை.

மேனாட்டுச் சடவாதிகள் எமது புலன்களினால் அறியப்படும் உணரப்படும் எல்லாச் சடப் பொருட்களையும் உளதாம் (real) பொருட்களாக எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். நாம் கண்டும் கேட்டுத் தொட்டுஞ் சுவைத்தும் அனுபவத்

தில் இவற்றின் உண்மையை உணருகிறோம். ஆனால், ஆங்கிலத்தில் உளதாம் (real) என்ற சொல்லின் பொருளும் இந்திய தரிசனங்களில் மெய்ம்மை என்ற சொல்லின் பொருளும் ஒன்றல்ல. இந்திய தரிசனங்களில் மெய்ப் பொருளுக்கு விசேட வரைவிலக்கணங் கூறுகின்றனர்.

(அ) மெய்ப்பொருள் ஆதியும் அந்தமும் தோற்றமும் நாசமும் இல்லாதது. தோன்றிய பொருள் அழிவது திண்ணம். மெய்ப்பொருள் அநாதியானது. நித்தியமானது அழிவற்றது.

(ஆ) மெய்ப்பொருள் கூறற்றது. பகுக்க முடியாதது. கூறுகளுடைய பொருள் அக்கூறுகள் பிரியும்போது அழிவது திண்ணம்.

(இ) மெய்ப்பொருள் இயக்கமற்றது. இயக்கம் மாற்றத்துக்குக் காலாகும்.

இந்திய சடவாதிகள் மூலப் பிரகிருதியையே மெய்ப்பொருளாகக் கண்டனர். கேவல அத்துவைத வாதிகள் நிர்குண பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருள் என்கின்றனர். எல்லாப் பொருட்களும் இடையறாது மாற்றமடைவதினால் எப்பொருளாவது மெய்ப்பொருளாகாது எனப் பௌத்தர் வாதிக்கின்றனர். சைவ சித்தாந்திகள் பதி பசு மூலப் பிரகிருதி அல்லது மாயை எனும் முப்பொருட்களையும் மெய்ப்பொருட்களாகக் காண்கின்றனர். இந்திய வரைவிலக்கணத்தின்படி, சடப் பொருள்கள் உளதாம் பொருட்களாயினும் மெய்ப்பொருட்களாகா. ஏனென்றால் இவை இயக்கமும் மாற்றமும் உடையவை. சடப் பொருட்களுக்கு அடிப்படையான மூலகமே மெய்ப்பொருளாகும். இது அணுவா? நேர் எதிர் மின்மங்களா? அல்லது சக்தியா?

இப்போது எமது இரு கேள்விகளுக்கும் சடவாதிகள் அளிக்கும் விடைகளைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

(அ) உலகிற் சடமின்றி வேறொன்றுமில்லை. சடத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியினால் புறோட்டின் உறுப்பாண்மைகள் தோன்றின. இவை சூழல்களுடன் எதிர் விளைவுற்று மெற்றொபாலிசிம் அடைந்து உயிர்ப்புத் தோன்றிற்று. மேலும் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து தன்னுணர்வு, சிந்தித்தல், பகுத்தறிதல் முதலிய குணங்கள் தோன்றின. ஆதலால் ஆத்மா என ஒன்றில்லை. இது மனக் கற்பனை! நான் என்ற தன்னுணர்வை உருவகப்படுத்தி ஆன்மா என்கிறோம். அறியாமையும் அவாக்களும் இக்கற்பனைக்குக் காரணமாகும். இக்கற்பனையிலிருந்து புராணங்களும் கட்டுக்கதைகளும் எழுந்தன. பூசாரிகளும் காவிகளும் மக்களின் அறியாமையையும் பயத்தையும் பயன்படுத்தி அவர்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்தனர். இறையணர்ச்சி ஒரு மனவிகாரம் அல்லது மயக்கம். இது இரசாயன உயிர்ச்சத்துக்களின் குறைபாட்டினால் உண்டாகிறது. மனிதன் உண்மையில் தன்னுணர்வுடைய சிந்திக்கும் பகுத்தறியும் சடமாவான்.

(ஆ) புறோட்டின் உறுப்பாண்மைகள் சூழல்களுடன் எதிர்விளைவுற்று மெற்றொபாலிசிம் அடைதல் நின்றவுடன் உயிர்ப்பு அல்லது உணர்வு அற்றுவிடும். இதையே மரணம் என்கிறோம். உண்மையில் இது பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடம், தனது குணங்களில் ஒன்றை இழப்பதன்றி வேறொன்றுமில்லை. மரணத்துக்குப்பின் பிணந்தான். இப்பிணத்தைச் சுடுகிறோம் அல்லது புதைக்கிறோம். தேகம் அழியினும், தேகத்திலுள்ள சட மூலகங்கள் அழிவதில்லை. இவை கூட்டிலிருந்து பிரிந்து விடுகின்றன. மறுபடியும் புதிய கூட்டுக்களிற் சேருகின்றன. மரணத்துக்குப்பின் வாழ்வில்லை. சுவர்க்கம் நரகமில்லை. இறைவனில்லை. முத்தியில்லை. தாம் என்றுமழியாது வாழவேண்டுமென மக்கள் ஆவற்படுகின்றனர். இந்த ஆவலினால், அம்மரணத்துக்குப் பின்பு வாழ்வுண்டெனவும், ஆன்மா, மறுவுலகங்

களில் வாழுமெனவும், ஆன்மா மறுபிறப்பெடுக்கிற தெனவும், ஈற்றில் முத்தியடையுமெனவும் மக்கள் கற்பனை செய்கின்றனர். இவையாவும் மனிதன், தனது அவாக்களைத் திருப்தி செய்யவும் ஆறுதலுக்காகவும் வகுத்த கற்பனைகளாகும். மனிதனே கடவுளையும் ஆன்மாவையும், சுவர்க்கங்களையும் நரகங்களையும் படைத்தான்.

(இ) நான் யார்? நான் என ஒன்றில்லை. இஃது ஓர் உணர்ச்சிப் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடத்தின் தன்னுணர்வு. மரணத்துக்குப் பின் பிணம். பிணத்தின் மூலகங்கள் பிரிந்து சட மூலகங்களாகின்றன. இறைவனில்லை. ஆன்மாவில்லை. உயிர்ப்பாகிய உணர்ச்சியுடைய சடமே மனிதன். ஆதலால், உயிர்ப்போடு இருக்கும் வரையும் இந்த உடம்பை நான் என்பது தவறன்று. தன்னுணர்வு சடமாகிய உடம்பின் குணம் இந்த உடம்பேதான்.

2. பௌத்தம்

பல நாடுகளிற் பரவிய உலகச் சமயங்களிற் பௌத்தமும் ஒன்றாகும். செளந்திராந்திகன் மதம், யோகசாரன் மதம், மாத்தியமிகன் மதம், வைபாடிகன் மதம் எனப் பௌத்தம் நால்வகைப்படும். மேலும் பௌத்தத்தில் ஈன யானம் மகா யானமென இருபெரும் பிரிவுகளுள, இவற்றுக்கிடையில் சில கொள்கை வித்தியாசங்கள் இருப்பினும் எமது இரு கேள்விகளையும் பொறுத்தமட்டில் விடைகள் ஒன்றாகும். அநித்தியம், துக்கம், அநாத்மா எனும் மூன்று கொள்கை களும் பௌத்தத்துக்கு அடிப் படையாகும்.

“பிறந்தோர் உறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவார் உறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது; பின்னது
அற்றோர் உறுவது அறிக”

(மணிமேகலை)

எல்லாப் பொருட்களும் இடையறாது மாறுகின்றன. யாவும் அநித்தியம். துக்கம் அல்லது வேதனை பிறந்தவர் யாவருக்கும் இயல்பாகும். துன்பம் பிறப்பிலிருந்து தோன்று கிறது. பிறப்புக்குக் காரணம் பற்றுக்கள். பற்றுக்களை அறுத்தாற் பிறப்பில்லை. பிறப்பில்லாவிடின் துன்பமில்லை. துன்பமின்மை பேரின்பமாகும். இறைவனில்லை ஆன்மா வில்லை. இறைவனை மறுப்பதினால் பௌத்தர் நாஸ்திகர் எனப்படுவர். எல்லாம் தோற்றக் காட்சிகள் மெய்ப்பொருள் ஒன்றுமில்லை, குணமன்றிக் குணிகளில்லை என்பதினாற் சூனிய வாதிகள் எனப்படுவர் எல்லாப் பொருட்களும்

கணத்துக்குக் கணம் மாறுகின்றன, என்பதனாற் கண பங்கவாதிகள் எனப்படுவர்.

சீத்தலைச் சாத்தனார் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். சிலப்பதிகார ஆசிரியரான இளங்கோவும் இவரும் சமகாலத்தவராவர். சாத்தனார் பௌத்த சமயத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் எழுதிய மணிமேகலை ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றாகும். இந்நூல் பௌத்த சமயச் கொள்கைகளை விளக்குகிறது. இவர் ஈனயானப் பௌத்தக் கருத்துக்களையே விளக்குகிறார். ஆதலால் மகாயான பௌத்தம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு தோன்றியிருக்க வேண்டும். மகாயான சம்பிரதாயத்தைத் தோற்று வித்தவர் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாகார்ச் சனராவர். இவர் இந்தியச் சித்தர்களில் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்பெறுகிறார். இக்கட்டுரையிற் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கச் செய்யுட்கள் மூலம் ஈனயான மதக் கருத்துக்களே சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன. திபெத்தன் பௌத்தத்துக்கு உதாரணமாகவும் மரணத்துக்குப் பின் என்ன என்ற கேள்விக்கு விடையாகவும் திபெத்தன் இறந்தவர் புத்தகத்திலிருந்து சில பகுதிகள் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன.

“ககனமும் ஆன்மாவும் காரணனு மில்லை
சகலமு மாமநித்தம் சார்வாற் பிறவி
வகைவினை யுண்டாம் அது பொன்ற மாய்தல்
சுகதநூன் முத்தித் துணிபு”

“மருவிய அளவைகாட்சி மானமென்றிரண்டிவற்றால்
கருதிய பொருள்கள் ஞான ஞேயமாய்க் கணத்திற் பங்கம்
வருமுரு வருவம் வீடு வழக்கென நான்க தாகித்
தருமவை ஒன்றிரண்டாய்த் தான்விரிந் தெட்டினாமே”

அளவை காட்சி அனுமானம் என இருவகைப்படும்.
(பௌத்தர் உரையைப் பிரமாணமாக எடுத்துக் கொள்வ

தில்லை) இப்பிரமாணங்களினால் அறியப்படுபவை அறிவும் அறியப்படும் பொருளுமாகும்- அதாவது ஞானமும் ஞேயமும் ஆகும் (அறிபவன் (ஞாதா) இல்லை) ஞானமும் ஞேயமும் இரண்டுங் கணந்தோறுந் தோன்றி மறைகின்றன. அநித்தியமானவை. இவை ஒவ்வொன்றும் உருவம், அருவம், வீடு, வழக்கென நான்காய் எட்டாகும்.

“ஞானஞே யங்களன்றி ஞாதிரு வென்று சொல்ல ஆனதிங் கறிவோவன்றோ அன்றெனில் அவனி போலும் தானதிங் கறிவேஎன்னில் சமைந்திடு நன்பருப்புப் போனகந்தனக்குத்தானே கறியெனப் புகன்ற நாமே”

ஞானமும் ஞேயமும் அன்றி ஞாதுரு இல்லை. (அறிவும் அறியப்படும் பொருளுமன்றி அறிபவனில்லை) ஞாதுரு உண்டென்றால் அஃது அறிவுடையதா அல்லது அறி வற்றதா? அறிவில்லாதது எனின் மண் போன்று அதுவும் ஓர் அசேதனப் பொருளாகும். அறிவுடையதெனின் ஞானமே அறிவாயிருக்க வேறோர் அறிவுப் பொருள் வேண்டிய தில்லை, (எனவே, ஆன்மா என ஒன்றில்லை)

“போதமுண் டுயிர்கட் கென்னில் வாயிலைம் புலனும் நூலும் ஆய்தலின்றொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி லறியுமென்னில் ஏதமுண் டிரவிற் பச்சை சிவப்புடனேய்ந்த போது கேதநின் றென்னோவென்னும் ஐயமுன் கிடத்த லாலே”

உயிர்களுக்கு அறிவுண்டென்று சொன்னால், அவை இந் திரியங்களும் புலன்களும் நூல்களுமின்றி அறிய வேண்டும். அப்படியல்ல, இந்திரியங்களைக் கலந்தும், புலன்களைப் பரிசித்தும் சாத்திரங்களைப் பொருந்தி நின்றும் உயிர் அறிகிறது என்று சொன்னால், இது தவறாகும். ஏனென்றால், இரவிலே பச்சை சிவப்பு வண்ணத்தை அது தொட்டு அறிய வேண்டும். ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லை. ஆதலான் ஆன்மாவில்லை.

“அறிந்திடா வாயி லின்றேல் அறிவின்றா மைந்தும் பற்றி அறிந்திடு மறிவுண்டென்னில் ஐந்தினு மறிவொன்றாக அறிந்திட வேண்டும் சார்பின் அறிந்திடுமென்னி லுன்னை அறிந்திலோம் புத்தன் என்றிங் கழுகிது சொன்ன வாறே”

இந்திரியங்கள் இல்லையேல் உயிர் ஒன்றையும் அறியாது. இந்திரியங்களுக்கு அறிவில்லை யாதலால், அவ்விந்திரியங் கள் ஐந்தையும் பற்றி அறியும் அறிவு உயிருக்கு உண்டென்று சொன்னால், ஐந்தாலும் அறியும் அறிவை உயிர் ஒன்றால் அறிய வேண்டும். ஆதலால் ஆன்மா இல்லை.

“உயிரினை அருவ தென்னில் உருவுட னுற்று நில்லா துயரினை உருவ தென்னில் உடலினி லுடல டங்கா துயரினை அணுவ தென்னில் உடல்பல துவார மோடும் உயிரினை நித்த மென்னில் உணர்வுத யாந்த மின்றே”

உயிரிகளை அருவமென்றால் உருவமாகிய உடம்போடு பொருந்தி நிற்காது. உயிரினை உருவம் என்றால், ஓர் உருவுக் குள் வேறோர் உரு அடங்காது. உயிரினை அணு என்றால் அணு உடம்பிலுள்ள துவாரங்களின் வழியாக வெளியே போக வேண்டும். உயிரினை நித்தம் என்றால், உணர்வு தோற்றக் கேடில்லாது இருக்க வேண்டும். உயிர் அருவோ, உருவோ, அணுவோ, நித்தமோ அன்று. ஆதலால் ஆன்மா வில்லை.

“எங்குமாய் நின்ற தான்மா என்றிடின் எங்கும் இன்றாம் தங்கிடும் நிறைவு தத்தம் சரீரங்கள் தோறும் என்னின் மங்கிடும் உடலத் தோடே வடிவினில் ஓரி டத்தே அங்கது நின்ற தென்னில் அடிமுடி அறிவின் றாமே.”

ஓர் ஆன்மாவே எங்குமாய் நிற்கிறது என்றால் உடல் தோறும் பேதப்படாதிருக்க வேண்டும் அவரவர்களுடைய ஆன்மா அவரவர்களுடைய சரீரத்தில் வியாபகமாய் நிற்கிற தென்னின் உடம்பு அழியும்போது அந்த ஆன்மாவும்

அழிந்து போகவேண்டும். சரீரத்தில் ஓர் உறுப்பில் ஆன்மா நிற்கிறது, என்றால், தான் நின்ற இடத்தை மட்டுமே அறியும். ஆதலால், அறியும் பொருளாகிய ஆன்மா இல்லை. ஆன்மா என ஒன்றில்லை என்பதைப் புத்த பகவானே பிக்குமார்களுக்கு விளக்குகிறார். "பிக்குமார்களே! இந்த உடம்பில் ஆன்மா என ஒன்றில்லை. நித்தியமானதும் மாற்றமடையாததுமான ஆன்மா ஒன்று இவ்வுடம்பில் இருப்பின், இவ்வுடம்பு நோய்வாய்ப்படாது ஆன்மா உடம்பில் இல்லாதபடியினாற்றான். உடம்பு நோய்வாய்ப்படுகிறது" இக்கருத்தைப் பின் வரும் பாடல் மிக அழகாகக் கூறுகிறது.

“துன்பமுண்டு துன்பப் படுவோனில்லை
செயல்களுண்டு அவற்றைச் செய்வோனில்லை
நிருவாணமுண்டு அதைஅடை வோனில்லை
பாதையுண்டு அதில்நடப் போனில்லை.”

பௌத்தம் ஆன்மாவையேயின்றி இறைவனையும் மறுக்கிறது. இறைவன் உலகினைப் படைத்தான் என்பார் சிலர். உலகம் முன்பு உள்ளதாயின், அதைப் பின்பு ஒருவன் படைக்க வேண்டியதில்லை. முன்பு இருக்காவிடின் அதைப் படைக்க முடியாது. உலகத்துக்கு மூல காரணம் இறைவன்; காரணம் காரியமாய் மலர்ந்தது என்னில் உள்ளதும் இல்லதுமான பொருளில்லை. பிரபஞ்சம் படைக்கப்படாதது. ஆதலாற் படைத்தவனில்லை. மட்பாண்டங்களைக் குயவன் உண்டாக்குவது போன்று, இறைவன் உலகங்களைத் தோற்று வித்தான், என்னில் எங்கிருந்து தோற்றுவித்தான்? இப்பிரபஞ்சத்தையன்றி வேறிடமில்லை. இறைவன் கருணையினால் உலகினைப் படைத்தான். என்னில், புலி, சிங்கம், கரடி, பாம்பு முதலியனவற்றைப் படைத்தது கருணையாகுமா? ஆன்மாக்களை ஏன் படைத்தான்? விளையாட்டுக்காக என்னில், இறைவன் சிறுபிள்ளையா? கன்மத்தை ஆன்மாக்கள் கழிப்பதற்குப் படைத்தான்

என்னில் கன்மஞ் செய்யும் ஆன்மாக்கள் அநாதியானவையாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இப்பிரபஞ்சம் எக்காலத்திலாவது ஒருவனாற் படைக்கப்படவில்லை. இறைவன் உருவோடு நிற்கிறான் என்னில், அந்த உருவத்தைப் படைத்தவன் யார்? உருவத்தைத் தனது இச்சையினால் உண்டாக்கினான் என்னில், உலகத்தவர்களும் தமது இச்சையினால் உருவங்களை உண்டாக்க வேண்டுமல்லவா? உருவம் கன்மத்தினாலுண்டான தெனின், இறைவனுக்குக் கன்மம் உண்டா? இறைவன் அருவம் என்னில் அவன் ஆகாசத்தைப் போன்றவனாவான். செயலில்லை. எவ்வாறு உயிர்களை இரட்சிப்பான்? இறைவன் உயிர்கள் சென்றடையும் நிழல் என்னின் யாவரும் அந்நிழலை அடையலாமல்லவா? இறைவனில்லை. மக்களே கற்பனையில் இறைவனைப் படைத்தனர்.

“உற்றெழு மரங்க ளாதி உயிரின்றிப் பூதரூபம்
பற்றியிப் பாரின் மீதுபாங்கினாற் பலவு மாகிப்
புற்றொடு மயிர்கொம் பாதிபோலவே தோன்றி மாயும்
மற்றுள யோனிகட்குப் பயனென வழங்கு மன்றே”

புல், மரங்கள் முதலிய தாவரங்கள், பூத ரூபம் எடுத்துப் பல பேதப்பட்டுப் பூமியிலே தோன்றி வளர்ந்து ஒன்று பலவாகி அழிவதைக் காண்கிறோம். இந்த உண்மை எல்லா யோனிகளுக்கும் பொருந்தும்.

குணங்களின் தொகுதிகளையன்றி வேறெதையும் நாம் காண்பதில்லை. அறிவதில்லை. அறியவும் முடியாது. குணங்களேயன்றிக் குணிகளில்லை. ஆன்மாவென ஒன்றில்லை யாயின் நான் யார்? மனிதன் ஐந்து கந்தங்களின் சேர்க்கையாவான். அவைகளாவன:-

(அ) உருவ கந்தம்: உருவ கந்தத்திற் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகிய நான்கு பூதங்களும், ஐந்து

ஞானேந்திரியங்களும் ஐந்து புலன்களும், ஆண்மை பெண்மை வேறுபாடுகளும் இவைபோல்வன பிறவுமாகிய இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்கள் அடங்கும்.

(ஆ) வேதனைக் கந்தம்: இந்திரியங்களுக்கும் புலன்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தினால் உண்டாகும் உணர்வாகும். உணர்வுப் பொறிகள் ஐந்தும் மனம் ஒன்றுமாகிய ஆறு வாயில்களினால் உண்டாவதனால் வேதனை ஆறுவகைப்படும். தனித்தனியே குசலம், அகுசலம், குசலா குசலம் என மூவகைப்படுவதினால் வேதனை பதினெட்டாகும்.

(இ) குறிப்புக் கந்தம்: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மனம் முதலிய ஆறு இந்திரியங்களினாலும் ஆறுவகை உணர்வுகள் உண்டாகின்றன. இவற்றோடு சம்பந்தமுற்று இவற்றினாலுண்டாகும் பொது அறிவையும் சிறப்பு அறிவையும் கொண்டு பொருட்களைப் பெயரிட்டுக் குறித்துக் காட்டுவதற்கு வேண்டிய ஞானம் குறிப்புக் கந்தம் எனப்படும். இக்கந்தம் ஆறு இந்திரியங்களின் வாயிலாகத் தோன்றுவதினால்; ஆறு வகைப்படும்.

(ஈ) பாவனைக் கந்தம்: மனம், வாக்கு, காயம் என்கின்ற முக்கரணங்களினாலும் செய்யப்படுகிற தொழில் வேறுபாடுகளினால் அக்கரணங்களுக்கு உண்டாகும் பரிபாக விசேடம் பாவனைக் கந்தம் எனப்படும். இஃது ஐம்பத்திரண்டு வகைப்படும்.

(எ) விஞ்ஞான கந்தம்: சேதனமுடைய சரீரத்துள்ளிருந்து அதன் அறிவுக்கெல்லாம் ஆதாரமாய் நிற்கும் சைதன்னிய தத்துவம் விஞ்ஞான கந்தம் எனப்படும். விஞ்ஞான கந்தத்தின் காரியங்கள் எண்ணங்களாகும். இவ்வெண்ணங்களினாலுண்டாகும் நல்வினை தீவினைகளைக் கொண்டு விஞ்ஞான கந்தம் எண்பத்தொன்பது வகைகளாக வகுக்கப்படுகிறது.

இக்கந்தங்கள் யாவும் நிலையற்றவை. இடையறாது மாறுகின்றன. உருவ கந்தம் நுரையைப் போன்று தோன்றி மறைகிறது. வேதனைக் கந்தம் நீரினமீது அசைந்து, செல்லுங் குமிழியைப் போன்றது. குறிப்புக் கந்தம் வெயிலில் தோன்றும் பேய்த் தேர் போன்றது. பாவனைக் கந்தம் வாழை போன்று வன்மையும் நிலையும் இல்லாதது. விஞ்ஞான கந்தம் இந்திரஜாலத் தோற்றம் போன்றது. ஆன்மா இவற்றில் ஒன்றிலோ, எல்லாவற்றிலுமோ இவற்றுக்கு வெளியிலோ இல்லை. துன்பமுண்டு, துன்பப்படுவோனில்லை. வினையுண்டு, அதன் பயனுண்டு ஆனால் வினை செய்பவனோ அதன் பயனை அனுபவிப்பவனோ இல்லை. ஐந்து கந்தங்களுஞ் சேர்ந்து உருண்டு உருண்டு செல்வதை அறியாமையினால் ஆன்மா என்கின்றனர். நான் எனது என்ற உணர்ச்சிகள் விஞ்ஞான கந்தத்தில் வித்தாக இருக்கின்றன. மோகங்களினாலும் பாசங்களினாலும் உண்டாகின்றன. நான் எனது என்ற உணர்ச்சியே துன்பங்களுக்குக் காரணம். இந்த உணர்ச்சி அற்றவுடன், இன்ப துன்பங்களில்லை, பிறப்பிறப்பில்லை.

எமது புலன்கள் புறத்தூண்டிகளோடு தொடர்புறும் போது எமது மனத்தில் எண்ணப் பதிவுகள் உண்டாகின்றன. இப்பதிவுகள் தனித்தனியானவை. ஒரே காலத்தவையல்ல. உண்மையில் இவை ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக உண்டாகின்றன. ஆனால், இவை மிக மிக வேகமாக உண்டாவதினால் தொடர்புடையவை போலவும் ஒரே காலத்தில் நிகழ்வன போலவுந் தோன்றுகின்றன. இதை ஓர் உதாரணத்தினால் விளக்கலாம். எல்லாப் பொருட்களும் நுண்துளைகள் உடையவை (Porous). ஆனால், அணுக்கள் மிகமிக வேகமாகச் சுழல்வதினால், அவை திண்மப் (Solid) பொருட்கள் போல எமக்குத் தோன்றுகின்றன. 'இவற்றை முற்றாகத் தொடர்பற்றவை எனவும் கூற முடியாது. ஓர்

எண்ணப் பதிவு மறையும்போது அந்த ஞானத்தின் வாசனை அடுத்த கணத்தில் தோன்றும் எண்ணிப் பதிவில் தொடருகிறது. குறித்த கணத்தின் எண்ணங்கள் அக்கணத்தின் எண்ணப் பதிவுகளினதும் பழைய எண்ணப் பதிவுகளின் வாசனைகளினதுஞ் சேர்க்கையாகும். அடுத்த கணமே இது மாற்றமடைகிறது. இடையறாது மாறுகிறது. தொடர்புடையவை போலத் தோன்றுகிறது. இவ்வெண்ணப் பதிவுகளின் தொடர் நான் என்ற மயக்கத்தை உண்டாக்குகிறது. இஃது ஒரு போலி மயக்கம். நான் எனப்படுவது ஓர் உணர்ச்சி. இழிவான மோகங்கள் பாசங்கள் பற்றுக்கள் முதலியனவற்றின் தற்காலிகச் சேர்க்கைகளிலிருந்து இவ்வுணர்ச்சி உண்டாகிறது. அறியாமையே இவ்வுணர்ச்சிக்குக் காரணம். இந்த உணர்ச்சி அற்றுப்போவதே நிருவாணம்.

அகவுலகும் புறவுலகும் தோற்றப்பாடுகளாகும். சார்பில் தோன்றி மறைகின்றன. பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், செய்கையிலிருந்து உணர்ச்சியும், உணர்ச்சியிலிருந்து அருவுருவாகிய நிதானமும், நிதானத்திலிருந்து வாயில் நிதானமும், வாயில் நிதானத்திலிருந்து ஊறும், ஊறிலிருந்து நுகர்ச்சியும், நுகர்ச்சியிலிருந்து வேட்கையும் (பற்றும்) வேட்கையிலிருந்து வினைப்பயனும் வினைப் பயனிலிருந்து பலமுந் தோற்றமும், தோற்றத்திலிருந்து பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, துன்பம் முதலியனவும் தோன்றுகின்றன. ஞானம் பிறக்கப் பேதமை ஒழியச் சார்புத் தோற்றுப்பாடுகள் எல்லாம் அற்றுப் போகும். துன்பங்களில்லை துன்பங்கள், பிறப்பிலிருந்து தோன்றுகின்றன. உலக வாழ்க்கைக்கு இயல்பாகும். துன்பம் இல்லாக் குடும்பமில்லை. துன்பங்களுக்குக் காரணம் பற்றுக்கள். பற்றுக்கள் ஆசைகளிலிருந்து தோன்றுகின்றன. ஆசைகளுக்குக் காரணம் நான் எனது என்ற உணர்ச்சி. இந்த உணர்ச்சிக்குக் காரணம் அறிவின்மை.

ஞானந்தோன்ற அறிவின்மை அகலும், அறிவின்மை அகல நான் எனது என்ற உணர்ச்சியும் ஆசைகளும் பாசங்களும் அறும். ஆசைகள் அறப்பற்றுக்கள் நீங்கும், பற்றுக்கள் நீங்கத் துன்பங்கள் அற்று விடும்.

ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு வழிகள் எட்டாகும். எட்டுப் பாதைகள் பின் வருவனவாகும்- நல்லெண்ணங்கள், நல் நோக்கங்கள், நல்வாக்குகள், நற்செயல்கள், நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சிகள், நற்சிந்தனைகள், நற்றியானங்கள். எவன் நான்கு பரிசுத்த உண்மைகளையும் உணர்ந்து, எட்டு உன்னதப் பாதைகளிலும் நடந்து புத்தத்திலுஞ் சங்கத்திலுந் தர்மத்திலுஞ் சரணடைகின்றானோ அவன் துன்பத்திலிருந்து நீங்குவான், நிருவாணம் அடைவான்.

“அறித்தம் துக்க மநான்மா வசுகியெனத்
தனித்துப் பார்த்துப் பற்றுத் திடுதன்
மைத்திரி கருணா முதியென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனா பாவனா தரிசனை
சுருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிச”

(மணிமேகலை)

“அழித்திடும் அராக மாதி அகற்றிநல் லறங்கள் புரிந்
திழித்திடும் புலன்கள் போக்கி இன்பொடு துன்பம் வாட்டிப்
பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை எட்டையும் பாரித் தெல்லாம்
ஒழித்திடும் ஞானசீலம் சமாதியின் உறுதி யாமே”

கேடு விளைவிக்கின்ற காமக் குரோத லோப மோகங் களை நீக்கி, நல்லறங்கள் செய்து, இழிவான புலனுணர்ச்சி கள் வழி செல்லாது, இன்ப துன்பங்களிலிருந்து நீங்கிக் குற்றமிலா எட்டுப் பாதைகளையும் பின்பற்றித் தீய வாழ்க்கை எட்டையும் அழித்திடும் ஞானம் சமாதி.

“நீயே உனக்கு இறைவன்

வேறு இறைவன் இருக்கமுடியாது

உன்னை நீ அடக்கினால்
நீயே சிறந்த இறைவனாவாய்”

முத்தி நிலையைப் பௌத்தர் நிருவாணம் என்பர். இதைப் பலர் சூனியம் என்கின்றனர். ஆனாற் பலர் இக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. உதாரணமாக இலங்கை நாரத மகா தேரோ நிருவாணத்தைப் பின் வருமாறு விளக்குகிறார். “நிருவாணத்தைச் சொற்களிலோ எழுத்திலோ விளக்க முடியாது. தர்க்கத்தினாலும் பகுத்தறிவினாலும் அறிய முடியாது. இதைப் பந்த பாசங்களற்றதும் துன்பங்களில்லாததுமான நிலை என மட்டுமே கூறலாம். சொல்லொடு பொருள் கொண்டால், இஃது ஆசைகள் பற்றுக்களற்ற நிலை எனலாம். நிருவாணத்தைச் சூனியமென்பது தவறாகும்.” ஆன்மா இல்லை. ஆதலால், முக்தி, விடுதலை என்ற சொற்கள் பொருத்தமற்றவையாகும். துன்பமேயுண்டு. அஃது அற்றுப் போவதே நிருவாணம்.

வினைப் பயனையும் மறுபிறப்பையும் பௌத்தர் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். ஆன்மா இல்லையாயின், மறுபிறப்பெடுப்பது யாது என்ற கேள்விக்கு இடமுண்டு. ஆன்மா இல்லாத போதிலும், அனுபவங்களிலிருந்து உண்டான மனநிலை மூலகங்களின் தொடர் ஒன்றிருக்கும், இது நிருவாணம் வரையுமிருக்கும். இஃது இடையறாது மாற்றமடைகிறது செய்த நல்வினை தீவினைகளினாற் பாதிக்கப்படுகிறது. நீரோட்டம் போன்றது. இந்த மூலகம் அல்லது விஞ்ஞான கந்தமே மறுபடியும் ஏனைய கந்தங்களோடு சேர்ந்து உலகில் தோன்றுகிறது. இதனை மறுபிறப்பு எனக் கூறுவது தகாது.

புத்த மதத்திற் பல பிரிவுகள் உள, இங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் தேரவாதப் புத்த மதக் கருத்துக்களாகும். தேரவாதிகள் அபிதர்ம பிடகத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அபிதர்ம பிடகம் புத்த பகவான்

இறந்து பல காலத்துக்குப் பின்பு துறவிகளினால் எழுதப்பட்டதாகும். சூனிய வாசத்துக்கு அபிதர்ம, பிடகமே அடிப்படை; புக்கல வாதிகள் முதலிய சில பௌத்தப் பிரிவினர் அபிதர்ம பிடகத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. புக்கல வாதிகள் ஏதோ ஒரு வகையான ஆன்மா உண்டென்கின்றனர். இந்த ஆன்மா ஐந்து கந்தங்களுடனும் ஒருங்கு சேர்ந்திருக்கிறது. அவைகளிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டது. அவற்றில் ஒன்றன்று. ஆனால், இந்த ஆன்மா நித்தியமானதன்று. தோற்றமும் நாசமுமுடையது. இவ்வான்மா வினைகள் செய்து வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கிறது. ஈற்றில் நிருவாணம் அடைகிறது.

மரணத்துக்குப் பின் என்ன என்பதைத் திபெத்தன் இறந்தவர் புத்தகம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. இறக்குந் தறுவாயில் இருப்போருக்குப் புத்திமதி வகையாகக் கூறப் படுகிறது. இப்புத்தகத்திலுள்ள சுலோகங்கள் சிலவற்றின் சாரத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். பாடோ (இடை) நிலைகள் ஆறாகும். (அ) பிறப்பு (ஆ) கனவு (இ) சமாத்தித்தியானம் (ஈ) மரணத்துக்குச் சற்று முன்பு (உ) தர்மதா (ஊ) மறுபிறப்புக்கு முன். இவற்றிற் பிந்திய மூன்று பாடோ நிலைகளையும் திபெத்தன் இறந்தவர் புத்தகம் கூறுகிறது. ஒருவன் இறக்கும்போது உண்டாகும் அனுபவங்கள் பின் வருவனவாகும். உண்மையில் இறக்கப் போகிறேனோ, உலகத் தொடர்புகள் அற்றுப் போகுமா, மேலும் வாழ முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு முதலாவது அனுபவமாகும். தேகத்தின் மூலகங்கள் சிதைவுற்றுக் கரைகின்றன. பிருதுவி நீராகும் போது கனமான உணர்ச்சி உண்டாகிறது. நீர் அனலாகும் போது இரத்த வோட்டம் நின்று விடுகிறது. அனல் காற்றாகும் போது உஷ்ணம்கரைந்து விடுகிறது. காற்று வெளியம்பலமாகும் போது, பௌதிக உலகத் தொடர்புணர்ச்சி அற்றுப் போகிறது. கடைசியாக வெளி அல்லது

சைதன்னியங் கரைய அகம் புறமாகிறது. மனம் தனித்து நிற்கிறது. ஆதாரமற்றுத் தளும்புகிறது. இன்ப துன்பங்களும் மனக்காட்சிகளும் செறிவாக நிகழ்கின்றன. ஆறு உலகங்களும் தோன்றுகின்றன- நரகம், அவாப்பசி ஆவிகள் உலகம், மிருக உலகம், மனித உலகம், காமக் குரோதப் பிசாசுகள் உலகம், தேவர் உலகம், தர்மதா உலகம். ஒவ்வொரு நிலையிலும் தர்மதா உலகம். இடைக்கிடை கணநேரந் தோன்றி மறைகிறது. இது சுத்த ஞான ஒளியாகும்.

இறக்கும்போது இடையறாது மாறுவதும் நீரோட்டம் போன்றதுமான விஞ்ஞான கந்தம் ஏனைய கந்தங்களிலிருந்து பிரிந்து விடுகிறது. மோகங்களினாலும் பாசங்களினாலும் தாக்கப் படுகிறது. இடையிடை இருளில் ஒளி போன்று ஞான வெளிச்சம் தோன்றுகிறது. மோகங்கள் பாசங்களினால் ஈர்க்கப்படாது. ஞானத்தை மட்டுமே தியானித்தால், விஞ்ஞான கந்தம் ஞானத்திற் கலந்து விடும். இது நிருவாணமெனப்படும். மன விகாரங்களும், ஆசைகளும், மோகங்களும், ஞானமும் பிசாசுகள் இராட்சதர் தேவர்களாக உருவகப்படுத்திக் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் இவையாவும் மனத்தின் சாயல்களும் எறியங்களும் (Projections) என்பது அடிக்கடி வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஆசைகளும் பாசங்களும் சுகந்தரும் கவர்ச்சியான மென்மையான ஒளிகளாகத் தோன்றுகின்றன. ஞானம் பயங்கரமான அதிர்ச்சி தருங் கடும் ஒளியாகத் தோன்றுகிறது. சுகத்தை நாடிக் கவர்ச்சியான பாச ஒளிகளின் வழிகளிற் சென்றால், விஞ்ஞான கந்தம் அந்தந்த உலகங்களில் அலைந்து திரிவதும் மறுபிறப்பெடுப்பதும் திண்ணம். அஞ்சாது ஞான ஒளியிற் சரண புகுந்தால், நிருவாணம் அடையலாம்.

கேட்பது, அணிவது, காண்பது, நினைவுறுத்துவது, சுவைப்பது தொடுவது முதலிய ஆறு வழிகளிலும்

நிருவாணம் அடையலாம். இறந்த பின் ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாகக் கோரக் காட்சிகளும் பயங்கர அனுபவங்களும் தோன்றுகின்றன. இறந்தவனின் இச்சைகளும் காமங்களும் குரோதங்களும் நல்வினைகளும் தீவினைகளும் கனவுக் காட்சிகளாகத் தோன்றுகின்றன. இவையாவும் மனத்தின் கனவுகள் அல்லது எறியங்களாகும். இதை உணர்ந்து இடைக்கிடை தோன்றும் ஞான ஒளியைத் தியானித்து அதில் நிலைத்திருப்பதே நிருவாணத்துக்கு வழியாகும். இவ்வாறு செய்யின் அறிவின்மைக்குக் காரணமான மூலகங்களைப் பண்பு மாற்றி அவற்றை ஞானக் காரணிகளாக்கலாம். இப்படிச் செய்வதற்கு இறந்த பின்பு பல சந்தர்ப்பங்கள் தோன்றும் (பாடோ நிலைகள்) இவ்வாறு செய்யாவிடின் பிறப்பிறப்புச் சக்கரத்திலிருந்து தப்ப முடியாது. மறுபிறப்புக்கு முன் அப்பிறப்பைப் பற்றிய காட்சி தோன்றுகிறது. இத்தறுவாயில்தானும் மறுபிறப்பைத் தடுப்பதற்கு ஆறு வழிகள் கூறப்படுகின்றன. (இறந்த பின்பு மட்டுமின்றி வாழ்க்கையிலும் ஞானநிலையை அடையுந் சந்தர்ப்பங்கள் எமக்குத் தோன்றுகின்றன. இவற்றைப் பயன்படுத்தினால் வாழ்க்கையிலேயே நிருவாணம் அடையலாம்)

இப்போது திபெத்தியர் இறந்தவர் புத்தகத்திற் கூறப்படும் மரணத்துக்குப் பிந்திய பாடோ நிலைகளையும் புத்திமதி களையும் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம் இப்புத்தி மதிகள் மரணத் துக்குப் பின்பு மட்டுமின்றி வாழ்க்கையிலும் பயனுடையவையாகும்.

(1) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! பிராணவாயு நின்றவுடன், அடிப்படையான ஒளிச்சுடர்தோன்றும். இது தர்மதா நிலையாகும். இது திறந்த அகண்ட வெற்று அம்பலம். மையமும் பரிதியும் இல்லாதது. ஒளிமயமான

சுத்த மனம் இதையுணர்ந்து அதில் தங்கியிரு. மனத்தை அலைய விடாதே.

(2) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! இப்போது மரணம் அடையப் போகிறாய், “நான் இறக்கப் போகிறேன், மரணத்துக்குப் பின் நான் மைத்திரியம், கருணையாகிய ஞானநிலை அடையவேண்டும். உயிர்கள் எல்லாவற்றின் நலத்துக்காக நான் இந்நிலை அடைய வேண்டும்” இவ்வாறு நினைத்துத் தியானஞ் செய்.

(3) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! கவனமாகக்கேள்; இப்போது தர்மதாவின் பிரமாண்டமான சுத்த ஒளி உன்முன் பிரகாசிப்பதை உணர்ந்து கொள். இப்போது உனது மனம் சுத்தமான வெறுமையாகும் (Void) அதற்குப் பொருண்மையோ பண்போ, எவ்வியல்புமோ இல்லை. அது தடைகளற்றது, சுத்தமானது, அதிர்வுறுகிறது. மினுமினுக்கிறது. இந்த மனம் அழிவில்லாத ஒளிச்சுடர். இஃது எல்லை யில்லாத பரிபூரணமான புத்தர் மனத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இதை உணர்வாயாக.

(4) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! கவனமாகக்கேள். பாடோ (இடை)நிலைகள் ஆறாகும், பிறப்பு, கனவு, சமாதித் தியானம், மரணத்துக்குச் 'சற்று' முன்பு, தர்மதா மறு பிறப்புக்குமுன். இவற்றில், முந்திய மூன்றும் மரணத்துக்கு முன் அனுபவிக்கும் நிலைகளாகும். பிந்தியவை மூன்றும் மரணத்தின் போதும் மரணத்துக்கு பின்பு நிருவாணம் அடையும் வரையும் அல்லது மறு பிறப்பெடுக்கும் வரையும் அனுபவிக்கும் நிலைகளாகும். மரணத்துக்குச் சற்று முந்திய பாடோ நிலையை நேற்று அனுபவித்தாய். உண்மையை உணர்ந்து நீ பயனடைந்தாயில்லை. சம்சாரத்தில் அலைந்து திரிகிறாய். இனிமேல் வரப்போகும் தர்மதா நிலைகளை அனுபவிக்கப் போகிறாய். உணர்ந்து ஞானத்திற் சரணடையா

விட்டால், மறுபிறப்புக்குச் சற்று முந்திய பாடோ நிலையையும் அனுபவிக்கப் போகிறாய்.

(5) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! பிறந்தவர் இறப்பது திண்ணம். மரணத்திலிருந்து எவராலும் தப்பமுடியாது. நீ வாழ ஆசைப்பட்டாலும் வாழமுடியாது. இந்த ஆசையினால் உனது மனம் சம்சாரத்தில் அலைந்து திரிகிறது. ஆசைகளை அடக்கு. பற்றுக்களை முற்றாகத் துற. தர்மதா பாடோவில் உன்னுடைய பயங்கர அனுபவங்கள் யாவும் உனது மரணத்தின் எறியங்கள் என்பதை உணர்வாயாக. இவற்றைக் கண்டு பயப்படாதே.

(6) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! உனது மனமும் சரீரமும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரியும் போது, தர்மதா நிலை தோன்றும். இது கூரொளிமயமானது. தெளிவானதாயினும் ஓர்தற்கரியது. கானல் நீர் போன்று மினுமினுக்கிறது. இதைக் கண்டு பயப்பட்டுத் தடுமாறாதே. இது தர்மதா நிலையின் இயல்பான மினுமினுப்பு என்பதை உணர்ந்து கொள்.

(7) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! ஒளியிலிருந்து பேரிடி முழக்கம் உண்டாகும். இது தர்மதாவின் இயல்பான சப்தம். ஆதலால் பயப்பட்டுத் திகிலடையாதே. உனக்கு இப்போது ஊனும் இரத்தமும் சேர்ந்த பௌதிக சரீரமில்லை. இப்போது உனது சரீரம் உணர்ச்சியற்ற மானசிக சரீரமாகும். இஃது ஊறுபடாதது. துன்பமடையாதது. நீ அனுபவிக்கும் ஒளியும் சப்தமும் உனது மனத்தின் எறியங்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்.

(8) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! இவை உனது மனத்தின் எறியங்கள் என்பதை நீ உணரா விட்டாற், பல திறப்பட்ட ஒளிகள் உன்னைப்பயமுறுத்தும், சப்தங்கள் உன்னைத் தடுமாறச் செய்யும். கூர்மையான ஒளிக்கதிர்கள் உன்னை வாட்டும். உண்மையை நீ அறியாவிட்டால் சம்சாரத்தில் அலைந்து திரிவாய்.

(9) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! இறந்த பின்பு நான்கு நாட்கள் உணர்வற்றுக் கிடப்பாய். மயக்கம் தெளிந்தவுடன் என்ன நடந்து விட்டதென ஆச்சரியப் படுவாய். இதைப் பாடோ நிலையென உணர். உலகம் தலைகீழாகி விட்டது. நீ இப்போ காண்பவையெல்லாம் ஒளிகளும் நிழல் உருவங்களுமாகும். ஆகாயம் முழுவதும் நீல ஒளிச்சுடர் வீசும். பகவான் வைரோச்சனா தோன்றுவார். இதுவே ஞானம். இதைக் கண்டு பயப்படாதே. இந்த ஞானத்தை நாடு. இதைப்பகவான் வைரோச்சனாவின் கருணை என உணர்ந்து அதிற் சரணடை. அதே வேளையில் தேவ உலகங்களின் மென்மையானதும் இன்பகரமானதுமான வெண்ணொளியும் தோன்றும். இவ்வெண்ணொளி உன்னைக் கவரும். நீ இதை நாடி இதில் இன்பமடைந்தால், தேவலோகங்களில் அலைந்து திரிவாய்.

(10) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! இரண்டாம் நாள் நீரின் தூய மூலகமான வெண்ணொளி பிரகாசிக்கும். பகவான் வஜ்ஜிரசத்துவ அக்சசோபாயா தோன்றுவார். இவ்வொளி பார்ப்பதற்குக் கடினமாக இருக்கும். உனது கண்களைத் துளைக்கும். இந்த ஒளியை நாடு. இது பகவான் வஜ்ஜிரசத்துவ சோபாயாவின் பரிவொளி என்பதை உணர்ந்து அதிற் சரணடை அதே வேளையில் மென்மையானதும் புகை போன்றதுமான நரக உலக ஒளியும் தோன்றும். இந்த ஒளி உன்னைக் கவரும். இதில் நீ இன்பமடைந்தால் நரகில் வீழ்ந்து தீராத் துன்பமடைவாய்.

(11) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! மூன்றாம் நாள் பிருதுவியின் தூய மூலகமான மஞ்சள் ஒளி தோன்றும். பகவான் இரத்தின சம்பாவா தோன்றுவார். இது சுத்தஞான ஒளியாகும். பகவான் இரத்தின சம்பாவாவின் கருணையொளியிற் சரணடை. அதே வேளையில் மென்மையான நீல நிறமுடைய மனிதவுலக ஒளியும் தோன்றும். பிந்திய

ஒளியில் நீ இன்பமடைந்தால், மனிதவுலகில் விழுவாய். பிறப்பு, முதுமை, இறப்பெனும் சுழலில் அகப்பட்டுத் துன்பம் அடைவாய்.

(12) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! நான்காம் நாள் அக்கினியின் தூய மூலகமான சிவப்பு ஒளி பிரகாசிக்கும். பகவான் அமித்தாவா தோன்றுவார்.

இந்த ஒளியிற் சரணடை, அதே வேளையிற் பேராசைப் பிசாசுகள் உலகின் மென்மையான மஞ்சள் ஒளியும் தோன்றும். நீ சிவப்பு ஒளியிற் சரணடையாது, ஆசைகளினாலும் பாசங்களினாலுங் கவரப்பட்டு மென்மையான மஞ்சள் ஒளியை நாடினாற், பேராசைப் பிசாசுகள் உலகிற்குப் போவாய்.

(13) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! ஐந்தாம் நாள் வாயுவின் தூய மூலகமான பச்சை ஒளி பிரகாசிக்கும். பகவான் அமோக சித்தி தோன்றுவார். இந்த ஒளியிற் சரணடைந்து சமபோககாய புத்தர் ஆவாயாக. அதே வேளையிற் பெருமைந் தேவர் உலகத்தின் மென்மையான சிவப்பு ஒளியும் பிரகாசிக்கும். இதனாற் கவரப்பட்டாயாயின். பெருமைத் தேவர் உலகுக்குப் போவாய்.

(14) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! ஐந்து நாட்களிலும் ஐந்து ஞானங்களினதும் இயல்பான பிரகாசங்களையும் கண்டாய். இவையொன்றிலாவது நீ சரணடைந்திருந்தால், சம்போக காய புத்தாவாகி இருப்பாய். இந்த ஒளிகளின் உண்மையை நீ உணரவில்லை. ஆதலால், அலைந்து திரிகிறாய்.

(15) உயர்குலத்திற் பிறந்த மகனே! ஆறாவது நாள் ஐந்து ஞான ஒளிகளும் ஒருங்கு பிரகாசிக்கும். ஐந்து பகவான்களும் ஒருங்கு தோன்றுவர். இந்த ஞான ஒளிகளுடன் ஆறு உலகங்களினதும் அசுத்த மாயை ஒளிகளும், பிரகாசிக்கும். முந்திய ஒளிகளிற் சரணடையாது பிந்திய ஒளிகளினாற் கவரப்

பட்டாயாயின், நீ ஞான நிலையடையாது அந்தந்த உலகங்களுக்குப் போய் அங்கு அலைந்து திரிவாய்.

(16) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! ஏழாவது நாள் பல நிறங்களுடைய சுத்த ஞான ஒளி பிரகாசிக்கும். சுத்த ஆகாய உலகிலிருந்து சுத்த வித்தியாதரர் வந்து உன்னை அழைப்பர். அதே வேளையில் மிருக உலகின் மென்மையான பச்சை ஒளியும் பிரகாசிக்கும். முந்தியதிற் சரணடையாது நீ பிந்தியதினாற் கவரப்பட்டாயாயின் அறியாமையாகிய மிருக உலகிற் பிறந்து துன்பப்படுவாய்.

(17) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! எட்டாம் நாள் கடுஞ்சினங் கொண்ட இரத்தங் குடிக்கும் தேவதைகள் தோன்றுவர். உனது மூளையிலிருந்து புத்தர் கெறுக்கா உற்பவிப்பர். கண்டு பயப்படாதே. இஃது உனது மனச் சாயை இஷ்ட தேவதை (யிதம்), இதை நீ உணர்வாயாயின் உடனே சம்போக காய புத்தத்தில் இரண்டறக் கலப்பாய்.

(18) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! ஒன்பதாம் நாள் இரத்தங் குடிக்கும் வஜ்ஜிர குடம்பத்தவர் தோன்றுவர். பகவான் வஜ்ஜிர கெறுக்கா உற்பவிப்பர். கண்டு பயப்படாதே. திகிலடையாதே. இவரும் உனது மனத்தின் எறியமாவர். இவர் பகவான் வைரோஜனாயாவர். இதனை நீ உணர்ந்தாற் புத்தத்திற் கலந்து விடுவாய்.

(19) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! பத்தாம் நாள் இரத்தின குடும்பத்தவர் தோன்றுவர். பகவான் இரத்தின கெறுக்கா உற்பவிப்பார். கண்டு பயப்படாதே. இவரை உனது மனத்தின் சாயல் அல்லது இதமென உணர்வாயாக. இதை உணர்ந்தால் நீ புத்தத்திற் கலந்து விடுவாய்.

(20) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! கவனமாகக் கேள். பதினொராம் நாள் பத்மனாடு மயத்தவர் தோன்றுவர். பகவான் பத்ம கெறுக்கா உற்பவிப்பர். பயப்பட்டுத்

திகிலடையாதே. இவரை உனது இதமாக உணர். பகவான் அமித்தாபா தனது பாரியாருடன் தோன்றுகிறார். இதனை நீ உணர்ந்தாற் புத்தத்திற் கலந்து விடுவாய்.

(21) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! பன்னிரண்டாம் நாள் இரத்தங் குடிக்குங் கன்மக் குடும்பத்தவர் தோன்றுவர். இவர் பகவான் தர்ம கெறுக்கா ஆவர். கண்டு பயந்து திகிலடையாதே. இவரை உனது மனத்தின் இதமாக உணர். இவர் பகவான் அமோக சித்தியாவர். இதை உணர்ந்தால், நீ புத்தத்திற் கலந்து விடுவாய்.

(22) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! இதன் பின்பு முப்பது கடுங் கோபங் கொண்ட கெறுக்காக்களும் இருபத்தெட்டு யோகினிகளும் ஒருங்கு தோன்றுவர். இவர்கள் யாவரும் உனது மனத்தின் எறியங்கள் என்பதை உணர்வாயாக.

(23) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! தர்மகாயாக் குடும்பத் தேவர்கள் சாந்தமானவர்கள். வெறுமையிலிருந்து தோன்று கின்றனர். சம்போக காயாத் தேவர்கள் கடுஞ்சினமுடைய வர்கள். ஒளி அல்லது ஞானத்திலிருந்து தோன்றுகின்றனர். இப்போது ஐம்பத்தெட்டு இரத்தங் குடிக்கும் தேவர்களும் உனது மூளையிலிருந்து தோன்றுவர். இவையாவும் உனது நுழைபுலகத்தின் ஒளிமயங்கள் என்பதை உணர்வாயாக. உணராவிட்டால் நீ சம்சார சாகரத்தில் அலைந்து திரிவாய்.

(24) உயர் குலத்திற் பிறந்த மகனே! இது வரையும் நீ புத்தத்திற் கலந்துவிடும் வாய்ப்புக்களை ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக அனுபவித்தாய்! இவற்றைப் பயன்படுத்தத் தவறி விட்டாய். இப்போது நீ மறுபிறப்பெடுக்கப் போகுங் காலம் வந்துவிட்டது. மறுபிறப்பெடுக்குங் கருப்பை திறந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தறுவாயிற்றானும் நீ உண்மையை உணர்ந்தால் கருப்பையை மூடிவிடலாம். மறுபிறப்பைத் தடுக்கலாம்.

(25) கருப்பையை மூடத் தவறிவிட்டாய். இப்போது நீ மறுபிறப்பெடுக்கப் போகும் தேசத்தின் அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன. மறுபிறப்பைத் தடுக்க முடியாவிடினும், கருப்பையையாவது தெரிவு செய்.

இப்போது எமது இரு கேள்விகளுக்கும் பௌத்தம் அளிக்கும் விடைகளைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

(அ) இறைவனில்லை. ஆத்மாவில்லை. நித்திய மெய்ப்பொருள் எதுவுமில்லை. எல்லாஞ் சூனியம். எல்லாம் தோற்றப்பாடுகள். குணங்களேயன்றிக் குணிகளில்லை. மனிதன் இடையறாது மாற்றமடையும் ஐந்து கந்தங்களின் சேர்க்கையாவான்.- உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம். விஞ்ஞான கந்தம் சேதனமுள்ள சரீரத்துள் அதன் அறிவுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக நிற்கும் சைதன்ய தத்துவமாகும். இக்கந்தம்தானும் நிலையானதன்று இந்திரசாலம் போன்றது. நான் என ஒன்றில்லை. நீயென ஒன்றில்லை. நான் என்பது ஒரு பேதையுணர்ச்சி. இழிவான மோகங்கள் பாசங்கள் பற்றுக்களின் கசிவு.

(ஆ) விஞ்ஞான கந்தம் ஏனைய நான்கு கந்தங்களுடனும் சேருவது பிறப்பு. ஏனைய கந்தங்களிலிருந்து பிரிவது இறப்பு. இறப்பவனில்லை. பிறப்பவனில்லை. விஞ்ஞான கந்தம் குணங்குறிகளற்ற வெற்று அம்பலம். இடையறாது மாற்றமடைகிறது.

(இ) மரணத்தின் பின்பு மறுபடியும் பிறப்பெடுக்கும் வரையும் விஞ்ஞான கந்தத்தின் பாடோ நிலைகளைத் திபெத்தன் செத்தவர் புத்தகங் கூறுகிறது.

(ஈ) துன்பம் பிறப்பிலிருந்து தோன்றுகிறது. உலக வாழ்க்கையின் இயல்பு. துன்பப்படுவோன் இல்லை யாயினும் துன்பம் உண்மையானது. துன்பமில்லாத நிலை

நிருவாணம் எனப்படும். இது ஒரு நிலையே அன்றி அதனை அடைவோனில்லை.

(எ) நான்கு உண்மைகளையும் உணர்ந்து எட்டு உன்னத பாதைகளையும் பின்பற்றிப் புத்தத்திலும், சங்கத்திலும், தர்மத்திலும், சரணம் அடைந்தால் நிருவாண நிலை உண்டாகும். நான், எனது என்ற தன்னுணர்வு இருக்கும் வரையும், மோகங்களும் பாசங்களும் இருக்கும். இவை இருக்கும் வரையும், பிறப்பும் இறப்பும் துன்பங்களும் இருக்கும். நிருவாணத்துக்கு அத்தியாவசியமான நன்னெறிகளைப் பெளத்தம் போதிக்கிறது, இவை ஆசாரம், சீலம், நோன்பு, தியானம், அறம், அன்பு, பரிவு, கருணை என்பவனாகும்.

□

3. வேதாந்தம்-கேவல அத்துவைதம்

எல்லாத் தேவர்களும் என்னில் வசிக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவித்துக் காப்பவன் நானே. இயக்குபவனும் நானே, நானே ஞானமும் கன்மமும், எல்லா உயிர்களையும் மதங்களையும் தோற்றுவித்தேன். ஆகாயத்திலே காற்றுப் போலவும் உடம்பில் உயிர் போலவும் நான் எங்குமிருக்கிறேன். இப்பூமிக்கு அப்பாலும் சூரிய மண்டலத்துக்கு அப்பாலும் இருக்கிறேன். உலகங்கள் தோன்று முன்பும் இருந்தேன். உலகங்கள் யாவும் எனது சக்தியின் வெளிப்பாடாகும்)

(ரிக்வேதம்-பத்தாவது மண்டலம்.)

“எமது ஆன்மா இறைவனின் சுடர்ப் பொறியாகும்” (கபீர்)

பண்டை இந்திய தரிசனங்கள் ஆறாகும். நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், பூர்வ மீமாஞ்சை, உத்தர மீமாஞ்சை.

(1) நியாயம்: இறைவன் பரமாத்மா எனப்படுவான். உயிர்கள் ஜீவாத்மாக்கள் எனப்படுவர், இறைவன் உலகுக்கு நிமித்த காரணமாவான். மூல அணுக்கள் துணைக்காரணமாகும். இறைவன் மூல அணுக்களை அருட்டித்து உலகங்களைத் தோற்றுவித்தும், காத்தும், அழிக்கிறான். மறுபடியுந் தோற்றுவிக்கிறான். ஜீவாத்மாக்கள் (உயிர்கள்) எண்ணில்லாதவை. ஒழுக்கம் சீலம் தவமுடைய வாழ்க்கையினாலும் ஞானத்தினாலும், ஜீவாத்மாக்கள் முக்தியடையும். ஜீவாத்மா

துன்பத்திலிருந்து விடுதலை யடைவது முக்தி எனப்படும். என்றாவது ஜீவாத்மா பரமாத்மா ஆவதில்லை. அதனோடு இரண்டறக் கலப்பது மில்லை. முத்தியிலும் ஜீவாத்மா ஜீவாத்மாவே; பரமாத்மா பரமாத்மாவே.

(2) **வைசேடிகம்:** உலகம் மெய்ப்பொருள் பரமானுக்களின் சேர்க்கை. யதார்த்தங்கள் ஏழுவகைப்பட்டவையாகும். இறைவன் உயிர் முக்திபற்றிய கொள்கைகள் நியாயத்துக்கும் வைசேடிகத்துக்கும் ஒன்றாகும்.

(3) **சாங்கியம்:** உலகைப் பற்றிய, கொள்கையும் தத்துவங்களும் சாங்கியத்தில் மிக விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. மூலப் பிரகிருதி நித்தியமாய் வியாபகமாய்ச் சடமாய், எல்லாப் பொருட்களுக்கும் காரணமாய் அருவாய் உள்ளது. இதில் இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் அடங்கியுள். சாத்துவிகம், ராஜசம், தாமசம் என மூன்று குணங்களுள். இருபத்தைந்தாம் தத்துவம் புருடன் அல்லது உயிர், மூலப் பகுதியின் பரிணாமம் புத்தி. புருடன் இருபத்து நான்கு தத்துவங்களையும் பொருந்தி ஒட்டற்று நிற்கிறான். மூலப் பிரகிருதிகளையும் புருடனையும் உணர அவிச்சை நீங்கும். இதுவே முத்தி. இவற்றுக்கு வேறாய் இறைவன் ஒருவனில்லை.

(4) **யோகம்:** யோகத்துக்குப் பதஞ்சலி சூத்திரங்கள் பிரமாணமாகும். இறைவன் உயிர்கள் மூலப் பிரகிருதி எனும் முப்பொருட்களையும் மெய்ப்பொருட்களாக யோகம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. இறைவன் ஒருவன் மகாபுருடன் எனப்படுவான். உயிர்கள் பல புருடர்கள் எனப்படுவர். மகாபுருடனும் புருடர்களும் ஒருவரல்லர். முத்திக்கு வழி யோகமாகும்.

(5) **பூர்வ மீமாஞ்சை:** வேதம் ஒருவராற் செய்யப் பட்டதன்று. அநாதியாக உளது. உலகம் நித்தியமானது. வினைகள் அறம், பாவம் என இருவகைப்படும். வினைப்பயன்

தவறாது. நிஷ்காமிய வினை முத்தியைக் கொடுக்கும். இறைவனில்லை. கர்ம காண்டத்தில் விதிக்கப்பட்டவற்றை முறைப்படி செய்தால், இவ்வுலகிலும் மறுவுலகிலும் பயனை அனுபவிக்கலாம். தக்கன், இரணியன் முதலிய கொடியவர்களும் யாகங்கள் செய்து அதிகாரத்தையும் பதவிகளையும் அடைந்தனர் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

(6) உத்தர மீமாஞ்சை: வேதாந்தம் எனப்படுவது இதுவாகும். வேதங்களின் முடிவு என்பது இச்சொல்லின் கருத்து.

வேதாந்தம் இந்திய தரிசனங்களில் தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. உபநிடதங்களும் பிரம சூத்திரமும், பகவத்கீதையும் வேதாந்தத்துக்கு அடிப்படை நூல்களாகும். இவற்றைப் பிரஸ்தான திரியம் என்பர். இவற்றுக்குப் பல விளக்கங்களும் பாஷியங்களும் உள. இப்பாஷியங்களிடை யிற் கருத்து வேற்றுமைகளையும் முரண்பாடுகளையும் காண்கிறோம். முக்கியமான விளக்கங்களாவன.

- (அ) கேவல அத்துவைதம் -சங்கராச்சாரியார்
- (ஆ) விசிஷ்ட அத்துவைதம் -இராமானுச்சாரியார்
- (இ) பேதாபேதம் -நிம்பார்க்கர்
- (ஈ) சுத்த அத்துவைதம் -வல்லபாச்சாரியார்
- (உ) அசிந்தைய பேதா பேதம் -சிநீசைதன்யர்
- (ஊ) சிவாத்துவைதம் -சிறிகாந்தா
- (எ) துவைதம் -மதவாச்சாரியார்

வேதாந்தத்தின் சிறப்பம்சங்கள் மூன்றாகும்.

(1) ஒவ்வோர் உயிரும் இறைத்தன்மையானது. நீர்க்குண பிரமத்திலிருந்து எழுந்த பொறியாகும். பேதப்பட்ட ஆன்மா போல் வியவகாரத்தில் தோன்றுகிறது. இந்த இறைத்தன்மையை உணர்ந்து வெளிப்படுத்துவதே முத்தி. கர்மம்,

பக்தி, ஞானம், யோகம், தியானம், அன்பு முதலியவை முத்திக்கு வழிகளாகும்.

(2) மெய்ப்பொருள் (உண்மை) ஒன்றுளது. அதைச் சமயங்கள் பல நாமங்களிலுஞ் சொற்களிலும் விளக்குகின்றன. சுட்டறிவுக்கும் மனம் வாக்குக்கும் எட்டாத இவ்வுண்மையைச் சொற்களில் விளக்க முடியாது. இறையனுபவம் ஒன்றே சான்றாகும்.

(3) பற்பல மதங்களைத் தோற்றுவித்தவரும், ஞானிகளும் மதிப்புக்குரியவராவர். ஆத்மிக ஞானத்துக்கு இவர்கள் வழிகாட்டினர். இவர்கள் காட்டிய வழிகளைப் பின்பற்றி உண்மையை உணர வேண்டும். தர்க்கத்தினாலும் வாதங்களினாலும் உண்மையை உணர முடியாது.

இங்கு சங்கராச்சாரியாரின் கேவல அத்துவைதக் கொள்கையைக் கருக்கமாகக் கூறுகிறேன். கேவல அத்துவைதம் கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு எழுந்த வியாக்கியானமாகும். மணிமேகலை, திவாகரம், பிங்கலம் ஆசிரியர்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. பிற்காலச் சூடாமணி நிகண்டாசிரியரே மாயா வாதத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். சங்கராச்சாரியாரின் கேவல அத்துவைதம், அதுவே இந்து மதமெனப் பிற நாட்டவர் எண்ணும் அளவுக்குப் புகழ்பெற்று விட்டது. சங்கராச்சாரியார் சிந்தனை நுட்பத்திலும் வாதத்திறனிலும் தலைசிறந்த தத்துவ ஞானியாவார். எனினும் கேவல அத்துவைதத்துக்கு அடிப்படையான கருத்துக்களை உபநிடதங்களிற் காணலாம். இந்திய ஆத்மிக சமயங்களுக்கு உபநிடதங்கள் பிரமாணங்களல்ல. கேவல அத்துவைதத்தின் சாரத்தை சிவஞான சித்தியார் பரபக்கச் செய்யுட்களின் மூலஞ் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

“அறிவாய் அகல காரணமாய்

அநந்தா நந்த மாயருவாய்ச்

செறிவா யெங்கு நித்தமாய்த்
 திகழ்ந்த சத்தாய்ச் சத்தமாய்க்
 குறிதான் குணங்க ளொன்றின்றிக்
 கூறும் வேதம் தனக்களவாய்ப்
 பிறியா அநுபூ திகந்தனக்காய்
 நின்ற தந்தப் பிரமந்தான்”

ஞானமாய், உலகங்கள் எல்லாவற்றுக்குங் காரணமாய், எல்லையில்லாத ஆனந்தமாய், அருவாய், எங்கும் நிறைந்து நிற்பதாய், சத்தாய், சத்தமாய், குணங்குறிகள் இல்லாததாய், வேதங்களுக்குப் பிரமாணமாய், ஞானம் ஞாதுரு வேற்றுமையில்லாததாய் நிர்க்குண பிரமம் நிற்கிறது. (இப்பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருள்)

“ஒன்றாம் இரவி பலபாண்டத்
 துண்டா முலகத் தங்கங்கே
 நின்றாற் போல உடல் தோறும்
 நிகழ்ந்து நிற்கும் பொருள்மேற்கண்
 சென்றாற் போலப் புலன்களுக்கும்
 சிந்தை தனக்கும் தெரிவரிதாம்
 என்றாற் காட்சி முதலாய
 இருமுன் றளவைக் கெட்டாதால்

ஆகாயத்தில் நிற்கும் ஒரே சூரியன் பல பாத்திரங்களி லுள்ள நீரில் தனிப்பட்ட சூரியன்கள் போலத் தோன்றுகிறது. அவ்வாறு ஒரே பிரமனே உடல்கள் தோறும் தனிப்பட்ட உயிர்களாகத் தோன்றுகிறான். இப்பிரமன் உலகங்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் அப்பாலும் இருக்கிறான். புலன்களினாலும் மனத்தினாலும் அறிதற்கரியன். காட்சி முதலிய அளவை களினால் தெரிதற்கு அரியன். (தனிப்பட்ட ஆன்மா இல்லை. சர்வாத்மாவே ஜீவாத்மாக்களாகவும் விளங்குகின்றன. இறைவனின் சக்தியே உலகம். அவன் பிராணனே உயிர்கள்)

“இருளிற் பழுதை யரவெனவே
 இசைந்து நிற்கும் இருங்கதிர்கள்
 அருளப் பழுதை மெய்யாகி
 அரவும் பொய்யா மதுவே போல்
 மருளிற் சகமுஞ் சத்தாகி
 மருவித் தோன்று மாசில்லாத்
 தெருளிற் சித்தே சத்தாகும்
 பித்தாஞ் சகத்தின் செயலெல்லாம்”

இருளிலே ஒரு பழுதையைக் கண்டு பாம்பென அஞ்சுகிறோம். சூரிய ஒளி தோன்றப் பழுதை மெய்யாகிறது. பாம்பு பொய்யாகிறது. அஞ்ஞானத்தில் உலகம் மெய்ப்பொருள் போலத் தோன்றுகிறது. பிரம்ம ஞானம் தோன்ற இப்பிரபஞ்சம் யாவும் பிரம்மம் என்ற உண்மையை உணர்வோம் (இறைவன் சக்தியே இப்பிரபஞ்சங்களாகத் திகழ்கிறது)

“தாங்கு முலகுக்கு உபாதானம்
 சத்தாம் சிலம்பி நூல்தன்பால்
 வாங்கி வைத்துக் காப்பதுபோல்
 வைய மெல்லாம் தன்பக்கல்
 ஒங்க உதுப்பித்து உளதாக்கி
 நிறுத்தி யொடுக்கத்து இலதாக்கும்
 ஆங்கு வந்த வாறதனால்
 சத்தாஞ் சகத்தி னமைவெல்லாம்.”

சிலம்பி நூலைத் தன்னிடத்திலிருந்து உண்டாக்கிப் பாதுகாத்துப் பின்பு அந்நூலைத் தன்னுள் அடக்குகிறது. அது போலப் பிரமமும் பேதப்பட்ட பிரபஞ்சத்தைத் தன்னிலிருந்து தோற்றுவித்துக் காத்துப் பின்பு தன்னில் அடக்குகிறது. பிரமமே இப்பிரபஞ்சம் எல்லாம்.

“மன்னும் பிரமம் தனின்வானாய்
 வானின் வளியா யந்தவளி

தன்னி எழலா யழலின்பால்
 சலமாய்ச் சலத்திற் றாரணியாய்ச்
 சொன்ன இதனின் மருந்தாகித்
 தோற்று மருந்தி லன்னமாய்
 அன்ன மதனிற் துவக்காதி
 ஆறு தாது ஆயினவால்”

பிரமத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பிருதுவியும், பிருதுவியிலிருந்து ஓஷதியும், ஓஷதியிலிருந்து உணவும், உணவிலிருந்து தோல், எலும்பு, நரம்பு, மச்சை, சோரி சுக்கிலம் முதலிய ஆறு தாதுக்களும் தோன்றின.

“ஆறு தாதுக் களுங்கூடி
 வந்த கோசம் அன்ன மயம்
 மாறில் பிராண கோசமயம்
 மன்னு மதனில் மனோமயந்தான்
 வேறு வரும்விஞ் ஞானமயம்
 மேவு மதனி னது தன்னில்
 கூறி வருமா நந்தமயம்
 கோச மயம்பின் கூடியதால்”

ஆறு தாதுக்களுங் கூடிய தூல சரீரம் அன்னமய கோசம் எனப்படும். அன்னமய கோசத்திலே வாயு படர்ந்து துடிப்புண்டாயிற்று. இது பிராணமய கோசம் எனப்படும். இவற்றுடன் மனங்கூடி நிற்கிறது. இது மனோமய கோசம் எனப்படும். மனத்திலே அறிவுத்தத்துவமாய் நிற்பது விஞ்ஞானமய கோசமாகும். விஞ்ஞானமய கோசத்திலே ஆனந்த மயமாய் நிற்பது ஆனந்தமய கோசமாகும். (பஞ்சகோசங்களும் நிர்க்குணபிரமமே)

“கோச வருவில் பிரமந்தான்
 கூடித் தோன்று நீடு மொரு

காச மருவுங் கடந் தோறும்
 நின்றாற் போலக் கதிரவன் தான்
 வீச கிரண முருவின் கண்
 வெளிப்பட் டிடுவ ததிற் பற்றும்
 பாச மதனுக் கின்றாகும்
 என்றாற் பரத்திற் பற்றுண்டோ”

பஞ்ச கோசமாகிய உருவின் கண்ணே கூடிப் பிரகாசிப்பது நிர்க்குண பிரமமே. சூரியன் கிரணம் பாத்திரங்களிலுள்ள நீர்கள் தோறும் தோன்றுவது போல மனம் வாக்குக்கு எட்டாத பிரமம் உடல்கள் தோறும் தனித்தனி உயிர்களாகத் தோன்றுகிறது. பிரமம் பாசத்தோடு சேர்ந்து நிற்பினும், பாசம் அதனைப் பற்றாது. பாசம் பிரமத்தைப் பற்றாதாதலாற் பாசத்துக்கும் பிரமத்துக்குந் தொடர்பில்லை.

“அலகின் மணிக ளவைகோவை
 அடைந்த பொழுதி னங்கங்கே
 நிலவு மொருநூல் பலநிறமாய்
 நின்றாற் போல நீடுருவம்
 பலவும் மருவு பேதத்தாற்
 பன்மை யாகும் பிரமந்தான்
 குலவு போக போக்கியங்கள்
 கொள்ளும் போன்று கொள்ளாதால்.”

பல நிறமுடைய மணிகளைக் கோவையாக்கும் போது, நூல் ஒரே நிறமுடையதாயினும் பல நிறங்களாகத் தோன்று கிறது. அது போல ஒரே பிரமன் இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள பல்வேறு யோனிகளிற் பிரகாசிக்கும் போது பல உயிர்கள் போலத் தோன்றுகிறது. மண்களிற் பொருந்திய நூல் தன் தன்மை கெடாது நிற்பது போலப் பிரமமும் பல யோனிகளில் தோன்றினும் தான் பேதப் படாது.

“போற்றுஞ் செயலாற் பலநாமம்
 புணைந்து போக போக்கியத்தில்

தோற்று நனவு கனவினுடன்
 கழுத்தி தூரியம் எய்துமிதற்
 கேற்ற கரணம் நிரைநிரையே
 ஈரேழ் நாலொன் றெல்லாமும்
 மாற்றி நிற்குங் கேடின்றி
 வந்த போக மாய்ந்திடவே”

பிரபஞ்சத்தோடு பொருந்திப் பல நாமங்கள் பெறும். இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்போன் போன்று தோன்றும். நான்கு அவத்தை நிலைகளையும் அடையும்! கன்மம் மாயையிலிருந்து நீங்கித் தூரியம் அடையும் (அதாவது இறைவனோடு சேரும்)

“கருவி யெல்லாம் நானெனவே
 கருதல் பந்த மக்கருத்தை
 ஒருவ முத்தி யுண்டாகும்
 உள்ளம் வித்தாஞ் செய்தியினால்
 மருவு மாயா காரியங்கள்
 அவித்தை மாய வேமாயை
 பிரியும் பிரிய ஞானமது
 பிறக்கும் பிறவா பேதமே”

கருவிகளை நான் எனக் கருதல் பந்தம். நான் எனது என்ற உணர்ச்சி அறவும் நான் பிரமம் என்ற ஞானம் உதிக்கவும் முத்தியுண்டாகும். பந்தத்துக்கு வித்தாகிய மூலப் பிரகிருதியின் செயல்களினாற் சுகதுக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. அஞ்ஞானம் நீங்க மாயை அகலும். பிரமஞானம் தோன்றும். பேதா பேதங்கள் அற்றுவிடும்.

“ஆன கன்ம அநுட்டயங்கள்
 அந்தக் கரண சுத்திதரும்
 ஊன மின்றி யச்சுத்தி
 ஞான மதனை யுண்டாக்கும்

ஞான மதுதான் பிரமத்தை
 நானென் றுணர்ந்தும் நான் பிறந்தால்
 வான மதிநீர்த் துளக்கமெனக்
 காணுந் தன்னை மாயையிலே”

கன்ம அநுட்டானங்களினால் அந்தக் கரணங்கள் சுத்தியடையும். இச்சுத்தி ஞானத்தை உண்டாக்கும். ஞானம் பிறந்தால் நான் பிரமம் என்பதை உணரலாம். இவ்வுணர்ச்சி உண்டானவுடன் தற்சொருபம் தெரியவரும்.

“தானே தானா அநு போகந்
 தன்னில் தன்னை யநுபவித்திட்டு
 ஊனே யுயிரே யுணர்வேயென்
 ஒன்று மின்றி யுரையிறந்து
 வானே முதலாம் பூதங்கள்
 மாய மாயா தேமன்னி
 நானே பிரம மெனத் தெளியும்
 ஞானம் பிரம ஞானமே”

நானே பிரமம் என்பதை அனுபவத்திற் கண்டறிய தேகம் கரணம் உணர்வு முதலிய பேதங்கள் அற்றுவிடும். சொற்களினாற் கூறமுடியாத நிலை தோன்றும். ஆகாசம் முதலிய பூதங்கள் இல்லாமற் போகும். பிரமம் ஒன்றே நிலை பெற்று நிற்கும். அப்பிரமமே நான் எனத் தெளியும் ஞானம் பிரம ஞானமாகும். (தத்துவம் அசி- அதுவே நீ)

“ஒரே அக்கினி பல்வேறு வடிவங்களில் தன்னை வெளிப் படுத்துகிறது. அது போல ஒன்றாகிய பிரமம் உருவங்கள் அனைத்திலும் பிரகாசிக்கிறது. அவற்றுக்கு அப்பாலும் இருக்கிறது” - கடோ உபநிடதம், உலகிற் பல்வேறு பொருட்களையும் உயிரினங்களையும், யோனி பேதங்களையுங் காண்கிறோம். இவை யாவும் கர்த்தா ஒருவனாற் சூனியத் திலிருந்து படைக்கப்பட்டன எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். படைக்கப்பட்ட பொருள் அழிவது திண்ணம். தோன்றின

பொருட்கள் மறையும். உள்பொருள் அழியாது. இல்பொருள் தோன்றாது. காரணமே காரியமாக வியாபிக்கிறது. வித்திலிருந்து மரம் தோன்றுவது போல, உலகங்களும் உயிர்களும் ஏதோவொரு நித்திய மூலப்பொருளிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

இம்மூலப் பொருளே மெய்ப்பொருள். ஏனையவையாவும் இம்மூலப் பொருளின் வியாபகங்களாகும். அணுவே விரிந்து அண்டங்களாயிற்று எனவும் ஒரு காலத்தில் அண்டங்கள் ஒடுங்கி அணுவாகலாம் எனவும் சில விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். உலகங்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் மூலப்பொருள் நிர்க்குண பிரமம் என வேதாந்திகள் கூறுகின்றனர். நானும் அதுவே, நீயும் அதுவே, எல்லாம் அதுவே, சர்வம் பிரமம்; நிர்க்குண பிரமம் குணங்குறிகளும் உருவமும் வடிவமும், அளவும் எல்லைகளும், ஆதியும் அந்தமும் தோற்றமும் நாசமும், அசைவும் மாற்றமும் இல்லாதது. பூரண நிறைவுடையது. எங்கும் நிறைந்தது. எல்லாம் அதில் அடங்கினும், அஃது எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாலும் உளது எமது மனம் வாக்குக்கு எட்டாதது புலன்களினால் அறிய முடியாதது. பகுத்தறிவினால் உணர முடியாதது. அப்பரம்பொருளைச் சச்சிதானந்தம் என மட்டுமே சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.

பௌதிக விஞ்ஞானிகள் சடப் பொருட்களின் மூலப் பொருள் அணுவெனப் பல காலம் நம்பினர். பின்பு அணுவிலும் நுண்ணிய நேர் எதிர் மின்மங்களே மூலப் பொருள் என்றனர். சிலர் இயற்கை கடந்த ஈதர் அல்லது கைபெறோனை மூலப் பொருளாகக் கண்டனர். இன்று சடமுஞ் சக்தியும் ஒன்றென்கின்றனர். வருங்காலத்தில் இவர்கள் மேலும் சூக்குமமாகச் சென்றால், அது மறை பொருளாக இருப்பதைக் காணலாம். தூலம்- சூக்குமம்- அதிசூக்குமம்- மறைபொருள். வேதாந்திகள் நிர்க்குண

பிரமத்தை எல்லாவற்றுக்கும் மூலப் பொருளாகக் காண்கின்றனர். உலகங்களையும், உடல்களையும் இறைவன் படைக்கவில்லை. நிர்க்குண பிரமனே சகுண பிரமனாகவும் (ஈசுவரனாகவும்) உலகங்களாகவும் உடல்களாகவும் எல்லாப் பொருட்களாகவும் உயிர்களாகவும் திகழ்கின்றான். எல்லாம் அவன் வெளிப்பாடுகளாகும். (Manifestations)

வியவகாரத்தில் (தொடர்நிலையில்-Relativity) இவையாவும் வேறுபட்டவை போலத் தோன்றினும், பரமார்த்தத்தில் (தனிநிலை- Absolute) இவையாவும் நிர்க்குண பிரமமாகும். நிர்க்குண பிரமம் ஒன்றே உள்பொருள். அதுவே மெய்ப்பொருள். இறைவனை ஆழ் சமுத்திரத்திற்கும் உலகங்களையும் உயிர்களையும் அச்சமுத்திரத்தில் எழும் அலைகளுக்கும் சிற்றலைகளுக்கும் ஒப்பிடலாம். நீரும் நீர்க்குமிழியும் ஒன்றேயாகும். நீர்க்குமிழ் நீரிலே தோன்றி, அதிலே மிதந்து சென்று ஈற்றிலே நீரோடு கலந்து போகிறது. அது போலப் பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் ஒன்றேயாம். அளவு மாத்திரமே அவற்றுக்குள்ள வித்தியாசம். ஒன்று அளவற்றது. மற்றது அளவுடையது. ஒன்று சுயேச்சையானது. மற்றது சார்புடையது. கட்டுண்டது.

உடல் வேறு, மனம் வேறு, உயிர் வேறு எனச் சாதாரண மாக எண்ணுகிறோம். சடமயமாகவும், ஞான மயமாகவும், உயிர்மயமாகவும் தோன்றுகிறவை ஒன்றேயாம். இவையாவும் நிர்க்குண பிரமத்தின் சொருபங்களாகும். பரமார்த்தத்தில் நிர்க்குண பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருளாகும். ஞாதாவும் ஞானமும் ஞேயமும் அதுவே. காண்பவனும், காட்சியும், காண்பொருளும் அதுவே. அறிபவனும் அறிவும் அறியப்படும் பொருளும் அதுவே. இருப்பது ஒன்றே. ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட பொருட்களெல்லாம் அதன் வியாபகங்களாகும். மெய்ப்பொருள் யாதெனச் சுவேதகேது தன் தந்தையிடங் கேட்டான். தந்தையின் விடை பின்வருவ

தாகும். "தென்படுகின்ற பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றுக்கும் முதற் காரணமாக இருப்பது ஒன்றே. அதுவே துணைக் காரணமுமாகும். ஒரே மூலப் பொருளிலிருந்தே எல்லாம் தோன்றின. யாவுமாக இருப்பது அந்த மூலப் பொருளே. மெய்ப்பொருளும் அப்பொருளே. நீயும் அதுவே. நானும் அதுவே என்றறிக."

பிரமம் பரமாகவும் அபரமாகவும் விளங்குகிறது. பரப் பிரமன் நிராகரமாய் நிர்விகற்பமாய், நிர்க்குணமாய் நித்தியமாய் நிற்கிறது. அபரப் பிரமன், விகற்பமுடைத் தாய், பல்படித்தாய் பலவடிவினதாய், குணங்குறிகளுடைத்தாய் விளங்குகிறது. அபரப் பிரமம் பரப்பிரமத்தின் சொரூபமாகும். அபரப் பிரமனே ஜீவன்களாகவும் ஜெகத்தாகவும் வியாபிக்கிறது. நிர்க்குண பிரமத்தின் பக்கங்கள் இரண்டாகும். ஒரு பக்கம் அசைவும், மாற்றமும், எல்லைகளும் குணங்குறிகளும் இல்லாத பரிபூரண சச்சிதானந்த மயமான நிலை. மறுபக்கம் தோற்றப்பாடானதும், அசைவு மாற்றங்குணங்குறிகள் உடையதும் பேதப்பட்டதுமான நிலை. உயிர்களும் உலகங்களும் நிர்க்குண பிரமத்தின் உள் பொருள்களாகும். இவை சூனியமல்ல.

இவற்றின் உளதாம் தன்மைக்கும் பரிணாம வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை இயலுலக (Cosmic) விதியாகும். உயிர்களும் உலகங்களும் பரிணாம வளர்ச்சி அடைகின்றன. தோன்றி, வளர்ந்து நிலை பெற்றுச் சிதைவுறுகின்றன. சிதையும் போது வேறொன்றாக மாறுகின்றன. உறுதி நிலைப் பேறும் மாற்றமும் இயலுலக விதியின் ஈரம்சங்களாகும். இவை ஒருங்கு நிகழ்கின்றன. எனினும் ஜெகத்துக்கும் ஜீவன்களுக்கும் மூலமாகிய நிர்க்குண பிரமம் இவ்விதிக்கு அப்பாற்பட்டது. அது நித்தியமாய் நிர்க்குணனாய், நிர்மலனாய், ஆதியும் அந்தமும் மாற்றமும் இல்லாததாய் இருக்கிறது. இதனை ஓர் உதாரணத்தினால் விளக்கலாம்.

நீரகமும் உயிரகமும் 2:1 விகித சமமாகச் சேரும் போது (H₂O) நீராகின்றன.

நீராகும் போது பண்புகள் மாறி நீரின் பண்புகளைப் பெறுகின்றன. நீரைக் காண்கிறோம். அதிலடங்கிய நீரகத்தையும் உயிரகத்தையும் நாம் காண்பதில்லை. எனினும் இவை நீரில் நிலை பெற்றிருக்கின்றன. ஆவியாகும் போதும் இவ்வாறே பனிக்கட்டி நீர், ஆவி முதலியவை வெளிப்பாடுகளாகும். இவை மாற்றமடைகின்றன. எனினும் இவற்றுக்கு மூலகாரணிகளான நீரகமும் உயிரகமும் எந்நிலையிலும் நிலை பெற்றிருக்கின்றன. அதே போல் எல்லாப் பொருட்களும் மாற்றமடையினும் அவற்றுக்கு மூலகாரணமும் மெய்ப்பொருளுமாகிய நிர்க்குணப் பிரமம் எங்கும் எல்லாவற்றிலும் மாறாது நிலை பெற்றிருக்கிறது.

பிரபஞ்சத்தை வேதாந்திகள் மாயை என்பர். இயற்கை, பிரகிருதி, பிரபஞ்சம், ஜெகத், மாயை என்பவை ஒரு பொருட்கிளவிகளாகும். சூனியம் என்பது மாயை என்ற சொல்லின் கருத்தன்று. பழுதை உதாரணத்தில் பழுதை உள்பொருள் சூனியமன்று. ஆனால் இருளில் அதைக் கண்டு பாம்பென அஞ்சுகிறோம். இப்பிரபஞ்சமும் உயிர்களும் உண்மையில் நிர்க்குண பிரமத்தின் வெளிப்பாடுகளாகும். அறியாமையினால் நாம் உலகம் வேறு, உயிர்கள் வேறு, இறைவன் வேறு என எண்ணுகிறோம். இதுவே மாயை. பிரம்ம ஞானந்தோன்றச் சர்வமும் மாயை என்பதை உணர்வோம். மாயை நீங்கும்.

நிர்க்குண பிரமம் ஏன் தன்னை உலகங்களாகவும் உயிர்களாகவும் வெளிப்படுத்துகிறது? இதனைச் சிலர் இயலுலக நியதி என்பர். தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இந்நியதியாகும். இதனை வேறு சிலர் திருக்கூத்து அல்லது திருவிளையாட்டு என்பர்.

“தத்துவம் ஆடச் சாதாசிவம் தானாட
 சித்தமும் ஆடச் சிவசக்தி தானாட
 வைத்த சராசரம் ஆட மறையாட
 அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தன்றே” (திருமந்திரம்)

ஆனால், இறைவன் தன்னை வெளிப்படுத்தும் காரணத்தைச் சாதாரண அறிவினால் உணரவும் விளங்கிக் கொள்ளவும் இயலாது.

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா ஒருவன்
 ஆதியும் அந்தமு மாய்வரு காரணம்
 ஆதிதன் அருள்தொண்டு அறிவதே யன்றி
 ஒதி அறிந்தவர் ஒருவரும் இலரே” (திருமந்திரம்)

வேதாந்தக் கருத்தை வெண்டல் வென்ஸ் என்பவர் அவர் எழுதிய “நித்திய வாழ்வு” எனும் நூலில் விளக்குகிறார். பரம்பொருளிலிருந்து அநேக சக்திகள் பிறக்கின்றன. இவை சக்தி, பிராணன், ஞானம் எனப் பல வகைப்பட்டவையாகும். இச்சக்திகள் கீழ் இறங்கி மேலெழும்புகின்றன. ஈற்றிற் பரம்பொருளை அடைகின்றன. சக்தி சடவுலகங்களாகவும், மின் உலகங்களாகவும், காந்த உலகங்களாகவும், சூக்கும நரக சுவர்க்க உலகங்களாகவும் திகழ்கிறது. பரம்பொருளின் சக்திகளிற் பிராண சக்தியும் ஒன்றாகும். இச்சக்தி இறைவனிலிருந்து தோன்றிக் கீழிறங்கி உலகங்கள் தோறும் உயிர்களாகப் பரவிப் பின்பு மேலெழும்பி உலகங்களைக் கடந்து இறைவனை அடைகிறது. ஞானசக்தி அறிவாக விளங்குகிறது. தனிப்பட்ட உயிர் என்பது இறைவன் பிராண சக்தியிலிருந்து எழுந்த ஒரு பொறியாகும். பல பொறிகள் எழுகின்றன. இப்பொறி கீழிறங்கும்போது ஏனைய மாயா சக்திகளுடன் கலக்கிறது. பேதப்படுகிறது. நான் எனது என எண்ணுகிறது. வினைகள் செய்கிறது. வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கிறது. பல உலகங்கள் செல்லுகிறது. மேலெழும்பும்போது, ஒவ்வொன்றாகக்

கலப்புக்களிலிருந்து பிரிந்து பூரண ஞானமாகித் தானேயாய் ஈற்றிற் பரம் பொருளை அடைகிறது. இறைவன் பிராண சக்தியிலிருந்து எழுந்த பொறியே தனிப்பட்ட உயிராகும். இக்கருத்தைக் கீழறு, கிறித்தவம் முதலிய சில சமயங்களிலுங் காணலாம்.

கொழுந்து விட்டெரியும் தீயிலிருந்து பல்லாயிரம் பொறிகள் கிளம்பி வருகின்றன. தீ வேறு இப்பொறிகள் வேறல்ல. சூரியனிலிருந்து பல கோடி ஒளிக் கதிர்கள் தோன்றி உலகம் முழுவதும் பரவுகின்றன. சூரியன் வேறு இக்கதிர்கள் வேறல்ல. நிர்க்குண பிரமத்திலிருந்து எண்ணிலாத சக்திகளும் சொருபங்களும் பிறக்கின்றன. இறைவன் பரிபூரண உலகளாவிய ஞானக் கடல். தனிப்பட்ட மனம் இந்த ஞானக் கடலில் எழும் அலைக்குச் சமமாகும். ஞானத்தின் ஒரு பொறி கீழிறங்கும்போது மாயா சக்திகளுடன் சேர்ந்து பேதப்படுகிறது. மனங்கள் பேதப் படுவதற்குக் காரணம் கன்மம் அல்லது வினைப்பயனாகும். கன்மம் நீங்க, பிரம ஞானம் பிறக்க நான் எனது என்ற தன்னுணர்வுகள் அற்றுப் போக ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாக விளங்கும்.

ஆத்மா ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது. அதற்குப் பிறப் பில்லை. இறப்பில்லை. வினையில்லை. வினைப் பயனில்லை. அதுவே உண்மையில் நான். வேதாந்திகள் மறுபிறப்பையும் வினைப்பயனையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். தனிப்பட்ட ஆன்மா என ஒன்றில்லையாயின் மறுபிறப்பெடுப்பது யாது? வினைப் பயனை அனுபவிப்பது யாது? தனிப்பட்ட மனம் நிர்க்குண பிரம்ம ஞானத்திலிருந்து எழுந்த பொறி எனவும் தனிப்பட்ட உயிர் நிர்க்குண பிரமப் பிராணனிலிருந்து எழுந்த பொறி எனவும் கூறினோம். இவை கீழிறங்கும்போது மாயா சக்திகளோடு கலந்து பேதப்படுகின்றன. இப்பொறியே வினை செய்கிறது. வினைப்பயனை

அனுபவிக்கிறது. கன்மத்தினாற் பாதிக்கப்படுகிறது. பல உலகங்களிற் சஞ்சரிக்கிறது. மறு பிறப்பு எடுக்கிறது.

பகவத்கீதை கேவல அத்துவைதக் கொள்கைக்கு ஆதாரமளிக்கிறது எனக் கூறுகின்றனர். பகவத் கீதைக்கு சங்கராச்சாரியாரின் வியாக்கியானம் ஒன்றாகும். ஆனால், விசிஷ்ட அத்துவைத, துவைத வியாக்கியானங்களுமுள. இரண்டாம் அதிகாரத்திற் கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்கு ஆத்மாவைப் பற்றிக் கூறுகிறார். 7 ஆம் 8 ஆம் 9 ஆம் அதிகாரங்களில் தனது பிரகிருதியை விளக்குகிறார். 11 ஆம் அதிகாரத்தில் தனது விஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார். இவ்வதிகாரங்களிலிருந்து சில வாக்கியங்கள் இங்கு சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஏனைய அதிகாரங்கள் கர்மம், பக்தி, யோகம், ஞானம் முதலிய மார்க்கங்களைப் பற்றியவைகளாகும்.

2 ஆம் அதிகாரம்: “நான் ஒரு போதும் இல்லாமல் இருந்ததில்லை. நீயும் அவ்வாறே இல்லாமல் இருந்த தில்லை. இனிமேலும் நாம் இல்லாமல் இருக்கப் போவ தில்லை. ஆத்மா என்று முளது அளவற்றது. அழிவில்லாதது ஆனால், ஆத்மாவுடைய உடம்பு அழிவுடையது. எவன் ஆத்மாவைக் “கொல்பவனாகவோ கொல்லப்படுபவ னாகவோ” நினைக்கின்றானோ, அவன் உண்மையை உணர்ந்தவனல்லன், ஆத்மா கொல்லுவதும் இல்லை. கொல்லப்படுவது மில்லை, பிறப்பதில்லை, இறப்ப தில்லை. என்றுமுளது; நித்தியமானது. மனிதன் எவ்வாறு பழைய ஆடையைக்களைந்து விட்டுப் புதிய ஆடையை அணிகின்றானோ அவ்வாறு ஆத்மா பழைய உடலை விட்டு நீங்கும்போது புதிய உடலை அடைகிறது. ஆயுதங்கள் இந்த ஆத்மாவைச் சிதைக்க மாட்டா. தீ அதை எரிக்காது. நீர் அதை நனைக்காது. காற்று அதை உலர்த்தாது. ஆத்மா

அழிவற்றது. என்றும் உளது. எங்குமுளது. அசைவில்லாதது. நீ ஆத்மாவைப் பற்றித் துக்கப்பட வேண்டியதில்லை.”

7 ஆம் 8 ஆம் 9ஆம் அதிகாரங்கள்: “மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என எட்டு விதமாகப் பிரிந்தது எனது பிரகிருதியே. எஃது இந்த உலகத்தைத் தாங்குகிறதோ, அஃது எனது உயர்ந்த பிரகிருதியாகும். எல்லாப் பொருட்களும் என்னில் அமைந்துள்ளன. எல்லா உலகங்களுக்கும் உற்பத்தியும் அழிவும் நானே மணி நிரைகள் போல எல்லாம் என்னிடத்திற் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன.”

“ஒளியுஞ் சுவையும் ஓங்காரமும் சப்தமும் ஆண்மையும் நானே. பூவும் மணமும் நானே. சாத்துவிகம், ராஜசம், தாமசம் எனும் முக்கணங்களுடைய பொருட்கள் எல்லாம் என்னில் அமைந்துள. நான் இவற்றுக்கு அப்பாலும் இருக்கிறேன்.”

“மாயையைத் தாண்டுவோர் என்னை அறிவர். ஞானி என்னை வந்தடைகிறான். சென்றனவற்றையும் நிகழ்வனவற்றையும் இனிமேல் வரப் போவனவற்றையும் நான் அறிவேன். ஆனால், எவனும் அறியான். என்னை எவர் சரணடைகின்றார்களோ, அவர் என்னையும் சகலத்தையும் அறிவர்.”

“அக்ஷரம் என்பது பிரமம். எல்லையுடைய பொருட்கள் யாவும் அதன் சுவபாவம்.”

“கடைசி காலத்தில் எவன் என்னையே சிந்தித்துக் கொண்டு சரீரத்தை விட்டுச் செல்லுகிறானோ, அவன் என்னை வந்தடைகிறான். எல்லாம் அறிந்தவனும், எல்லா வற்றிற்கும் முந்தியவனும், எல்லாவற்றையும் ஆளுவோனும், அணுவிலுஞ் சிறியவனும், இருளுக்கு அப்பாற்பட்டவனும், வினைப் பயனை அளிப்பவனுமாகிய என்னை

எவன் தனது சித்தத்தை என்பால் வைத்துப் பக்தியுடன் சிந்திக்கிறானோ, அவன் என்னை அடைவான்.”

“புலப்படாத என்னால் புலப்படும் உலகங்களனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டவை. இவையெல்லாம் என்னிடம் இருப்புடையவை. நானோ அவற்றிடம் இருப்புடையவனல்லன். எங்கும் பரந்ததும் அளவு கடந்ததுமான காற்று எவ்வாறு வானில் இருப்புடையதோ, அவ்வாறு எல்லாப் பொருட்களும் என்னில் இருப்புடையவை. உலகிற்கு நானே யாவுமாய் இருக்கிறேன்.”

11 ஆம் அதிகாரம்: “அர்ச்சுனன் அப்போது உலகங்கள் அனைத்தையும் தேவ தேவனுடைய சரீரத்திற் கண்டான். ஒன்றில் அனைத்தையும் அனைத்திலும் ஒன்றையும் கண்டான்.” “தேவா உன்னில் எல்லா உலகங்களையும் உயிர்களையுங் காண்கிறேன். உன்னை எங்கும், எல்லாவிடத்திலும், எல்லாவற்றிலுங் காண்கிறேன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாது நிற்கிறாய்.”

பகவத் கீதையிலிருந்து குறிப்பிட்ட இவ்வாக்கியங்களிற் சங்கராச்சாரியாரின் கேவல அத்துவைதத்துக்கு எவ்வளவு ஆதாரமுண்டு? மறுதலையாக இவ்வாக்கியங்கள் விசிஷ்ட அத்துவைதத்தை ஆதரிப்பவைபோலத் தோன்றுகின்றன.

அத்துவைதம் என்ற சொல் இறைவனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டுகிறது. இந்து மதத்தில் துவைதமும் அத்துவைதமே. இறைவனின் நிலை பேதம், அபேதம், பேதா பேதம் என மூன்று வகைப்படும். அத்துவைதத்துக்குப் பல வியாக்கியானங்களுள். இதனைக் கொள்கைகளினாலும் பகுத்தறிவினாலும் விளக்க முடியாது. இறையணர்வுடன் வாழ்ந்த அருளாளர் அடியார்கள், அநுபூதிமாண்கள், மெய்ஞ்ஞானிகளின் வாக்கியங்களே சான்றாகும். பிரம சூத்திரத்துக்குப் பாஷியம் எழுதிய சங்கராச்சாரியாரே பக்திக்குச் சிறந்த இலக்கியங்களாகிய

சிவானந்த லகரியையும் செளந்தர்ய லகரியையும் எழுதியவராவார். வேதாந்தத்தில் ஆன்மாயில்லை எனக் கூற முடியாது. ஆன்மாவுண்டு, நான் என்பது சூனியமன்று. ஆனால், ஜீவாத்மா பரமாத்மாவிலிருந்து எழுந்த பொறிகளில் ஒன்றாகும். மாயா காரியங்களுடன் சேரும்போது அப்பொறி பேதப்பட்டு வேறானதுபோலத் தோன்றுகிறது. பரமார்த்தத்தில் இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றாயினும், வியல காரத்தில் அவை வேறானவை. இறைவனுக்கும் எமக்கும் (பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும்) உள்ள தொடர்பை நாம் அறிந்தால் எல்லாவற்றையும் அறிந்து விடுவோம். "உண்மை ஒன்றுண்டு. அதைக் காணவில்லை எனவோ அல்லது பூரண மாகக் கண்டு விட்டோம். எனவோ கூறமுடியாது. மாபெருஞ் சங்கரரே முழுச் சரியாகக் காணவில்லை" - யோக சுவாமிகள்.

இப்போது எமது இரு கேள்விகளுக்கும் வேதாந்தம் அளிக்கும் விடைகளைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

(அ) நிர்க்குண பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருள், உலகங்களும் உயிர்களும் நிர்க்குண பிரமத்தின் வியாபகங்களாகும்.

(ஆ) நான் யார்- தத்துவம் அசி- அதுவே நீ சர்வம் பிரமம். நிர்க்குண பிரமமே உயிர்களாக வியாபிக்கிறது. தனிப்பட்ட ஆன்மா அல்லது உயிர் நிர்க்குண பிரமத்தினின்று எழுந்த பொறியாகும். இப்பொறி மாயா சக்திகளுடன் கலந்து பேதப்படுகிறது. வியவகாரத்தில் வேறாகத் தோன்றுகிறது. அவை வேறு சமுத்திரம் வேறல்ல. அது போன்று நிர்க்குண பிரமனிலிருந்து எழுந்த பொறி வேறு நிர்க்குண பிரமன் வேறல்ல. மாயா காரியங்களிற் சிக்கிய இப்பொறி வினை செய்கிறது. வினைப்பயனை அனுபவிக்கிறது. பரமார்த்தத்திற் பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் ஒன்றே. அதுவே நான், அதுவே நீ.

(இ) மரணத்தின் போது இப்பொறி (வியவகார ஆன்மா) ஓர் உலகிலிருந்து வேறோர் உலகுக்கும் ஓர் உடம்பிலிருந்து வேறோர் உடம்புக்கும் போகிறது. மறுபடியும் இவ்வுலகுக்கு வருகிறது. பல உலகங்களிற் சஞ்சரிக்கிறது.

(ஈ) பேதப்பட்ட பிராணன், தான்வேறு இறைவன் வேறென அறியாமையினால் எண்ணுகிறது. ஞானம் பிறக்க உண்மை புலனாகிறது. நான் எனது என்ற உணர்ச்சி அற்றுப் போகிறது. வினைகள் பிராணனைப் பந்திக்கா. ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாக விளங்கும்.

வேதாந்தம் மகத்தான வாழ்க்கை நெறிகளைப் போதிக்கிறது. ஒழுக்கம், சீலம், தவம், அன்பு, கருணை முதலிய நன்னெறிகளை நாம் பல முறை கற்கலாம். மனப்பாடஞ் செய்யலாம். மற்றவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கலாம். ஆனால் நான் எனது என்ற உணர்ச்சியும் தன்னல நோக்கமும் இருக்கும் வரைக்கும் இந்நெறிகளைப் பின்பற்றுவது கடினமாகும். நான் யார் என்பதை உணர்ந்தால் தன்னுணர்வும் சுயநல நோக்கமும் அற்றுவிடும். எல்லாச் செயல்களும் இறைவனுக்குப் பணிகளாகும். நான் எனது என எண்ணுவதே எமது பந்தமாகும்.

“எம்மில் ஒவ்வொருவனும் தெய்வத் தன்மை உடையவன். எம்மிலுள்ள தெய்வத் தன்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஆசைகள் மோகங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கர்மம், பக்தி, யோகம், ஞானம் முதலிய மார்க்கங்களில் ஒன்றினாலோ எல்லாவற்றினாலுமோ முக்தியடையலாம். சாத்திரங்களும், ஏடுகளும், கொள்கைகளும், கோட்பாடுகளும், ஆசாரங்களும் சடங்குகளும் அறிவு விளக்கத்துக்கு ஓரளவு உதவினும், இவை முக்கியமானவைகளல்ல.”

- சுவாமி விவேகானந்தர்.

“நான் இறைவனிலிருந்து வந்தேன். இறைவனின் உடைமை. இறைவனை அடையப்போகிறேன்” - திருவுடையார் இக்நோஷஸ் லொயலா. இந்தப் பிரம ஞானம் பிறந்தால் எமது வாழ்க்கை புனிதமாகும். நான் வேறு, அவன் வேறு ஏனைய உயிர்கள் வேறல்ல. சர்வம் பிரமம் என்பதை மக்கள் உணர்ந்தால் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பெருகும். பகைகள், பொறாமைகள், துவேஷங்கள் அற்றுவிடும். தன்னல நோக்கம் குறையும், பொதுநல நோக்கம் பரவும். மக்கள் தமக்கென முயலாது பிறர்க்கென முயல்வர். சுயநலம் எனுஞ் சிறுமையிலிருந்து நீங்குவர். பேரின்பப் பெருவாழ்வடைவர். தாழ்ந்தோர்- உயர்ந்தோர், செல்வர்- வறியவர், நான்-நீ, என் தெய்வம் -உன் தெய்வம் முதலிய பேதங்களும் துவேஷங்களும் மறைந்துவிடும். ஆளுவோரில்லை; ஆளப்படுவோரில்லை. அதிகாரிகளில்லை அடிமைகளில்லை; செல்வரில்லை வறியவரில்லை; முதலாளியில்லை தொழிலாளியில்லை; சுரண்டலில்லை சுரண்டுவோர் இல்லை; பொலிசு இராணுவ அட்டகாசங்களும் அட்டேழியங்களும் இல்லை. தினசரி வானொலிப் பொய்ப் பிரசாரங்களில்லை. சர்வம் பிரமம் எல்லாம் இறைவன் செயல்.

தத்துவம் அசி, எமது ஆற்றலுக்கு அளவில்லை. நாம் சாதிக்க முடியாததில்லை. பேரறிவுடையோம். பெருவாழ்வுடையோம். எந்நாளும் இன்பமேயன்றித் துன்பமில்லை. எல்லையில்லாத தூய்மை, பேரன்பு, பேராற்றல் எமது இயல்பு. தத்துவம் அசி. அச்சமில்லை அஞ்சுவதற் கொன்று மில்லை. உயிர்கள் அனைத்தும் பரம்பொருளின் வியாபகங்களானபடியினால், யாவருஞ் சமம். எந்த ஓர் உயிருக்கும் நாம் செய்யுந் தீங்கு எமக்கு நாம் செய்யுந் தீங்காகும். மக்கள் நடமாடுந் தெய்வங்கள். அவர்களுக்குச் சேவை இறைவனுக்குப் பூசையாகும். நாம் தன்னலத்தை மறந்து

பொதுநல நோக்கத்துடன் செயற்பட்டால் பாவ புண்ணிய மில்லை. வினைப் பயனில்லை. சிந்தனைகளும் செயல்களும் சீரியவைகளாகும். இவ்வுலகில் வாழும் போதே இறைவனை அடைவோம். நாம் இவ்வாறு நடக்க வேண்டுமானால், அதற்கேற்ற பொருளாதார அமைப்பும் சமுதாய அமைப்பும் வேண்டும். தனியார் சொத்துரிமைகள் அழிய வேண்டும். பொதுநல நோக்கத்தின் அடிப்படையிற் பொருளாதாரம் இயங்க வேண்டும். தொழில் செய்வதை மக்கள் தமது கடமையாகக் கருத வேண்டும். முதலாளி-தொழிலாளி பேதங்கள் அற்றுப் போக வேண்டும். ஆற்றலுக்கேற்ற உழைப்பு, தேவைக்கேற்ற வருமானப் பங்கீடு. இதுவே சமய அடிப்படையிலான சமுதாய அமைப்பாகும். வேதாந்தம் பேசுவதினாற் பயனில்லை. சிந்தனையிலும் செயலிலும் வேதாந்தம் வேண்டும்.

□

4. மறை ஞானம் (MYSTICISM)

“உன்னை நீ காண்பதில்லை நீ காண்பது உனது சாயல்”
(சோகிறெற்றிஸ்)

“மணவாளன் மணமகள் அடைந்த
இன்பத்தை அலி அறியுமா?
இறைவனை அணைந்தோர் அடையும்
இன்பத்தை அறிவிலிகள் அறிவாரா?
என்னத்தை அறிவார்கள் இம்மூடர்கள்?”
(கபீர்)

எமது புலன்களுக்குத் தோன்றும் பிரபஞ்சம் எவ்வளவுக்கு உண்மையானது? அதற்கு அடிப்படை அல்லது மூலகம் யாது? இடையறாது மாறும் திரைக்குப் பின்னால் ஏதாவது நித்திய மெய்ப்பெருளுண்டா? இறைவன் உளனா? இருப்பின் எப்படிப்பட்டவன்? இறைவனுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் உள்ள தொடர்பென்ன? நான் யார்? பிறக்கு முன்பு இருந்தேனா? இறந்த பின்பும் இருப்பின் எங்கு, எவ்விதம்? மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறப்பேனா? எனக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள தொடர்பென்ன? நன்மை தீமை, பாவம் புண்ணியம், தர்மம் அதர்மம், என்பவை யாவை? வினைப்பயன் செய்தவனைத் தாக்குமா? உலகில் துன்பங்களுக்குக் காரணமென்ன? துன்பங்கள் இல்லாதிருக்கலாமா? துன்பங்களற்ற நிலை எப்படிப்பட்டது? பெரும்பாலான மக்கள் இக்கேள்விகளைக் கேட்கின்றனர். இவையாவும்

இயல் கடந்த (Metaphysical) விடயங்களைப் பற்றியவை யாகும்.

இவ்விடயங்களைப் பற்றிய அறிவை மூன்று வழிகளிற் பெறலாம்.

(அ) அறிவுத் திறன் (Intellect) அல்லது பகுத்தறிவு தத்துவ ஞானங்கள் (Philosophy) அறிவுத் திறனினால் இக்கேள்விகளுக்கு விடைகள் காண எத்தனிக்கின்றனர். பல வகைப் பட்ட முரண்பட்ட தத்துவ ஞானக் கொள்கைகளைக் காண்கிறோம். அறிவுத் திறனினால் உண்மையைக் காண முடியுமா? உண்மை நித்தியமானது. எக்காலத்துக்கும் யாவருக்கும் ஒன்றானது. “உண்மை ஒன்றுண்டு” மக்களின் அறிவுத்திறன் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடைகிறது. இடத்துக்கு இடம் வித்தியாசப்படுகிறது. சூழல்கள், பழக்க வழக்கங்கள், முற்சாய்வுகள் முதலியவற்றினால் பாதிக்கப்படுகிறது. பகுத்தறியினும் தொகுத் தறிய முடியாதது. பூரண அல்லது முழு உண்மையை அறிய முடியாதது. தராதர உண்மைகளையே அறிய வல்லது.

“தத்துவ ஞானிகளின் வாதங்களும் கொள்கைகளும் பல. இவை யாவும் சொல்லளவில் மட்டுமே. இவற்றுக்கு உயிரில்லை.” (மௌஸ்வி றூமி) மனிதன் மாயை எனும் இருளில் ஆழ்ந்து கிடக்கிறான். தன்னையே அறிய மாட்டான். உடம்பைத் தானென நினைக்கிறான். அவனுடைய அறிவுக் கருவிகள் யாவும் சடக் கருவிகளாகும். இக்கருவிகளுடன் எவ்வாறு தத்துவங்களைக் கடந்தவற்றை அறிவான்? மாயையினால் தோற்றங்களை உண்மைகளாக நம்புகிறான். இத்தோற்றங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட உண்மைகளை அறிய முடியாதிருக்கிறான்.

(ஆ) சமயங்கள் (Religions)- சமயங்களுக்கு இறையுணர்வாளரின் திருநூல்கள் பிரமாணமாகும். சில வேளைகளில் இவற்றை மக்கள் இறைவனின் வெளிப்பாடுகளாக எடுத்துக்

கொள்ளுகின்றனர். ஒவ்வொரு சமயத்துக்கும் ஒன்றோ சிலவோ திருநூல்கள் உள. உணர்ச்சி, தன்னம்பிக்கை, பக்தி முதலியவை சமயங்களுக்கு அடிப்படையாகும். சமயத் தீர்க்க தரிசிகள் மறைஞானிகளாவர். உலகிற் பல சமயங்களுள. கொள்கைகள் முரண்படுகின்றன. தீர்க்கதரிசிகள் மறை ஞானத்தைச் சாதாரண சொற்களில் விளக்க முடியாது. மறை பொருட்களைச் சாதாரண மக்களினால் விளக்கிக் கொள்ளமுடியாது. வியாக்கியானங்கள் எழுதிய மத பண்டிதர்கள் தீர்க்கதரிசிகளைப் போன்று அனுபவத்தில் இறையுணர்வாளர் அல்லாதிருக்கலாம். தாபன மதமாகும் போது உலகத் தொடர்புகள் உண்டாகும். மறைஞானம் சமூக ஒழுக்க நெறிகளாகிறது. வாதப் பொருளாகிறது. உணர்வு குருட்டு உணர்வாகலாம். மோகங்களும், பாசங்களும், முற் சாய்வுகளும் நான் எனது என்ற தன்னுணர்வும் சமயங்களுக்கு அடிப்படைகளாகலாம். சமயம் வாத நிலையை அடையும் போது தத்துவ ஞானமாகிறது. அறிவுத்திறன் அல்லது பகுத்தறிவில் தங்குகிறது.

(இ) நேர் அனுபவம் (Mysticism) -நேர் அனுபவம் உடையவர் மறை ஞானிகள் (Mystics) எனப்படுவர். இந்த நேர் அனுபவத்தை அடையும் முறை மறைஞானம் (Mysticism) எனப்படும். மறை ஞானத்தை வரையறை செய்யவோ கொள்கைகளில் அடக்கவோ முடியாது.

“பிரியாத பேஅரொளி பிறக்கின்ற வருள் அருட்
பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை என்றைக்கும் இறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாருமெனவே”

(தூயுமானவர்)

உண்மை அல்லது இறைவன் அங்கிங்கில்லை. உள்ளே இருக்கிறான். இறையுணர்வு உள் நோக்கான ஆன்மிக மனங்கடந்த உணர்வாகும். இது புலன்களையும் மனத்தை யுங் கடந்த உணர்வாகும். இது புலனுணர்வுக்குங்

காட்சிக்கும் அப்பாற்பட்டது. எமது சிந்தனைக்கும், மனத்துக்கும் எட்டாதது. எமது அறிவினால் நினைக்க முடியாதது. இக்கடந்த ஒளி தோன்றுவதற்கு, ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்க வேண்டும். மனம்தொழிற்படாது சும்மா இருக்க வேண்டும்.

“ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
 ஞானக் கண்ணினில் சிந்தை நாடி
 உராத்துணைத் தேர்ந்தெனப் பாசம் ஒருவத்
 தன்நிழலாம் பதிவிதி என்னும் அஞ் செழுந்தே”
 (சிவஞான போதம்)

“பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
 பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
 நேசமொடும் உள்ளத்தே நீங்கிப் போதின்
 ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தே ராம்என்
 றறிந்தகல அந்நிலையே யாகும் பின்னும்
 ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச் சரிக்க
 உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் ஊனமெல்லாம் ஓட”
 (சிவஞான சித்தியார்)

“இரவுபக வில்லா இன்பவெளி யூடே
 விரவி விரவிநின் றுந்தீபற
 விரைய விரையநின் றுந்தீபற”
 (திருவுந்தியார்)

“சிற்றறிவு மெள்ளச் சிதைந் தெம்மான் பேரறிவை
 உற்றறியா வண்ணமறிந் தோங்குநாள் எந்நாளோ”
 (தாயுமானவர்)

“இறைவன் எமது இருதயத்தில் வீற்றிருக்கிறான். எவன் இருதயத்தில் இறைவன் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றானோ, அவனே பாக்கியசாலி” (கபீர்)

இவ்வுணர்ச்சியை மேனாட்டவர் கடந்த நிலை அறிவென்பார். வேதாந்திகள் பிரம்ம ஞானம் என்பார். சித்தாந்திகள் பதி ஞானம் அல்லது திருவருள் என்பார்.

மறை ஞானிகள் சித்துலங்களைப் பார்க்கின்றனர். மறை பொருள்களை நேரே காண்கின்றனர். மாயா கருவிகள் அந்தக்கரணங்களின்றி ஆன்மா வெறுமையாக வெறுமையான சித்துலகிற் புகுகிறது. இது கடந்த நிலை அனுபவமாகும். நினைக்க முடியாத ஆநந்தம் கருவி கரணங்களின்றி ஆன்மா நேராக அடையும் பேரின்பம். இதை இன்னதென்று சொல்ல முடியாது. மறை ஞானிகள் மறைவிலிருந்து எழும் இசையை நேரே கேட்கின்றனர். ஒளியைக் காண்கின்றனர். ஆன்மா அருட் கிளர்ச்சியும் பேரானந்தமும் அடைகிறது. அன்பின் வழி ஆன்மா மேலும் மேலுஞ் சூக்கும சித்துலகங்கள் செல்லுகிறது. சுத்தமாய், நித்தியமாய், தனியொரு பொருளாய், பேராநந்தமாய் நிற்கும் பரம்பொருளை அணைகிறது. அத்துடன் இரண்டறக் கலக்கிறது. இது மனம், வாக்குக் காயத்துக்கு மேலான நிலை உணர்வாகும்.

மனிதனின் ஐந்து பகுதிகளையும், மறை ஞானிகள் காண்கின்றனர் 1. தூல சரீரம், 2. சூக்கும சரீரம் 3. காரண சரீரம் 4, மனம் 5, உயிர் இந்த உயிரே நித்தியமானதும் அழியாததுமாகும். மரணத்துக்குப் பின்பு ஆன்மா சூக்கும சரீரத்துடனும் காரணா சரீரத் துடனும் தூல சரீரத்திலிருந்து வெளியேறுகிறது. வாழ்நாளில் செய்த கர்மங்களில் அனுபவியாத பயன்கள் சூக்கும சரீரத்திற் பதிந்து கிடக்கின்றன. மோகங்கள், பாசங்கள், பற்றுக்கள் முதலியன வற்றுக்கும் மனமே இருப்பிடம். இது மாயா உலகம் எனப்படும். இந்த மாயா உலகிலிருந்து ஆன்மா விடுதலை அடையவேண்டும். அது பரம்பொருளுடன் நேராகத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். நான் எனது என்ற உணர்ச்சியே பந்தமாகும். ஆன்மா இறைவனை அணைய, நான், நீ, அவனில்லை. உலக பேதங்களில்லை. காட்சி காண்பவன். காட்சிப் பொருளில்லை. எல்லாம் ஒன்றாகின்றன. இந்த உண்மையை உணர்ந்தவுடன் ஊதாரி மகன்

தந்தை வீடு திரும்புகிறான். இது எமது உண்மையான பிரயாணம். இப்பிரயாணத்தைத் தடை செய்வது எமது ஆணவமாகும்.

இறைவனும் உயிர்களுக்கு சித்துக்கள். ஒரே தன்மையானவை. உயிர்கள் மாயையிற் சிக்கித் தத்தளிக்கின்றன. தாம் யார் என்பதையும் எங்கிருந்து வந்தோம் என்பதையும், மறந்துவிட்டன. இறையுணர்ச்சியினால் மட்டுமே இவ் இருளை அகற்றி அறிவைப் பெறலாம். மனதை அடக்குவது மட்டும் போதாது. ஏதோவொன்றைச் சார்ந்து நிற்பது மனத்தின் இயல்பான குணமாகும். மனம் இறைவனைச் சார வேண்டும். ஆன்மாக்கள் நித்திரை கொள்ளுகின்றன. அவற்றை எழுப்ப மறை ஞானிகள் பல வழிகளைக் கையாளுகின்றனர். இறைவன் நாமத்தை இடைவிடாது சொல்லுவது ஒரு வழியாகும். இதனை மந்திரம் எனலாம். நாம் நாம்- (கபீர்) ஓம், ராம்; நாம் ஹரிஹரி, சிவாயநம என்பவை இந்நாமங்களாகும். இறைவன் குரு வடிவில் வந்து அடியாரை ஆட்கொள்ளுகிறான். குருவும் இறைவனும் ஒருவராவர். குருவே வழிகாட்டுகிறான். குருதீட்சை அத்தியாவசியமாகும். குரு ஆன்மாவைத் தன்பால் ஈர்த்து, அதனைப் பரிசுத்தமாக்கி இறைவனுடன் சேர்க்கிறான். ஆன்மா தனது பரமபிதாவை அடைந்து பேரின்பமடைகிறது. பரம பிதாவை அடைய நாம் எத்தனிக்க வேண்டும். ஆனால், அவன் அருளின்றி நாம் அவனை அடைய முடியாது.

“ஞானி இறைவனைக் காண விரும்புகிறான் பக்குவ மடைந்த ஆன்மாவை ஆட்கொள்ள இறைவனும் வருகிறான். காட்சி உணர்வாகிறது.

பின்பு உணர்வு தியானமாகிறது. இத்தியானம் ஆன்மாவை இறைவனோடு ஒன்றாக்குகிறது. இந் நிலையிற் சிந்தனையில்லை. வாக்கில்லை. எல்லாம் மெளனம். வாதங்களும்

விளக்களும் அற்று போகின்றன. இறப்பும் பிறப்பும் ஒன்றாகின்றன. வாழ்க்கை பரிபூரணமாகிறது. பூதங்கள் மறைகின்றன. துன்பங்களும் கவலைகளும் அற்றுப் போகின்றன. என்றும் அழியாத நித்திய தத்துவமே நிலைத்திருக்கிறது”
சூபி A. L. யுனெயிட்

“ஆத்மா இறைவனின் அருமைக்குமாரன். தனது குமாரன் படும்பாட்டைக் கண்டு இறைவன் பரிவுப் பெருக்கெடுத்து வருகிறான். மனித உருவமெடுத்து எம்மை இரட்சிக்க உலகிற்கு வருகிறான்.” (சாடார் பாதார்)

“மன்னவன்தன் மகன்வேடர் இடத்தே தங்கி
வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்ப்பு
பின்னவனும் என்மகன்நீ என்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடும் தானாக்கிப் பேணு மாபோல்
துன்னியனும் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையும் அறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னும் அருட் குருவாகி வந்தவரின் நீக்கி
மலம் அகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்”

(சிவஞான சித்தியார்)

மறை ஞானிகளுக்குச் சமயமில்லை. இது சமயங்களைக் கடந்த ஞானமாகும். கொள்கைகள் உருவ வழிபாடுகள் ஆசாரங்கள் சமயச் சடங்குகளில்லை. சாதி சமய பேதங்களில்லை. இவர்கள் தன்னுணர்வற்று இறைவனுடன் இணைந்து விட்டனர். இவர்கள் இறையுணர்ச்சியுடன் வாழுகின்றனர். எல்லாம் இறைவன் செயலென வாழுகின்றனர்.

“எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய்
அங்கங் கிருப்பதுநீ அலவோ பராபரமே!” (தாயுமானவர்)

“நானில்லை, கிறித்துவே என்னில் இருக்கிறார்”

(கிருவடியார் போல்)

மறை ஞானிகளின் வாக்கியங்களும் முரண்படுவதைச் சில வேளைகளிற் காண்கிறோம். ஆனால், உற்று நோக்கின்

இம்முரண்பாடுகள் வியாக்கியான மட்டத்திலும் சொல்லள விலுமன்றிப் பொருளில் இல்லை. எல்லா மறை ஞானிகளினதும் உட்கருத்து ஏறக்குறைய ஒன்றாகும். இறையணர்ச்சி மனத்தின் கற்பனை அல்லது விகாரமெனச் சடவாதிகள் வாதாடுகின்றனர். இறையணர்ச்சி இரசாயன உயிர்ச்சத்துக்களின் குறைவினால் உண்டாகும் மன விகாரமென அடொல்வ் கக்சிலி கூறுகிறார். வெறி மயக்க மருந்து வகைகளினாலும் இவ்வுணர்ச்சி உண்டாகலாம். இதனை மன வியாதியெனச் சந்தானா கூறுகிறார். சிலர் இதை மூளை நுண்ம அமைப்புக் கோளாறு (Neurosis) என்கின்றனர். இறையணர்வாளர் பக்தி உணர்ச்சி வேகத்தினாற் கனவு காண்கின்றனர் என வேறு சிலர் கூறுகின்றனர். இவை யாவும் சடவாதிகளின் ஊகங்கள் அல்லது உத்தேசங்களாகும். எக்காலத்திலும் இக்கருத் துடையோர் இருந்தனர்.

“அத்தா! அரியே! என்று உன்னை அழைக்கப்
பித்தா வென்று பேசுகிறார் பிறர் என்னை
முத்தே மணி மாணிக்கமே முளைக்கின்ற
வித்தே உன்னை எங்ஙனம் நான் விடுகேனே”

(திருமங்கையாழ்வார்)

இறையணர்வென ஒன்றில்லை. பலர் இறையணர்வுடையவர் போல நடிக்கிறார்கள். இஃது ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் இறையணர்வில்லாத பலர் அவ்வுணர்வுடையவர் போல் நடிப்பதைக் காண்கிறோம். எல்லா மறை ஞானிகளும் நடிக்கிறார்கள் எனக்கூற முடியாது. மறுதலையாக மறை ஞானிகள் எம்மைக் கண்ணில்லாக் குருடர் எனவும் மெய்ஞ்ஞான மில்லாது அஞ்ஞானத்தில் வாழும் அறிவிலிகள் எனவுங் கூறுகின்றனர்.

அறிவர், அருளாளர், இறையணர்வாளர், திருத்தொண்டர், அடியார்கள், திருவுடையார், சூபிகள், மெய்ஞ்

ஞானிகள், இருடிகள், முனிவர் என மறை ஞானிகள் பல வகைப்பட்ட பெயர்களினாற் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். மறை ஞானிகளிற் பல தரப்பட்டவர்களையும் பல வகைப் பட்டவர்களையுங் காண்கிறோம். பலர் இறையுணர் வில்லாத வெறுஞ் சித்தர்களாவர். பலர் மனோ சக்தியினால் அற்புதங்கள் செய்கின்றனர். பலர் மனோசக்திகள் தானும் இல்லாது மந்திர வித்தைகளினால் மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கின்றனர்.

மிஸ்ரிக் என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் பொருந்தமான தமிழ் சொல். "சீவன் முத்தர்" என்பதாகும். இவர்கள் மிகவுயர்ந்த படியிலுள்ள இறை உணர்வாளராவர்.

“ஓங்குணர்வினுள்ளடங்கி உள்ளத்துளின் பொடுங்கத் தூங்குவர் மற்றேதுண்டு சொல்”

நிறைந்த ஞானத்துள்ளே அடங்கி, அறிவினுள்ளே பேரின்பம் நிறைய சீவன் முத்தர் ஆனந்த நித்திரை செய்வர். அவர்களுக்கு வேறு செயல்களில்லை.

“ஐந்தொழிலுங் காரணர் களைந் தொழிலும் போக நுகர்வு எந்தொழிலு மேவார் மிக”

இவர்கள் பதியைப் போன்று ஐந்தொழில்களையும் அருட் தொழில்களையுஞ் செய்யார். ஆன்மாவைப்போன்று போகத்தை அனுபவிக்கும் வினைகளுஞ் செய்யார்.

“எல்லா அறியும் அறிவு உறும் ஈங்கிவ ரொன்று அல்லா தறியா ரற”

சீவன் முத்தர் பூரண அறிவுடையவராயினும் சிவனை யன்றி வேறொன்றையும் அறியாதிருப்பர்.

“புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் போதார் தல நடக்கு மாமை தக”

ஆமை தனது ஐந்துறுப்புக்களையும் உள்ளடக்கிக் கிடப்பது போலச் சீவன் முத்தர் தமது பொறிகளையும்

புலன்களையும் அடக்கி அவற்றை வெளியே விடயங்களிற் போக விடாது இறைவனிற் புகுத்திப் பொருந்தி நிற்பார்.

“அவனையகன் ரெங்கின்றா மாங்கவனா மெங்கும்
இவனை யொழிந் துண்டாதலில்”

இறைவனன்றி எவ்வுலகும் இல்லை. ஆன்மாவின் வியாபகத்தைத் தடுக்க ஆணவமலம் நீங்கச் சீவன் முத்தர் சிவமாகச் சர்வ வியாபகராகி இருப்பார்.

“உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு
எள்ளும் திறமேது மில்”

எங்குஞ் சிவமாகிய காட்சியுடைய சீவன் முத்தருக்கு விருப்பு, வெறுப்பு, பற்று பாசங்களில்லை.

“உறுந் தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தந்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்”

நான் எனது என்ற எண்ணத்துடன் உலகில் வினைகள் செய்யும் மக்கள் தங்கள் வினைப்பயன்களை அடைவர். சீவன் முத்தர் எல்லாம் அவன் செயலாகத் தொழிற் படுவதனால் பயன் சிவானந்தமாகும். ஆகாமியமில்லை.

“என்றவினை யுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை
தோன்றில் அருளே சுடும்”

பிராரப்தம் தேகம் நீங்கும் போது நீங்கும். முத்திக்கும் தேகம் நீங்குவதற்கும் இடையிற் செய்யப்படும் வினைகளின் பயனைத் திருவருளே நீக்கும்.

“மும்மை தரும் வினைக்கண் மூளாவா மூதறிவார்க்கு
அம்மையு மிம்மையே யாம்”

ஆணவ மலம் நீங்கிப் பேரறிவைப் பெற்ற சீவன் முத்தரை மனம் வாக்குக் காயத்தினாற் செய்யப்படும் வினைகள் தாக்க மாட்டா. இச்சரீரத்தில் இருக்கையிலே முத்தி உண்டாகும்.

“கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதி தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக”

ஆணவத்தினால் மக்கள் படுத்துன்பத்தை எண்ணிச் சீவன்
முத்தர் அவர்கள் பாற்கருணை கொள்வர்.

சித்தர்கள், சூபிகள்

“வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே”

(தாயுமானவர்)

இந்தியாவிற் பண்டு தொட்டுச் சித்தர், பரம்பரைகள் பல
இருந்து வந்தன. இன்றும் இருக்கின்றன. ஏனைய நாடுகளி
லும் மரபு முறையான சித்தர் கணங்கள் இருந்து வந்தன.
சித்தர்களைப் பற்றிய கதைகளில் மிகைப்படுத்தப் பட்டுப்
புராணங்களாகிவிட்ட படியினால், அவற்றை நாம் நம்புவது
கடினமாகும். இவர்களுடைய வாக்கியங்கள், பாடல்களின்
உட்கருத்தை இன்று இழந்துவிட்டோம். மேலே கூறப்பட்ட
மறைஞான அடிப்படையிலன்றி இவற்றை விளங்கிக்
கொள்ள முடியாது. பல எமது பொது அறிவுக்கு முரண்
பட்டவைபோலத் தோன்றுகின்றன. தாபன மதங்களைப்
போன்று சித்தர்கள் தமது கருத்துக்களைத் தர்க்க ரீதியாக
ஒழுங்குமுறைப்படுத்தி வகுக்கவில்லை. விளக்க முடியாத
தமது நேர் அனுபவங்களைக் கூறுகிறார்கள்.

இவர்களிற் பலர் ஏட்டுப் படிப்பில்லாப் பாமரமக்கள்.
பண்டிதர்களல்லர். பெரும்பாலானோர் இறையனுபூதிச்
செல்வர். இறையுணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர். இறைவனுடன்
ஒன்றியவர்கள். நான் எனது, என்ற தன்னுணர்வு அற்றவர்கள்
அல்லது இவ்வுணர்வைப் பெருமளவுக்கு அடக்கியவர்கள்.
பொன்னையும் மண்ணையும் சமமாக மதித்தனர்.
பொறிகளுக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத மறை பொருட்களின்
உண்மையைக் கண்டனர். சாதாரண மக்கள் இவர்களிற்

சிலரைப் பித்தர்களாகக் கருதினர். சித்தர்களிற் பலர் அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் முதலிய எண் சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர். அற்புதங்கள் பல செய்தனர். சித்தர்களிற் சிலர், இரசவாத வித்தையில் நிபுணராகவும், புகழ்பெற்ற மருத்துவராகவும் மந்திரவாதிகளாகவும் இருந்தனர். சித்தர்களின் வைத்திய நூல்கள் சில இன்றுமுள.

இந்திய நூல்களிற் பல சித்தர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இவர்கள் பல மதத்தவராக இருக்கின்றனர். சித்தர் நிலையில் மத பேதங்களில்லை. பெரும்பாலும் இவர்கள் யோகிகள். பதஞ்சலி முனிவர் ஒரு சித்தர். இவர் இன்றும் வழக்கிலுள்ள யோக, இலக்கண, மருத்துவ நூல்களை இயற்றியவர். மகாயான பௌத்த சம்பிரதாயத்தைத் தோற்றுவித்த நாகார்ச்சனரும் சித்தர்களில் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

இமய மலையைச் சார்ந்த நாத சித்தர் ஒன்பது பேர்-சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், சுனாதி நாதர், வருளி நாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்தரர், கடேநாதர், கோரக்கர், நவ கோடிச் சித்தர்களிற் போகர் சிறந்தவராகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இரகேசுரச் சித்தர்களும் நாத சித்தர்களும் காய கல்பகத்தின் மூலம் தமது சரீரங்களை அழிந்து போகாது வலுப்படுத்தி நெடுங்காலம் வாழ்ந்தனர் என நூல்கள் கூறுகின்றன. மகேசுர சித்தர்கள் உடம்பை ஆன்மாவாக மாற்றலாம் எனவும் அவ்வாறு செய்யின் மரணமில்லை எனவுங் கூறுகின்றனர். இது பொருணிலை மாற்றம் அல்லது இரச வாதம் (Transmutation) எனப்படும். தமிழ் நூல்களிற் பல சித்தர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

அகத்தியர், புலிப்பாணி, திருமூலர், சனகர், சனாந்தனர், சனநாதர், சனற்குமாரர், சிவயோக மாமுனி, பதஞ்சலி, வியாக்கிரக பாதர், காலாங்கர், அகோரர், மாளிகைத் தேவர்,

நாதாந்தர், இடைக்காடர், உரோம முனி, கமலமுனி, கூன் கண்ணன், கைலாய நாதர், கொங்கணர், கோரக்கர், சட்டை முனி, சுந்தரானந்தர், நந்தியிரம் முனி பிண்ணாக் கீசர், போகர், மச்சமுனி, வாசமுனி, கருஆர்ச் சித்தர், சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார், இராம தேவர், காக புசண்டர், தேரையர், பூகி பதினெட்டுச் சித்தர்களின் பாடல்கள் எனும் நூலொன்றும் தமிழில் உண்டு.

சித்தர்கள் யார்? சித்திகள் உடையவர் சித்தரெனச் சொல்லொடு பொருள் கொள்ளலாம். சித்திகள் காய சித்திகள் மனோ சித்திகள், ஆத்ம சித்திகள் என மூவகைப்படும். ஆத்ம சித்திகள் உடையவர்களுக்கு இயல்பாகவே மனோசித்திகளும் காய சித்திகளும் இருக்கலாம். ஆனால், உண்மையான ஆத்ம ஞானி வேண்டுமென்று இவற்றைக் காட்ட மாட்டான். ஆத்ம ஞானம் இல்லாத பலருக்கும் காய சித்திகளும் மனோசித்திகளும் இருக்கலாம். சித்தர்கள் யார் என்பதைத் திருமூலர் கூறுகிறார்.

“யோக சமாதியின் உள்ளே அகலிடம்
யோக சமாதியின் உள்ளே உனதொளி
யோக சமாதியின் உள்ளே உளசக்தி
யோக சமாதி உகந்தவர் சித்தரே”

பெரும்பாலான சித்தர்களுக்குப் புறப் பூசைகள், வழிபாடுகள், அனுஷ்டானங்கள், ஆசாரங்கள் முதலியன வற்றில் நம்பிக்கையில்லை. இந்திரியங்களை அடக்கி, மனத்தைச் சும்மா இருத்தித் தத்துவங்களைக் கடந்து, இறை வனுடன் நேராகத் தொடர்பு கொள்ள எத்தனிக்கின்றனர். தியானம், யோகம், ஞானம், சமயக் கொள்கைகளையுந் தத்துவங்களையும் பற்றி இவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. சாதாரண மக்களுக்குச் சடப் பொருட்கள் எவ்வளவுக்கு நிச்சயமானவையோ, சித்தர்களுக்கு இறைவனும் இறையனு பவமும் அவ்வளவுக்கு நிச்சயமானவை. தாம் இறைவனைக்

கண்டதாகப் பல சித்தர் கூறுகின்றனர். தாம் பெற்ற விளக்க முடியாத பேரின்பத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இப்போது சித்தர்களின் பாடல்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவோம்.

“வழுதலை வித்திடப் பாகல் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டினேன் பூசனி பூத்தது
தொழுது கொண்டுஒடினர் தோட்டக் குடிகள்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே” (திருமந்திரம்)

யோகத்தைப் பயிலப் பயில வைராக்கியம் உண்டாகிற்று. ஞானத்தினாற் சிவம் தோன்றிற்று. சிவம் தோன்ற ஐம்புலன்களும் மறைந்தன. முற்றிய சிவாநுபூதி இன்பத்தை அனுபவித்தேன்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்
வள்ளப் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன் ஐந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

“ஆடம்பரங் கொண்டு அடசில் உண்பான் பயன்
வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதை காள்
ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற்றியும்
தேடியுங் காணீர் சிவனவன் தாள்களே” (திருமந்திரம்)

பல சித்தர்கள் வெளி ஆசாரங்களையும் அனுஷ்டானங்களையும், வெறுத்தனர். இறையணர்ச்சியும் அன்புமில்லாது இவற்றைச் செய்வதினாற் பயனில்லை என்கின்றனர்.

“நாலு வேதம் ஒதுவீர் ஞானபாதம் அறிகிலீர்
பாலில் நெய் கலந்தவாறு பாவிகாள் அறிகிலீர்
ஆல முண்ட கண்டனார் அகத்துளே இருக்கவே
கால வென்று சொல்லுவீர் கனவிலும் அஃதில்லையே”

“கோயிலாவது ஏதடா குளங்களாவது ஏதடா
கோயிலும் குளங்களும் கும்பிடுங் குலாமரே
கோயிலும் மனத்துளே குளங்களும் மனத்துளே
ஆவதும் அழிவதும் இல்லை இல்லை இல்லையே”

“நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பஞ் சாத்தியே
சுற்றிவந்து முணமுணென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்டகல்லும் பேசமோ நாதன் உள்இருக்கையில்
சுட்ட சட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ” (சிவ வாக்கியர்)

“ஆரூர் இங்கிருக்க அவ்வூர்த் திருநாளென்று
ஊரூர்கள் தோறு உழல்வீர் - நேரே
உளக்குறிப்பை நாடாத ஊமர்களா நீவீர்
விளக் கிருப்பத் தீ தேடுவீர்” (பட்டினத்தார்)

சில சித்தர்கள் வைதிகப் பழக்க வழக்கங்களையும் சாதி
பேதங்களையும் கண்டிக்கின்றனர்.

“ஆதிகபிலர் சொன்ன ஆகமத்தின் சொல்படியே
சாதி வகை இல்லாமற் சஞ்சரிப்பது எக்காலம்?”

“சாத்திரத்தைச் சுட்டுச் சதுர் மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக் கண்டு துயர் அறுப்பது எக் காலம்?”

“ஆசாரம் நேயம் அனுட்டானமும் மறந்து
பேசா மெய்ஞ்ஞானநிலை பெற்றிருப்பது எக்காலம்?”
(பத்திர கிரியார்)

“சாதி ஆவது ஏதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூத வாசல் ஒன்றலோ பூதம்ஐந்தும் ஒன்றலோ
காதில் வாளி காரைகம்பி பாடகம் பொன் ஒன்றலோ
சாதி பேதம் ஒதுகின்றதன்மை என்ன தன்மையோ”
(சிவவாக்கியர்)

“அன்பிலர்; உயிக்கட் கருளிலார்; தூய்மை
அகத்திலார்; ஒழுக்கமு மில்லார்
வன்பினால் பிறரை வருத்துவர்; என்னும்
வகை பெற உடம் பெல்லாம் பூசி

முன்தொழு கையர் முறைகளில் தவறார்
முழுசுவர் முரண்பாடு; இதுகொலோ சமயம்
நடலையர்க் குடையுமென் நெஞ்சே” (தடங்கண் சித்தர்)

இறைவனை உணருவதற்கும் அடைவதற்கும் ஆன்மா உலகங்களையும், புலன்களையும், மனத்தையும் கடந்து செல்ல வேண்டுமென்கின்றனர்.

“ஆங்கார மச்சம் அகற்றி யறிவினொடு
தூங்காமற் தூங்கிச் சுகம் பெற்றாய் நெஞ்சமே”

“விருப்பு வெறுப்பில்லா வெட்டவெளி யதனில்
இருப்பே சுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே”

“நீரொடு தண்ணாலிவிண்டு நீரான வாறே போல்
ஊரொடுபே ரில்லானோ டொன்றினையே நெஞ்சமே”

(பட்டினத்தார்)

“ஆறாதா ரங்கடந்த ஆனந்தப் பேரொளியைப்
பேறாகக் கண்டுநான் பெற்றிருப்ப தெக்காலம்?”

“ஆயுங் கலைகளெல்லா மாராய்ந்து பார்த்த தற்பின்
நீயன்றி ஒன்றுமில்லா நிசங்காண்ப தெக்கலாம்?”

(பத்திரகிரியார்)

“ஆங்காரம் உள்ளடக்கி ஐம் புலனைச் சுட்டறுத்துந்
தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுவது எக்காலம்”

(பத்திர கிரியார்)

“கள்ளப் புலனென்னுங் காட்டை வெட்டிக்
கன லிட் டெரித்திட்டால் காணலாம் வீட்டை”

(கடுவெளிச் சித்தர்)

சூபிகளும் இறையுணர்ச்சியுடன் இறைவனோடு ஒன்றி வாழ்ந்தவர்களாவர். உடம்போடிருக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகள் சித்திகள் கைவரப் பெற்றவர். நடுகிழக்காசியாவில் வாழ்ந்த இவர்கள் இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் மத பேதங்களற்றவர். சூபிகளில் முல்லா (Mulla) நஸ்றுடின்

(Nasrudin) ஜலால் டீன் (Jallaldeen) மௌல்வி உறூமி (Maulvi Rumi) இபன் எல்-அராபி (Ebn el Arabi) எல்கசாலி (Elghazali) ஆகியோரை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம். சூபிகள் கொள்கைகள் பற்றி வாதிப்பதில்லை. உளது இலது இல்லை. உண்மை பொய்யில்லை. இறை அனுபவம் ஒன்றே இவர்களுக்கு உண்மையாகும். இவர்கள் இறையணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்தவர். இறைவனைக் கண்டனர். நான் எனது என்ற மமதையையும் மம காரியங்களையுங் கடந்தவர். சும்மா இருக்க தெரிந்தவர்கள் இறைஞானம் அல்லது இறையனுபவத்திலிருந்து பேசுகிறார்கள்.

இறைவன் புலன்களுக்கும் மனத்துக்குஞ் சொற்களுக்கும் எட்டாதவன். புத்தகங்களில் அவனைக் காண முடியாது. ஏட்டுப் படிப்பினால் அவனை அறிய முடியாது. வாதங்களினால் நிரூபிக்க முடியாது. இறைவன் எல்லா வற்றையுங் கடந்தவனாயினும் எங்குமுள்ளன். எமது நெஞ்சத்தில் வீற்றிருக்கிறான். உள்ளே நோக்கினால் அவனையும் தன்னையும் அறியலாம். மனிதன் சடத்தினதும் உயிரினதுஞ் சேர்க்கையாவான். ஆன்மா சடசரீரத்திலும் சூக்கும் சரீரத்திலும் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. இக்கட்டுக்களிலிருந்து நீங்கி இறைவனை அடைய வேண்டும். காண முடியாத அறிய முடியாத இறைவனைச் சூபிகள் நேர் அனுபவத்தினால் அறிந்தனர்.

சூபிகளின் மறைஞான வாக்கியங்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

“மக்களுக்குச் சேவையே ஆத்மிக வளர்ச்சிக்கு வழியாகும். இறைவன் அருள் வேண்டுமானால் மக்கள் பால் அன்பு செலுத்துங்கள்” ஷீக்காடி.

“இருதயமே இறைவனின் உறைவிடம், அங்கு நீ யாத்திரை செய். இவ்வாறு செய்யாது காவியினாலும்

உருத்திராட்ச மாலைகளினாலும், ஜெபங்களினாலும் பயனில்லை”

“நீ தேகமன்று. தேகத்தின் கருவிகளும்ன்று. இவற்றிலிருந்து வேறாக நீ உளாய். இவை உனது வெளிப் போர்வைகளாகும்.”

“எனது சரீரம் நித்திரை கொள்ளுகிறது. ஆனால் எனது ஆன்மா என்றாவது நித்திரை கொள்வதில்லை.”

“எமது கண்ணாற் கிட்டவுள்ள பொருள்களை மட்டுமே காணலாம். மூன்றாவது ஞானக்கண்ணால், எல்லா உலகங்களையும் இறைவனையும் காணலாம். இக்கண் திறந்தால் எல்லா மறை பொருள்களினதும் உண்மையை அறியலாம்.”

“மனிதனே இறைவனின் ஆலயம்.”

“வெளி நோக்கில் மரணம். ஆனால் உண்மையிற் புதுவாழ்வு. வெளி நோக்கில் தேக அழிவு. ஆனால் உண்மையில் ஆத்ம வளர்ச்சி” (மௌல்வி உறாமி)

“ஒவ்வொரு நாளும் நான் இறக்கிறேன் ஒவ்வொரு நாளும் பிறக்கிறேன்” ஆதி கிரறந் சாகிப்.

“இறைவன் உனக்குள் இருக்கிறான். அருகில் இருக்கிறான். இதை உணராதது அலைகிறாய் உனது இருதயமே இறைவன் கோயில், அதைச் சுத்தஞ்செய்” -மாக்கிறாபி.

“தலைவனும் தலைவியும் (இறைவனும் ஆன்மாவும்) ஒரே படுக்கையில் இருக்கின்றனர். தலைவி தூங்குகிறாள். தலைவன் என்றும் விழிப்பாக இருக்கிறான்.” - சூகி.

“மனிதனின் ஐம்பொறிகளும் வெளி உலகுப் பக்கம் திறக்குங் கதவுகளாகும். அவனுக்கு உள்ளே ஓர் அற்புத சன்னலுண்டு. இது காணாத உலகுப் பக்கம் திறக்கிறது.”

- A.L கசாலி.

“இறைவன் நாமமே மோட்சத்துக்கு வழி, அவன் நாமத்தை உச்சரிக்க இருதயஞ் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும்.”

- நபிகள் நாயகம்.

மறை சக்திகள் (Occultism)

விஞ்ஞானங்களினாலும் பகுத்தறிவினாலும் விளக்க முடியாத தோற்றப்பாடுகள் பலவற்றை அனுபவத்திற்காண்கிறோம். இவற்றைச் சிலர் மாயாவித்தைகள் அல்லது தந்திரங்கள் என்கின்றனர். இயற்கை விதிகளினால் விளக்க முடியாதவற்றை வேறு சிலர் அற்புதங்கள் என்கின்றனர். எங்காவது அற்புதங்களில்லை, எமக்கு அற்புதங்கள், யோகிகளுக்கும் மறை ஞானிகளுக்கும் சாதாரணங்கள். இன்னும் வேறு சிலர் இவற்றைச் சாதாரணத்துக்கு அப்பால் (Para normal) அல்லது மனத்துக்கு அப்பால் (Para psychological) என்கின்றனர். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் ஓரெல்லைக்குப்பட்டவை. எமது புலன்களினாலும் கருவிகளினாலும் அறியவும் அளவிடவும் கூடிய தூலச் சடவுலகங்களே, விஞ்ஞானங்களின் ஆராய்ச்சிப் பொருளாகும்.

சடவுலகுக்கு அப்பாற்பட்டவையை குக்கும் உலகங்களையும் சித்துப் பொருட்களையும்- விஞ்ஞானங்களினால் ஆராய முடியாது. எவ்வாறு நாம் புலனறிவுகளைப் பெறுகிறோம்? சடப்பொருட்கள் எங்கும் என்றும் இயக்க நிலையில் இருக்கின்றன. இவ்வியக்கத்திலிருந்து பலவகைப்பட்ட சக்தி அலைகள் பிறக்கின்றன. எமது புலன்களும் சடக் கருவிகளாகும். இவற்றிலிருந்தும் சக்தி அலைகள் பிறக்கின்றன. புறவுலகப்பொருட்களும் எமது புலன்களும் ஏறக்குறைய ஒத்த மீடறன்களுடன் (Frequencies) அதிர்வுற்றல், புறவுலகப் பொருட்கள் எமது புலன்களுக்குத் தென்படுகின்றன. மீடறன்கள் வித்தியாசப்படி காரண

முடியாது. கேட்க முடியாது; உணர முடியாது. எமது புலன்களுக்கு அகப்படாத சிலவற்றை ஒத்த மீடறன்களுடைய கருவிகள் மூலம் அறிகிறோம். சடவுலகின்றானும் நாம் அறிந்தது அற்பப் பகுதியே.

சடவுலகங்களேயன்றிச் சூக்கும சடவுலகங்களும் மனோவுலகங்களும் சித்துலகங்களும் இருப்பின் இவற்றைப் புலன்களினாலும் மனத்தினாலும் கருவிகளினாலும் அறிய முடியாது. புலன்களையும் மனத்தையுங் கடந்து சென்று அறிய வேண்டும். இதை எவ்வாறாயினும் குறிப்பிடலாம்- மூன்றாவது கண், ஞானக்கண், இறைவனருள், உள்ளுணர்வு. இச்சக்தி எமது புலன்களுடனும் மனத்துடனும் தொடர்பற்றது. அன்பு, பக்தி, வைராக்கியம், ஆநந்தம் போன்ற உணர்வாக மட்டுமே இருக்கலாம். சடவுலகுக்கு அடுத்த படி மனவுலகமாகும். இதை இன்றும் விஞ்ஞானிகள் சரியாக ஆராயவில்லை புறாட் முதலிய உளவியலாளர்களின் கொள்கைகள் பெரும்பாலும் ஊகங்கள் அல்லது தேர்வு முறை (Tentative) எடுகோள்களாகும். மனோ சக்திகளை முழுதாக அறிந்தவரில்லை. சில மனோசக்திகள் வெளிப்படையாகத் தொழிற்படுகின்றன. பல தொழிற்படாதும் வெளிப்படுத்தப் படாதும் உள்ளார்த்தமாகக் கிடக்கின்றன. இவற்றை வெளிப்படுத்திப் பயன்படுத்தினால் எமது ஆற்றலுக்கு அளவில்லை. கீழே குறிப்பிடப் படுவன பெரும்பாலும் மனோசக்திகளாகும்.

சக்திகளை வகைப்படுத்த முடியாத போதிலும், பருமட்டாக நான்கு வகைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

அ) காய சக்திகள்: இவற்றைச் சட சக்திகள் எனலாம். எமது சரீர சக்திகள் யாவும் இவற்றில் அடங்கும். தற்காலத்திற் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அணு சக்தி சடசக்தியாகும். சட சக்திகளிற் பலவற்றையே பயன்படுத்த நாம் இன்னும் பழகவில்லை. உதாரணமாக எம்மிலுள்ள மின் காந்தச்

சக்திகளைக் குறிப்பிடலாம். இச்சக்திகளைச் சிலர் பயன்படுத்தும் போது, அவர்களுடைய செயல்களை அற்புதங்களாக எண்ணுகிறோம்.

ஆ) மனோ சக்திகள்- (Mental) எமது மனத்தில் மகா சக்திகள் அடங்கியுள். இவை எமது அடித்தள மனத்தில் தொழிற் படாது உறங்கிக் கிடக்கின்றன. பெரும்பாலான மறை சக்திகள் மனோ சக்திகளாகும்.

இ) ஆத்மிக (Spiritual) சக்திகள்- எமது ஆத்மா கட்டுண்டு கிடக்கிறது. ஆனால், எல்லையில்லாச் சக்திகளுடையது. கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டால், ஆத்மிக சக்திகளை வெளிப்படுத்தலாம். பிரணாயாம சக்தி இதில் அடங்கும். இந்திய யோக நூல்கள் இச்சக்தியைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. குண்டிலினியிலிருந்து இச்சக்தி பிறக்கிறது.

ஈ) தெய்விக அல்லது யுக சக்திகள் (Cosmic Forces) இறைசக்தி (Divine Power) எனப்படும். ஆத்மா இறைவனை அடையும் போது இறைவனாகிறது. சீவன் முத்தர் இறை சக்திகள் உடையவராவர். யேசு நாதர் செய்த அற்புதங்கள் இறை சக்திகளாகும்.

ஆத்மிக இறை சக்திகள் உடையவருக்கு இயல்பாகவே சரீர சக்திகளும் மனோ சக்திகளும் இருக்கும். ஆனால் மனோசக்திகளும் சரீர சக்திகளுமுடைய பலர் ஆத்மிக இறை சக்திகள் இல்லாதவராக இருக்கலாம். இவர்களிற் சிலர் கெட்டவர்களாகவும் இருக்கலாம். சுயநலத்தையும் பணம் புகழையும் நாடலாம். மக்களுக்குத் தீங்கிழைக்கலாம். பேய் பிசாசுகளின் (கெட்ட ஆவிகளின்) உதவியை நாடலாம், ஆனால் அற்புதங்கள் செய்வோர் ஆத்மிக ஞானிகளாக இருக்கலாம் அல்லது மந்திரவாதிகளாக இருக்கலாம். அல்லது தந்திரவாதிகளாக இருக்கலாம். பெரும்பாலும் இவை மனோசக்திகள் என்பதைப் பின்வரும் தாயுமானவர் பாடல் காட்டுகின்றது.

“கந்துக மதக் கரியை வசமாய் நடத்தலாம்
 கரடி வெம் புலிவா யையுங்
 கட்டலாம் ஒரு சிங்கம் முதுகின் மேற் கொள்ளலாம்
 கட் செவி எடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழலின் இரதம்வைத் தைந்து லோ கத்தையும்
 வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம்
 விண்ணவரை ஏவல் கொளலாம்
 சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம் மற்றொரு
 சரீரத்திலும் புகலாம்
 சலமேல் நடக்கலாம் தணல்மே லிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகி என்
 சித்த மிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே”

அற்புதங்களாகக் கருதப்படுவனவற்றிற் பின் வருவன
 சிலவாகும்.

1. கண்ணில்லாது பார்த்தால்; காதில்லாது கேட்டல்
2. மந்திரங்களினால் விஷத்தை நீக்கல்
3. காயகல்பம்
4. சேணிலை உணர்வாட்சி(Telepathy) அடித்தள மனங்
 கள்; ஒன்றோடொன்று நேராகத் தொடர்பு கொள்ளல்.
5. ஒருவர் மனத்தில் இருப்பதை வேறொருவர் அறிதல்
 (Mind Reading)
6. புலன்களின் வழியல்லாத உணர்வுகள் (Extrasensory
 Perceptions) புலன்களுக்கு எட்டாத தூரவிடங்களில்
 நடக்கும் சம்பவங்களை அறிதல். இதற்குக் கெயிசு

சுவீடன் போக் கொல்லர் அம்மையார் உதாரணமாவர். இதனை ஞான திருஷ்டி என்பர்.

7. உடலைச்சுற்றிய ஒளி அல்லது பரிவட்டம் (Aura) இந்தப் பரிவட்டத்தைச் சிலர் காண்கின்றனர். இந்த ஒளியிலிருந்து ஒருவனுடைய தேகநிலையையும் மனோ நிலையையும் அறியலாம்.
8. புலன்களை அடக்கி மனத்தை வெட்ட வெளியில் நிறுத்தல், சும்மா இருத்தல்.
9. கட்புலன்களுக்கு அகப்படாதனவற்றைக் காணல் (Clairvoyance) முக்காலங்களையும் முழுதுணர்ந்த முனிவர்களைப் பற்றி எமது புராணங்கள் கூறுகின்றன. மனம் தத்துவங்களைக் கடந்து செல்ல நேரத் தூரப் பிரமாணங்கள் அற்றுப் போகின்றன. "ஆகாச" எனும் ஏட்டில் எல்லாம் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன எனவும் அதை வாசிக்கத் தெரிந்தால் முக்காலங்களையும் அறியலாம் எனவும் பிஷொப் லெட்பீற்றர் கூறுகிறார்.
10. செவிகளினாற் கேட்க முடியாதவற்றைக் கேட்டல் (Clairaudience)
11. மனவசியம் (Hypnotism) ஒருவனின் மனத்தை அவனோ வேறொருவனோ வசியப்படுத்தினால், அடித்தள மனத்தில் உள்ளடங்கிக் கிடக்கும் நினைவுகளையும் அபூர்வசக்திகளையும் வெளிப்படுத்தலாம். எவரையும் ஆட்கொள்ளலாம். வெம்புலியின் வாயையுங் கட்டலாம். தீராத நோய்களைத் தீர்க்கலாம். பல வகைப்பட்ட வசியங்கள் உள. இவை ஒருவரிலிருந்து எழும் மின்காந்த சக்திகளினால் உண்டாகின்றன.
12. மெஸ்மரிசிம் (Mesmerism) இஃது ஆரோக்கிய அறிதூயில் எனப்படும். மனவசியமும் மெஸ்மரிசிம் பண்டைக்கால இந்திய வித்தைகளாகும். இக்காலத்தில்

இவற்றைப் பற்றிய நூல்கள் பலவுள. இவற்றினால் வைத்தியர் இன்று பல நோய்களைக் குணப்படுத்துகின்றனர். வசியத்துக்கு உட்படுத்தப் பட்டோன் ஆழ்துயில் நிலையில் இருக்கிறான். அவனுடைய புலன்களும் புறமனமும் தொழிற்படுவதில்லை. ஆனால் அவனுடைய சூக்கும் அடித்தள மனமும் ஆன்மாவும் விழிப்பாக இருக்கின்றன. ஆன்மகாணாது காண்கிறது. கேளாது கேட்கிறது. மறந்தவற்றை அறிகிறது. அற்புதங்கள் செய்கிறது. இது சைவசித்தாந்திகள் குறிப்பிடும் துரிய நிலை போலத் தோன்றினும் துரிய நிலையாகாது.

13. தூக்கத்தில் விழிப்புணர்ச்சி (Trance)
14. வரவிருப்பனவற்றை முன்னறிதல் (Precognition)
15. பின் நோக்கியறிதல் (Retrocognition) சென்ற காலங்களில் நடந்தனவற்றை அறிதல், மனத்தைப் பின்னோக்கிச் செல்லச் செய்தல், ஆழ்மட்ட மனத்திற் பதிந்திருக்கும் பழைய சம்பவங்களை நினைவிற்குக் கொண்டு வரலாம். சிலர் தமது முற்பிறவிகளில் நடந்த சம்பவங்களைக் கூறுகின்றனர். கெயிசு ஆழ்துயில் நிலையில் அழிந்து போன அத்திலாந்திக் கண்டத்தைப் பற்றியும் பலரின் முற்பிறப்புக்களைப் பற்றியும் கூறினார்.
16. ஒருவர் பயன்படுத்திய அல்லது அவருடன் தொடர்புடைய பொருளைத் தொட்டு அல்லது மோந்து அவரைப்பற்றிய விபரங்களை அறிதல் (Psychometry)
17. ஓரிடத்திலுள்ள பொருளை வேறோரிடத்தில் தோற்றுவித்தல் (Psychokinesis)
18. பொருட்களை மேலே பறக்கச் செய்தல் தானே ஆகாயத்திற் பறந்து செல்லல் (Leviation)

19. நீரில் நடத்தல், பூமிக்குள் வாழ்தல், நஞ்சுண்டும் பாதிக்கப்படாதிருத்தல்.
20. மனோசக்தியினால் நோய்களைக் குணப்படுத்தல் (Mental Healing)
21. விரும்பிய பொருட்களைத் தோற்றுவித்தல். இப் பொருட்கள் ஈதரிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். தானே பலவிடங்களில் தோன்றுதல் (Materialisation)
22. வற்றாவளம்- ஒரு பிடி சோற்றால் பல்லாயிரம் மக்களுக்கு உணவளித்தல். யேசுநாதர் ஓர் அப்பத்துடன் பலருக்கு உணவளித்தார்.
23. உடம்புக்கு வெளியே நின்றல். ஒருடம்பிலிருந்து வேறோர் உடம்புக்குட் புகுதல். இது கூடு விட்டுக் கூடு பாய்தல் எனப்படும் (Out of body projection)
24. மனச் சக்தியினாற் புறப் பொருட்களைத் தாக்கல். இரும்பை வளைக்கலாம். பொருட்களை உடைக்கலாம். பூட்டுக்களைத் திறக்கலாம். இச்சக்திக்குக் கெல்லர் உதாரணமாவார்.
25. சடப் பொருட்களின் ஊடாகச் செல்லல். தூலவுடம்பைச் சூக்குமமாக்கினால் இவ்வாறு செய்யலாம்.
26. இயற்கையில் மாற்றங்களை உண்டாக்கல். காற்றை வேகப்படுத்தலாம். புயலை எழுப்பலாம். அல்லது தடுக்கலாம். மழையை விரைவாக விழச் செய்யலாம். அல்லது விழுவதைத் தாமதப்படுத்தலாம். மண்ணைப் பொன்னாக்கலாம் அல்லது பொன்னை மண்ணாக்கலாம்.
27. பார்வையினால் மற்றவர்களுக்குத் தீங்கிழைக்கலாம். இதனைக் கண்ணூறு அல்லது தூர்திருஷ்டி என்பர்.

28. மற்றவர்களின் கண்களுக்குத் தெரியாமல் வாழலாம்.
 29. மூன்று உலகங்களையும் ஏவல் கொள்ளலாம். பேய்
 பிசாசுகளை எழுப்பலாம். எமது பில்லி சூனியங்கள்
 உதாரணங்களாகும்.

எமது இரு கேள்விகளுக்கும் விடையளிப்பதற்கு மறைசக்திகளைப் பற்றிய அறிவு உள்ளது. ஏனென்றால் இவை பெரும்பாலும் வெளிப்படாச் சடச் சக்திகளும் மனச்சக்திகளுமாகும். ஆனால், நாம் அறியாத உணராத உலகங்களும் சக்திகளும் உள்வென்பதை இவை காட்டுகின்றன. நாம் அறிந்த உலகம் அற்பம். அறியாத உலகம் பெரிது. மக்கள் இச்சக்திகளை அறிபுதங்களாகக் கருதி மயங்கப்படாது. உண்மையான உலகம் இச்சக்திகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. இது இறையுலகமும் சித்துலகமுமாகும்.

இன்று மறை சக்திகளைப் பற்றி வாதிக்கின்றனர். சில விஞ்ஞானிகள் இவற்றைத் தந்திரங்கள் என்கின்றனர். சிலர் தந்திரங்களினால் மக்களை ஏமாற்றுவதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் பல வேளைகளில் இச்சக்திகள் சிலருக்கு உண்மையாகவே இருக்கலாம். இவை பெரும்பாலும் சரீர சக்திகளும் மனோசக்திகளுமாகும். இச்சக்திகளை நாம் மறுக்கவே வேண்டியதில்லை. மிகைப்படுத்தி ஆச்சரியப் படவும் வேண்டியதில்லை. இச்சக்திகள் உடையவர் தேவர்களோ அவதாரங்களோ அல்லர். இவ்வாறு நினைப்பது பேதைமை. புராணக் கதை. சிலர் உண்மையான மெய்ஞ்ஞானிகளாக இருக்கலாம். மெய்ஞ்ஞானிகள் எல்லா அறிவுமுடையவர். எல்லா மறை சக்திகளும் உடையவர். அறியாதன பற்றி நாம் முடிவு கூற முடியாது.

□

5. கீபுறு மதமும் கிறித்தவமும்

கீபுறு மதத்துக்குப் பிரமாணம் பழைய விவிலிய வேதமாகும். இவ்வேதம் யூத மரபுக் குழுவின் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. காலத்துக்குக் காலம் யூதர் சமுதாயத்தில் தீர்க்கதரிசிகளும் ஞானிகளும் தோன்றிச் சமுதாய ஒழுக்கங்களையும் சட்டங்களையும் கட்டளைகளையும் விதித்தனர். மதக் கருத்துக்களை விளக்கினர். இவர்களில் மோசெஸ் டேவிட் போன்ற சிலர் குழுத் தலைவர்கள் அல்லது அரசியல் தலைவர்களாவர். சிலர் இறைவன் அடியார்களாவர். கீபுறு மதம் பண்டைக்கால மரபுக் குழுச் சமயங்களில் ஒன்றாகும். இச்சமயக் கருத்துக்களைக் இறிக் வேத கால மக்களின் சமயக் கருத்துக்களுடன் ஒப்பிடலாம். எமது இரு கேள்விகளுடனும் சம்பந்தப்பட்ட கீபுறு சமயக் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

உலகங்களினதும் உயிர்களினதும் தோற்றத்தை ஜெனிசிஸ் (Genesis) கூறுகிறது. “ஆதியில் இறைவன் ஒருவனே இருந்தான். எங்கும் பரந்திருந்தான். அவனன்றி வேறொன்றுமில்லை. இயக்கமில்லை. அசைவில்லை. சப்தமில்லை. வானுலகையும் பூமியையும் இறைவன் தனது வாக்கினாற் படைத்தான். பூமி பாழான உருவற்ற வெறுமையாக வெள்ளத்தினால் மூடப்பட்டுக் கிடந்தது. எங்கும் இருள். இறைவனுடைய சக்தி நீரின் மேற்பரவிற்று. ஒளி தோன்றட்டுமென இறைவன் கட்டளையிட்டான்.

ஒளிதோன்றிற்று. இறைவன் ஒளியையும் இருளையும் பிரித்தான்.

முதலாம் நாட்படைப்பு இவையாகும். இரண்டாம் நாள் இறைவன் நீரைப் பல விடங்களிற் பிரித்தான். நீரின் மேல் வானத்தைப் படைத்தான். மூன்றாம் நாள் இறைவன் நீரைச் சில இடங்களில் ஒருங்கு சேரச் செய்து பூமியைத் தோற்றுவித்தான். பின்பு, பூமியிற் புல், பூண்டு, மரஞ், செடி முதலிய தாவரங்களைத் தோற்றுவித்தான். நான்காம் நாள் வானத்தில் ஒளியையும் இருளையும் பிரித்து இரவு பகலை உண்டாக்கினான். ஐந்தாம் நாள் நீருக்குட் பலவகைப்பட்ட உயிரினங்களையும் வானத்திற் பறவைகளையும் படைத்தான். ஆறாம் நாள் முதலில் மிருகங்களைப் படைத்தான். பின்பு மனிதனைப் படைத்தான். ஏழாம் நாள் ஓய்வெடுத்தான்.

மனிதனை ஏன் படைத்தான்? தனக்குத் துணையாகப் படைத்தான். முன்பு துணையாகப் படைக்கப்பட்ட தேவதூதரிற் சிலர் இறைவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து தேவ உலகத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டனர். இவர்களுடைய தலைவன் சாத்தானாவான். இவர்கள் துரத்தப்பட்டபின், இறைவன் மனிதனைப் படைத்தான். மனிதன் தனக்கு விஸ்வாசமாக இருப்பான் எனவும் தன்னை நேசிப்பான் எனவும் இறைவன் நம்பினான்.

மனிதனுக்காக உலகத்தையும் ஏனைய உயிரினங்களையும் படைத்தான். எல்லா வசதிகளையும் செல்வத்தையும் வழங்கினான். இறவா வரம் அளித்தான். சாத்தானின் புத்தி மதியைக் கேட்ட ஈவின் வற்புறுத்தத்தினால் முதல் மனிதனாகிய ஆதாமே இறைவன் கட்டளையை மீறினான். இறைவனை மறந்தான். சுயநல நோக்கத்துடன் நடந்தான். அன்று தொட்டு இறப்பும் துன்பங்களும் உண்டாகின.

(மனிதன் இறை உணர்ச்சி அற்று இறைவனை நேசிக்காது சுயநல நோக்கத்தினால் ஆசை மோகங்களுக்கு இடம் அளித்ததே மனிதனின் வீழ்ச்சிக்கு துன்பங்களுக்குங் காரணமாகும்)

மனிதனை இறைவன் தன் சாயலாகப் படைத்தான். ஆண் பெண்ணாகப் படைத்தான். உடம்பைப் படைத்து அதற்குள் தனது ஆவியை ஊதினான். மனிதன் உருவானான். இச் சேர்க்கையில் உடம்பையோ ஆவியையோ நான் எனக் கூறமுடியாது. இரண்டினதும் சேர்க்கையே மனிதன். இந்த ஒருமைப்பாட்டைக் கூறுபடுத்த முடியாது. உடம்பு அழியும்போது ஆவியும் அற்றுவிடும். மரணத்துக்குப் பின் குன்யம்- ஒன்றுமில்லை. பண்டைக்காலக் கீபுறு சமயக் கொள்கை அநாள்ம வாதமாகும். பழைய விவிலிய வேதத்திற் காணப்படும் பின்வரும் வாக்கியம் இதனைக் காட்டுகிறது. “உனது இஷ்டப்படி வாழ். உனது ஆசைகளையும் விருப்பங்களையும் திருப்தி செய். உண்டும், உடுத்துங் கண்டுங் களிப்பாயாக. இயன்ற அளவுக்கு உனது இன்பத்தைப் பெருக்கு. மது அருந்தியும் இளம் மங்கையருடன் போகங்கள் அனுபவித்தும் இன்பமாக வாழ். எதைச் செய்யினும், உனது முழுப் பலத்துடனுஞ் செய். இறந்தபின் உனது சடலம் புதைக்கப்படும். சவக்குழியில் நீயில்லை; அறிவில்லை; ஆற்றலில்லை; செயலில்லை; ஞானமில்லை. மரணம் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும்.”

அவ்வாறாயின் இறைவனுடன் எவ்வாறு நித்தியமாக வாழலாம்? யெகோவாவை வணங்கி அவருடைய கட்டளைகளின்படி வாழ்ந்த யூத மதத்தவர் மட்டுமே தீர்ப்பு நாளன்று மறுபடியும் உயிர் பெற்றெழுவர். ஏனைய மதத்தவரும் இறைவன் கட்டளைகளின் படி நடவாதவரும் உயிர்த்தெழ மாட்டார். சவக்குழியிற் புதைக்கப்பட்ட தூல உடம்புக்குள் இறைவன் தனது ஆவியை மறுபடியும் ஊதி

இறந்தவனை எழுப்புவார். உயிர்த்தெழுந்தவன். தூல உடம் போடு இறைவன் உலகஞ் செல்வான். இறைவன் தூதரில் அல்லது பரிவாரத்தில் ஒருவனாக வாழ்வான். இக்காரணம் பற்றியே இறந்தவர்களின் சடலங்களை எரிக்காது புதைப்பது யூதரின் வழக்கமாகும். உயிர்த்தெழுத வருக்கு மரணம் இறுதியாகும்.

கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே ஆன்மாவைப் பற்றிய கீபுறு மதக் கொள்கை மாற்றம் அடைந்து விட்டது. ஆன்மாவைப் பற்றிய புதிய கருத்தை யூதர், பபிலோனியாவிற் சிறைப்பட்டிருந்த காலத்திற் பபிலோனிய மக்களிடமிருந்து அல்லது எகிப்திய மக்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கலாம். எனினும், இப்புதிய கருத்தின் படியும் உறுதியான ஆன்மாக் கொள்கையில்லை. மரணத்தின் பின் ஆன்மா ஒரு சாயலாகக் கீழ் உலகக் குகை ஒன்றில் வாழுகிறது எனவும் சில காலத்துக்குப்பின் இச்சாயல் மறைந்து போகிறது எனவும் நம்பினர். இக்கீழ் உலகம் செயொல் (Sheol) எனப்பட்டது. கிரேக்கரின் கேட்ஸ் (Hades) போன்று இதுவும் மிகக் குளிரான இருளடைந்த இடமாகும் இது யெகோவாவின் இராட்சியத்துக்கு வெளியே இருக்கிறது. இந்த இடம் யோகோவாவின் ஆட்சிக்குட் படாதது. இவ்வலகைத் தீய சக்திகள் ஆட்சி செய்கின்றன. இங்கு அகப்பட்ட ஆன்மாக்கள் எக்காலத்திலும் இங்கிருந்து தப்ப முடியாது.

இவ்விடத்தில் துன்பங்களை அனுபவித்த பின்பு அழிந்து போகின்றன. இறைவன் உலகைச் சில ஆன்மாக்கள் மட்டுமே அடைகின்றன. இவையும் இறையுலகிற் சாயல்களாக வாழ்ந்து இன்பங்களை அனுபவித்துச் சில காலத்துக்குப் பின் மறைந்து போகின்றன. ஆதலால் ஆன்மா நித்தியமானதன்று. மரணம் உண்மையில் ஆன்மாவின் அழிவிற்குத் தொடக்கமாகும். எனினும் இறைவனில்

நம்பிக்கை வைத்து இறைவனை நேசித்து வாழ்ந்த ஆன்மாக்கள் இறைவன் அரண்மனைகளுக்குச் செல்லும் என்பது பொது அபிப்பிராயமாகும். தற்போது ஆன்மாவைப் பற்றிய கீபுறு மதக் கொள்கையைக் கீபுறு இறைமையியல் நிபுணரான (theology) கலாநிதி உலூயிபிங்கெல்ஸரீன் பின்வருமாறு விளக்குகிறார், "ஆன்மா நித்தியமானது. என்றும் அழியாதது. மரணத்துக்குப் பின்பும் இருக்கும் முத்தியிற் காலமும் இடமுங் கடந்த இடைவெளியில் இறைவனுடன் சேருகிறது.

கீபுறு மக்கள் இறைவனை வேறாகக் கண்டனர். உருவாகக் கண்டனர். தம்முடன் இறைவன் கதைத்ததாகத் தீர்க்கதரிசிகள் கூறுகின்றனர். மிகப் பழைய காலக் கீபுறு மக்கள் யெகோவா இவ்வுலகிலேயே ஏதோவொரு மலையில் இருப்பதாகவும் அங்கு இராச்சியம் நடத்துவதாகவும் எண்ணினர். பிற்காலக் கீபுறு மக்கள் இறைவன் இவ்வுலக அரசனைப் போன்று வானுலகில் இராச்சியம் நடத்துவதாக எண்ணினர்.

இவர்களுடைய இறைவன் மரபுக்குமுத் தெய்வமாவான். அதாவது யூத மக்களுக்கே சொந்தமானவன். அவனுடைய பெயர் யெகோவா. ஏனைய மரபுக் குழுத் தெய்வங்களைப் பார்க்கினும் இவன் மிகுந்த பலமுடையவன். யெகோவா ஒருவனே உண்மையில் இறைவனாவான். யூத மக்களைப் பாதுகாக்கிறான். ஏனைய மக்களையும் அவர்களுடைய தெய்வங்களையும் அழித்துவிடுவான். போர்களில் யூத மக்களுக்குப் பக்கத் துணையாக நின்று அவர்களுடன் சேர்ந்து போர் செய்து பகைவரை அழித்து அவர்களுக்கு வெற்றியீட்டிக் கொடுத்தான். யூதர்கள் சிறைப் பட்டு அடிமைகளாக இருந்த காலங்களில் அவர்களைச் சிறையி லிருந்து மீட்டான்.

போர்களில் நாம் பெற்ற வெற்றிகளுக்கு எல்லாம் காரணம் யெகோவா எனவும், தோல்விகளுக்கும் அவரே காரணம் எனவும் யூத மக்கள் பூரணமாக நம்பினர். யூத மக்கள் இறைவன் கட்டளைகளுக்கு மாறாக நடந்தபடியினாலும் தோல்வியடைந்தனர். இன்னும் பல நாடுகளில் போரில் வெற்றிக்கு மக்கள் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றனர். வெற்றியடைந்த பின்னர் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றனர். இது யூத சமய மரபாகும். பண்டைக் காலத்திற் பல சமயங்களின் கருத்தாகும். உதாரணமாக வேத காலத்தில் இந்தியாவுக்குட் புகுந்த நாடோடிக் குழுக்கள் தாசுக்களை அழிக்கவும் அவர்களுடைய செல்வங்களைக் கவரவும் தமது மரபுக்குமுத் தெய்வங்களான இந்திரன், வருணன் முதலியோரைப் பிரார்த்தித்தனர்.

யூத மக்கள் இறைவனை அஞ்சினர். அவனுடைய பலத்தையும் ஆற்றலையும் வியந்தனர். அவன் விதித்த கட்டளைகளின்படி நடப்பது தமது கடமையென எண்ணினர். காலஞ் செல்லச் செல்லப் பூசாரிகளின் கட்டளைகள் இறைவன் கட்டளைகளாகின. அன்பில்லை. கருணையில்லை. யெகோவா காலத்துக்குக் காலம் யூதத் தலைவர்கள், முன்தோன்றிக் கட்டளைகள் விதித்தான். யூதத் தலைவர்கள் யூத மக்களின் சார்பில் இறைவனுடன் ஒப்பந்தம் செய்தனர். யெகோவாவை நேசிக்கவும் வணங்கவும் அவனுடைய கட்டளைகளின்படி நடக்கவும் யூத மக்கள் உடன்பட்டனர். யூத மக்களைப் பாதுகாக்கவும் அவர்களுக்கு துணை புரியவும் இறைவன் உடன்பட்டான்.

“இஸ்ரேயல் மக்களே கேட்பீராக! எமது இறைவன் யெகோவா ஒருவனே உண்மையான கடவுள், அவனைப் பூரண மனத்தோடும் பலத்தோடும் ஆன்மாவோடும் நேசிக்க வேண்டும்” இதுவே முதலாவது கட்டளையாகும்.

கீபுறு மக்கள் மறுவுலக வாழ்க்கையைப் பற்றியோ முக்தியைப் பற்றியோ கவலைப்படவில்லை. அவர்கள் யெகோவாவிடம் கேட்ட வரங்கள் யாவும் இவ்வுலக வாழ்க்கையுடன் சம்பந்தப்பட்ட வையாகும். செல்வம், பிள்ளைகள், பகைவரிடமிருந்து பாதுகாப்பு, போர்களில் வெற்றி முதலியவைகளாகும். யூதர் மிகுந்த இனவுணர்ச்சி உடையவர். தமது இனத்தைப் பற்றியே அதிகம் கவலைப்பட்டனர். போர்களில் தமது இனத்துக்கு வெற்றியளிக்கு மாறும் பகைவரிலிருந்து தமது இனத்தைப் பாதுகாக்கு மாறும் இறைவனை இடையறாது பிரார்த்தித்தனர். யூதர் கனவு கண்ட இறைவன் இராச்சியம் யெறுசலேமில் யூதர் சாம்ராச்சியமாகும். யூத மக்கள் இச்சாம்ராச்சியத்தை நிறுவி ஏனைய நாடுகளை வென்று ஆளவேண்டுமென இறைவனை வேண்டினர். இச்சாம்ராச்சியத்தை நிறுவ இறைவன் உதவு வார் எனவும் "மனிதகுமாரனை" யூதர்களின் மீட்பாளராக (Messiah) இவ்வுலகுக்கு அனுப்புவார் எனவும் நம்பினர்.

"மனிதகுமாரன்" அல்லது "இறைவன் குமாரன்" என்பது கீபுறு சமயக் கருத்தாகும். இஸ்ரேலிய மக்களின் வரலாறு மிகவும் பரிதாபமானது. துன்பகரமானது. பலமுறை அந்நிய நாட்டவரும் பிற மரபுக் குழுக்களும் இவர்களைப் போரில் வென்று இவர்களுடைய நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆண்டனர். இஸ்ரேலிய மக்கள் சொந்த நாட்டிலேயே அடிமைகளாக வாழ்ந்தனர். சில வேளைகளிற் சிறைப்படுத்தப்பட்டு அந்நிய நாடுகளுக்கு அடிமைகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். ஈற்றில் சொந்த நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்டனர். உலகெல்லாம் அலைந்து திரிந்தனர். சென்ற நாடுகளில் உரிமைகளில்லாது துன்பத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டனர். காலத்துக்குக் காலம் வதை செய்யப்பட்டனர். இவர்கள் அனுபவித்த துன்பக்குரல் இவர்களுடைய இறை வணக்கப் பாடல்களில் ஒலிக்கிறது.

காலத்துக்குக் காலம் பல யூத தீர்க்க தரிசிகள் தோன்றினர். கட்டளைகளும் ஆசாரங்களும் மிகுந்தன. யேசுநாதர் காலத்தில் கீபுறு மதம் வறட்டு ஆசாரச் சமயமாகி விட்டது. இருவகைப்பட்ட யூதர்களை யேசுநாதர் கண்டித்தார். முதலாவது பிறசேயர் (Pharisees) இவர்கள் புற ஆசாரக்காரர். போலிப்பகட்டர். இந்து மத வைதிகங்களை ஒத்தவராவர். இவர்களுக்குக் கீபுறு மத ஆசாரங்களும் சட்டங்களும் முக்கியமானவை. பல்லாயிரம் ஆசாரங்கள். வாழ்க்கை முழுவதும் ஆசாரங்கள். இறையணர்ச்சி, அன்பு, அறம், கருணை, பொதுநல நோக்கமில்லாத ஆசாரங்கள். ஆசாரங்களை இவர்கள் நுணுக்கமாகப் பின்பற்றினர். இந்த ஆசாரங்களிலிருந்து அற்பமேனும் தவறுவோரைப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்தனர். இவர்கள் தற்பெருமை அகங்காரச் சின்னங்களாக வாழ்ந்தனர். இறாபிகள் (Rabbis) வகுத்த சட்டங்களையும் ஆசாரங்களையும் தவறாது பின்பற்றுவோர் மட்டுமே உயிர்த்தெழுவர் எனவும் இறைவன் இராச்சியத்துக்குப் போவர் எனவும் வற்புறுத்தினர். ஆசாரங்களில் ஆழ்ந்த இவர்களிற் சிலர் எமது பூர்வ மீமாஞ்சைக்காரர் போன்று ஈற்றில் இறைவனையே மறுத்தனர்.

இரண்டாம் வகுப்பினர் சது சேயர் (Sadducees) எனப்பட்டனர். இவர்கள் யூத சமயப் பரம்பரைக் கோயிற் பூசாரிகளாவர். பிறப்பினாற் பூசாரிகள். இந்து சமயக்கோயிற் பிராமணப் பூசாரிகளை ஒத்தவராவர். இவர்களே கோயில்களில் யாகங்களும் ஆராதனைகளும் செய்தனர். பெரும்பாலும் கோயில்கள் இவர்களுடைய சொந்தச் சொத்துக்களாகும். கோயில்களை வியாபாரத் தலங்களாக்கினர். பூசைப் பொருட்களையும் யாகப் பொருட்களையும் விற்றுப் பெருஞ் செல்வம் திரட்டினர். மூட நம்பிக்கைகளைப் பரப்பி மக்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்தனர். மக்களுக்கு

இறைவனைக் காட்டிய இவர்களிற் பலருக்கு இறைவனிற்றா
னும் நம்பிக்கையில்லை.

பழைய விவிலிய வேதத் தீர்க்கதரிசிகள் யேசுநாதருக்கு
முற்பட்டவராவர். மோசெஸ்சே முதலாவது தீர்க்கதரிசி
மோசெஸ்சின் கட்டளைகள் இறைவனினால் விதிக்கப்
பட்டவையாகும். “என்னைத் தவிர வேறு எக்கடவுளையும்
வணங்கப்படாது. உருவச் சிலைகளை வணங்கப்படாது.
என் பெயரில் மக்களுக்குத் தீங்கு செய்யப்படாது. செய்தாற்
செய்தவனைத் தண்டிப்பேன். பிற தெய்வங்களை
வணங்குவோரைத் தண்டிப்பேன். என்னை வணங்கி எனது
கட்டளைகளின்படி நடப்போரை நேசிப்பேன். அவர்களுக்கு
உதவி செய்வேன். ஓய்வு நாளில் (Satath) ஒரு வேலையும்
செய்யப்படாது. ஓய்வெடுக்க வேண்டும் தந்தை தாயைப்
பேண வேண்டும். கொலை செய்யப்படாது. பிறர் மனை
யாளோடு உறவாடப்படாது. பொய் சாட்சி சொல்லாதே.
பிறர் சொத்துக்கு ஆசைப்படாதே.

“உனது முழுப் பலத்தோடும் மனத்தோடும் இறைவன்
உள்ளன் என்பதை நம்பு. அவனை நேசி. அயலானை
உன்னைப் போல் நேசி. (அயலான் என்பதற்கு யூத
சமயத்தைச் சேர்ந்த அயலான் எனக் குறுகிய கருத்துக்
கொடுத்தனர்)”

சில விதிகள் பழிக்குப் பழிவாங்கும் தன்மையானவை.
இக்கால மக்களுக்குக் கொடுமையானவை போலத்
தோன்றலாம். ஒருவேளை மோசெஸ் இயலுலக (கன்ம)
விதியை விளக்கியிருக்கலாம். மோசெஸ்சின் கட்டளைகளில்
பல ஆசார விதிகளும் சமூக விதிகளுமாகும். கோயில்
கட்டுதல், ஆராதனைகள், வழிபாடுகள், யாகங்கள் செய்யும்
முறைகள், திருவிழாக்கள், நீதி நெறிகள், குற்றங்கள்,
தண்டனைகள் முதலிய பற்றிய விதிகளாகும்.

கீபுறு மதத்தவர் இறைவன் உண்டெனவும் ஆன்மா உண்டெனவும் நம்புகின்றனர். ஆனால், ஆன்மாவை நித்திய மெய்ப்பொருளாகக் கருதவில்லை. கொடுமைகள் செய்த ஆன்மாக்கள் ஈற்றில் அழிந்து அல்லது மறைந்து போகின்றன. இறைவனில் நம்பிக்கை வைத்து, இறைவனை நேசித்து வணங்கி நன்மைகள் செய்த ஆன்மாக்கள் மீட்டெழுந்து இறைவன் உலகஞ் செல்லுகின்றன. அங்கு இறைவனின் தூதராக வாழுகின்றன. கீபுறு மதத்தின் சிறப்பம்சங்களாவன:- இறைவன் உளன் என்ற திடமான நம்பிக்கை, இறை பக்தி, இறையன்பு, இறையுணர்வாக வாழ்தல், இறைவனுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தல், தன்னுணர்வையும் சுயநல நோக்கங்களையும், பாசங்களையும் மோகங்களையும் அறுத்தல் அல்லது குறைத்தல்.

ஆ. கிறித்தவம்

இற்றைக்குச் சற்றேறக் குறைய 1985 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கிறித்து பிறந்தார். (தற்கால ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் அவர் 1992 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செப்டெம்பர் மாதத்திற் பிறந்தவர் என்கின்றனர்) கிறித்து தேவகுமாரன் மக்களை இரட்சிப்ப தற்காகப் பிறப்பெடுத்தார். கன்னி மேரி வயிற்றிற் பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே பரம ஞானியாக விளங்கினார். அற்புதங்கள் பல செய்தார். மக்களின் தீராதநோய்களை குணப்படுத்தினார். இறந்தவர்களை உயிர்த்தெழுச்செய்தார். குருடர்களுக்குப் பார்வை கொடுத்தார். முடவர்களை நடக்கச் செய்தார். மக்களைப் பிடித்த பிசாசுகளைத் துரத்தினார். தனது சக்தியினால், அற்ப உணவைப் பெருக்கி, ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு உணவளித்தார்.

நீரில் நடந்தார். விரும்பிய இடத்தில் விரும்பிய நேரத்தில் தோன்றினார். பறிசேயரும் சதி சேயரும் சேர்ந்து சூட்சி செய்து யேசுநாதரைக் கொலை செய்தனர். சிலுவையில்

அறையப்பட்டார். இறந்தார். கல்லறையிற் புதைக்கப் பட்டார். சபக்குழியிலிருந்து மீட்டெழுந்தார். சீடர்கள் முன் தோன்றினார். பின்பு இறைவுலகஞ் சென்றார். இறைவன் அருகில் இருக்கிறார். எம்மை இரட்சிப்பதற்காகத் தானே, இறந்தார்; என்றும் எமக்காக இறைவனுடன் பரிந்து பேசுகிறார். கிறித்து உணர்வுடன் வாழ்வோர் கிறித்துவையும் இறைவனையும் அடைவர்! இவற்றை நம்ப இன்று பலர் மறுக்கின்றனர். கிறித்தவரிற் சிலரே மறுக்கின்றனர். சாதாரணப் பகுத்தறிவுக்கு இவை நம்ப முடியாதவை போலத் தோன்றுகின்றன. இவற்றை விளக்கவோ அல்லது இவற்றைப் பற்றி விவாதிக்கவோ நான் விரும்பவில்லை. இவை வரலாற்று உண்மையா என்பதை ஆராய்வதும் அனாவசியம். நம்பிக்கையே சமயத்துக்கு அடிப்படை. ஐந்தாம் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட மறைஞானத்தின் அடிப்படையில் இவற்றை விளங்கிக் கொள்வதும் ஏற்றுக் கொள்வதுங் கடினமன்று.

யேசுநாதர் யூதர் நாட்டிற் பிறந்தார். யூதர்களில் ஒருவராக வாழ்ந்தார். யூத சமயத்தை அழிக்கத் தான் வரவில்லையென அவரே கூறுகிறார். “மொசெஸ்சினதும் தீர்க்க தரிசிகளினதும் சட்டங்களை நான் அழிக்க வரவில்லை. அவர்களுடைய போதனைகளை மக்கள் உண்மையிற் பின்பற்றச் செய்யவே வந்தேன்.” யேசுநாதர் புதிய இறைமையியலையோ (theology) இயலுலகவியலையோ (Cosmoslogy) வகுக்கவில்லை. இவை பற்றிய கிறித்துவக் கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் கீபுறு மதக் கருத்துக்களாகும். கிறித்தவர் பழைய விவிலிய வேதத்தையும் பிரமாணமாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர். கிறித்து மதம் எனிப்து, இத்தாலி, முதலிய வெளிநாடுகளிற் பின்பு பரவியபோது, கிறித்தவர் எனிப்திய, கிரேக்க, ரோமக் கருத்துக்களையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டனர். கிறுத்துவின், முதற் சீடர்கள் படிப்பில்லாத பாமர யூத மக்கள், தாம் கண்டவற்றை எழுதினர். அவர்களுக்கே கிறித்துவின்

வாக்கியங்களுஞ் செயல்களும் அற்புதங்களாக இருந்தன. கிறித்து பல வேளைகளில் உருவகக் கதைகளிற் (Parables) பேசினார்.

திருத்தொண்டர் போல், பிற்காலச் சீடர்களில் ஒருவராவர். இவர் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று கிறித்து மதத்துக்கு எதிராகப் பேசினார். கிறித்தவர்களை இடர்ப்படுத்தித் துன்புறுத்தினார். வழியில் யேசுநாதர் இவர் முன் தோன்றிப் “போல், நீ ஏன் என்னையும் எனது அடியார்களையும் துன்புறுத்துகிறாய்” எனக் கேட்டார்! மெய்ஞ்ஞானம் பிறந்தது. திருவருள் கிடைத்தது போல் கிறித்துமதத்தைத் தழுவினார். கிறித்து மதத்தைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டனர். அவருடைய வியாக்கியானங்களிற் சிலவற்றை இங்கு சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

“பாவஞ்செய்வோர்- யூதராயினுஞ்சரி, ஏனைய வராயினுஞ்சரி- துன்பப்படுவர். புண்ணியஞ்செய்வோர்- மற்றவர்களை அன்புடனும் கருணையுடனும் நோக்குவோர்- இன்பமடைவர், வாழ்வார்.”

“சுய ஆசைகளுடன் வாழ்வோர் பாவஞ் செய்கின்றனர். இறப்பர். கிறித்து உணர்ச்சியுடன் வாழ்வோருக்குப் பாவங்களில்லை, இறப்பில்லை.”

“மனிதனின் உடம்பு இறைவனின் ஆலயம்; இறைவனின் ஆவி அங்கிருக்கிறது.”

“புதைக்கப்படுவது அழிவுடைய பௌதிக சரீரம். மீட்டெழுப்பப்படுவது அழிவில்லாத ஆன்மிக சரீரம்.”

“கிறித்து இறையுணர்வுடன் வாழ்ந்தார். இறைவனில் வாழ்ந்தார். இறைவன் அவரில் வாழ்ந்தார். மக்கள் கிறித்து உணர்வாக வாழ வேண்டும். உடம்பில் நாம் வாழாது, கிறித்து வாழ வேண்டும்.”

“எனது உடம்பில் நான் வாழவில்லை. கிறித்துவே வாழுகிறார்.”

“உங்களின் எத்தனங்களினால் முத்தியடைய முடியாது. இறைவனில் நம்பிக்கை வையுங்கள். அவனிற் சரணடையுங்கள். இறைவன் திருவருளே உங்களைப் பாதுகாக்கும்.”

“சட்டங்களினாலும், ஆசாரங்களினாலும் முத்தியடைய முடியாது. இறைவனிடத்து நம்பிக்கையே முத்திக்கு வழியாகும்.”

“இறைவன் உளன் என்பதைப் பரிபூரணமாக நம்ப வேண்டும். முழுப் பலத்துடனும் அவனை நேசிக்க வேண்டும். அவனுடைய கட்டளையின்படி நடக்க வேண்டும்.”

கீபுறு மதத்தவர் இறைவனை வேறாகக் கண்டனர். உருவாகக் கண்டனர். பலவானாகக் கண்டனர். யேசுநாதர் இறைவனை ஒன்றாகவும், வேறாகவும் உடனாகவும் காண்கிறார். பேத, அபேத, பேதாபேத நிலைகளிற் காண்கிறார். யேசுநாதர் இறையுணர்வாக இருந்தார். இறைவனில் வாழ்ந்தார். இறைவன் யேசுநாதரில் வாழ்ந்தான். நான் அழிந்தது. இறைவன் நிலை பெற்றான். யேசுநாதரின் வாக்கியங்கள் இறைவன் வாக்கியங்களாகும். யேசுநாதரின் செயல்கள் இறைவன் செயல்களாகும். யேசுநாதரும் இறைவனும் வேறல்லர்.

“நானும் எனது தந்தையும் ஒருவரே” எனும் யேசு நாதரின் வாக்கியம் ஒன்றான நிலையைக் காட்டுகிறது. “உடம்பு இறைவனின் கோயில்” “இறைவனின் இராச்சியம் உனக்குள்ளே” “உலகங்கள் தோறும் ததும்பும் உயிர் இறைவனின் பரிசுத்த ஆவியே.” இவ்வாக்கியங்கள் இறைவனின் உடனான நிலையைக் காட்டுகின்றன. சில விடங்களில் யேசுநாதர் இறைவனை வேறாக விளித்துப் பேசுகிறார்.

இறைவன் தண்டனை வழங்கும் நீதிபதியோ உலகை யாளும் அரசனோ மட்டுமல்லன். அவனின் கருணைமக்கள் யாவருக்குமுண்டு. எம்மை இரட்சிப்பதற்காகத் தனதுதிருக்

குமாரனையே இவ்வுலகுக்கு அனுப்பினார். யேசுநாதர் மக்கள் மேலுள்ள அன்பால் தனது உயிரையே தியாகஞ் செய்தார். எங்களுக்காக இறந்தார். இறைவன் என்றும் எமக்குதவியாக இருக்கிறார். எமக்குத் தந்தையும் எல்லாமும் அவரே. இறைவன் எமது, நெஞ்சில் இருக்கிறார். அன்பாகவும் கருணையாகவுந் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார். அன்புடையார் பாக்கியசாலிகள். அவர்கள் இறைவன் உலகஞ் செல்வர். இறைவனைக் காண்பர். 'எல்லாம் அவன் திருவருளே. எங்கும் அவன் திருவருளே. எல்லாம் அவன் செயல். உண்ணும்போதும், உடுத்தும் போதும், பண்ணும் போதும் படுக்கும்போதும், எந்நேரமும் கிறித்தவர் திருவருளுக்கு நன்றி கூறுவர். கிறித்துவ மத குருமார்மக்கள் சேவையை இறைவனுக்கு மகத்தான பூசையாகக் கருதி வாழ்வர்.

“பரலோகத்தில் இருக்கும் எமது பிதாவே!
 உமது பரிசுத்த நாமம் ஓங்குக!
 உமது இராச்சியம் வருக!
 வானுலகிற்போன்று இவ்வுலகிலும் மக்கள்
 உமது சித்தப்படி நடப்பாராக!
 எமக்குத் தேவையான இன்றைய உணவை அளிப்பீராக!
 நாம் செய்த பாவங்களை மன்னிப்பீராக!
 அதுபோல நாமும் எமக்குத் தீங்கிழைத்தோரை
 மன்னிப்போமாக!
 எங்களைச் சோதிக்க வேண்டா!
 எங்களைத் தீங்குகளிலிருந்து காப்பாற்றுவீராக!”

இறைவன் குமாரன் எம்மை இரட்சிப்பதற்காக பிறந்தார். வாழ்ந்தார். குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுச் சிலுவையில் அறையப் பட்டார். சிலுவையிலும் “தந்தாய்! இவர்கள் செய்வதறியார். இவர்கள் பிழையைப் பொறுத்தருள்வீராக” எனப்பரிந்து பேசினார். இறந்தார். மீட்டெழுந்தார். மரணத்தை வென்றார். தந்தையுடன் என்றும் எமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார்.

“நன்னெறி புகுத்திடும் நவையின் நீங்கிடும்
இன்னலை அகற்றிடும் இகல் செகத்திடும்
உன்னதத் துய்த்திடும் ஒருங்கு காத்திடும்
எந்நலத் தையுந்தரும் யேசு நாமமே”

“தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்தித்
பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந் தெந்தாய்
இன்னதென அறிகில்லார் தாம்செய்வ திலர்பிழையை
மன்னியும் என்று எழிற்கனிவாய் மலர்ந்தார்நம் அருள்வள்ளல்”
(இரட்சணிய யாத்திரிகம்)

கிறித்தவர் இறைவனைக் கடந்த (Transcendent) நிலையிலும் உள்ளார்ந்த (Immanent) நிலையிலுங் காண்கின்றனர்.

“இறைவன் ஒருவனே மெய்ப்பொருளாவான். நாம் அவனிலும் அவன் எம்மிலும் இருக்குமளவுக்கே நாம் உண்மையாவோம்.”

“எமது வாழ்க்கை உண்மையான வாழ்க்கையாக வேண்டுமானால் நாம் எம்மை இறைவனுக்கு முற்றாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.”

“எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவனே! மறை பொருளே! எங்கும் உள்ளவனே! எல்லாம் வல்லவனே! அழகுக்கு அழகே! நித்தியமானவனே! மனம் வாக்குக்கு எட்டாதவனே! மாற்றமும் இயக்கமும் இல்லாதவனே! எனினும் எல்லாவற்றையும் மாற்றுபவனும் இயக்குபவனும் நீயே! எனது இறைவனே! எனது உயிரே! உன்னை என்னென்று சொல்லுகேன். உன்னை என்னென்று எவரினாற்றான் சொல்ல முடியும்”

(திருத்தொண்டர் ஒக்கல் ரீன்)

புலனறிவு, பகுத்தறிவு, தர்க்கம், வாதம் முதலியன வற்றினால் இறைவனைக் காணவோ அறியவோ முடியாது. தன் முயற்சியினால் இறைனைக் காணலாம் அல்லது அறியலாம் என நினைப்பது அடாத் துணிபாகும். தன்னை

யடக்கித் தன்னுணர்வு அற்றுப் போகவேண்டும். பணிவு வேண்டும். எமது அறிவு அற்பம் என்பதை உணர வேண்டும். அகங்காரம் அகம்பாவம் அகல வேண்டும். இறைவனில் நம்பிக்கை வேண்டும். அன்பு. இறை பக்தி, தியாகம், தியானம் வேண்டும். சுருங்கச் சொல்லின் சுயநல நோக்கத்தைக்களைந்து பொது நல நோக்கத்துடன் வாழ வேண்டும். இவ்வாறு வாழ்வோனுக்குத் திருவருள் கிடைக்கும். அவன் மீட்டெடுமுவான். அவனுக்கு மரணமில்லை.

ஆன்மாக்கள் உண்டென்பதையும் பலவென்பதையும் கிறித்தவர் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். ஆனால், ஆன்மா நித்தியமானது என்ற திடமான கொள்கையில்லை. ஆன்மா இறைவனாற் படைக்கப்பட்டது. இப்பிறப்புக்கு முன் இருக்கவில்லை. மறுபிறப்பையும் கன்மத்தையும் தாபன கிறித்துவ மதங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை. மேலும் ஆன்மா இறைவனால் அழிக்கப்படலாம். இறை நம்பிக்கை, உணர்ச்சியில்லாது வாழ்ந்து பாவங்கள் செய்த ஆன்மாக்கள் நரகங்களில் துன்பங்களை அனுபவித்துப் பின்பு மறைந்து போகின்றன. இறைவனினால் மீட்டெடுப்பப்பட்ட ஆன்மாக்கள் மட்டுமே இறையுலகம் சென்று இறைவனுடன் வாழுகின்றன. இந்த ஆன்மாக்களின் நிலைமையைத் திருத்தொண்டர் யோன் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“இவர்கள் இறைவனுக்குச் சேவை செய்வர். பசியினாலோ விடாயினாலோ துன்பப்பட்டார். ஒளியினாலோ சூட்டினாலோ பாதிக்கப்பட்டார். ஏனென்றால் இறைவன் சிம்மாசனத்துக்கு அருகில் நிற்கும் யேசுநாதர் இவர்களுக்கு உணவளிப்பார். நீர் ஊற்றுக்கு வழிகாட்டுவார். இறைவன் இவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பான்.”

எனினும் இன்று கிறித்துவர்களில் பலர் ஆன்மா நித்தியமானது என்பதையும் மறு பிறப்பையும் கன்மத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். அடுத்த அதிகாரத்தில்

விளக்கப்படும் கிறித்துவ ஆவியியலாளர் கருத்துக்கள் உதாரணமாகும். விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியினால் இன்று மேனாடுகளில் உளம் அல்லது மனமே உயிர் எனும் கருத்தும் பரவிவிட்டது. ஆன்மாவைச் சையிக்கிக் என்கின்றனர். சிலர் அடித்தள மனம் (out conscious mind) ஆன்மா எனவும் மீமிகை மனம் (super conscious mind) இறைவன் எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். இறைவன் ஆன்மாவோடு மனத்தில் ஒருங்கு இருக்கிறான்.

யாகங்கள் செய்வதனாலும், ஆசாரங்களைத் தவறாது பின்பற்றுவதனாலும் இறைவனை அடையலாம் எனக் கீபுறு மக்கள் நம்பினர். இந்த வறட்டு ஆசாரங்களினால் பயனில்லை என்பதை யேசுநாதர் கூறுகிறார். “என்னை இறைவா இறைவா என அழைப்போர் யாவரும் இறைவன் இராச்சியத்துக்குட் புகப் போவதில்லை” இறைவனில் நம்பிக்கை, இறையுணர்ச்சி, அன்பு, அறம், திருவருள் என்பவையே இறைவனை அடைவதற்கு வழிகளாகும். இறைவனை நேசி என்பது இரண்டாவது கட்டளை. மக்களே கண்கண்ட தெய்வங்கள். அவர்களுக்குச் சேவை இறைவனுக்குப் பூசையாகும். தன்னுணர்வையும் சுயநல நோக்கத்தையுங் குறைத்து இறையுணர்வையும் பொதுநல நோக்கத்தையும் பெருக்க வேண்டும். என் கடன் பணி செய்வதே கிறித்துவ வாழ்க்கை இலட்சியம் இதுவாகும்.

பண்டைக் காலச் சமயங்களுடன் ஒப்பிடும்போது யேசு மதம் பெரும் புரட்சி மாற்றத்தை உண்டாக்கிற்று. கிறித்தவர்கள் யேசுநாதரின் போதனைகளைப் பின்பற்றாத போதிலும் பெரும்பாலான நாடுகளில் இலட்சிய அடிப்படையிலாவது கிறித்துவ தர்மம் நிலைபெற்றது. சனநாயகம், சுதந்திரம், சமநீதி சகோதரத்துவம் பொது நலச் சேவை முதலியவை கிறித்துவ இலட்சியத்திலிருந்து நாம் பெற்ற நன்மைகளாகும். யேசுநாதரின் “மலையில் உப தேசம்” மக்களுக்கு வழிகாட்டியாகும்.

“இறைவன் முன்னிலையில் எமது உலக அறிவுகள் எல்லாம் பேதைமைகளாகும். எவன் இவ்வுலகில் தன்னை அறிவாளியாக நினைக்கின்றானோ, அவன் தன்னைப் பேதையாக மதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யின் அறிவாளியாவான். ஏனென்றால், இவ்வுலக அறிவுகள் எல்லாம் இறைவன் முன்னிலையிற் பேதைமைகளாகும்.”

(திருத்தொண்டர் போல்)

“எனக்காக எவன் தனது பெண்டிர் பிள்ளைகளையும் தாய் தந்தையரையும், நில புலங்களையும் விட்டு விலகுகிறானோ, அவன் நூறு மடங்கு பாக்கியசாலியாவான். என்றுமழியா நித்திய வாழ்வைப் பெறுவான்.” (யேசுநாதர்)

“கிறித்து இறைவன் உணர்வாக இருந்தார். இறைவனைத் தன்னிற் கண்டார். நீங்கள் கிறித்து உணர்வாக இருப்பின், கிறித்துவையும் இறைவனையும் ஒருங்கு காண்பீர்கள்.”

“நான் என்ற உணர்ச்சியில்லாது போக வேண்டும். கிறித்துவில் வாழ வேண்டும். இவ்வாறு செய்யின் நான் வாழாது. என்னிலுள்ள கிறித்துவே வாழும்”

“என்னில் நான் வாழவில்லை. கிறித்துவே வாழ்கிறார்”
(திருத்தொண்டர் போல்)

இறைவனை அடைவதற்கும் அன்பும் அருளுமே வழிகளாகும். அன்பே அறம்.

“எல்லாக் கட்டளைகளும் அயலானை உன்னைப் போல நேசி என்ற கட்டளையில் அடங்கும். இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றினால் எல்லாக் கட்டளைகளையும் நிறைவேற்றியதற்குச் சமனாகும்.”

“நான் மனிதர் மொழியிற் பேசினாலென்ன, தேவதூதர் மொழியிற் பேசினாலென்ன; அன்பில்லாப் பேச்சு வெறும் சப்தமாகும். நான் தீர்க்கதரிசியாக இருந்தாலென்ன, பூரண அறிவுடையவனாக இருந்தாலென்ன, மறை பொருள்களை

அறிந்தாலென்ன, மலைகளைப் பெயரச் செய்தாலென்ன; அன்பில்லா விட்டால் ஒன்றுமில்லாதவனாவேன். எல்லா வற்றையுந் தியாகம் செய்தாலென்ன, நெருப்பில் எரிப்பதற்கு எனது உடம்பைக் கொடுத்தாலென்ன, அன்பில்லாவிட்டாற் பயனில்லை. அன்பிற் சுயநலத்துக்கு (நானுக்கு) இடமில்லை. பகை, பொறாமை, கோபங்களுக்கு இடமில்லை. அன்புடையோர் தீயனவற்றில் மகிழ்ச்சி அடையார். நல்லனவற்றில் மகிழ்ச்சியடைவர். எல்லாவற்றையுஞ் சுகிப்பர். தீர்க்கதரிசனங்களை மக்கள் மறந்துவிடலாம். எமது ஆற்றல்கள் அழிந்து போகலாம். புகழ் மறைந்துவிடலாம். கற்ற கல்வியை மறந்துவிடலாம். அன்பிற்கு அழிவில்லை. முடிவில்லை. அன்பே என்றும் நிலைபெறும். எல்லா வற்றிலுஞ் சிறந்தது.” (திருத் தொண்டர் போல்)

“இறைவன் உண்டென நம்பு. இறைவனை அடைவதே எமது நோக்கம். அன்பே அதற்கு வழி. பட்டியிலிருந்து தவறிய ஆடுபோல அலைந்து திரிகிறோம். திரும்பவும் பட்டியிற் சேர வேண்டும்.”

“நான் இறைவனிலிருந்து வந்தேன். இறைவனின் உடைமை. இறைவனை அடையப் போகிறேன்.”

(திருத்தொண்டர் இக்நேஷன் லொயலா)

ஆசார மதவாதிகளும் சட்டம் தர்மம் பேசும் கபடவேட தாரிகளும் யேசுநாதரைக் கொன்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் மக்கள் யேசுநாதரைக் கொல்கின்றனர். யேசு நாதர் மீட்டெழுந்தார். அன்பு வென்றது. அறம் வென்றது. மரணத்துக்கு நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. கிறித்து உணர்வாக நாம் கிறித்துவில் வாழ்ந்தாற் கிறித்து எம்மில் வாழ்வார். மரணத்தை வெல்லுவோம். மீட்டெழுவுவோம். இறைவன் உலகஞ் செல்வோம். அங்கு அவருடைய தூதரில் ஒருவனாக இருப்போம். பேராணந்த நித்திய பெருவாழ் வடைவோம்.

6. ஆவியியல் (SPIRITUALISM)

ஆவியியல் ஒரு தாபன மதமன்று. கருத்துக்களும் புதியவைகளல்ல. ஆவியியலாளர்களில் மிகப் பெரும் பாலானோர் கிறித்தவர்களாவர். இவர்கள் கிறித்துவை இறைவனின் குமரனாகவும் மக்களின் இரட்சகராகவும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். ஆனால் கிறித்துவ தாபன மதக் கொள்கைகள் சிலவற்றைக் கண்டிக்கின்றனர். திருச்சபைகள் கிறித்துவின் மறைஞான (Mystic) வாக்கியங்களுக்குச் சாதாரண கருத்துக்கள் கொடுத்துவிட்டன எனவும், உள்ளங்கிகளும் மதவாதிகளும், சுயநல நோக்கத்தினாலும் துவேஷங்களினாலும் கிறித்துவின் கருத்துக்களைத் திரித்துவிட்டனர் எனவும் கூறுகின்றனர். உதாரணமாகத் தாபன கிறித்துவ மதங்கள் முரண் சமயக் கொள்கைகளாகக் கருதும் மறு பிறப்பையும் வினைப்பயனையும் ஆவியியலாளர் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்.

ஆவியியலாளரின் கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் இந்திய ஆகம சமயக் கருத்துக்களை ஒத்தன. எனினும், இவர்கள் இக்கருத்துக்களை இந்திய ஆகம சமயங்களிலிருந்து பெற்றனர் எனக் கூற முடியாது. ஏனென்றால், பண்டு தொட்டு இந்த இறையனுபவ மறை ஞானம் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா மக்களிடையிலும் இருந்து வந்தது. தாபன மதங்கள் பரவின போதிலும், இக்கருத்துகள் நற்கொற்றர் கழகங்களினால் (Masonic lodges) இரகசியமாகப் பேணப்பட்டு வந்தன. தாபன கிறித்துவ மதத்தவர் பலர் தமது

கடவுளே உண்மையானவர் எனவும், கிறித்தவர் அல்லாதோர் இரட்சிக்கப்பட்ட மாட்டார் எனவும் நம்புகின்றனர். இக்குறுகிய மனப்பான்மையும் பிற மதத்து வேஷமும் ஆவியியலாளருக்கில்லை. சுருக்கமாக ஆவியியலாளர் களுடைய கருத்துக்கள் பின்வருவனவாகும்:

இறைவன் ஒருவன் உளன். ஆவிகள் பல உள. ஆவிகள் நித்தியமானவை, என்றும் அழியாதவை. பிறப்புக்கு முன்பும் இருந்தன. இறப்புக்குப் பின்பும் இருக்கும். உயிர் உடம்பைவிட்டுப் பிரிவது மரணம் எனப்படும். இறந்த பின் ஆவி இவ்வுலகைவிட்டு வேறோர் உலகுக்குப் போகிறது. இவ்வுடம்பைவிட்டு வேறோர் உடம்பெடுக்கிறது. பந்த பாசங்களிலிருந்து நீங்கிய ஆவி பரிபக்குவமடைந்து பல சுவர்க்கங்களில் வாழ்ந்து ஈற்றில் இறைவன் உலகை அடைந்து அவனுடன் வாழ்கிறது.

இறந்தவர்களின் ஆவிகளுடன் இவ்வுலகில் வாழும் மக்கள் தொடர்பு கொள்ளலாமென ஆவியியலாளர் கூறுகின்றனர். சாதாரண மக்களினால் தொடர்பு கொள்ள இயலாது. மிக மிகச் சிலருக்கே இவ்வாற்றலுண்டு. இவர்கள் இடையீட்டாளர் (Mediums) எனப்படுவர். இடையீட்டாளர்களின் சரீரத்திலிருந்து எக்ரோபிளாசிம் (ectoplasm) எனும் சத்துக் கசிகிறது எனவும் ஆவிகள் இச்சத்தைப் பயன்படுத்தித் தொடர்பு கொள்ளுகின்றன எனவுங் கூறுகின்றனர். இதுபோன்று மறு வுலகத்தில் வாழும் எல்லா ஆவிகளினாலும் இவ்வுலக மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவியலாது. ஆன்மிக வளர்ச்சியடைந்த சிலருக்கே இவ்வாற்றலுண்டு. இவர்கள் வழிகாட்டிகள் (Guides) அல்லது ஆசிரியர் (Teachers) எனப்படுவர். உண்மையில் இத்தொடர்பு பெரும்பாலும் இடையீட்டாளர்களுக்கும் வழிகாட்டிகளுக்கும் இடையிலாகும்.

வழிகாட்டிகள் மறுவுலகத்தைப் பற்றியும் அங்கு வாழும் ஆவிகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றனர். பல வேளைகளில் மறை பொருள் ஞானத்தை விளக்குகின்றனர். சில வேளைகளில் இடையீட்டாளர் ஏனைய ஆவிகளுடனும் நேராகப் பேசுகின்றனர். கேட்போரின் இறந்த இனத்தவர்கள், குடும்பத்தவர்களின் ஆவிகளுடன் பேசுகின்றனர். இவை மறுவுலகில் தமது வாழ்க்கையைப் பற்றியும் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தபோது கேட்போருக்கும் தமக்கும் மட்டுமே தெரிந்த இரகசிய சம்பவங்களைப் பற்றியுங் கூறுகின்றன.

சில வேளைகளிற், கீழ் உலகங்களிற் சஞ்சரிக்கும் ஆவிகள் (பேய் பிசாசுகள்) குறுக்கிட்டுப் பேசுகின்றன. யார் எனக் கேட்டால் உலகிற் புகழ் பெற்ற சிலரின் பெயர்களைக் கூறுகின்றன. பொய் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றுகின்றன. மேலும், வழிகாட்டிகளும் ஆவிகளும் தாம் வாழும் உலகத்தைப்பற்றி மட்டுமே கூறலாம். அவர்களுடைய அறிவு பரிபூரணமானதன்று. உதாரணமாக இறைவனையும் இறையுலகையும் பற்றிக் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இவை அளிக்கும் விடை பின்வருவதாகும். "நாம் இன்னும் இறைவனையோ இறை உலகையோ அடையவில்லை ஆதலால், இறைவனைப் பற்றித் திடமாகக் கூற எம்மால் இயலாது. ஆனால் இறைவன் ஒருவன் உளன் என்பதைப் பூரணமாக நம்புகிறோம். அவனின் உண்மையை உணருகிறோம். அவனை அடைவதே எமது இலட்சியம்."

இடையீட்டாளர் சிலர் கபட நாடகமாடிக் காசுபறிப் பதுஞ் சாத்தியமாகும். எங்குதான் சுயநலத்துக்குக்காகக் கபட நாடகங்களில்லை. சமயத் துறையிற்றானும் பலர் கபட நாடகங்கள் ஆடுவதைக் காண்கிறோம். இந்துக்கள் ஆவியுலகங்களையும் அவற்றோடு தொடர்பு கொள்ளுஞ் சாத்தியத்தையும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். ஆனால்,

இத்தொடர்பை விரும்பத் தகாததாகக் கருதுகின்றனர். இதற்குப் பல காரணங்களுள்.

(அ) ஆவியுலகுடன் தொடர்பு கொள்வது மிகக் கடினமாகும். பல இடையீட்டாளர்கள் கபட நாடகமாடி மக்களை ஏமாற்றிக் காசுபறிக்கின்றனர்.

(ஆ) தொடர்பு கொள்ளும்போது கீழ் உலகங்களிற் சஞ்சரிக்கும் பேய் பிசாசுகள் இடையிட்டுச் சேட்டை செய்கின்றன. தீங்கான புத்திமதிகளைக் கூறலாம். பேய் பிசாசுகளுடன் தொடர்பினாற் சில சித்திகளைப் பெறலாமெனினும், ஈற்றில் இத்தொடர்பு அழிவிற்குக் காலாகும்.

(இ) முத்தியே எமது நோக்கமன்றி மறுவுலக வாழ்க்கையன்று. இதற்கு அன்பும் அறமும் பக்தியுமே வழிகளாகும். எமது சிந்தனைகளையும் செயல்களையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

மேனாடுகளில் ஆவிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் கழகங்கள் பலவுள. ஆவித் தொடர்புக் குழுக்களின் இருக்கைகள் இரவில் இருட்டறைகளில் நடைபெறுவதினால் கபட நாடகங்களுக்கும் ஏமாற்று வித்தைகளுக்கும் இடமுண்டு என்பதை மறுக்க முடியாது. எனினும் எல்லா இடையீட்டாளர்களையுங் கபடர் எனக் கூற முடியாது. ஆவித் தொடர்புக் குழுக்களின் இருக்கைகள் பலவற்றை அவதானித்தும் ஆராய்ந்தும் அறிஞர் அறிக்கைகள் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவர்களிற் பலர் விஞ்ஞானிகளாவர். மேயெஸ், செச்விக், கேர்ணி, ஒலிவர், லொஜ் முதலியோரை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம். ஆங்கிலத்தில் ஆவியியலைப் பற்றிய நூல்கள் பலவுள. இந்நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படாதனால் இவற்றிற் சிலவற்றை இவ்வதிகாரத்தின் இறுதியில் குறிப்பிடுகிறேன். இப்போது ஆவியியலாளர்களுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

உலகங்கள்: தூலமானதும் எமது புலனறிவுகளுக்குட்பட்டதுமான இச்சடவுலகம் ஒன்று மட்டுமேயுண்டெனச் சாதாரணமாக எண்ணுகிறோம். பரிமாணங்களிலும் தன்மையிலும் இயல்பிலும் வித்தியாசப்பட்ட பல உலகங்களுள், மின் உலகங்கள், ஒளி உலகங்கள், காந்த உலகங்கள், மின்ம உலகங்கள், ஆவி உலகங்கள், இந்த உலகங்களிற் பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள உயிர்கள் பல்வேறு சரீரங்களில் வாழுகின்றன. எங்கு வாழினும் உயிர்கள் முன்னேற்றப் பாதையில் இறைவனை நோக்கிச் செல்லுகின்றன. ஏனைய உலகங்கள் எமது காட்சிக்கும் புலன்களுக்கும் தென்படாதவாறு எமது உலகமும் ஏனைய உலகங்களில் வாழும் உயிர்களுக்குத் தென்படாது. கிணற்றுத் தவளை அக்கிணற்றுக்கு வெளியே ஒன்றுமில்லை என நினைக்கிறது.

ஒவ்வோர் அணுவும் சூரிய மண்டலம் போன்ற ஒரு மண்டலம் என்பதை இன்று நாம் அறிவோம். அணு மண்டலத்தில் பல கோடி நேர் எதிர்மின்மத் துகள்கள் இடையறாது இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. சடப்பொருட்கள் திண்மப் பொருட்கள் போலத் தோன்றினும் உண்மையில் நுண் துகள்களுடையவை, எண்ணிலாக் கோடி மின்மத் துகள்களின் கூட்டுக்களாகும். குறித்த மீடறன் களல்லாத (Frequencies) மின்காந்த ஒளி அலைகளை அவை தடுப்பதே அவை திண்மப் பொருட்கள்போல எமக்குத் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகும். எக்ஸ் கதிர் போன்று எமது கண்ணொளியும் சடப் பொருட்களின் ஊடாகச் செல்வது சாத்தியமாகும். மேலே குறிப்பிட்ட உலகங்கள் ஒன்றின் ஊடாக மற்றொன்று செல்லலாம். இடையில் வெறுமை இல்லாதிருக்கலாம்.

இட அளவும் எம்மால் வகுக்கப்பட்ட ஒரு பிரமாணமாகும். ஒருலகப் பொருளை ஏனைய உலகங்களில் வாழும் உயிர்களினாற் காண முடியாது. இறக்கும்போது திண்மப்

பகுப் பொருள் உலகிலிருந்து ஆவி ஒளி மன உலகங்களுக்குச் செல்லுகிறது. தூலச் சடவுடம்பை விட்டு நீங்கிச் சூக்கும உடம்பெடுக்கிறது. இச்சூக்கும உடம்புகள் எமது தூல உடம்பிலேயே சூக்குமமாய் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு உயிரும் தனது படிநிலை வளர்ச்சிக்கேற்ற உலகை அடையும். நற்செயலாக மேல்நிலை உலகுக்குச் சென்றால், அங்கு ஒளியைத் தாங்கமுடியாதும் வாழ முடியாதும் தகுதிக்கேற்ற கீழ் உலகுக்கு வந்துவிடும். ஓர் உலகுக்கு உயிர் செல்லும்போது அங்கு பிறக்கிறது. அவ்வுலகிலிருந்து நீங்கும்போது அங்கு இறக்கிறது. உயிருக்குத் தோற்றமோ ஈரோ இல்லை.

எமது உலகுக்கு மேலும் கீழும் அதனைச் சுற்றிலும் அதன் ஊடாகவும் பல உலகங்களுள். மேயேஸ் என்பவர் ஏழு உலகங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். எமது புராணங்களின் படியும் உலகங்கள் ஏழாகும். ஏனைய ஆவியியலாளர் பதினான்கு உலகங்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இறைவன் எல்லா உலகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன். அதே வேளையில் எல்லா உலகங்களிலும் பரந்துங் கலந்தும் இருக்கிறான். அவன் இல்லாத இடமில்லை. ஆவி இவ்வுலகங்களைக் கடந்து சென்று இறைவனை அடைகிறது. ஒளிமயமான மேல் உலகங்கள் சுவர்க்கங்கள் எனப்படும். இருள் மயமான கீழ் உலகங்கள் நரகங்கள் எனப்படும்.

ஆவியியலாளர் நரகங்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றனர். நரகங்கள் இருளினாலும் பனிப்படலம் போன்ற புகையினாலும் மூடப்பட்டவையாகும். சில இடங்களில் ஓரளவு வெளிச்சம் இருப்பினும் அது மிகவும் மங்கலானது. தாங்கமுடியாத குளிர். எங்கனும் பயங்கரமான மலைகளும் இருளடைந்த ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளும் எல்லாம் சிதைவு அழிவுபட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. பகை, பொறாமை, கோபம், அவா, மோகம் முதலிய நச்சுப்

புகைகள் எங்கணும் படர்ந்திருக்கின்றன. மரங்களுண்டு ஆனால், அவை தளிர்ப்பதில்லை. இலைகளோ, பூக்களோ, காய்களோ இல்லை. பட்ட மரங்கள் ஆறுகள் அழுகடைந்த கெட்ட நாற்றம் வீசும் குழைச் சேறுகளாக இருக்கின்றன. நன்னீரில்லை. தூர்நாற்றக் காற்று கோரக் காட்சிகள், பயங்கரமான சூழல்கள் இங்கு கெட்டவர்களின் ஆவிகள் (பிசாசுகள்) கூட்டம் கூட்டமாக மலைகளிலும், வனாந்திரங்களிலும், குகைகளிலும், காடுகளிலும் வாழுகின்றன. தம்மைத்தாமே இறைவன் என எண்ணி இறுமாப்புடன் அலைந்து திரிகின்றன. இப்பிசாசுகளுக்கு அறிவில்லை. ஒளியில்லை. இவை தமது நிலையை உணருவதில்லை. அகங்கார உருவில் அலைகின்றன.

பாதகர், கெட்டவர், துட்டர், மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைப்போர், தர்மம் பேசி அதர்மஞ் செய்வோர், சனநாயகம் பேசிச் சர்வாதிகாரம் நடத்துவோர், நான் எனது என ஆணவத் தாண்டவம் ஆடுவோர், ஏழை மக்களைச் சுரண்டி வாழ்வோர், அதிகாரமோகமுடையோர், ஆஷாட பூதிகள், போலிக் காவிகள், வஞ்சகப் பூசாரிகள் முதலியோரின் ஆவிகள் நரகங்களுக்குப் போகின்றன. மரணத்தினால் ஆவிகளின் குணம், நடை, சிந்தனைகள், செயல்கள், அவாக்கள், மோகங்கள் அதிகமாற்றம் அடைவதில்லை. இவ்வுலகிற்கு கெட்டவர் நரகங்களிலும் கெட்டவராக வாழ்வார். குடிக்காரர் நரகங்களிலும் வேண்டிய அளவுக்குக் குடிப்பார். அங்கு காசில்லாத் தடைதானுமில்லை. மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசைக்காரர் அங்கும் இவற்றைத் தேடி அலைவர். இவ்வுலகில் ஏழை மக்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்தவர். அங்கும் ஏனைய பிசாசுகளைச் சுரண்ட எத்தனிப்பார். சர்வாதிகாரிகள் நரகங்களிலுஞ் சர்வாதிகாரம் நடத்த எத்தனிப்பார். பொலிசு, இராணுவப் படைக்காரர் அங்கும் அட்ரூழியங்கள் செய்து தாண்டவமாடுவர். சர்வாதிகாரங்களுக்குச் சேவைசெய்வார்.

இன மதத் துவேஷிகள் நரகிலும் இனமதத் துவேஷம் பேசுவர். நாஸ்திகர் அங்கும் நாஸ்திகரே. நான்கள் அங்கும் நான்களே. நரக அல்லது சுவர்க்க வாழ்க்கை இவ்வுலக வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியாகும். தற்செயலோ சடுதி மாற்றமோ இல்லை.

நரகங்களிற் பிசாசுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சண்டையிடுகின்றன. சுயநல நோக்கம் தலைவிரித்தாடுகிறது. ஒன்றின் பொருளுக்கு மற்றது ஆசைப்படுகிறது. பொய் சொல்லுகின்றன. களவெடுக்கின்றன. ஏமாற்றுகின்றன. தட்டிப் பறிக்கின்றன. சொத்துரிமைகளும் சுரண்டல்களும் உயர்வு தாழ்வுகளும் நரகங்களிலுமுள. பிசாசுகள் யாவற்றுக்கும் பொதுவான குணம் “தான் நான், எனது எனது” என்ற அகந்தையாகும். தான் இறந்துவிட்டதை நரகப் பிசாசு ஒப்புக் கொள்ளாது. நரகங்களில் வாழும் பிசாசுகளிற் பெரும் பாலானவை மேலுலக (சுவர்க்க) வாழ்க்கையை விரும்புவ தில்லை. சில நரகங்களுக்கும் இவ்வுலகத்துக்கும் இடையிற் போக்கு வரவு செய்கின்றன. நரகங்களில் வாழும் ஆவிகளிற் சில மேலுலகங்களுக்குப் போக விரும்பினும், அவற்றைப் போகவிடாது ஏனைய பிசாசுகள் தடை செய்கின்றன. காலத்துக்குக் காலம் தேவதூதர் நரகங்களுக்கு வந்து மேலுலகஞ் செல்ல விரும்பும் ஆவிகளை மீட்டுச் செல்லுகின்றனர்.

நரகங்களைப் பற்றி வழிகாட்டிகள் தாம் கேட்ட வற்றையே கூறுகின்றனர். வழிகாட்டிகளும் தொடர்பு கொள்ளும் ஆவிகளும் சுவர்க்க வாசிகளாவர். நரகத் துக்குப் போகும் ஆவிகளின் மரணத்துக்குப் பிந்திய வாழ்க்கையையும் மரணத்தின்போது அடையும் வேதனைகளையும் பற்றி அனுபவத்திலிருந்து கூற இவர்களினால் முடியாது. பெரும்பாலும் இவர்கள் சுவர்க்க வாழ்க்கையைப் பற்றியே கூறுகின்றனர்.

இவர்களுடைய அனுபவத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். (அ) மரணத்தின்போது (ஆ) மரணத்துக்குப் பின் சுவர்க்கத்தில். சுவர்க்கத்தில் வாழும் வழிகாட்டிகளும் ஆவிகளும் தேவர்களையும் மகா ஆசிரியர்களையும் அங்கு கண்டதாகவும் சுவர்க்கங்களில் இறைவனின் கருணை ஒளி சூரியன் போன்று பிரகாசிப்பதாகவும் கூறுகின்றனர். ஆனால், இறைவனைக் கண்டதாக எவராவது கூறவில்லை. இறைவன் இவர்கள் வாழும் உலகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன்.

மரணத்தின் போது தமது அனுபவத்தைச் சில ஆவிகள் விபரமாகக் கூறுகின்றன. "நான் நெடுங்காலம் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தேன், நடக்க முடியாதபடியினால் என்னைச் சக்கரவண்டியில் வைத்துத் தள்ளினார்கள். இதனை நான் வெறுத்தேன். பின்பு நோய் மேலும் அதிகரிக்கச் சிலகாலம் படுக்கையிற் கிடந்தேன். களைப்பும் இளைப்பும் மிகுந்தன. நித்திய நித்திரையை விரும்பினேன். ஒரு நாள் காற்றிலே மிதந்து செல்வது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிற்று. இதுவே மரணம் என்பதை நான் அப்போது உணரவில்லை. சற்று விழித்துப் பார்த்தேன். பலர் எனது சரீரத்தைச் சூழ்ந்து இருப்பதையும் இறந்த எனது தந்தையார் எனக்கருகில் நிற்பதையுங் கண்டேன். 'பயப்படாதே, பேசாமலிரு' என்றார். மறுபடியும் நித்திரை கொண்டேன். பின்பு விழித்தபோது ஓர் ஆற்றங் கரையில் இருப்பதாக உணர்ந்தேன். இப்போது எனக்குச் சரீரம் இல்லாதிருப்பதை அறிந்தேன். எனது நோய்கள் எல்லாம் மறைந்து விட்டன. எங்கும் மரங்களையுஞ் செடிகளையும் பறவைகளையுங் கண்டேன்." இவ்வாறு தனது அனுபவத்தைச் சுவர்க்கஞ் சென்ற ஆவியொன்று கூறுகிறது.

மரண நிலை அடையும்போது மயக்கம் உண்டாகிறது. புலன்கள் படிப்படியாக மங்குகின்றன. ஆனால் சில

வேளைகளிற் சூக்கும் உட்புலன்கள் துலக்கமாகவும் வேகமாகவும் தொழிற்படுகின்றன. ஆவி வெகுதூரங்கள் சென்று வருகிறது. தூர இடங்களில் நடைபெறும் சம்பவங்களைக் காண்கிறது. ஒலிகளைக் கேட்கிறது. தொலைவிலுள்ள நண்பர்களும் உறவினரும் இறக்கப் போவோனை மரணத்துக்குச் சற்று முன்பு காண்கின்றனர். ஒருவன் இறக்கும் போது அவனுடைய இறந்துபோன தாய் தந்தையர், உறவினர் நண்பர்களைக் காண்கிறான். இவர்களுடைய ஆவிகள் இறக்கப் போவோனின் ஆவியைக் கூட்டிச் செல்ல வருகின்றன.

மரணத்தின் போது, ஆவி நுண்ணுடம்புடன் பருவுடம்பை விட்டுப் படிப்படியாக வெளியேறுகிறது. எனினும் வெளியேறியவுடன் மரணம் உண்டாவதில்லை. இரண்டு உடம்புகளையும் இணைக்குஞ் சூக்கும் இணைக்கயிறு அறும்போதே மரணம். இக்கயிறு அறுமுன், சூக்கும் உடம்போடு வெளியேறிய ஆவி மறுபடியும் தூல உடம்புக்குட் புகுந்து உயிர்த்தெழுவது சாத்தியமாகும். இறந்தவர் உயிர்த்தெழுந்த சம்பவங்களுக்கு இதுவே காரணமாகும். சாதாரணமாக ஆவிகள் மயக்க நித்திரையில் உடம்பை விட்டுப் பிரிகின்றன. மரணத்துக்கு முன்பு ஒருவன் நோய்களையும் வேதனைகளையும் அனுபவித்த போதிலும், மரணம் சுலபமானது. ஒருவகையில் அஃது ஆறுதலாகவும் இருக்கலாம். சூக்கும் உடம்பு வானில் மிதந்து செல்லும். இவ்வுடம்புக்குள் ஆவி நித்திரை கொள்ளும். பிறக்கும் போதும் இறக்கும்போதும் ஆவியின் நிலைகள் ஒத்தனவாகும்.

பகை, பொறாமை, பாசங்கள், மோகங்களுடன் வாழ்வோரும், உலகிற் கொலை, களவு முதலிய பாவங்கள் செய்வோரும் இறக்கும்போது பயங்கரமான கோரக்காட்சிகளைக் காணுகின்றனர். செய்த தீவினைகள் எல்லாம்

உருவெடுத்துக் கண்முன் தோன்றுகின்றன. இறந்த பின்பும் இவர்களுடைய ஆவிகள் கோரக் கனவுகளினால் குழப்ப மடைகின்றன. அன்பு, கருணை, அடக்கம், தர்மசிந்தனை முதலியனவற்றுடன் வாழ்ந்தவர்களின் ஆவிகள் குழப்ப மின்றி உடலைவிட்டு நீங்குகின்றன. சாக்காடு உறங்குவது போலிருக்கும். ஆவி உறக்க நிலையை அடையுமுன் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தோன்றுகின்றன. வாழ்க்கையிற் செய்த தீவினைகளும், கொண்ட அவாக்களும், மோசங்களும், பாசங்களும் ஆடிய கபட நாடகங்களும் வந்துறுத்துகின்றன. இவை ஆவியின் சூக்கும மனத்தில் வித்தாகப் பதிந்து உறக்கத்தின் போது தளிர்ந்து மறு உலகங்களிலும் மறு பிறப்புக்களிலும் பயனை அளிக்கின்றன. புதிய உடம்புகளுக்குக் காலாகின்றன. மனம் போலவே மரணமும்.

பருவுடலை விட்டு நீங்கும்போது ஆவி சோர்வும் மயக்கமும் அடைகிறது. வாழ்க்கையில் ஆதாரமாக நின்றவை எல்லாம் வெறுமையாவதைக் காண்கிறது. புதிய உடம்பில் புத்துயிர்ப்பும் பலமும் அடையும் வரையும் உறங்குகிறது. இக்காலத் தவணையிற் பல ஆவிகள் பாடாணம் போற் கிடக்கின்றன. புதிய உலகில் ஆவி சூழ்நிலைகளுக்குத் தன்னைச் சரிப்படுத்தவும் அவற்றோடு பழகவுஞ் சில காலஞ் செல்லலாம். ஒவ்வொரு ஆவியும் தனது நிலைக்கேற்ற உலகுக்குப் போகிறது. கெட்டவர்களின் ஆவிகள் நரகங்களுக்குப் போகின்றன. நல்லவர்களின் ஆவிகள் சுவர்க்கங்களுக்குப் போகின்றன. இதுவே தீர்ப்பெனப்படுவதாகும். தீர்ப்பளிப்பவர் இல்லை. ஒவ்வொரு ஆவியும் தனக்குத் தானே தீர்ப்பளிக்கிறது. வினைகளுக்கேற்ற பயனை அனுபவிக்கிறது.

மரணத்துக்கு எவரும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. புலன்களை அடக்கி மனத்தை அமைதியாக்கி மக்கள் தமது

வாழ்க்கையிற் சில வேளைகளிலாவது இருக்கப் பழக வேண்டும். அவ்வாறு செய்யின் மரணஞ் சுலபமானதாக இருக்கும். பலர் யுத்தங்களிலோ விபத்துக்களிலோ இறக்கின்றனர். பலர் கொலை செய்யப்படுகின்றனர். பலர் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர். இவை சடுதியான மரணங்களாகும். இவ்வாறு சடுதியாக மரணம் அடைந்தோரின் ஆவிகள் தமது அனுபவங்களைக் கூறுகின்றன. இறந்த பின்பும் இந்த ஆவிகள் தாம் இறந்துவிட்டதை உணருவதில்லை. உணருவதற்குப் பல காலஞ்செல்லலாம். இந்த ஆவிகள் கீழ் உலகங்களிற் சஞ்சரிக்கின்றன. நரகத்துக்கோ சுவர்க்கத்துக்கோ உடனாகப் போவதில்லை. இறந்த பின்பும் நல்ல விழிப்பு நிலையில் இருக்கின்றன. போர்களில் இறந்தவர்களின் ஆவிகள் தொடர்ந்தும் போர் செய்கின்றன. சென்ற யுத்தத்தின் போது இறந்த சிலரின் ஆவிகள் தாம் இறந்த பின்புஞ் சில காலம் அதே ஆயுதங்களுடனும் அதே எதிரிகளுடனும் போர் செய்ததாகக் கூறுகின்றன.

கொலை இறைவன் நியதிக்கு முரண்பட்ட பாவச் செயலாகும். தற்கொலை மிகப் பாவச் செயலாகும். தற்கொலை செய்தோரின் ஆவிகள் தம்செயலை நினைத்து நினைத்து நெடுங்காலம் வருந்தும். ஆறுதல் இல்லாது கீழ் உலகங்களில் அலைந்து திரியும். விரைவில் மறுபிறப் பெடுக்கும். விபத்துக்களில் இறந்தவர்களின் ஆவிகள் மிகவும் விழிப்பாக இருக்கின்றன. வாகனம் ஓடிந்து கிடப்பதையும் தமது தேகம் அதிலிருந்து எடுக்கப் படுவதையும் காண்கின்றன. வேறொருவர் விபத்தில் அகப்பட்டு விட்டதாக நினைக்கின்றன. யார் அவரென ஆச்சரியப்படுகின்றன. சடுதியான மரணம் விரும்பத்தக்க தன்று. முதலில் ஆவி திகிலும் அதிர்ச்சியும் அடைகிறது. பின்பு, மயக்கமுங் கலக்கமும் அடைகிறது. இந்த ஆவிகள்

சாந்தியடையாது. பல காலம் இவ்வுலகிலும் கீழ் உலகங்களிலுந் தங்கி விடுகின்றன.

சிலர் இந்த ஆவிகளைக் காண்கின்றனர். இந்த ஆவிகளிற் சில மக்களுக்குத் தீங்கிழைக்கின்றன. ஈற்றில் இந்த ஆவிகளும் உறக்க நிலையடைந்து மறுவுலகங்களுக்கும் போகின்றன. சடுதியான மரணத்தினால் ஆவியின் குக்கும் உடம்பு காயப்படலாம். பெரும்பாலான ஆவிகள் சுவர்க்கத்தில் தாம் எதிர்பார்த்தனவற்றைக் காணாது திகைக்கின்றன. நாஸ்திகர் ஆன்மாவில்லை யெனவும் மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வில்லை எனவும் நம்புகின்றனர். தூலவுடம்பை விட்டு நீங்கிய போதினும் தாம் நிலைத் திருப்பதை உணர்ந்து இவர்கள் ஆச்சரியப்படுவர். மதப் பித்தர் தாமே உண்மையை அறிந்தவர் எனவும் தமது சமயமே உண்மையானது எனவும் தமது கடவுளே உண்மையானவர் எனவும் இறுமாப்படைந்த குருடராவார். சுவர்க்கத்தில் தமது கடவுளைக் காணாது திகைப்படைவர்.

சிலர் இறைவன் தம்மை இரட்சிப்பார் அல்லது தமக்குத் தயை காட்டுவார் அல்லது கதவைத் திறப்பார் என நம்புகின்றனர். சிலர் தாம் புண்ணியங்கள் செய்த படியினால் தேவதூதர் வந்து தம்மைப் பல்லக்கில் ஏற்றிச் சுவர்க்கத்துக்குக் கொண்டு செல்வர் என எண்ணுகின்றனர். பலர் காசு கொடுத்துச் சுவர்க்கத்துக்குச் சீட்டுப் பெறலாம் எனவும் புண்ணியத்தை வாங்கலாம் எனவும் நினைக்கின்றனர். சிலர் காசு செலவழித்தோ யாகங்கள் செய்தோ பாவமன்னிப்புப் பெறலாமென அகங்கலாய்க்கின்றனர். இந்த நான்கள் யாவரும் புண்ணியங்கள் செய்தபடியினாற் சுவர்க்கத்துக்குப் போன போதிலும் அங்கு நெடுங்காலம் வாழ முடியாது இவ்வுலகுக்குக்கு வந்து விடுவர். நான்களுக்கு இருப்பிடம் இவ்வுலகும் நரகங்களுமாகும். கெட்டவர்களின் ஆவிகள் சில அஞ்சாதவை. சாத்தானின்

அடியார்கள். இவை நரகத்தையே விரும்புகின்றன. எதிர்பார்க்கின்றன.

சில ஆவிகள் இவ்வுலகை விட்டுப் போக முடியாது, இங்கும் அங்கும் அலைந்து திரிகின்றன. இவை பூமியினாற் கட்டுண்ட ஆவிகள் எனப்படும். இவற்றுக்கு இவ்வுலகமே நரகமுமாகும். முன்னேறாது பிறந்தும் இறந்தும் உழல் கின்றன.

சுவர்க்கங்கள் பலவுள. ஆவிகள் படிப்படியாக முன்னேறி, ஒரு சுவர்க்கத்திலிருந்து வேறொரு சுவர்க் கத்துக்குப் போகின்றன. அந்த அந்தச் சுவர்க்கத்துக்கு ஏற்ற உடம்பெடுக்கின்றன. இஃது இறப்புப் பிறப்புக்குச் சமமாகும். மூன்றாவது சுவர்க்கத்தைக் கடந்த ஆவிகள் மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறப்பதில்லை. இந்த ஆவிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் இயலாது. மூன்றாவது சுவர்க்கத் துக்கு அப்பாற் சென்ற பரமாத்மாக்கள் சிலர் கருணை யினாலும் மக்களை இரட்சிக்கும் பொருட்டும் இவ்வுலகிற் பிறப்பெடுத்தலுமுண்டு. இது கன்மத்தினாலோ ஆசை மோகங்களினாலோ உண்டாகும் பிறப்பன்று. யேசுநாதர் இறையுலகில் இறைவனுடன் இருந்தார். மக்களை இரட்சிப் பதற்காக இவ்வுலகிற் பிறந்தார். முதல் மூன்று சுவர்க்கங் களில் வாழும் ஆசிரியர்களும் தர்மத்தைப் பரப்புவதற்காக இவ்வுலகிற் பிறப்பெடுக்கின்றனர். எங்கும் நிறைந்த எல்லாவற்றையுங் கடந்த இறைவன் இவ்வுலகிற் பிறப்பெடுப்பதில்லை.

முதல் மூன்று சுவர்க்கங்களிலும் வாழும் ஆவிகள் இவ்வுலகில் மறுபிறப்பெடுப்பது சாத்தியமாகும். சுவர்க் கத்தில் வாழினும், இந்த ஆவிகளிற் பல இவ்வுலகப் பாசங் களையும் மோகங்களையும் பற்றுக்களையும், தொடர்புகளை யும் முற்றாக மறந்து விடுவதில்லை. செய்த புண்ணியங் களின் பயனாகச் சுவர்க்கத்துக்குச் சென்ற போதினும்

தன்னுணர்வுஞ் சுயநல நோக்கமும் முற்றாக அற்று விடுவதில்லை. இந்த ஆவிகள் இவ்வுலகப் போகங்களினால் ஈர்க்கப்படுகின்றன. வினை செய்யவும், வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கவும், புதிய அனுபவங்களைப் பெறவும் விரும்புகின்றன. தமது அன்புக்குரியவர்களுடன் மறுபடியும் வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. இக்கவர்ச்சிகளினாலும் விருப்பங்களினாலும் மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறக்கின்றன. இச்சுவர்க்க வாழ்க்கை அநித்தியமான படியினால், இம்மூன்று சுவர்க்கங்களையும் மேயேஸ் என்பவர் மாயா உலகங்கள் என்கின்றனர். மாயா உலகங்களைக் கடந்த ஆவியே பிறப்பிறப்புக்களிலிருந்து நீங்கி இறையுலகை நோக்கி உறுதியாகப் பிரயாணஞ் செய்கிறது.

ஆவியியலாளர் தொடர்பு கொள்ளும் வழிகாட்டிகளும் ஆவிகளும் கூறும் சுவர்க்கங்கள் முதல் மூன்று சுவர்க்கங்களாகும். பெரும்பாலும் முதலாவது சுவர்க்கமாகும். இச்சுவர்க்கத்தைப் பற்றி வழிகாட்டிகளும் ஆவிகளும் விபரமாகக் கூறுகின்றனர். சுவர்க்கம் ஒளிமயமான உலகமாகும்; அன்பும் அறமுமே சுவர்க்கத்தின் நியதிகளாகும். இங்கு வாழும் ஆவிகள் இறைவனைத் தியானிப்பதிலும், வணங்குவதிலும், தர்ம போதனைகளிலும், தன்னலங்கருதாப் பொதுநலச் சேவைகளிலும் காலத்தைக் கழிக்கின்றன. எனினும், இவ்வுலகில் வாழ்ந்த போது இருந்த ஆசைகளையும், மோகங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் முதலிற் கைவிட முடியாது கஷ்டப்படுகின்றன. இவற்றை நாடி அகங்கலாய்க்கின்றன. படிப்படியாகவே அமைதி அடைகின்றன. இவ்வுலகிற் போன்று சுவர்க்கத்தில் ஆவிகள் தமது தேவைகளைத் திருப்தி செய்வதற்கு உழைக்கவோ பாடுபடவோ வேண்டியதில்லை. பண்டமாற்றும் பணப் புழக்கமுமில்லை. செல்வத்தைத் திரட்ட வேண்டியதில்லை.

ஏனைய ஆவிகளைச் சுரண்டவேண்டியதில்லை. விரும்பிய தேவைகளைத் திருப்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பொருட்களை ஆவி கற்பனையினால் உண்டாக்கி அனுபவிக்கலாம். பழகின பழக்கங்களையும் தேவைகளையும் உடனடியாகக் கைவிடமுடியாது. எனவே, சுவர்க்கத்திலும் ஆவி சில காலத்துக்குப் பழைய இன்பங்களை அனுபவிக்கிறது. ஆனால், விரைவிற் சலித்துப் போகிறது. இச்சிற்றின்பங்களினாற் பயனில்லை என்பதை உணர்ந்து பேரின்பத்தை நாடுகிறது. இதை அன்பிலும் இறை வணக்கத்திலும் தன்னலங் கருதாச் சேவைகளிலுங் காண்கிறது. ஆசைகளும், மோகங்களும், விருப்புக்களும், வெறுப்புக்களும் தன்னுணர்வும், படிப்படியாகக் குறைந்து ஈற்றில் அற்றுப் போகின்றன. இவ்வாறு முன்னேறும் ஆவி அடுத்த சுவர்க்கத்துக்குச் செல்லும். இவை தணியாது தொடரின், ஆவி மறுபிறப்பு பெடுப்பது திண்ணம். சுவர்க்கத்தில் வாழும் ஆவிகளுக்கு உணவோ உறக்கமோ வேண்டியதில்லை. இறைவனே உணவும் உறக்கமுமாவான். சுவர்க்கங்களிலும் ஆவிகள் ஒன்று கூடுகின்றன.

கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆன்மிக ஞானத்தை ஆசிரியர்களிடமிருந்து கற்கின்றன. சர்வ கலாசாலைகளும், கோயில்களும், கூட்டுப் பிரார்த்தனை மண்டபங்களும் பலவுள. எங்கும் இறைவன் திருநாமம் ஒலிக்கிறது. அவனை ஆவிகள் வணங்குகின்றன. சுவர்க்கத்தில் யாவரும் சமம். எல்லா ஆவிகளும் சுதந்திரமாக வாழுகின்றன. இன மதத் துவேஷங்களில்லை. சாதி மதபேதங்களில்லை. முதலாளி - தொழிலாளிகளில்லை. சுரண்டுவோரும் சுரண்டப்படுவோருமில்லை. வறுமையில்லை. நோய்களில்லை. இன்பதுன்பங்களில்லை. அன்பே காற்று, அருளே ஒளி, அநீதிகளில்லை. அரசாங்கமில்லை. ஆளுவோரில்லை. ஆளப்படுவோரில்லை. பொலிசு இராணுவங்

களில்லை. அரசியல்வாதிகளுமில்லை. ஏமாற்று வித்தை களில்லை, வானொலி தினசரிகளில்லை. பொய்ப் பிரச்சாரங் களுமில்லை. இவையே இவ்வுலகத்தை நரகமாக்கு பவைகளாகும்.

சுவர்க்கம் தோற்றத்தில் இவ்வுலகை ஒத்ததாயினும் சூக்குமமானது; ஒளிமயமானது. இவ்வுலகில் எல்லாம் தூலம், சுவர்க்கத்தில் எல்லாம் சூக்குமம். ஆவிமயம், சுவர்க்கத்திற் கடல்கள், கண்டங்கள், தீவுகள், மலைகள், ஆறுகள், காடு கள், மேடுகள், பள்ளங்களுள். பலவகைப் பட்ட பறவை களும், மிருகங்களுமுள் ஆனால் சிங்கம் புலி போன்ற கெட்ட மிருகங்களில்லை. மரங்கள் யாவும் செழித்துப் படர்ந்து இலைகள், பூக்கள், காய்கள், பழங்களோடு இருக்கின்றன. பல ஆவிகள் தனிமையை விரும்புகின்றன. தவயோகிகள் போன்று தனித்து வாழுகின்றன. ஆனால் ஆவிகள் பெரும்பாலுங் கூட்டங்கூட்டமாக வாழுகின்றன. பல தவயோகிகளையும் திருத்தொண்டர்களையும், இறை வனடியார்களையும் காணலாம். ஆனாற் காசக்காக வேடம் போடும் காவிகளையும் நான் தடித்த மதப் பித்தர்களையும் இங்கு காணமுடியாது. இவர்களின் ஆவிகள் நரகங்களுக்கே செல்லும். கிராமங்களேயன்றி நகரங்களும் பலவுள். எங்கும் வழிபாட்டுத் திருக்கோயில்கள். கல்விக் கலைத்தாபனங்கள். பொருட்கள் யாவும் இவ்வுலகப் பொருட்களின் சாயல் உடையவையாயினும் பன்மடங்கு அழகானவை. சுவர்க்கத் தில் அழகுண்டு. ஆனந்தமுண்டு. பகை, பொறாமை, பாதகங்களில்லை.

ஆவிகள் மன வேகத்திற் பிரயாணஞ் செய்கின்றன. கண்ப் பொழுதில் விரும்பிய இடத்துக்குப் போகின்றன. பிரயாணஞ் செய்ய வாகனங்கள் வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஆவி விரும்பினால் எந்த வாகனத்தையும் கற்பனையினால் உருவாக்கிப் பயன்படுத்தலாம். மொழியில்லை. ஓர்

ஆவியின் எண்ணங்களை மற்ற ஆவிகள் நேராக அறிகின்றன. இது பேசாத பேச்சாகும். சுவர்க்கத்தில் ஆவியின் உள்ளறிவு (intuition) செழித்து வளர்கிறது. இந்த அறிவைப் பயன்படுத்தி ஆவி பலவற்றின் உண்மை இயல்பை அறிகிறது. இறைவனை உணர்வதற்கும் அவனுக்கும் ஆவிக்குமுள்ள தொடர்பை அறிவதற்கும் உள்ளறிவு வேண்டும். சில ஆவிகள் (ஆசிரியர்கள்) ஏனைய ஆவிகளுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கின்றன. சுவர்க்கத்திற் பெரும் பாலான ஆவிகள் கல்வி கற்பதிலும், ஞானத்தைப் பெறுவதிலும், மற்ற ஆவிகளுக்குச் சேவை செய்வதிலும் இறைவனைத் தியானித்து ஆராதித்து வணங்குவதிலும், அவன் நாமத்தை ஓதுவதிலும் முழுநேரத்தையும் செலவிடுகின்றன. இறையுணர்வு பெருகத் தன்னுணர்வு குறைகிறது. ஈற்றில் தன்னுணர்வு அற்றுப் போகிறது. எல்லாம் அன்பாகிறது.

சேர் ஒலிவர் லொஜ்ஜின் மகன் நேமொண்ட் முதலாவது யுத்தத்தில் இறந்தவர். அவருடைய ஆவி அனுப்பிய செய்தி சுருக்கமாகப் பின்வருவதாகும். "சுவர்க்கத்திற் பகலுக்குப் பின் இரவில்லை. என்றும் பகலே. ஓர் ஆவி இருளை விரும்பினால் அதன் விருப்பப்படி அதற்கு இருள் தோன்றும். ஆவிகளுக்கு எல்லா அவயவங்களுமுள். ஆனால், இவை சூக்குமமானவை. இவ்வுலகிற் குருடர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் சுவர்க்கத்திற் பார்வையைப் பெறுகின்றனர். செவிடர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் கேட்கின்றனர். முடவர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் நடக்கின்றனர். காலோ, கைகளோ இல்லாது வாழ்ந்தவர்கள் கால் கைகள் பெறுகின்றனர். உடல் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டு ஒருவன் இறந்தாலும், அவனுடைய ஆவி சுவர்க்கத்திற் பூரண உடலைப் பெறுகிறது. யுத்தங்களிலோ விபத்துக்களிலோ பெருங்காயங்கள் பட்டு இறந்தவர்களின் ஆவிகளும் காயங்களில்லாப் பூரண சரீரத்துடன் தோன்றுகின்றன. யுத்தங்களில் அல்லது

விபத்துக்களிற் சடுதியாக இறந்தவர்கள் தாம் இறந்து விட்டதை உணருவதில்லை. தூல சரீரத்தோடே இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள். ஏனைய ஆவிகள் இவர்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகின்றன. ஆனால், இந்த ஆவிகள் உண்மையை உணரச் சில காலஞ் செல்லும்.”

யொனானிஸ் எனும் ஒருவனின் ஆவி பின் வருமாறு கூறுகிறது. “இங்கு நாய், பூனை போன்ற மிருகங்களுள் சிங்கம் புலி போன்ற மிருகங்களோ கழுகு போன்ற பறவைகளோ இல்லை. இளமையில் இறந்தவர்கள் இங்கு வாலிபர்களாக வளருகின்றனர்! முதுமையில் இறந்தவர்கள் இங்கு வாலிபமடைகின்றனர். எந்த ஆவிக்காவது அங்குக் குறைவில்லை. நோய்களில்லை. இங்கு வாழும் ஆவிகள் பெரும்பாலும் இறைவனை நோக்கிய பயணத்தில் முன்னேறிச் செல்லுகின்றன. மன நிறைவடைகின்றன. சுவர்க்கத்தில் எப்பொழுதும் வெளிச்சமாக இருக்கிறது. ஆனாற் பூவுலகத்திற் போன்று ஒளியைக் கொடுக்கும் வட்டமான சூரியன் இங்கில்லை. இறை உலகத்திலிருந்தே இங்கு ஒளி வருகிறது! சுவர்க்கத்தில் மரணமில்லை. ஆவிகள் நித்தியமாக வாழுகின்றன. தற்கொலை செய்தவர்களின் ஆவிகள் நீண்ட காலம் இருளில் மயங்கிக் கிடக்கின்றன.

மரணத்தினால் உடம்பு அழியினும், ஆவியும் சூக்கும் மனமும் அழிவதில்லை. சடவுலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மரணம், மறுவுலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பிறப்பாகும். இங்கு உடம்பின் வளர்ச்சிக்கு உணவு தேவையில்லை. ஆவிகள் கூட்டங் கூட்டமாக வாழுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் மற்றது நினைப்பதை நேராக அறிகிறது. பேச்சு அனாவசியம். ஆவி உடம்பை விட்டு நீங்கியவுடன் பாசங்களும் மோகங்களும் முற்றாக அற்றுப் போவதில்லை. சுவர்க்கத்திலும் இவை தொடருகின்றன. ஆனாற் படிப் படியாகக் குறைந்து போகின்றன. சடவுலகிலும் ஆவியுலகிலும் புரட்சிகரமான

சடுதி மாற்றமில்லை, அற்புதங்களில்லை. எல்லாம் பரிணாமவளர்ச்சியே. இச்சுவர்க்கமேயன்றிப் பல சுவர்க்கங்களும்; நரகங்களுமுள். ஆவி முன்னேற அதன் ஆத்மிக நிலைக்கேற்ற உலகில் வாழுகிறது. எல்லாவற்றுக்குங் காரணனாகிய கடவுள் இச்சுவர்க்கத்திலும் எனக்கு மறைவாகவே இருக்கிறார். ஆவி முன்னேறிச் சென்றால் மேலும் பலசுவர்க்கங்களைக் கடந்து ஞான மயமாகி இறையுலகை அடையும்” ஆவிகள் கூறுகின்றனவற்றில் ஒரு சில முரண்பாடுகள் இருப்பினும், பெருமளவு ஒற்றுமையைக் காணலாம். சுவர்க்கங்களில் ஆவிகள் கூடிய அறிவையும் உள்ளுணர்வையும் பெறினும் அவற்றின் அறிவு பரிபூரணமானதன்று. இறைவன் உலகை அடையும் போதே, ஆவி பரிபூரண அறிவைப் பெறுகிறது. அறிவு வடிவாகிறது.

சேர் ஒலிவர் லொஜ் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானியாவார். பிற்காலத்தில் இவர் ஆவியியலாளர் கொள்கைகளில் நம்பிக்கையுடையவராக இருந்தார். இருக்கைகள் பலவற்றில் பங்கு பற்றி அவற்றைப் பரிசோதித்து அறிக்கைகள் வெளியிட்டார். “அன்பும் பக்தியுமில்லாது நாம் பேரின்பத்தை அடையமுடியாது. அன்பே இயலுலக நியதி. நாம் பெற்ற விஞ்ஞான அறிவுகளைப் பூரண உண்மைகளாக எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. விஞ்ஞான முடிவுகள் பூரணமாகத் திருப்தியுடையன வல்ல என்பதை இன்று பல விஞ்ஞானிகளே ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் பகுதிகளைப் பற்றியவையாகும். ஒவ்வொரு பொருளையும் பகுத்து அறிகிறோம். விஞ்ஞான முடிவுகள் தொடர் நிலை (relative) உண்மைகளேயன்றிப் பூரண (absolute) உண்மைகளல்ல. பூரண உண்மையை அறிவதற்கு இயலுலகை முழுமையாக நோக்கி அறிய வேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் தொகுத்து அறிய வேண்டும் நாம் வகுத்த நேர தூரப் பிரமாணங்களைக் கடந்து செல்ல

வேண்டும். எமது புலனறிவுகள் வரையறைகளுக்குட்பட்டவை (limited). மேற்போக்கானவை (superficial) நாம் காண்பவற்றைப் பார்க்கினும் காணாதவையே உண்மையானவை. நாம் காண்பவை காணாதவற்றின் நிறைவில்லாப் பிரதி விம்பங்களாகும். நாம் காணாதவை பல உள- மின் காந்தம், நேர் எதிர் மின்மங்கள், அணு முதலிய சட்ப்பொருட்களும் சித்துப் பொருட்களும். இவற்றிற் சிலவற்றை நுண் கருவிகள் மூலம் அறிகிறோம். பலவற்றை நுண் கருவிகள் மூலம் அறிகிறோம். பலவற்றை நுண் கருவிகளினாலும் அறிய முடியாது. காணாதவற்றை இல்லையென முடிவு செய்வது பேதமையாகும். இத்தூல உடம்பு நானன்று. இஃது அணுத்திரண்மங்களின் தற்காலிக சேர்க்கையாகும். அணுத்திரண்மங்கள் பிரியும்போது, உடம்பு அழிந்து போகிறது. ஆனால், நான் அழிவதில்லை.

மனத்தை நானென்பது வழக்கமாயினும் மனமும் நானன்று. மனம் சூக்கும சடம். நான் பயன்படுத்தும் கருவிகளில் ஒன்று. ஆவி பல தூலச் சூக்குமக் கருவிகளுடன் தொழிற்படுகிறது. இவை யாவற்றுக்கும் வேறான ஆவியுண்டு. அதுவே நான். மேலும் இச்சடவுலகம் மட்டுமே உளதென்பதும் தவறான கருத்தாகும். எமக்கு அகமும் புறமும் உலகங்கள் பலவுள. ஆவி உள்பொருள் என்றும் அழியாதது. முன்பும் இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. இனிமேலும் இருக்கும். நிலைமைகளும் சூழல்களும் போர்வைகளுமே மாற்றமடைகின்றன. இந்த உண்மையை உணருவதற்கு எமது புலனறிவுகளும் பகுத்தறிவும் போதா. எமது கட்டுண்ட மனத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு சென்றால் தான் முடிவில்லாதவர் (Infinite) அறியலாம். உண்மையை அறிவதற்கு நம்பிக்கை, பக்தி, அன்பு வேண்டும். இறைவன் அருள் வேண்டும். உள்ளுணர்வான மெய்ஞ்ஞானம் வேண்டும்.”

இடையீட்டார்களில் திருமதி ஐயிலீன் யெகறெற் என்பவர் மிகப் புகழ் பெற்றவராவார். அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:-

“நாம் இறக்கும்போது எம்மில் ஒருபகுதி இறப்பதில்லை. இந்த உண்மையை எனது அனுபவத்திலிருந்து உணருகிறேன். 'நான்' என்ற தத்துவம் மரணத்துக்குப் பின்பும் தொடர்பாக வாழுகிறது. பாடசாலையில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகுப்பையும் தாண்டிச் செல்வதை இது ஒத்ததாகும். இவ்வாழ்க்கையேயன்றி எமக்குப் பல வாழ்க்கைகளுள். ஒவ்வொரு வாழ்க்கையும் எமது நெடுந்தூரப் பயணத்தில் ஒரு படியாகும். உள்ளார்ந்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் முக்காலங்களையும் ஒருங்கு காண்கிறேன். இதற்கு முன்பு நான் பல முறை பிறந்திருக்கிறேன். இறந்திருக்கிறேன். ஆவி இவ்வுலகையும் இவ்வுடலையும் விட்டு வேறொர் உலகுக்குப் போவதை மரணம் என்கிறோம். மறுவுலகங்களிலும் ஆவி வாழ்கிறது. எல்லா உலகங்களிலும் இறைவன் திருவருளும் அன்பும் வியாபித்து இருக்கின்றன. நாம் செய்த வினைகளின் பயனை நாம் அனுபவிக்கிறோம். எம்மைத் தண்டிப்பவரோ துன்புறுத்துபவரோ வேறு எவருமில்லை. ஒவ்வொருவனும் தன்னையும் இறைவனையும் அறிந்து அன்பின் வழி நடக்கவேண்டும். அன்பே இறைவனை அடைவதற்கு வழியாகும்.

இப்போது ஆவியியலாளர்களின் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

(அ) இறைவன் ஒருவன் உளன். அவன் எல்லா உலகங்களையுங் கடந்தவன். எல்லா உலகங்களிலும் கலந்தும் இருக்கிறான். அவனுடைய அன்பும் அருளும் கருணையும் எங்குமுள். அவனுடைய தூதுவர் எல்லா உலகங்களிலும் ஆவிகளை மீட்குங் கருணைச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.

(ஆ) ஆவிகள் பல. இவை இறைவனை நோக்கிப் பயணஞ் செய்கின்றன. இது நெடுந்தார நெடுங்காலப் பயணமாக இருக்கலாம்.

(இ) ஆவி அழிவதில்லை. அது நித்தியமானது. இறக்கும் போது ஆவி இவ்வுலகையும் இவ்வுடம்பையும் விட்டு நீங்கி வேறோர் உலகுக்குப் போகிறது. அவ்வுலகில் வாழ்கிறது சுவர்க்கங்களும் நரகங்களும் பலவுள. மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறக்கிறது.

(ஈ) சுவர்க்கத்தை அடைந்த ஆவி படிப்படியாகப் பல சுவர்க்கங்களைக் கடந்து ஈற்றில் இறையுலகை அடைகிறது. மூன்றாவது சுவர்க்கத்தைக் கடந்த ஆவி மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறப்பதில்லை. முதல் மூன்று சுவர்க்கங்களிலும் வாழும் ஆவிகள் இவ்வுலகப் பாசங்களினாலும் மோகங்களினாலும் ஈர்க்கப்பட்டால் மறுபிறப்பு எடுக்கலாம்.

(உ) மூன்றாவது சுவர்க்கத்துக்கு மேலான சுவர்க்கங்களில் வாழும் பரமாத்மாக்களும் ஆசிரியர்களும் சில வேளைகளில் மக்களுக்கு வழி காட்டுவதற்காகவும் அவர்களை இரட்சிப்பதற்காகவும் இவ்வுலகிற் பிறக்கலாம். இவர்களுக்குக் கன்மம் இல்லை. பந்த பாசங்களில்லை. இவர்களுடைய பிறப்பு கருணைச் செயலாகும். தேவகுமாரனான யேசுநாதரே மக்களை இரட்சிக்க இவ்வுலகிற் பிறந்தார்.

(ஊ) நரகங்களில் வாழும் ஆவிகளும் மறுபிறப்பு எடுக்கலாம். இவ்வுலகப் பாசங்களும் மோகங்களும் இருக்கும் வரையும் பிறப்பிறப்புச் சுழலிலிருந்து தப்பமுடியாது. இறைவனை உணர்ந்து திருந்திச் சுவர்க்கம் செல்லலாம்.

(எ) ஆவிகள் தாம் செய்த வினைகளின் பயனை இவ்வுலகிலும் மறு உலகங்களிலும் அனுபவிக்கின்றன. இஃது இயலுலக நிதியாகும். வினைப்பயன் தொடர்ச்சியானது (Continuous) பழிக்குப் பழியானது (retributive).

(ஏ) அன்பு, அறம், இறை பக்தி, நற்சிந்தனைகள், தன்னலங் கருதாப் பொதுநலச் சேவைகள், மெய்ஞ்ஞானம் முதலியவை இறைவனை அடைவதற்கு வழிகளாகும். ஆவி இறையுணர்வாகி இறைவனைச் சரணடைந்து தன்னை இறைவனுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

(ஐ) என்றும் ஆவிக்கு இறைவன் அருளுண்டு. ஆனால் பக்குவமடையாது ஆவி முன்னேற முடியாது. தனது பக்குவத்துக்கேற்ற உலகில் வாழும்.

(ஆவி என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாகத் தமிழில் ஆன்மா என எழுதலாம்)

ஆங்கிலத்தில் உள்ள ஆவியியல் நூல்கள்:

1. Encyclopaedia of Psychic Sciences-Nandor Fodor
2. Experiences in spiritualism -Berry
3. Modern Mysticism- Francis Gierson
4. Human Personality-Mayers
5. Experiments in Spiritualism with D.D Home-Adare
6. Raymond-Sir Oliver Lodge
7. On the edge of the Etheric-Findley
8. Contact with the other world-Hyslop
9. Story of Psychic Research -Kerrington
10. The super normal-Osborne
11. Door-Way-Vivian
12. Red Cloud speaks
13. The Teaching of Silver Birch
14. When your child dies- Sylvia Barbanell
15. When your animal dies- Sylvia Barbanell

16. Across the Gulf -Maurice Barbanck
17. Before Death- Flamanon
18. At the moment of Death -Flamanon
19. After Death- Flamanon
20. Home Circle- A.W. Austin
21. Blue Island - Stead
22. Highlands of Heaven- Rev.G.Vale Owen
23. Ferry over Jordon- Margery Lawrence
24. Eternal Question- Allen Clarke
25. Private Dawding- J.M.Watkins
26. Triumph of Life Eternal-Messages from Mrs. Gascoine
27. Do the Death Live-Paul Heuze
28. After Death-W.T.Stead
29. Letters from the other side-Henry Thibault
30. The life beyond the Veil-Rev.G.Vale Owen
31. Letters from a living dead man-Elsa Barker
32. Spirit Teachings-Staint Moses
33. The Life beyond Death-Ford
34. A World beyond -Ruth Montgomery
35. A World before- Ruth Montgomery
36. Life is forever-Miss Susy Smith
37. Confessions of a Psychic-Mrs. Susy Smith.

7. பண்டைக்கால மக்களின் கருத்துக்கள்

(அ) பண்டை எகிப்தியர்

மனிதனின் ஆக்கக் கூறுகள் நான்காகும்.

(அ) தூல சரீரம்: இதனைக் காற் (Khat) எனக் குறிப்பிட்டனர். அழிந்து போவது என்பது இச்சொல்லின் கருத்தாகும். மனிதன் இறந்த பின்பு அவனுடைய தூல சரீரம் மண்ணோடு மண்ணாகிறது. எனினும், இறந்தவர்களின் தூல சரீரங்களைத் தைலமாட்டிக் கல்லறைகளில் வைத்துப் பண்டை எகிப்தியர் பாதுகாத்தனர். இதற்குக் காரணம் காற் எனும் தூலவுடம்பு கா (Kha) எனுஞ் சூக்கும் உடம்புக்கு உறைவிடம் என்ற நம்பிக்கையாகும். 'கா' வும் 'காற்' றும் வித்தியாசப்பட்டவை. எனினும் கா உயிரோடு இருக்கும்போது மட்டுமின்றி மரணத்துக்குப் பின்பும் புதைக்கப்பட்ட 'காற்' றினுக்குள் வசிக்கிறது.

(ஆ) சூக்கும் சரீரம்: இதனைக் "கா" (Kha) எனக் குறிப்பிட்டனர். இது தூல சரீரத்தின் இரட்டையாகும். சாதாரணமாகக் கா தூல சரீரத்தில் வசிக்கிறது. மரணத்துக்குப் பின்பும் தூல சரீரம் அழியாதிருக்கும் வரையும் அதில் வசிக்கும். ஆனால் காவுக்குத் தனித்துவமும், தன்னாற்றாலும், புத்தியும், சுதந்திரமும் உண்டு. மற்றவற்றின் உதவியின்றித் தானே இயங்க வல்லது. விரும்பும்போது தூல

சரீரத்தைவிட்டு வெளியேறவும் பின்பு அதற்குட் புகவுங் கா வினால் இயலும். கா, ஒன்று சுவர்க்கம் நரகஞ்சென்று தேவர் நரகர்களுடன் உரையாடிய பின்பு திரும்பி வந்த கதை கூறப்படுகிறது. ஒருவன் இறந்த பின்பு அவனுடைய கா கல்லறைக்குள் மூடப்பட்ட 'காற்' றில் வசிக்கிறது. கா அனுபவிப்பதற்காகவே பண்டை எகிப்தியர் கல்லறைகளிற் சுவத்துடன் உணவு, உடை பொருட்களையும் ஆபரணங்களையும், ஆயுதங்களையும் வைத்தனர். இறந்தவனின் கா பகல் நேரத்தில் கல்லறைக்குள் அவனுடைய புதைக்கப்பட்ட 'காற்றுக்குள் வசிக்கிறது. இரவில் வெளியே வந்து உலாவித் திரும்புகிறது. இக்காவுகளைச் சில மக்கள் காண்கின்றனர். இவை மக்களுக்குத் தீங்குகளும் இடையூறுகளும் செய்யலாம்.

(இ) ஆன்மா (Soul): இது பா (Bha) எனப்பட்டது. இதன் உறைவிடம் கா வாகும். தூல உடம்பு ஒரு போர்வையாகும். பா அருவுருவமானது. எனினும் பொருண்மையானது. தனித்துவமானது. கட்புலன்களுக்குத் தெரியாத ஆவிமயமானது. தான் விரும்பியவாறு சடமாகவோ சித்தாகவோ இருக்கும். இது மாயா உருத்திரிபு (Metamorphosis) எனப்படும். பண்டை எகிப்தியர் 'பா' வைப் பருந்துத் தலையுடைய மனிதனாகப் படம் வரைந்து காட்டினர்.

(ஈ) புனித ஆவி அல்லது புத்தி (Spirit): இது "கூ" எனப்பட்டது. 'கூ' வுகள் உருவற்ற ஒளிமயமான பிரகாசங்களாகும். 'கூ' வுகள் தேவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவை. பாவுங் கூவும் 'கா' வுக்குள் ஒருங்கு இருக்கின்றன. சில வேளைகளில் இறந்தவனின் பாவுங் கூவும் சுவத்துடன் கல்லறைக்குள் அடைப்பட்டுவிடுகின்றன.

இவற்றைவிடச் சேகெம் (sekhem) சாயல் (Khyat) முதலிய வேறு சில ஆக்கக் கூறுகளையும் பண்டை எகிப்தியர் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், மேலே குறிப்பிட்ட தூல சரீரம்

சூக்கும சரீரம், ஆன்மா, பரிசுத்த ஆவி எனும் நான்குமே முக்கியமானவை. மனிதன் ஒரு சேர்க்கைப் பொருள். (காற்கா+பா+கூ) இச்சேர்க்கையிற் பாவே நான். பண்டை எகிப்தியர் கருத்தைச் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துடன் ஒப்பிடலாம். சில முக்கிய வித்தியாசங்களுள். சைவ சித்தாந்தக் கருத்தின்படி மரணத்தின் பின் சூக்கும சரீரம் ஆன்மாவோடு போகிறது. அதற்குத் தனித்துவமோ புத்தியோ இல்லை. அது ஆன்மாவின் கருவிகளில் ஒன்றாகும். இறைவன் ஒருவனே உளன். அவன் உயிரோடு அணுவுக்குள் அணுவாக இணை பிரியாது நிற்கிறான். பண்டை எகிப்தியர் கருத்தின்படி, சூக்கும சரீரம் மரணத்துக்குப் பின் தூல சரீரத்தோடு போகிறது. அதற்குத் தனித்துவமும் புத்தியுமுண்டு. பண்டை எகிப்தியர் பல தெய்வங்களை வணங்கினர்.

இறைவன் ஒருவனே என்ற கருத்து இவர்களுக்கில்லை. பண்டை எகிப்தியர் தெய்வங்கள் எமது தேவர்களுக்குச் சமனாவர். மனிதனே தேவனாகிறான். பெருந் தேவனாகிய ஒரிசும் ஒரு காலத்தில் மனிதனாக வாழ்ந்து தேவ பதம் எய்தியவனாவான். பண்டை எகிப்தியர் தேவர்களுக்கு அஞ்சினர். தேவர்களிடம் வரங்கள் கேட்டனர். தேவர்கள் தம்மைத் தண்டித்து விடுவார்கள் எனப் பயப்பட்டனர். தேவர்களை எல்லாம் வல்லவராகக் கருதினர்.

இறக்கும்போது ஆன்மாவும் பரிசுத்த ஆவியும் தூலசூக்கும சரீரங்களிலிருந்து பிரிந்துவிடுகின்றன. காவும் காற்றும் ஒருங்கு கல்லறைக்குப்போகின்றன. பாவும் கூவும் ஒருங்கு வெளியேறுகின்றன. இவ்வுலகிற் பாபங்கள் செய்தவரின் 'பா' க்கள் நரகங்களில் தண்டிக்கப்படும் என்பதும் புண்ணியங்கள் செய்தவரின் 'பா' க்கள் தேவர் உலகங்களில் இன்பம் அனுபவிக்கும் என்பதும் மிகப்பழைய காலந் தொட்டுப் பண்டை எகிப்திய மக்களின் நம்பிக்கையாகும். மரணத்துக்குப் பின்பு பாவின் பிரயாணம் பற்றியும் வழியில்

அது சந்திக்கும் தடைகள் இடர்கள் பற்றியும், நரகங்களில் அனுபவிக்கும் தண்டனைகள் பற்றியும், பா எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும் எகிப்தியரின் செத்தவர் புத்தகம் (Egyptian Book of the Dead) கூறுகிறது.

இறந்தவனின் ஆன்மா தேவர் முன்னிலையில் விசாரணை செய்யப்படுகிறது. தனக்காகச் சாட்சி சொல்லத் தனது இருதயத்தை அழைக்கிறது. "இந்த நீதி மன்றத்தில் எவராவது எனக்கெதிராகச் சாட்சி சொல்லாதிருக்க வேண்டும். எனது இருதயமே! தராசு எப்பக்கஞ் சரியுமோ என்பதை அறியாது நான் தயங்குகிறேன். இந்த ஆபத்தான தருணத்தில் என்னைக் கைவிடாதே. எனக்கு உறுதுணையாக இரு. விசாரணையும் தீர்ப்பும் எனக்குச் சாதகமாக இருக்கட்டும். பெருங் கடவுளார் அமெனெற்றின் முன் எவராவது எனக்கு எதிராகச் சாட்சி சொல்லாதிருக்கட்டும்."

பின்பு சேனிற் எனுஞ் சிறு தேவதைகளின் முன்னிலையில் "தொத்" எனும் தேவனால் ஆன்மாவின் இருதயம் நிறுக்கப்படுகிறது. தொத் ஆன்மாவின் இருதயத்தை நிறுத்தி அங்கிருக்கும் தேவர்களுக்குத் தீர்ப்பைக் கூறுவர். "தேவர்களே தீர்ப்பைக் கேளுங்கள். இந்த ஆன்மாவின் இருதயம் இங்கு சரியாக நிறுத்தப்பட்டது. ஆன்மாவின் இருதயம் சாட்சியும் அளித்திருக்கிறது. இந்த ஆன்மா பாவங்கள் செய்யவில்லை. துட்டனாக வாழவில்லை. சுத்தமானதும் நேர்மையானதும் என்பது பெருந்தராசின் தீர்ப்பாகும்."

தராசின் தீர்ப்பிற்குப் பின் ஒறிசின் மகன் கொறஸ் என்பவர் ஆன்மாவை ஒறிசு வீற்றிருக்கும் திருவிடத்துக்கு அழைத்துச் செல்வர். இங்கு ஒறிசுடன் நாற்பத்திரண்டு தேவர்கள் வீற்றிருப்பர். யாவரும் ஒறிசை வணங்கிப் பிரார்த்தனைகள் செய்து கொண்டிருப்பர். இச்சபையில் ஒறிசை நோக்கிக் கொறஸ் திராசின் தீர்ப்பைக் கூறுவார்.

“இந்த ஆன்மாவைத் தங்கள் சபைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த ஆன்மா நேர்மையானது. புண்ணியங்கள் செய்தது. பாவங்கள் செய்யாதது. இது தராசின் தீர்ப்பாகும். இந்த ஆன்மா எக்காலத்திலும் தேவருக்கு எதிராக நடக்கவில்லை. ஆதலால் இந்த ஆன்மாவை உங்கள் பரிவாரங்களில் ஒருவனாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த ஆன்மா உங்கள் சந்நிதியில் இருக்கட்டும், அதற்கு அப்பமும் மதுவும் கொடுங்கள்”

பின்பு ஆன்மா ஒறிசின் தாள்களை வணங்கிப் பிரார்த்திக்கிறது. “அமெனெற் பிரபுவே! தங்கள் முன் நிற்கிறேன். வாழ்க்கையில் நான் எப்பாவமாவது செய்யவில்லை. மனமறியப் பொய் சொல்ல வில்லை. என்றாவது வஞ்சக நெஞ்சுடன் செயற்படவில்லை. என்னையும் ஓர், ஒரிசாக்கித் தங்கள் அடியார்களில் ஒருவனாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு அருள் புரியுங்கள்” பின்பு அங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு தேவனையும் ஆன்மா வணங்கிப் பிரார்த்திக்கிறது. தனது நற்குணங்களையும் தான் செய்த புண்ணியங்களையும் விபரமாக எடுத்துக் கூறுகிறது. இப்பிரார்த்தனைகளை எகிப்தியர் செத்தவர் புத்தகத்திற் காணலாம்.

“தேவர்களே! உங்களையும் உங்கள் பெயர்களையும் நான் அறிவேன். நான் உங்கள் கத்திகளுக்கு இரையாகாது என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். நான் ஏதாவது அற்பபாவஞ் செய்திருந்தாலும், அதை இங்கு கூறாதீர்கள். என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். என்றும் எனது வாழ்க்கையில் தர்மத்தின் படி நடந்தேன். நான் நேர்மையானவன், புண்ணியம் செய்தவன் என்பதை இச்சபையிற் கூறுங்கள். உங்களை வணங்குகிறேன். ஆன்மாக்களைத் துன்புறுத்துங் கொடிய தேவதைகளிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். நான் குற்றங்களோ பாவங்களோ செய்யவில்லை. என்றும் நேர்மையாக நடந்தேன். சரியானவற்றைச் செய்தேன்

கடமைகளை நிறைவேற்றினேன். பெரியோர்கள் விதித்த கட்டளைகளை மதித்தேன். தேவர்களுக்குப் பிரியமாக நடந்தேன். பசித்து வந்தவர்களுக்கு உணவளித்தேன். விடாய்த்து வந்தவர்களுக்கு நீர் கொடுத்தேன். ஆடையில்லா ஏழைகளுக்கு ஆடை கொடுத்தேன். தேவர்களை வணங்கினேன். அவர்களுக்கு நேர்த்திக் கடன்கள் செய்தேன். செத்தவர்களுக்குக் கல்லறைகளிற் படையல்கள் வைத்தேன். என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். ஒறிசின் முன் எனக்கு எதிராக ஒன்றும் சொல்லாதீர்கள்."

புண்ணியஞ் செய்தவனெனத் தராசு தீர்ப்புக் கூறியதும் தேவர்களினால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதுமான ஆன்மா ஒறிசாகி ஒறிசின் அடியவர்களில் ஒருவனாகிறது. ஒறிசின் உலகிற் பேரின்பத்தோடிருக்கும் தராசின் படி பாவஞ் செய்ததும் தேவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததுமான ஆன்மா நரகங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு கொடிய தேவதைகளினால் துன்புறுத்தப்படுகிறது. பாவங்கள் செய்த ஆன்மாக்கள் நரகங்களில் அனுபவிக்கும் வேதனைகளை எகிப்திய நூல்கள் விபரமாகக் கூறுகின்றன. மிகக் கொடிய பாவங்கள் செய்த ஆன்மாக்களைத் தேவதைகள் சித்திரவதை செய்து முற்றாக அழித்து விடுகின்றன.

பண்டை எகிப்தியரின் கருத்துக்கள் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றம் அடைந்தன. இக்கருத்துக்கள் பண்டைக் கால உரோம், கிரீசு, பலஸீன் முதலிய நாடுகளிலும் பரவின. இவற்றின் சாரம் பின்வருவதாகும்:

(அ) இறைவன் ஒருவனே என்ற கருத்துப் பண்டை எகிப்தியரிடையில் இருக்கவில்லை. பல தேவர்களை வணங்கினர். இத்தேவர்களிற் பெரும்பாலானோர் ஒரு காலத்தில் மனிதராக வாழ்ந்து தேவ பதம் அடைந்த வராவர். மகாகடவுளாகிய ஒறிசே ஒரு காலத்தில் இவ்வுலகில் மனிதனாக வாழ்ந்தவர். தேவர்களை மிகுந்த பல

முடையவராகவும், நீதியை நிலை நாட்டுவோராகவும், பாவங்கள் செய்தவரைத் தண்டிப்போராகவும், புண்ணியங்கள் செய்தவருக்குத் தேவபதம் அளிப்போராகவுங் கண்டனர்.

(ஆ) பண்டை எகிப்தியர் சமுதாயம் பூசாரிகள் ஆதிக்கம் பெற்ற சமுதாயமாகும். இவர்களுடைய ஆதரவு பெறாத அரசன் பல காலம் ஆள முடியாது. இவர்கள் இட்டதே சட்டம். மக்கள் இவர்களுக்கு அஞ்சி இவர்களுடைய கட்டளைகளை ஏற்று நடந்தனர். வைதிக ஆசாரங்கள் மலிந்த சமுதாயம். இது வியப்பன்று இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே தானும் அரசியல் வாதிகள் சில நாடுகளிற் காவி்களுக்கும் பூசாரிகளுக்கும் அஞ்சி நடக்கின்றனர். எனினும், எகிப்தியர் சமயம் பக்தி அன்பிலா ஆசாரச் சமயம்.

(இ) ஆன்மா உண்டெனப் பண்டை எகிப்தியர் நம்பினர். மரணத்தின் போது பா அழிவதில்லை. தேவர் உலகத்திலோ நரகங்களிலோ செய்த வினைகளுக்கேற்ற பயன்களை அனுபவிக்கிறது. புண்ணியஞ் செய்த ஆன்மாக்கள் தேவராகின்றன. மறுபிறப்புப் பற்றிய குறிப்புக்கள் எகிப்தியர் நூல்களில்லை. பா அழிந்து போகலாம். நித்தியமானதன்று.

(ஈ) ஆசாரம், ஒழுக்கம், தர்மம், தானம், தேவர்களை வணங்கல் முதலியவை தேவ பதத்துக்கு வழிகளாகும்.

(ஆ) சோக்கிறிற்றிகம் பிளேற்றோவும்

மிகப்பழைய காலத்திற் கிரேக்க நாட்டு மக்கள் பற்பல மரபுக்குமுச் சமயங்களைப் பின்பற்றினர். பல தெய்வங்களை வணங்கினர். இத்தெய்வங்களுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்தனர். பூசாரிகள் வகுத்த கோட்பாடுகளை நம்பினர். இயற்கைத் தோற்றப் பாடுகளைத் தெய்வச் செயல்களாகக் கருதினர். தேவைகளைத் திருப்தி செய்வதினால் மக்கள் தீங்குகள் லிருந்து தப்பலாம் எனவும் உலக இன்பங்களைப் பெறலாம்

எனவும் எண்ணினார். உலக இன்பங்களே அவர்களுடைய வாழ்க்கை நோக்கமாகும். இவற்றைப் பெறவே தேவர்களை வணங்கினார்.

ஆனாற் கிரேக்க நாட்டிற் கி.மு. 7 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே அறிவு மலர்ச்சி ஆரம்பித்து விட்டது. மக்கள் பூசாரிகளின் கொள்கைகளைக் குருட்டுத் தனமாக ஏற்க மறுத்தனர். இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகளை ஆராய்ந்து காரண-காரியத் தொடர்புகளைக் காண எத்தனித்தனர். சோக்கிற்றிக் குழு முற்பட்ட கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளிற் பலர் இயற்கைத் தோற்றப் பாடுகளை விஞ்ஞான அடிப்படையில் விளக்கினர். சடவாதிகளாக இருந்தனர். மனிதன் தனது பகுத்தறிவினாலும் மதி நுட்பத்தினாலும் உண்மையை அறியலாம் எனநம்பினார். இவர்களில் தேல்சும் மிலேற்றசும் முக்கியமானவராவர். இச்சடவாதக் கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளுடைய கருத்துக்களின் சாரம் பின் வருவதாகும். “எல்லாப் பொருட்களும் அணுக்களின் சேர்க்கைகளாகும். பொருட்கள் அழியாதவை. நித்தியமானவை. சேர்க்கையே அழிகிறது.”

“ஒரு பொருள் அழியும்போது, அஃது அணுக்களாகச் சிதைவுறுகிறது. சேர்க்கைகளிற் சேர்ந்து வேறு பொருட்களாகத் தோன்றுகின்றன. எப்பொருளாவது சூனியத்திலிருந்தோ கருத்திலிருந்தோ தோன்றுவதில்லை. அணுக்கள் ஆகாச வெளியில் இடையறாது இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. எமது உடம்பு அணுக்களின் சேர்க்கை. மெய்ப்பொருள் ஆன்மா. சூக்கும அணுக்கள் சேர்ந்த சூக்குமப் பொருள். சூக்கும அணுக்கள் இலகுவில் தூல அணுக்கள் ஊடாகச் செல்லுகின்றன. தூல அணுக்களும் சூக்கும அணுக்களும் முட்டும் போது உயிர்ப்பு, உணர்ச்சி, சிந்தனை முதலியவை தோன்றுகின்றன” எல்லாந் தூல சூக்கும சடங்களாகும். இக்கருத்துக்கள் சடவாதத்தின் ஆரம்ப நிலையைக்

காட்டுகின்றன. இந்திய தரிசனங்களில் அணுவாதமும் ஒன்றாகும்.

கிரேக்கர் புறத்தேயுள்ள இயற்கையிலும் தெய்வங்களிலும் கவனத்தைச் செலுத்தினர். சாதாரண மக்கள் பழைய பேக்கன் (pagan) சமயங்களைப் பின்பற்றினர். புறத்திலிருந்து அகத்துக்கு ஆராய்ச்சியைத் திசை திருப்பிய கிரேக்க தத்துவ ஞானி சோக்கிரிற்றிச ஆவர். “நான் யார்?” “வாழ்க்கையின் நோக்கமென்ன?” எனுங் கேள்விகளைக் கேட்டார். மக்களின் சிந்தனைகளைத் தூண்டினார். எல்லாவற்றையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தார்; தர்க்கப்பிழைகளையும் வாதப்பிழைகளையும் தனது கேள்விகளினால் எடுத்துக்காட்டினார். சீரான தெளிவான சிந்தனைகளினாலும் பகுத்தறிவினாலும் உண்மையை உணரலாமென நம்பினார்.

மனிதன் தன்னையும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் முதலில் அறிய வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். உயிரற்ற பொருட்களின் ஆராய்ச்சி உண்மையை உணருவதற்கு உதவாது. உலகம் ஒரு பொறியன்று. அதன் இயக்கம் தற்செயலானதுமன்று. உலகுக்கும் அதன் இயக்கத்துக்கும் அடிப்படையான ஒரு புத்தித் தத்துவமுண்டு. இதனைக் கடவுள் என்றோ இறைவன் என்றோ வேறு எப்பெயரினாலும் குறிப்பிடலாம். உடம்பை இயக்குவது உயிர். உயிர் வேறு; உடம்பு வேறு. இரண்டும் ஒன்றல்ல. உயிர் நித்தியமானது. அழிவில்லாதது. இந்த உயிரே நான். எமது வாழ்க்கைக்கு நோக்கமுண்டு. உயிர் (ஆன்மா) நித்திய பேரின்பத்தை அடைவதே இந்நோக்கமாகும். வாழ்க்கையில் ஆன்மாவின் நோக்கங்களும், சிந்தனைகளுஞ் செயல்களும் நல்லவையாக இருக்க வேண்டும். பாவங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு வாழ்ந்தால் ஆன்மா நிறைவெய்தும். ஒவ்வொருவனும் தனது ஆன்மாவை (தான் யார் என்பதை)

முதலில் அறிய வேண்டும். ஆன்மா நிறைவடைவதைத் தனது வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இதற்கு வாழ்க்கையில் நல்லொழுக்கங்கள், நற்சிந்தனைகள், நற்குணங்கள், நற்செயல்கள் முதலியவையே வழிகளாகும். பணம், பட்டம், பதவி, அதிகாரம், புகழ் முதலியவை முக்கியமானவைகளல்ல பாசங்களினாலும் பற்றுக்களினாலும் மனிதன் தன்னையும் தனது வாழ்க்கை நோக்கத்தையும் மறந்தான். உண்மையை உணருவதற்குச் சோக்கிறிற்றிசு காட்டிய வழி ஞானமாகும். மெய்ஞ்ஞானத்தினால் ஆன்மா தன்னையும் இறைவனையும் அறியும். தனது வாழ்க்கை நோக்கத்தை அறியும். இந்த அறிவு உண்டாக எது நன்று, எது தீது, எது பாவம், எது புண்ணியம் என்பனவற்றை நிருணயிக்கும் ஆற்றலைப் பெறும். மனச்சாட்சி இவற்றைக் காட்டும். உண்மையை உணருவதற்கு அறிவு மட்டுமேயன்றி உள்ளார்ந்த மெய்ஞ்ஞானமும் வைராக்கியமும் வேண்டும்.

“காணும் உலகம் மயக்கமும் குழப்பமானது. இதைவிடக் காணாத உலகம் ஒன்றுண்டு. இது புத்திமயமானது. மனிதனின் மனங்களுக்கு மேலானது. இதை அடைவதற்கு வழி ஞானமாகும். ஞானம் பிறக்க உலகச் சாயல்கள் மறையும். ஒளி தோன்றும் உண்மையை உணரலாம்.”

சோக்கிறிற்றிஞ்சு கி.மு. 469 இல் பிறந்தார். கி.மு 399 இல் அரசாங்கத்தினாற் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்யப்பட்ட போது அவருடைய வயது எழுபதாகும். இவர் புதிதாக எக்கொள்கையையாவது போதிக்க வில்லை. ஆனால் அவர் காலத் தாபன மதக் கொள்கைகளையும் அரசியற் கொள்கைகளையும் தர்க்கம், நியாயம், பகுத்தறிவு முதலியனவற்றின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து அவற்றின் தவறுகளை எடுத்துக்காட்டினார். வாதிக்கு முன் மக்கள் தாம் பயன்படுத்தும் சொற்களின் பொருளைத் தெளிவாக

வரையறை செய்வதில்லை. சீராகச் சிந்திப்பதில்லை. எடுகோள்களுடன் எடுகோள்களைச் சேர்த்துத் தாம் விரும்பிய முடிவுகளைக் காண்கின்றனர். வாதத்தில் வெற்றியே அவர்களுடைய நோக்கமின்றி உண்மையைக் காண்பதன்று. வாதப் புரட்டர்களையும் (Sophists) பூசாரிகளையும், அரசியல்வாதிகளையும் சோக்கிறிற்றிசு கண்டித்தார். அவர்களுடைய, வாதங்களின் புரட்டல்களையும் போலிகளையும் எடுத்துக் காட்டினார். அவர்களுடைய நான் எனும் பலுன்களைக் குத்தினார். பெரும் பகையைத் தேடினார். ஈற்றிற் கொலை செய்யப்பட்டார். அரசியல் வாதிகளினாலும் தாபன மதங்களினாலும் மெய்ஞ்ஞானிகள் கொலை செய்யப்பட்டது வரலாற்றில் இது முதல் தடவையன்று. கடைசித் தடவையுமன்று. இன்றும் படுகொலைகள் நடைபெறுகின்றன.

அகங்காரமே மக்களின் அழிவிற்குக் கால். அஞ்ஞான இருள். அக்காலத்தில் கிரேக்க நாடுகளில் வாழ்ந்தவர்களில் சோக்கிறிற்றிசுவே சிறந்த புத்திமான் என்பது டெல்பித் தெய்வவாக்காகும். இதைக்கேட்டுச் சோக்கிறிற்றிசு முதலில் ஆச்சரியப்பட்டார். பின்பு இதைச் சோதிப்பதற்கு அக்காலத்திற் புத்திமான்களாகக் கருதப்பட்ட பலரிடஞ் சென்று சம்பாஷித்தார். “அவர்களும் நானும் அறியாதன பல. ஆனால், அவர்கள் அறியாதன வற்றையும் அறிய முடியாதனவற்றையும் தாம் அறிந்தவர்கள் என்றனர். நான் எனது அறியாமையை அறிவேன். ஆதலால் அவர்களைப் பார்க்கினும் நான் சிறந்த புத்திமான் என்ற செல்பி வாக்கியம் உண்மையானது” ஒருவன் தனது அறிவின் எல்லைகளை அறிவதே சிறந்த பகுத்தறிவாகும்.

சோக்கிறிற்றிசு மனிதனின் புத்தியையும் பகுத்தறிவையும் வற்புறுத்திய போதினும் சடவாதிகளில் ஒருவரல்லர். இறைவன் ஒருவன் உளன்; ஆன்மாக்கள் பல. ஆன்மா

நிறைவடைவதே வாழ்க்கையின் நோக்கம், போலி பயக்கங் களையும் வாதங்களையும் தவிர்த்துச் சீராகச் சிந்தித்தால் உண்மையை அறியலாம். நற்சிந்தனைகள், நல்லொழுக்கம், நற்செயல்கள் ஆன்மா. நிறைவெய்துவதற்கு வழிகள். சோக்கிறிற்றிசு கிரேக்க நாட்டில் அக்காலத்தில் நிலவிய ஒர்பிக்ஸ் (Oriphics) சமயத்தைச் சார்ந்தவர் போலத் தோன்றுகிறது. இச்சமயத்தின் சாரம் பின்வருவதாகும்.

(அ) ஆன்மா நித்தியமானது, என்றும் அழியாதது.

(ஆ) அஃது இறை உலகிலிருந்து இங்கு வந்தது, இவ்வுடம்புக்குட் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இறப்புப் பிறப்புச் சூழலில் உழல்கிறது.

(இ) இச்சூழலிலிருந்து விடுதலை அடைந்து ஆன்மா மறுபடியும் இறையுலகைச் சேர வேண்டும்.

(ஈ) இவ்வுலக வாழ்க்கை துன்பகரமானது. இவ்வுலக மோகங்களும், பாசங்களும், சிற்றின்பங்களும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாகும்.

(உ) எல்லா மக்களுஞ் சகோதரர். மக்கள் சமத்துவமாகவும், சுந்திரமாகவும் அன்புடனும் வாழ வேண்டும். சர்வாதிகாரம் மக்களின் சீரான வாழ்க்கையை அழித்து விடும்.

(ஊ) போலி ஆசாரங்களினாலும் வைதிகச் சடங்குகளினாலும் பயனில்லை. நற்சிந்தனைகளும் நற்செயல்களுமே முத்திக்கு வழியாகும். நற்குணமே ஞானம்.

பிளேற்றோ

இவர் சோக்கிறிற்றிசின் மாணவராவார். பெரும் புலவரும் தத்துவ ஞானியுமாக வாழ்ந்தார்..இவர் எழுதிய உரையாடல்களிற் சீரான தர்க்க முறைகளைக் கையாண்டார்.

இறைவன் உளன் எனவும் ஆன்மாக்கள் பல உளவெனவும் இவ்வுலகமேயன்றி வேறு பல உலகங்கள் உளவெனவும், மறை பொருள்கள் புலன்களுக்கும், சுட்டறிவுக்கும் எட்டா தவை எனவும், அவற்றை உள்ளுணர்வினாலும் ஆத்மிக ஞானத்தினாலும் அறியலாம் எனவும் பூரணமாக நம்பினார். ஆரம்பத்தில் எழுதிய உரையாடல்களிற் பிளேற்றோ சோக்கிறிற்றிசின் கருத்துக்களுக்கு முதலிடம் அளித்தார். ஆன்மா நித்திய இன்பத்தை அடைவதற்குத் தன்னைப் படிப்படியாக நிறைவுடையதாக்க வேண்டும். இதற்கு ஆன்மா நற்குணங்கள், நற்சிந்தனைகள் நற்செயல்களுடன் வாழ வேண்டும். நீதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீதியாது என்பதைச் சொற்களில் விளக்கவோ வரையறை செய்யவோ முடியாது.

இதுதான் நீதியெனச் சுட்டிக்காட்ட முடியாது. எனினும், நீதி ஒன்றுண்டு. இலட்சிய அடிப்படையில் அதைக் கூறுவது கடினமன்று. பிளேற்றோவின் நீதி இந்து மத அறம் அல்லது தர்மத்துக்குச் சமனாகும். ஆன்மா நீதியை அறியும். மனச்சாட்சி நீதியைக் கூறும். ஆனால் இந்த அறிவு உணரப்படாது. உள்ளார்த்தமாகக் கிடக்கிறது. இந்த அறிவை உணர்வு மட்டத்துக்குக் கொண்டு வந்து அதன்படி வாழ வேண்டும். இவ்வாறு வாழ்ந்தவர்களிற் சோக்கிறிற்றிசு ஒருவராவார். இந்த ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு ஏட்டுப் படிப்பும், புலனறிவுகளும் உதவா. புலன்களை அடக்கி ஆன்மா தன்னொடு தான் பேசும்போது தான் உண்மை புலனாகும்.

பிற்கால உரையாடல்களிற் பிளேற்றோ சோக்கிறிற்றிசின் கருத்துக்களுடன் பைதக்கொறசின் (Pythagoras) கருத்துக்களையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டார். பைதக்கொறஸ் சோக்கிறிற்றிசுக்கு ஐம்பது வருடங்களுக்குப்பின் தெற்கு இத்தாலியில் வாழ்ந்தவர். விஞ்ஞானியேயன்றி மெய்ஞ்ஞானி அல்லது

அருளாளரும் ஆவர். சிறந்த கணித பண்டிதர். எண்களுக்குள் சப்தங்களுக்கும் மந்திர சக்தி உண்டென நம்பினார். இவருடைய சமயக் கருத்துக்கள் சுருக்கமாகப் பின்வருவன வாகும்.

(அ) இறைவன் ஒருவன் உளன், காட்சிக்கும் மனம் வாக்குக்கும் எட்டாதவன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். பரிபூரணன். சுத்த சித்தாவான்.

(ஆ) ஆன்மாக்கள் பலவுள. இவையும் நித்திய மானவை. அழிவில்லாதவை. ஆன்மா உருவற்ற நுண்ணியலான சித்துப் பொருள். உணர்வுடையது.

(இ) எல்லா உயிர்களிடையிலுந் தொடர்புண்டு உயிர்கள் யாவும் பேரொளியாகிய இறைவனிலிருந்து தோன்றிய ஒளிப் பொறிகளாகும். இறைத் தன்மையுடையவை.

(ஈ) ஆன்மாக்கள் இவ்வுலகிலும் மறு உலகங்களிலும் வாழுகின்றன. ஒருடம்பைவிட்டு நீங்கும்போது வேறொரு உடம்பெடுக்கின்றன. மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறக்கின்றன.

(உ) ஆன்மா அகமும் புறமும் இணக்கங் கண்டால், ஆன்மிகப் பாதையில் முன்னேறும். ஈற்றில் அமரத்துவம் அடையும். அமரத்துவம் அடைந்த பின்பு பிறப்பிறப்பில்லை.

பிளேற்றோ எழுதிய உரையாடல்களிலும் நாடகங்களிலும் மரணத்தைப் பற்றிப் பல விவரங்கள் கூறுகிறார். சுவர்க்க நரகங்களைப் பற்றிய விவரங்களைப் பிளேற்றோ ஒருவேளை எகிப்தியர் சமயத்திலிருந்து பெற்றிருக்கலாம். உருவற்ற சித்தாகிய ஆன்மா தூல சடமாகிய உடம்பிலிருந்து பிரிவது மரணம் எனப்படும். உடம்புக்குள் ஆன்மா கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிறது. உடம்பிலிருந்து ஆன்மா பிரியும் போது, இக்கட்டுக்கள் அற்றுப் போகின்றன. ஆன்மா சுதந்திர மடைகிறது. காலம் தூரம் நீளம் அகலம் கனம் முதலியவை

சடவுலகப் பரிமாணங்களாகும். உயிர் உடம்பி லிருந்து நீங்கியவுடன் இப்பரிமாணங்களும் அற்றுப் போகின்றன. உதாரணமாக முக்காலங்களும் ஒன்றாகின்றன. இப்பரிமாணங்களற்ற நிலையை நாம் சிந்திக்கவும் முடியாது. இவ்வுடம்பும் ஆன்மாவுக்குச் சிறைச்சாலை. பிறத்தல் சிறைச்சாலைக் குட்புகுவதற்கும் இறத்தல் சிறைச்சாலையி லிருந்து விடுதலை பெறுவதற்குள் சமனாகும். பிறக்கும் போது ஆன்மா உயர்ந்த தளத்திலிருந்து தாழ்ந்த தளத்துக்கு இறங்குகிறது. இறக்கும்போது மறுபடியும் உயர்ந்த தளத்துக்கு ஏறுகிறது.

இறங்கும் போது தனது உண்மை இயல்பை மறந்து விடுகிறது. ஏறும்போது விழிப்பும் கூருணர்வும் அடைகிறது. புத்திப் பிரகாசமும் சிந்தனைத் தெளிவும் பெறுகிறது.

இறந்த பின்பு ஆன்மாக்கள் மறுவுலகங்களுக்குச் செல்லு கின்றன. அங்கு வாழுகின்றன. மறுவுலகங்களில் ஆன்மா இறந்த உற்றார் உறவினர், பெண்டிர், பிள்ளைகள், நண்பர் முதலியோரின் ஆன்மாக்களைச் சந்திக்கிறது. ஒருவன் இறக்கும் போது இறந்த உறவினர் நண்பர்களின் ஆன்மாக்கள் வந்து அவனுடைய ஆன்மாவைக் கூட்டிச் செல்லுகின்றன. அதற்கு ஆறுதல் கூறுகின்றன. வழித்துணையாக இருக் கின்றன. மரணத்துக்குப் பின்பு ஆன்மா தேவர் உலகுக்குப் போகிறது. அங்கு ஆன்மா செய்த புண்ணிய பாவங்களைத் தேவர் விசாரித்துக் தீர்ப்புக் கூறுவர். நீதி மன்றத்தில் ஆன்மாவின் இருதயமே சாட்சி சொல்லும். எதையாவது மறைக்கவோ ஒழிக்கவோ முடியாது.

குடியாட்சி எனும் நூலில் ஏர் எனும் இறந்த கிரேக்க யுத்த வீரனின் கதையைப் பிளேற்றோ கூறுகிறார். போரில் இவன் இறந்த பின்பு எரிப்பதற்காக இவனுடைய சடலம் கட்டைகளில் வைக்கப்பட்டது. எரிக்கப்படு முன் உயிர்த் தெழுந்த ஏர் தனது அனுபவங்களைக் கூறுகிறான். மரண

மடைந்த ஏனையோரின் ஆன்மாக்களோடு இவனுடைய ஆன்மாவும் மறுவுலகஞ் சென்றது. இவ்வுலகத்தையும் மறுவுலகத்தையுந் தொடுக்கும் பாதை வழியாகக் காடுகளையும், வனாந்திரங்களையும், ஆறுகளையும் மலைகளையும் இவை கடந்து சென்றன. பாதையைப் பற்றியும் பிரயாணத்தின் போது சந்தித்த தடைகளையுஞ் சங்கடங்களையும் பற்றியும் ஏர் விபரமாகக் கூறுகிறான். ஈற்றில் இந்த ஆன்மாக்கள் தேவர் உலகத்தை அடைந்தன.

ஓவ்வோர் ஆன்மாவும் இவ்வுலகிற் செய்த புண்ணியங்களையும் பாவங்களையும் தேவர் விசாரணை செய்தனர். உண்மையை இலகுவிற் கண்டு பிடித்தனர். அங்கு பொய்ச்சாட்சி சொல்ல முடியாது. ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்பத் தேவர் தீர்ப்பளித்தனர். புண்ணியங்கள் செய்த ஆன்மாக்கள் இன்பத்தை அனுபவிப்பதற்குச் சுவர்க்கங்களுக்கும் பாவங்கள் செய்த ஆன்மாக்கள் துன்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு நரகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. எக்காரணம் பற்றியோ ஏரின் ஆன்மா விசாரிக்கப்படாது இவ்வுலகத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது திரும்பி வந்து சடலஞ் சுடப்படுமுன் அதற்குட் புகுந்து ஏர் உயிர்த்தெழுந்தான். உரிய காலத்துக்கு முன் தவறாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ஆன்மாக்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்த கதைகள் எமது புராணங்கள் சிலவற்றிலுமுள.

பாவங்கள் செய்த ஆன்மாக்கள் நரகங்களில் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை பிளேற்றோ விவரமாகக் கூறுகிறார். பயங்கரமான கோரக் காட்சிகளையும் சித்திரவதைகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். பிளேற்றோவின் கருத்துக்களில் தத்துவ ஞானமும் புலவர் கற்பனைகளுங் கலந்திருக்கின்றன. மதவாதப் பித்து அவருக்கில்லை. தமது கருத்துக்களைச் சாத்தியங்கள் அல்லது நிகழ் தகவுகளாக (Probabilities)

எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறுகிறார். எனினும், இறைவன், உளன், ஆன்மாக்கள் பலவுள, உடம்பு வேறு, உயிர் வேறு, மரணத்தின் போது ஆன்மா அழிவதில்லை. அது மறு உலகங்களுக்குச் சென்று அங்கு வாழ்கிறது. செய்த புண்ணிய பாவங்களின் பயன்களைச் சுவர்க்கங்களிலும் நரகங்களிலும் அனுபவிக்கும், ஆன்மா நிறைவடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவிக்கும் என்பவை சோக்கிரெற்றி சினதும் பிளேற்றோவினதும் திடமான நம்பிக்கைகளாகும்.

பிளேற்றோ அரசியல்வாதியுமாவார். இலட்சிய நல்லரசை நாடினர். அதை அமைக்க எத்தனித்தனர்; தர்மத்தையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுவதே அரசின் கடமையாகும். அரசின் முன் எல்லா மக்களும் சமம். குடியரசுப் போர்வையில் அன்று ஆட்சி நடத்திய சமயங்களினால் நல்லரசு நடத்த முடியாதிருப்பதை அனுபவத்திற் கண்டனர். இந்த அனுபவ உண்மையை மறுக்க முடியாது மெஞ்ஞானியே சிறந்த அரசன் ஆவான் (Philosopher King) என நம்பினார். மெய்ஞ்ஞானியின் சர்வாதிகாரத்தை ஒரு நாட்டில் அமைக்க உதவினார். அதிகாரத்தைப் பெற்ற மெய்ஞ்ஞானி கொடிய அரக்கனானான். ஏமாற்றமடைந்தனர். அதிகாரம் மனிதனை மிருகமாக்கும் என்பதையும் அதிகாரம் பெற்றவன். மெய்ஞ்ஞானியாக இருக்க முடியாது என்பதையும், மனிதர் மெய்ஞ்ஞானியை அரசனாக ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார் என்பதையும் பிளேற்றோ உணரவில்லை. கள்ளமுங்கபடமும், புரட்டல் வாதங்களும் பிரசாரங்களும், சுயநல நோக்கமும், இனமதத்துவேஷங்களும், சுரண்டலுமே அரசியலுக்கு அடிப்படைகளாகும். இவற்றை எல்லா நாடுகளிலும் அரசியற்றுறையிற் காண்கிறோம்.

(இ) வேத காலமும் புராணங்களும்

வேத காலத்தை கி. மு. 1500 க்கும் கி. மு 800 க்கும் இடைபட்ட காலமாக மாக்ஸ்முல்லர் முதலிய மேனாட்டறிஞர் வரையறை செய்தனர். வேதங்கள் பாடிய மக்கள் பிறநாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்குள் புகுந்த ஆரியரெனக் கருதினர். இவையாவும் மேனாட்டவரின் ஊகங்களையன்றி வரலாற்று உண்மைகளல்ல என்பதை, இன்று நாம் அறிவோம். வட இந்தியாவில் வாழ்ந்த இந்திய மக்களே தம்மை ஆரியரெனக் குறிப்பிட்டனர். சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வாழ்ந்த சப்த இருஷிகளிலிருந்தே மனபதை தோன்றிற்றென இந்திய நூல்கள் கூறுகின்றன. இஃது எவ்வாறாயினும் வேதப்பாடல்கள் இருபதோ முப்பதோ நூற்றாண்டு காலத் தவணையில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த முனிவர்களினாலும் புலவர்களினாலும் பாடப்பட்டவையாகும். உயர்ந்த தத்துவ ஞானக் கருத்துக்களுடன் சாதாரணப் பாடல்களையுங் காணலாம். இக்கால எல்லைக் குள் மக்களின் சமயக் கருத்துக்கள் பெருமாற்றமடைந்தன. வேத காலச் சமய நிலையை ஆராயும் போது இறிக் வேதத்தின் பத்தாவது காண்டத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். வேத சமயம் வைதிகம் அல்லது சனாதன தர்மம் எனப்பட்டது.

இறிக் வேதப் பாடல்கள் பெரும்பாலும், அறிவு முதிராக் காலத்துப் பாமர மக்களின் உணர்ச்சிப் பாடல்களெனக் கீத் கூறுகிறார். இவற்றைப் பாடிய மக்கள் நாடோடிகளாக வாழ்ந்தனர். தமது மந்தைகளுடன் இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்தனர். ஏனைய குழுக்களோடு சண்டையிட்டனர். நாடு நகரங்களும் நிலையான வாழ்க்கையுமில்லாது இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்க்கை நடத்தினர். இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகளைக் கண்டு ஆச்சரியப் பட்டனர். அஞ்சினர்.

இவற்றை எல்லாம் தெய்வச் செயல்களாகக் கருதினர். இவர்கள் வணங்கிய தெய்வங்கள் இந்திரன், வருணன், வாயு, அக்கினி என்பனவாகும். பல சிறு தேவதைகளையும் வணங்கினர். இவ்வுலக வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியே கவலைப்பட்டனர். ஒரு பக்கம் பகைவர். மறுபக்கம் இயற்கைச் சேதங்களைக் கண்டனர்.

தேவர்கள் மிகுந்த பலமுடையவரெனவும் வேண்டிய வரங்களை அளிக்கும் ஆற்றலுடையவரெனவும், கருதினர். தேவர்களை வணங்கி அவர்களைத் திருப்தி செய்தால் வேண்டிய வரங்களைப் பெறலாமெனவும் தீங்கிழைக்க மாட்டார் எனவும் நம்பினர். அவர்கள் வேண்டிய வரங்கள் இவ்வுலகச் செல்வங்களும் இன்பங்களுமாகும். “தேவனே, உன்னை நான் வணங்குகிறேன். உனக்குத் தோத்திரங்கள் பாடுகிறேன். யாகங்கள் செய்கிறேன். எனக்கு நீ நான் விரும்பியவற்றை அளிப்பாயாக” இதுவே பல இறிக் வேதப் பாட்டுகளின் சாரமாகும்.

“பிரஜாபதி! எல்லாம் வல்லவனே. நாம் உம்மை வணங்குகிறோம். எமது செல்வங்கள் பெருகட்டும். நாம் வேண்டும் வரங்களைத் தருவாயாக.”

“வருணனே! உம்மை நாம் வாழ்த்துகிறோம். வணங்குகிறோம். ஞானக் கடவுளே! நாம் கேட்கும் வரங்களைத் தருவாயாக. எமது பயிர்கள் பழுதடையாது நல்லாய் விளையட்டும். எமது ஆடு மாட்டு மந்தைகள் பெருகட்டும். தாசுக்களை அழித்து அவர்களுடைய செல்வங்களைப் பறித்து எமக்குக் கொடுப்பாயாக.”

முத்தி, இறைவனை அடைதல், பக்தி, அன்பு முதலிய கருத்துக்கள் இப்பாடல்களில் இல்லை.

பல பாடல்கள் குழுவ்ப் பாடல்களாகும். ஆரியக் குழுக்கள் இந்தியாவிற்கு பரவியபோது அங்கு வாழ்ந்த மக்கள்

அவர்களை எதிர்த்தனர். தமது குழுவின் வெற்றிக்குத் தமது தேவர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றனர். இன மதத்துவேஷத்தை யுங் காண்கிறோம். தாசுக்களுடன் செய்த போர்களில் தமது தேவர்கள் தமக்கு உதவியதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். மக்களும் தேவர்களும் ஒப்பந்தஞ் செய்கின்றனர். தேவர்களை வணங்குவது மனிதனின் கடமை. வணங்குவோரின் விருப்பங்களைத் திருப்தி செய்வது தேவர்களின் கடமை. வைதிக சமயத்தவர் ஆலய வழிபாட்டையும் உருவ வழிபாட்டையும் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரையும் எதிர்த்தனர். இவர்களுடைய சமயத்தில் அன்புக்கோ, அறத்துக்கோ, அகிம்சைக்கோ, அருளுக்கோ இடமில்லை. பலமே முக்கியமானது. பண்டைக் கீழறு மதத்தை ஒத்தது.

படிப்படியாகப் பிற்கால இறிக் வேதப் பாடல்கள் புதிய சமயக் கருத்துக்களை விளக்குகின்றன. உடம்பு அழியினும், உயிர் அழியாது. உயிர் பிறப்புக்கு முன்பும் இருந்தது. பின்பும் இருக்கும். ஆன்மா பல பிறப்புக்கள் எடுக்கிறது. இந்நிலையிற்றானும் அன்பு, இறையுணர்ச்சி, பக்தி இறைவனோடு ஒன்றாதல் முதலிய கருத்துக்களில்லை. உயிர்கள் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்பத் தேவர் உலகமோ, கந்தர்வர் உலகமோ, பிதிர்கள் உலகமோ, நரகர் உலகமோ செல்லுகின்றன. இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன. தேவர் பதமே மிகச் சிறந்தது. இருஷிகளும், வீரர்களும், அரசர்களும் தேவ பதம் அடைந்த குறிப்புக்களுள், தேவ பதம் அளிக்க வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனை ஒன்று, இறிக் வேதத்திற் காணப்படுகிறது. இறந்தோர் உலகுக்குச் சென்ற ஆன்மா ஒன்றை இவ்வுலகுக்கு அழைத்து வேறோர் உடம்புக்குட் புகுத்திய மந்திரம் ஒன்றும் இறிக் வேதத்திற் குறிப்பிடப்படுகிறது. யயுர், சாம வேதங்கள் ஓமங்களிலும் யாகங்களிலும் பாடப்படும் தோத்திரங்

களாகும். மனிதர் தேவராகின்றனர். தேவர் மனிதராகின்றனர் எனுங் கதைகள் பலவுள.

ஆரியக் குழுக்கள் இந்திய நாட்டு மக்களுடன் கலந்த பின்பு பாடிய பாடல்கள் அதர்வண வேதத்திற் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் இப்பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. ஆன்மாக்கள் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல், மறு பிறப்பெடுத்தல், மரணத்துக்குப் பின்பு இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்களைச் சந்தித்தல், பலவகைப்பட்ட உலகங்கள், பேய் பிசாசுகள், பில்லி, சூனியங்கள், சித்திகள், மந்திரங்கள் முதலியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. தவங்கள் யாகங்கள் செய்தவர் தூல உடம்போடேயே மறுவுலகஞ் செல்வர் எனக் கூறப்படுகிறது.

பிராக்மண காலத்தில் குல ஆசாரங்களும், கடமைகளும் வகுக்கப்பட்டன. வருணாச்சிரம தர்மங்களும் சாதிக் கட்டுப் பாடுகளும் தோன்றின. ஆரியர் சமுதாயத்தில் மூவகைக் குலத்தவர் இருந்தனர்.

(அ) புரோகிதர்- இவர்கள் பூசாரிகளாவர். ஓமங்கள் வளர்த்தனர். யாகங்கள் செய்தனர். ஏனைய சமயக் கிரியைகளை நடந்தினர்.

(ஆ) சத்திரியர்-போர் செய்வதும், நாட்டைப் பாதுகாப் பதும் ஆளுவதும் இவர்களுடைய கடமைகளாகும்.

(இ) வைசியர்- விவசாயம் வாணிகம், ஆடு மாடு மேய்த்தல் முதலியவை இவர்களுடைய தொழில்களாகும், வென்றடிமைப்படுத்திய இந்திய மக்களை நான்காவது வருணமாகச் -சூத்திரராகச் சேர்த்தனர். சூத்திரரிற் சிலரைத் தீண்டப்படாதோராக்கினர். ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் கடமைகளை (தர்மத்தை) வகுத்தனர். இவற்றை விட பிறப்புத் தொடக்கம் இறக்கும் வரையும் இறந்த பின்பும்

பின்பற்ற வேண்டிய ஆசாரங்களையும் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளையும் விரிவாக ஒழுங்குபடுத்தினர். புண்ணியங்களாவன:- ஒவ்வொருவனும் தானங்கொடுத்தல், தேவர்களை வணங்கல். தவம், யாகங்கள் செய்தல் முதலியன வாகும். சூத்திரர் மறுவுலகங்களிலும் மேலான பதங்களை அடைய முடியாது. தவங்களினதும் யாகங்களினதும் வலிமை மிகைப்படுத்திக் கூறப்படுகிறது. கெட்ட கொடிய அரக்கர்களும் யாகங்களினாற் பெரும் பதவிகள் அடைந்த கதைகள் பலவுள.

வேதத்திற் கர்ம காண்டம் ஒரு பகுதியாகும். பூர்வ மீமாம்னையு கர்ம காண்டத்தின் கருத்தை விளக்குகிறது. இறைவனில்லை, உலகம் படைக்கப்படாதது, என்றுமுளது வேதங்கள் அனாதியானவை. கர்ம காண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரங்களைப் பின்பற்றிக் குல தர்மத்தின்படி நடந்தால் சுவர்க்கம் போகலாம். ஏனையோர் நரகம் போவர், பிருகு ரிஷி சுவர்க்கம் நரகங்களைச் சென்று பார்த்ததாகவும் பாவங்கள் செய்தோரின் ஆன்மாக்கள் நரகங்களில் அனுபவிக்கும் தண்டனைகளைக் கண்டதாகவுங் கூறப்படுகிறது.

உபநிடத காலம் சமயத் துறையில் ஆராய்ச்சிக் காலமாகும். பழைய பக்திக்கும், நம்பிக்கைக்கும், ஆசாரங்களுக்கும் பதிலாக வாதங்களும், தர்க்கங்களும் எழுந்தன. புதிய கொள்கைகள் தோன்றின. இவற்றிற் சில வேதங்களைப் பிரமாணமாக ஏற்க மறுத்தன. சடவாதம், அனான்மவாதம், நாத்திகம் முதலிய கருத்துக்களைச் சில உபநிடதங்களிற் காணலாம். குணமன்றிக் குணியில்லை என்பதும் உபநிடதக் கருத்தாகும். மிகப் பெரும்பாலான உபநிடதங்கள் வேதாகமக் கருத்துக்களை விளக்குகின்றன. உயிர் நித்தியமானது; உடம்பு அழியினும் உயிர் அழியாது; ஆன்மாக்கள் இவ்வுலகிலும் மறு உலகங்களிலும் வாழு

கின்றன. மறுபிறப்பெடுக்கின்றன. செய்த வினைகளுக்கேற்ற பயன்களை அனுபவிக்கின்றன. பிறந்ததும் இறந்ததும் உழல்கின்றன. மரணத்துக்குப் பின்பு ஆன்மா புதிய உடம்பெடுத்து மறு உலகங்களில் வாழுகிறதெனக் கதோ உபநிடதம் கூறுகிறது. மரணத்தின்போது ஆன்மா உடம்பிலிருந்து வெளியேறுகிறது எனவும் ஆயுட் காலத்தில் அது செய்த வினைகளின் பயன்கள் அதனோடு செல்லு கின்றன எனவும் பிருகத்தாரணியகோப உபநிடதங் கூறுகிறது.

“ஆன்மா உடம்பைவிட்டு வெளியேறும்போது பிராண வாயுவும் வெளியேறுகிறது. அறிவும் சூக்கும உணர்வும் செய்த வினைகளின் பயன்களும் ஆன்மாவோடு செல்லுகின்றன. மறுவுலகங்களிலும் மறு பிறப்புக்களிலும் ஆன்மா இவ்வினைப் பயன்களினாற் பாதிக்கப்படும்” இறந்த பின்பு ஆன்மாக்கள் செய்த வினைகளுக்கேற்பத் தேவர் அல்லது பிதிர் அல்லது கந்தர்வர் அல்லது நரகர் உலகங் களுக்குச் செல்லுமென யாக்குவல்கர் கூறுகிறார். உபநிடதங் கள் இறைவனின் ஒன்றான, உடனான, வேறான நிலைகள் மூன்றையும் விளக்குகின்றன.

சில உபநிடதங்கள் இறைவனும் ஆன்மாக்களும் ஒன்றென்கின்றன. தனிப்பட்ட ஆன்மாக்கள் இறைவனி லிருந்து எழுந்த பொறிகளாகும். இறைவன் சக்தியே உலகங் களாக வியாபிக்கிறது. எனவே நிர்க்குண பிரமன் ஒருவனே மெய்ப்பொருள். இறைவனை எமது புலன்களினாலும் சுட்டறிவினாலும் அறிய முடியாது. அவன் அறியப் பட்டவன் அல்லன். அறியப்படாதவனும் அல்லன். அறிவின் தொகுப்பும் அல்லன். மனத்தினால் நினைக்க முடி யாதவன். வாக்கினாற் கூறமுடியாதவன். மனம் வாக்குக்கு எட்டாதவன். அதுவன்று இதுவன்று என மட்டுமே கூறலாம்.

வைதிக ஆசாரங்களுடனும், உபநிடதக் கொள்கை களுடனும் பக்தி மார்க்க ஆகம சமயங்களும் இருந்து வந்தன. பதஞ்சலி முனிவர் கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவரே யோக சூத்திரங்களை எழுதியவர். யோகம், இந்திய தரிசனங்களில் ஒன்றாகும். ஆன்மாக்கள் புருஷர் எனவும் இறைவன் மகாபுருஷன் அல்லது ஈஸ்வரன் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். ஈஸ்வரன் ஒருவன் பூரண அறிவும் நிறைவும் உடையவன், மலக் கட்டுக்கள் இல்லாதவன். புருஷர் பலர் மலங்களிற் கட்டுண்டவர். புருடர்களும் மகாபுருடனும் அனாதியானாவர். என்றும் அழியாதவர். எனினும் ஒருவரல்லர். புருடர் இவ்வுலகிற் பிறக்கின்றனர். இறக்கின்றனர். மறுவுலகங்களில் வாழுகின்றனர். மறுபிறப்பெடுக்கின்றனர். ஈஸ்வரன் இறப்பிலி. ஈஸ்வர பதம் அடைவதே முத்தி. முத்தியிற் புருடனும் மகாபுருடனும் இரண்டறக் கலக்கினும் ஒன்றல்லர். மலக்கட்டுக்களிலிருந்து விடுதலை அடைந்து ஈஸ்வர பதமடைந்த சில புருடர்கள் மறுபடியும் இக்கட்டுக்களுக்குட் சிக்குவதும் இவ்வுலகிற் பிறப்பதுஞ் சாத்தியமாகும். யோகம் எனுஞ் சொல்லின் கருத்து ஒன்றாதல் என்பதாகும். ஆன்மா இறைவனுடன் ஒன்றாகச் சேரும் வழி போகமெனப்படும். இறைவனை அடையும் எல்லா வழிகளும் யோகமாகும்- கர்மயோகம், பக்தி யோகம், ஞானயோகம்,

புராணங்கள் வடமொழியிற் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட வையாயினும், பண்டு தொட்டு மரபு முறையாக வந்த சமயக் கருத்துக்களை விளக்குகின்றன. சமயக் கருத்துக் களைக் கதைகள் மூலம் பாமர மக்களும் அறியத் தக்கவாறு கூறுகின்றன. புராணக் கதைகளில் மறைஞானக் கருத்துண்டு. பாமரர் கையில் இக்கருத்து மறைந்து விட்டது. உதாரணமாகக் கந்தனுஞ் சிவனும் ஒன்றென்பது பல முறை

கூறப்படினும் சாதாரண மக்கள் கந்தன் சிவனின் மகன் என எண்ணுகின்றனர். வள்ளி ஆன்மாவாகும். கந்தன் வள்ளியை மணப்பது இறைவனும் ஆன்மாவும், ஒன்று சேர்தலைக் குறிக்கும். ஆனாற் பாமர மக்கள் இதனைச் சாதாரண மணமாக எடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். புராணங்கள் சமயக் கருத்துக்களை மிகைப் படுத்தியும் கற்பனைகளுடன் சேர்த்தும் கூறுகின்றன. எனினும் இவை மறை ஞானக் கருத்துக்களின் குறியீடுகளாகும். புராணங்கள் இந்தியாவிற்குப் பாமர மக்களிடையிற் பக்தியையும் இறையணர்ச்சியையும் வளர்த்தன என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. எனினும், புராணங்களை மக்களிடையிற் பரப்பிய பூசாரிகளும் வைதிகங்களும் மக்களை ஏமாற்றிச் சுரண்டினர் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. சமயம் அழிந்தது. வெறும் ஆசாரங்கள் வளர்ந்தன. புராணக் கருத்துக்கள் சுருக்கமாகப் பின் வருமாறு.

(1) இறைவன் ஒருவன் உளன். ஆன்மாக்கள் பல. தேவர், நரகர், காந்தர்வர் உளர். இவ்வுலகேயன்றிப் பல உலகங்கள் உள.

(2) ஆன்மாக்கள் பிறக்கும் போதே அவற்றின் வாழ் நாட்கள் நிருணயப்பட்டு விடுகின்றன. எல்லாம் விதிப்படி நடைபெறுகின்றன. விதியை வெல்லத் தேவர்களினாலும் முடியாது. வாழ் நாட்கணக்கையும் இவ்வுலகில் ஆன்மா செய்யும் புண்ணிய பாவங்களின் கணக்கையும் எமன் உலகத்திற் சித்திர புத்திரனார் எழுதி வைக்கிறார்.

(3) ஆன்மாவின் ஆயுட்காலம் முடிவடையும்போது அதனை எடுத்துச் செல்ல எமதூதர் வருகின்றனர். இவர்கள் பயங்கரமான தோற்றமுடையவர். இவர்களைக் கண்டதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். இறக்கும் போது இறைவன் அருள் ஒன்றே ஆன்மாவுக்கு உறுதுணையாகும். இறைவனடியார்க்கு மரண பயமோ வேதனையோ இல்லை. அவர்கள்

எமதூதருடன் போகாது இறைவனுடன் செல்வர். மார்க்கண்டேயர் புராணம், சாவித்திரி சத்தியவான் கதை முதலியன இதை விளக்குகின்றன.

(4) ஆன்மா உடனே எடுத்துச் செல்லப்படுமெனச் சில புராணங்கள் கூறுகின்றன. இறக்கும் போது ஆன்மா அதிர்ச்சியினால் மயக்கமடைகிறதெனவும், இம்மயக்கம் நீங்கச் சில காலஞ் செல்லும் எனவும், அது 31 நாட்கள் இவ்வுலகில் தங்கியிருக்குமெனவும் வேறு சில புராணங்கள் கூறுகின்றன.

(5) இறந்த பின் ஆன்மாவுக்குத் தூலவுடம்பில்லை. அது சூக்கும் உடம்பில் ஆவியுருவில் இவ்வுலகிற் சிலகாலம் நடமாடுகிறது. ஆசைகள் மோகங்களுடைய ஆன்மாக்களைச் செத்த பின்பும் இந்த ஆசைகளும் மோகங்களும் தொடருகின்றன. உணவு உடை முதலிய நுகர்வுப் பொருட்களை மணந்து திருப்தியடைகின்றன. செத்தவர்களின் ஆவிகளுக்குப் படைத்தல்கள் வைப்பது உதாரணமாகும்.

(6) செத்தவர் பெயரிற் செய்யப்படும் தானதர்மங்களும், ஓதும் மந்திரங்களும், செய்யும் வழிபாடுகளும், ஆன்மா எங்கிருப்பினும் அங்கு சென்று அதற்குச் சாந்தி அளிக்கும்.

(7) செத்தவரின் ஆன்மாக்கள் இவ்வுலகிலிருந்து எமன் உலகஞ் சென்றடைய ஒரு வருட காலஞ் செல்லும். இவை பல உலகங்களைக் கடந்து சென்று எமன் உலகத்தை அடைகின்றன. பாதையிற் பல இடர்களையும் அரக்கர் பிசாசுகளின் தொல்லைகளையும் சந்திக்கின்றன. பலவிடங்களில் தங்கியிருந்து இளைப்பாறிய பின் பிரயாணத்தைத் தொடருகின்றன. ஒவ்வொரு மாதமுந் தங்குமிடங்களும் சந்திக்கும் இடர்களும் விபரமாகக் கூறப்படுகின்றன. ஒரு வருடகாலத்துக்கு மாதா மாதம் மாலையங் கொடுப்பது ஆன்மா தங்குமிடங்களில் அதற்குச் சாந்தியளிப்பதற்காகும்.

(8) எமன் உலகத்தை அடைந்த பின் எமராஜன் முன்னிலையில் ஆன்மா செய்த புண்ணிய பாவங்கள்

விசாரணை செய்யப்படுகின்றன. எழுதி வைத்த ஏட்டிலிருந்து சித்திரபுத்திரனார் வாசிக்கிறார். பின்பு எமராஜன் தீர்ப்பளிக்கிறார்.

(9) சில வேளைகளில் உரிய காலத்துக்கு முன் சில ஆன்மாக்கள் தவறாக எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இவை உடனே திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன. தூல உடம்பு எரிக்கப்படு முன் திரும்பி வந்தால் அவ்வுடம்புக் குட்புகுந்து உயிர்த்தெழுவர். எரிக்கப்பட்டு விட்டால், உரிய காலம் வரையும் ஆவியுருவில் இவ்வுலகிற் சஞ்சரிப்பர்.

(10) தீர்ப்பின் பின்பு செய்த வினைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பதற்கு ஆன்மாக்கள் தேவர், பிதிரர், காந்தர்வர், நரகர் உலகங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. நரகங்களும் பாவஞ் செய்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் அங்கு அனுபவிக்கும் தண்டனைகளும் விபரமாகக் கூறப்படுகின்றன.

(11) சுவர்க்கங்களில் புண்ணியங்களின் பயன்களையும் நரகங்களில் பாவங்களின் பயன்களையும் அனுபவித்த பின்பு ஆன்மா மறுபடியும் இவ்வுலகிற் பிறக்கிறது.

(12) மிகப் பெரும்பாலான புராணங்கள் இறைவன் திருவருளைப் பற்றியவையாகும். இறைவனின் திருவிளை யாட்டுக்களைக் கூறுகின்றன.

(ஈ) இலாமைசிம் (Lamaism)

திபெத்திய மக்கள் பௌத்தராகக் கருதப்படினும் அவர்களுடைய சமயம் ஈன யான பௌத்தத்திலிருந்து வித்தியாசப்பட்டதாகும். இலாமைசிம் எனப்படும். இலாமைசின் முக்கிய கருத்துக்கள் பின்வருவனவாகும்.

(1) இறைவன் அல்லது பரமாத்மா ஒருவன் உளன். அவனிடமிருந்து மக்கள் நீதியை எதிர்பார்க்கலாம். கருணை, அன்பு, அருள், உதவி முதலியவற்றை எதிர்

பார்ப்பது பேதமையாகும். தேவர்கள் பலர் உளர். தேவர்கள் மானிடரைப் பார்க்கினும் உயர்ந்தபடியிலுள்ள ஆன்மாக்களாவர்.

(2) ஆன்மாக்கள் பல. இவை அனாதியானவை என்றும் அழியாவை.

(3) மரணம் பழைய உடைகளை அகற்றிப் புதிய உடைகளை அணிவதற்கு ஒப்பாகும். மரணத்தின் போது ஆன்மா பழைய உடம்பிலிருந்து நீங்கிப் புதிய உடம்பெடுக்கிறது. ஓர் உலகிலிருந்து வேறோர் உலகுக்குப் போகிறது. ஓர் உலகில் இறப்பு மற்றோர் உலகிற் பிறப்பாகும். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஆன்மா எடுக்கும் உடம்பு அது முற்பிறவிகளிற் செய்த வினைப்பயன்களைப் பொறுத்ததாகும்.

(4) பிறப்பு இறப்பு இவ்வுலக மறுவுலக வாழ்க்கைகள் யாவும் "வாழ்க்கைச் சக்கரம்" எனப்படும் (Wheel of Life) ஆன்மாக்கள் இச்சக்கரத்தில் அகப்பட்டு அதிலிருந்து தப்ப வழி தெரியாது உழல்கின்றன. வாழ்க்கைச் சக்கரம் இயல்பாகவே துன்பகரமானது.

(5) வினைகள் தவறாது வினைப் பயன்களை அளிக்கின்றன. வினை செய்தவன் வினைப்பயனை அனுபவிப்பான். இவ்விதியிலிருந்த எவராவது தப்ப முடியாது. கர்ம விதி தண்டனை விதியன்று. இது நீதியான விதியாகும். பாவஞ் செய்த ஆன்மாக்கள் துன்பங்களை அனுபவித்து உண்மையை உணருகின்றன. இஃது ஆன்மாவின் முன்னேற்றத்துக்கு வழியாகும். ஒருவன் இப்பிறப்பில் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்கள் அவன் முற் பிறப்புக்களிற் செய்த வினைகளின் பயனாகும். சில துன்பங்கள் வினைகளின் பயன் அல்லாதும் இருக்கலாம். ஆன்மாவின்

முன்னேற்றத்துக்காக அஃது இவற்றை அனுபவிக்கலாம்.
(Corrective)

(6) ஆன்மா படிப்படியாகப் பூரண அறிவைப் பெற்று நிறைவடைகிறது. அதுவரையும் பிறந்தும் இறந்தும் மறுவுலகங்களிலும் இவ்வுலகிலும் வாழ்ந்தும் வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் உழல்கிறது. நிறைவடையும் போது வாழ்க்கைச் சக்கரத்திலிருந்து விடுதலையடையும். அதற்குப் பின் பிறப்பிறப்பில்லை. துன்பங்களில்லை. இந்நிலையை அடைவதற்கு ஞானமே வழியாகும். மந்திர தந்திரங்கள் னாலும், தேவர்களுக்கு வழிபாடுகளினாலும், பூசைகளினாலும், தானங்களினாலும், யாகங்களினாலும் பயனில்லை.

(7) ஆன்மாவின் ஒளிக்கதிர் சுற்றெறிவு (Radiation) தேகத்தைச் சுற்றி வெளியே வர்ணக் காற்றின் மின்னோட்டமாகத் தோன்றுகிறது. தலையைச் சுற்றி ஒரு பரிவட்டம் அல்லது ஒளிவட்டம் இருக்கும். ஆன்மிக வளர்ச்சியடைந்த இலாமாக்கள் மக்களின் இவ்வொளிமயமான சுற்றெறிவைக் காண்கின்றனர். சுற்றெறிவின் பிரகாசத்திலிருந்தும், வர்ணங்களிலிருந்தும் ஒருவனின் குணங்கள், நேர்மை, ஆன்மிக வளர்ச்சி, கன்ம நோய்கள், ஆரோக்கியம் முதலிய வற்றை அறியலாம். ஆன்மா உடம்பைவிட்டு நீங்கியவுடன் இவ்வொளிச் சுற்றெறிவு நீங்கிவிடும். பிஷாப் இலெட்பீற்றர் முதலிய பல ஞானிகள் இவ்வொளிச் சுற்றெறிவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

(8) திபெத்திய மக்கள் மறு பிறப்புண்டென்பதை முற்றாக நம்புகின்றனர். ஆன்மிக வளர்ச்சியடைந்த இலாமாக்கள் இறந்தபின் மறு பிறப்பு எடுக்கும்போது அறிகுறிகளிலிருந்தும் அடையாளங்களிலிருந்தும் கண்டு பிடிக்கின்றனர்.

விழிப்பு அல்லது நனவு நிலையில் ஆன்மா உடம்புக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றது. நித்திரை உடம்புக்கு மட்டுமே

ஓய்வாகும். ஆன்மா என்றாவது ஓய்வெடுப்பதில்லை. உறக்கத்தின் போது ஆன்மா உடம்பிலிருந்து வெளியேறி ஆவியுலகங்களுக்குச் சென்று திரும்பலாம். இது கனவு நிலை எனப்படும். கனவு நிலையில் ஆன்மாவையும் உடம்பையுந் தொடுக்கும் ஆவிமயமான மணிக்கயிறு அறுவதில்லை. இக்கயிறு அறாதிருக்கும் வரையும் உடம்பு அழியாது. ஆன்மா உடம்புக்குத் திரும்பிவரும் மரணத்தின்போது இக்கயிறு அறுந்துவிடுகிறது. சமாதியில் யோகிகளின் ஆன்மாக்கள் உடம்பிலிருந்து வெளியேறித் திரும்புகின்றனர்.

(10) மரணத்தின் போது ஆன்மா உடம்பிலிருந்து ஆவிமயமாக வெளியேறுகிறது. உடம்பை விட்டகலும் அதிர்ச்சியினால் திகைப்படைந்து மயங்குகிறது. நடப்பன வற்றைத் திடமாக அறியாது, பின்பு வானில் மிதந்து செல்லுகிறது.

(11) இவ்வுலகமேயன்றி வேறு பல கோடி உலகங்களுள். இவற்றிலும் ஆன்மாக்கள் வாழுகின்றன. ஒவ்வொரு உலகுக்கும் ஏற்ற உடம்பெடுக்கின்றன. சில உலகங்களில் வாழும் ஆன்மாக்கள் மனிதனைப் பார்க்கினும் மேம்பட்ட நிலையில் இருக்கலாம். உதாரணம் தேவர் சில உலகங்களில் வாழும் ஆன்மாக்கள் மனிதனைப் பார்க்கினும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கலாம். உதாரணம் பேய் பிசாசுகள், நரகர்.

(12) ஆன்மிக முன்னேற்றமடைந்த திபெத்திய இலாமாக்கள் சித்திகள் பல கைவரப் பெற்றவர். இளமையிலேயே இவர்கள் யோகத்திலும் தியானத்திலும் பயிற்சி பெறுகின்றனர். அறுவை செய்து நெற்றியிலுள்ள மூன்றாங் கண்ணைத் திறந்துவிடுகிறார்கள். இச்சித்திகளைப் பெறும் மந்திர தந்திரங்களடங்கிய பல ஏடுகளை இரகசியமாக வைத்திருக்கிறார்கள். கட்புலன்களுக்கு அகப்படாத வற்றைக் காணல் (Clairvoyance), சேணிலை உணர்வாட்சி (Telepathy) கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல். உடம்பிலிருந்து

வெளியேறித் திரும்புதல், காற்றிற் பறத்தல், ஆகாய மார்க்கம் பிராயணஞ் செய்தல், விரும்பிய இடத்தில் தோன்றல், தேவர்களையும் பேய் பிசாசுகளையும் ஏவல் கொள்ளல், மழை பனி புயல் இருள் முதலியனவற்றைத் தோற்றுவித்தல், அகற்றல், மூன்றாவது கண்ணைப் பயன்படுத்தல், தீராத கன்ம நோய்களைக் குணப்படுத்தல் முதலியன இச்சித்திகளிற் சிலவாகும். இவற்றை நாம் அற்புதங்களாகக் கருதி ஆச்சரியப்படுகிறோம். ஆனால் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு இவை இயல்பாகும். இவற்றிற் பல மனோசக்திகளாகும். சில ஆன்மிக சக்திகளாகும்.

(13) ஒருவன் இறக்கும்போது அவனைச் சூழ்ந்து நின்று இலாமாக்கள் அவனுடைய ஆன்மாவுக்குப் புத்திமதி கூறுவர். அவனுடைய ஆன்மா அடையப் போகும் பாடோ நிலைகளை விளக்குவர். சரியான பாதையிற் செல்ல ஆன்மாவுக்கு வழிகாட்டுவர். பின்பு சாம்பிராணிகள் எரித்தும், தூபங்கள் காட்டியும் இறக்கப் போவோனின் ஆன்மாவுக்கு வழிகாட்டுமாறு தேவர்களையும் இறந்தவரின் ஆவிகளையும் பிரார்த்திப்பர். ஆன்மா இப் புத்திமதிகளைக் கேட்காவிட்டால் பாசங்களினாலும் மோகங்களினாலும் ஈர்க்கப்பட்டு இவ்வுலகிலேயே தங்கிவிடலாம். ஆவியுருவிற் பேய் பிசாசாக அலைந்து திரிந்து பின்பு மறுபிறப்பு எடுக்கலாம். ஆன்மா பந்தங்களை அறுத்து விடுதலை அடைவதற்கு உதவுவது இலாமாக்களின் கடமையாகும்.

(14) இலாமைசிம் இறைவனையும் ஆன்மாவையும் ஒப்புக் கொள்ளினும். ஆஸ்திக மதங்களில் ஒன்றன்று. அன்புக்கும், அருளுக்கும், பக்திக்கும் இடமில்லை. நீதி ஒன்றேயுண்டு, ஞானமே முத்திக்கு வழி. ஆன்மா தனது ஞானத்தினால் விடுதலையடைய வேண்டும். ஆஸ்திக மதங்களில் இறைவன் அருளே முத்திக்கு வழியாகும். □

8. தற்கால மேனாட்டு அறிஞர் சிலர்

(அ) எட்வேட் காப்பென்றர் (Edward Carpenter) அன்பும் மரணமும் (Love and Death)

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியிலும் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த தத்துவ ஞானியாவார். விஞ்ஞான அறிவும் சமய அறிவும் ஒருங்குடையவர். சைவ சித்தாந்தத்தை நன்கு படித்தவர் போலத் தோன்றுகிறது. ஆன்மாவையும் மரணத்தையும் அன்பையும் பற்றிய இவருடைய கருத்துக்களை இவர் எழுதிய "அன்பும் மரணமும்" எனும் நூலில் விளக்குகிறார். இக்கருத்துக்களை இங்கு சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

எமது கண்களுக்குப் புலப்படாத மிக மிகச் சிறிய உயிர்மங்களிலும் அறிவுத்திறன் இருப்பது அனுபவ உண்மையாகும். உயிர்மங்களின் அமைப்புச் சிக்கலானது. இதைப் பகுதிகளாகப் பிரித்து ஆராயும் போது, உண்மையைப் பூரணமாக அறிய முடியாது. இப்பகுதிகளில் ஏதோவொன்றை நாம் அறிய முடியவில்லை போலிருக்கிறது. உயிர்மங்களின் மறைவடக்கமான வளர்ச்சி, தாவரங்களின் விநோதமான உளவியல், உலோகங்களின் கூர்மையான உணர்ச்சித்திறன், கம்பியில்லாத் தந்தி, இரேடியம், இரேடியப் பொருட்கள் ஒளியின் கதிர்கள். ஆழ்துயில் வசியம், மெஸ்மெரிசிம், அடித்தள மனத்தின்

விழிப்புநிலை, சேணிலை உணர்வாட்சி, உள்ளுணர்வான மனத்தின் தொலைக்காட்சி, வேறு பல தோற்றப்பாடுகள் முதலியவற்றை எமது புலன்களினால் அறியவும் கருவிகளினால் அளக்கவும் முடியாது. இவற்றைப் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடத்தின் இயல்பான குணங்களெனச் சமாளிக்கவும் முடியாது. இவை திரும்பத் திரும்ப நிகழ்வதினாற் புறக்கணிக்கவும் முடியாது.

எமது புலன்களுக்கும் கருவிகளுக்கும் எட்டாத உலகங்களும் தத்துவங்களும் உள. எமது புலன்களினாலும் கருவிகளினாலும் சடவுலகை மட்டுமே அறியலாம். சடமற்றவற்றை இவற்றினால் அறிய முடியாது. மின் உலகங்கள், காந்த உலகங்கள், மின்ம உலகங்கள், மனோ உலகங்கள், ஆவி (சித்து) உலகங்கள் இருக்கலாம். இவை தளத்துக்கு மேல் தளமாக இருக்கலாம். ஒன்றையொன்று ஊடுருவிச் செல்லலாம். ஒவ்வொரு உலகிலும் உயிர்மங்கள் (Living Organisms) அல்லது புத்தி தத்துவங்கள் (Intelligence) இருக்கலாம். ஒரு தளத்தில் இருப்பன ஏனைய தளங்களில் இருப்பனவற்றை அறியா. ஒரு தளத்திலிருந்து உயிர்கள் வேறொரு தளத்துக்குப் போவது முதலாவது தளத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இறப்பாகும். இரண்டாவது தளத்தைப் பொறுத்தமட்டிற் பிறப்பாகும். இறப்பும் பிறப்பும் ஒன்றே. உள் பொருள் அழியாது. இல்பொருள் தோன்றாது. உயிர் மரணத்தின் போது அழிவதில்லை. தோற்றங்களும் மறைவுகளும் உண்மையில் மாற்றங்களாகும்.

நித்திரையில் எமக்கு உணர்வில்லை. ஆனால், ஆன்மா அழிந்து விடவில்லை. அது சூக்குமமாக இருக்கிறது. விழிப்பாக இருக்கிறது. மரணம் உறக்கத்தை ஒத்ததாகும். மரணத்தின் போது இறப்பவன் தான் இறக்கப் போவதை உணருவதில்லை. புலனறிவுகள் மங்குகின்றன. மயக்கம் உண்டாகிறது. ஆனாற் சில வேளைகளில் உள்ளது

சிதையாது; இல்லது பிறவாது. சற்காரியவாதம் அடித்தள மனத்தில் விழிப்புணர்ச்சி உண்டாகலாம். ஒரு வகைப் பட்ட பரவசம் பரவலாம். வியாபக உணர்ச்சி ஏற்படலாம். இறந்த காலச் சம்பவங்கள் துலக்கமாகத் தோன்றலாம். நிகழ்காலத்தை உணரலாம். இறக்கப் போவோன் இறந்த உற்றார். உறவினர்களைக் காணலாம். உள்ளுணர்வும் ஞானமும் விரிவடையலாம். மேலே பறந்து செல்வது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிறது.

எவ்வாறு நோக்கினும், மரணத்தினால் இறப்பவனின் ஒருமைப்பாடு பிளவுபடுவதை மறுக்க முடியாது. மரணஞ் சிதைவு அல்லது சீர்குலைவாகும். இறப்பவரின் ஆக்கக் கூறுகள் (Components) பிரிந்து போகின்றன. இப்பிரிவு சில வேளைகளிற் சுலபமானதாகவும் வேதனையற்றதாகவும் இருக்கலாம். நாம் உணராமலே எமது உடம்பு காலத்துக்குக் காலம் புதுப்பிக்கப்படுகிறது. பாம்புகள் பூச்சிகள் காலத்துக்குக் காலம் தமது வெளித்தோல்களைக் கழற்றி விடுகின்றன. இறக்கும்போது உடம்பு இயல்பாகவே வற்றிச் சுருங்க, ஆன்மா இலகுவாக அதை விட்டு நீங்கலாம். மரணத்தின் போது ஆன்மா பிரகாசமடைகிறது. நுழை நோக்குடையதாகிறது. மரணத்தின் போது சீர்குலைவு ஏற்படினும், உடைவுகளும் பிளவுகளும் உண்டாகாதிருக்கலாம். உயிர் சூக்குமமான உள்ளிடத்துக்கு ஒடுங்க வெளியுடம்பு நைந்து போன தோல் போல உரிந்து போகலாம். மிருகங்களும் யோகிகளும் இறைவனடியார்களும், சில மக்களும் இவ்வாறு சுலபமாக இறப்பதைக் காணலாம்.

ஆனால், பல வேளைகளில் மரணம் பெரும் போராட்டமாக இருக்கும். உயிர் உள்நோக்கி ஒடுங்காது, புலன்கள் வழி செல்ல எத்தனிக்கிறது. பாசங்களும் பற்றுக்களும் அதை இழுக்கின்றன. சாந்தியடையாது தத்தளிக்கிறது. உடம்பு முழுவதுங் கட்டுக்கடங்காத புரட்சி மையங்கள் தோன்று

கின்றன. இம்மையங்களிற் பெரும் போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. இவை உடம்பு அல்லது மன வியாதிகளாக வெளித் தோன்றுகின்றன. உடம்பையும் மனத்தையும் உடைத்தெறிக்கின்றன. மரணம் எப்படிப் பட்டதாக இருக்கும் என்பது அவரவரின் வாழ்க்கையைப் பொறுத்ததாகும். பிறப்பிலும் பார்க்க இறப்பு வேதனை யானதன்று. ஆனால் மக்கள் மரணத்துக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்றனர். இப்பயமே பெரும்பாலான கோளாறுகளுக்குக் காரணமாகும். பிறப்பைப் பற்றி விஞ்ஞானிகளும் வைத்தியரும் ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். பிறப்பைச் சுவபமாக்கும் வழி வகைகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். ஆனால் இறப்பைப் பற்றி இவர்கள் ஆராய்வதில்லை. இறப்பையும் சுவபமாக்கலாம். என்பதை மக்கள் அறியார். இறவாது இறக்கலாம். இறப்பதற்கு வாழ்நாளிற் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். புலன்களை அடக்கி மனத்தைச் சும்மா வைத்திருக்கப் பழக வேண்டும். சில நேரமாவது இறைவணக்கம் தியானம், யோகஞ் செய்ய வேண்டும்.

மனிதனின் ஆக்கக் கூறுகள் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால், முக்கியமானவை நான்காக்கும்.

(அ) தூல சரீரம்

(ஆ) மனம் அல்லது மிருகாத்மா

(இ) ஆன்மா அல்லது உயிர்

(ஈ) இறைவன் அல்லது பரமாத்மா

தூல சரீரம், மனிதனின் சடப்பகுதியாகும். சடக்கருவிகள் யாவும் இதிலடங்கும். அகங்காரம், அகம்பாவம், நான் எனது என்ற செருக்கு, ஆசைகள், பாசங்கள், பற்றுக்கள், மோகங்கள், காமங்கள், பகை, பொறாமைகள் விருப்பு வெறுப்புக்கள் முதலியவை மனத்தின் (மிருகாத்மாவின்) குணங்களாகும். நாம் சில பண்புகளையுங் குணங்களையுங்

மனிதப் பண்புகள் அல்லது மனித குணங்கள் என்கிறோம். இவையாவன- அன்பு, அஞ்சாமை, அனுதாபம் அழகைக் கண்டு ஆநந்தித்தல், சமத்துவ சகோதரத்துவ நோக்கம், சுதந்திர மனப்பான்மை, தர்ம நோக்கம், இறைவன்பால் அன்பு பக்தி என்பவையாகும். உயிர்கள் பால் அன்பு சுயநல நோக்கத்தை அறுத்துப் பொதுநல நோக்கத்துக்குக் காலாகும். அன்பே ஆன்மாவின் இயல்பு, சுயநல நோக்கம் மிருகாத் மாவின் குணம். ஆன்மா தனது இயல்பான குணமாகிய அன்புடனும் பொது நல நோக்கத்துடனும் தொழிற்படும் போது மனிதன் மனிதனாகிறான்.

மனத்தை அடக்காது அதன் வழி நடக்கும் போது மிருகமாகிறான். இறைவனே உலகங்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் மூலாதாரமாவான். எங்குமுள்ள. எல்லாவற்றிலும் உளன். அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. சர்வவியாபகன் பரிபூரணன், சச்சிதானந்தன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். உயிருக்கு உயிராக நிற்கிறான். உயிரோடு கலந்து நிற்கிறான். இந்த உடம்பு அவனுடைய திருக்கோயிலாகும். இறைவனின் இராச்சியம் எமக்குள்ளேயாகும். இறைவன் சடத்துக்குள் நிற்பினும் சடம் அவனைப் பற்றாது. மனத்துடன் நிற்பினும், மனத்தினாற் கட்டுப் படாதவன்.

ஆன்மாவுடன் நிற்பினும், ஆன்மா அவனன்று, ஆன்மா சார்பி. சார்ந்ததின் வண்ணமாக நிற்கும். சடத்தைச் சார்ந்தார் சடமாகும். மனத்தைச் சார்ந்தால் மனத்தின் குணங்களைப் பெறும். சாதாரணமாக ஆன்மா மனத்தையும் உடம்பையும் சார்ந்து நிற்கிறது. இவற்றின் மூலம் தொழிற்படுகிறது. இவற்றைத் தானென நினைத்து மயங்குகிறது. தன்னுடன் நிற்கும் இறைவனை உணருவதில்லை. உடம்புடனும் மனத்துடனும் உள்ள தொடர்புகளை ஆன்மா அறுத்து உடன் நிற்கும் இறைவனைச் சார்ந்தால் இறைவனின் குணங்களைப்பெறும். தன்னுணர்வற்று இறையுணர்வாகும்.

இறைவனாகும். தன்னுணர்வு அற்றுப் போவதற்கு அன்பு ஒன்றே வழி என்பதை எட்வேட் காப்பென்றர் பல உதாரணங்களினால் எடுத்துக் காட்டுகிறார். அன்பே இவ்வலக நியதியும் இறையுலக நியதியுமாகும். அன்பே சமயநெறி. அன்புக்கு ஆசாரங்களில்லை. பிரமாணங்களில்லை. சுத்தம் அகத்தமில்லை. வரையறைகளில்லை. மனத்துக்கும் உடம்புக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. மனம் நினைத்த வற்றை உடம்பின் உறுப்புக்கள் செய்கின்றன. மனத்தைத் திருப்தி செய்கின்றன.

இந்த ஆக்கக் கூறுகளில் எது நான்? சிலர் நான்கும் சேர்ந்ததே நான் என்பர். ஒன்று பிரியின் நான் இல்லை. சிலர் உடம்பை நான் என்பர். சிலர் மனத்தை நான் என்பர். சிலர் இறைவனே நான் என்பர். ஆனால் சாதாரணமாக ஆன்மா அல்லது உயிரையே நான் என்கிறோம். மரணத்தின் போது இந்த ஆக்கக் கூறுகள் பிரிந்து போகின்றன. சிதைந்து பிரியும் போது ஒவ்வோர் ஆக்கக் கூறுக்கும் என்ன நிகழ்கிறது? தூல உடம்பைப் பற்றிய மட்டில் சந்தேக மில்லை. மரணத்தின்போது தூல சரீரஞ்சிதைந்து கரைந்து போகிறது. அணுக்களின் கூட்டான இச்சரீரம் அணுக்களாகி ரது. சடக்கருவிகள் தொழிற்படாது விடுகின்றன. புலனறிவுகள் மங்குகின்றன. மனத்துக்கும் உடம்புக்கும் உள்ளதொடர்பு அற்றுப் போகிறது. இறைவன் அல்லது பரமாத்மா நித்தியமானது. அழிவு சிதைவில்லாதும் மாற்ற மில்லாதும் என்றும் இருந்தவாறிருக்கும். ஆதலால் நாம் இரண்டாவதையும் மூன்றாவதையும்- மனத்தையும் ஆன்மாவையும்- பற்றி மட்டுமே சிந்திக்க வேண்டும்.

மனம் உடம்புடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. திருப்தி அடைவதற்கு உடம்பில் தங்கியிருக்கிறது. உடம்பைப் பயன்படுத்துகிறது. உடம்பின் மூலம் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. பெரும்பாலும் உடம்பை நாடுகிறது. எனினும் மனம்

உடம்பின் ஒரு பகுதியன்று. இங்கு மனம் என்பது சூக்கும மனமாகும். ஆனால், உடம்பின்றி மனம் தொழிற்பட முடியாது. மரணத்தின் போது உடம்பு கரைந்தும் சிதைந்தும் பிளவு படுகிறது. மூலகங்களாகப் பிரிந்து போகிறது. தேர் உடைந்தாற் சாரதி என்ன செய்வான்? அதுபோன்று இதுவரையும் உடம்பின் மூலம் தன்னிச்சைப்படி தொழிற்பட்ட மனம் மங்குகிறது. தடுமாற்றமும் மலைப்பும் அடைகிறது. வேதனைப்படுகிறது. தனது கரைவையும் சிதைவையும் எதிர் நோக்கிக் கலங்குகிறது. தத்தளிக்கிறது. வீடு எரியும்போது வீட்டுக்குள் இருப்போனின் நிலையை மனத்தின் நிலை ஒத்ததாகும். மனத்திற் பல தளங்களுள். மேற்றளம் சடப்பகுதியாகும். இத்தளம் உடம்போடு அழிந்து போகும். அடித்தளம் சூக்கும மனமாகும். இதுவே புத்தித் தத்துவம். மேனாட்டவர் பலர் இன்று இதனையே உயிர் அல்லது ஆன்மா என்கின்றனர். ஆனால், இது ஆன்மா வன்று. ஆன்மாவின் சூக்குமக் கருவிகளில் ஒன்றாகும்.

மனத்துக்குத் தனித்துவமும், படைப்பாற்றலும் சுதந்திரமும் உணர்வும் உள. தேகங்குன்றி, மடிவது போன்று மனம் இலகுவில் அடங்காது. மரணத்தின் போது தூல சரீரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாத போதிலும், கற்பனைச் சரீரங்களைப் படைத்துத் தனது ஆசைகளையும் அவாக்களையும் திருப்தி செய்ய மனம் எத்தனிக்கும். இறக்கும் போது உண்டாகும். மனோ விகாரங்களுக்கும் காட்சி களுக்கும் இதுவே காரணம். சில வேளைகளில் இம் மனோ விகாரங்கள் இல்லாது, சூக்கும மனம் ஆன்மாவுக்குள் ஒடுங்கி மடிந்து அமைதியாக ஆன்மாவோடு செல்லலாம். அவ்வாறு செல்லின் மரணம் சுலபமாக இருக்கும். வாழ்க்கையில் மனத்தை அடக்கப் பழகியவர் மரணத்தின் போதும் அதைச் சுலபமாக அடக்கி விடுவர். மெஞ்ஞானிகளும் யோகிகளும், இறைவன் அடியார்களும்

எவ்விதப் போராட்டமுமின்றித் தேகத்தை விட்டு நீங்குகின்றனர். சமாதியில் அவர்களுடைய ஆன்மா முழு விழிப்பு நிலையில் தேகத்திலிருந்து பிரிகிறது. மனத்துக்கு அடிமைப்பட்டவர் வாழ்க்கையில் மட்டுமின்றி மரணத்தின் போதும் பெரும்பாடுபடுவர்.

பெரும்பாலான மக்களின் மரணம் சுலபமானதன்று. மனோ தத்துவங்கள் கட்டுக்கடங்காது உடம்பிலிருந்தும் ஆன்மாவிலிருந்தும் பிரிந்து விசர் நாய் போன்று வெளியேறுகின்றன. வெடித்து வெளியே எறியப்படுகின்றன. ஆவேசங் கொண்டு கூத்தாடுகின்றன. ஆன்மாவை மலைக்க வைக்கின்றன. வெடித்து வெளியேறிய மனோ தத்துவங்கள் ஆவியுருவில் தோன்றுகின்றன. இவற்றை மக்கள் ஆவிகள் அல்லது பேய் பிசாசுகள் என்கின்றனர். பேய்களும் பிசாசுகளும் அடங்காத கெட்ட மனங்களின் எறியங்களாகும். இவை சாயல்கள் மட்டுமல்ல; வாஸ்தவமானவை. இவற்றுக்கு மக்களுக்குத் தீங்கு செய்யும் சக்தியுண்டு.

மரணத்தின் போது ஆன்மாவின் நிலையென்ன? இது வரையும் ஆன்மா உடம்பையும் மனத்தையும் நம்பி யிருந்தது. இவற்றை உறுதியான உண்மைகளென வாழ்ந்தது. இவற்றைச் சார்ந்து தொழிற்பட்டது. இவற்றின் வண்ணமாக நின்றது. இவையே ஆன்மாவுக்கு ஆதாரமாக நின்றன. என்றும் தனக்கு உறுதுணையாக நின்ற இறைவனை ஆன்மா நோக்கவில்லை. மரணத்தின் போது ஆன்மா ஆதாரத்துக்கு இருதிசைகளை நோக்கலாம். (1) உடம்பும் மனமும் (2) இறைவன் பழகின பழக்கம் இலகுவிற் போகாது. ஆதலால் ஆன்மா முதலில் உடம்பையும் மனத்தையும் நோக்குகிறது. இவற்றை விட்டுப் பிரிய விருப்பமில்லை. இத்திசையில் அது காண்பதென்ன? இதுவரையும் நான் நான் என்று அகங்காரங்கொண்ட மனம் மங்கிப் போவதையும் இன்பம் அனுபவித்த உடம்பு அழிந்து போவதையும் காண்கிறது.

மனோ தத்துவங்களில் ஒரு பகுதி ஆன்மாவுக்குள் ஒடுங்கி விட்டது. மற்றப் பகுதி அடங்காது வெடித்து வெளியேறி விட்டது. புலனறிவுகளும் ஞாபக சக்தியும் மங்கி விட்டன. வெளியுணர்ச்சி குன்றி விட்டது. மூளைக்கோளாறுகள் ஆன்மாவைத் தாக்குகின்றன. ஆவியுருவங்கள் தோன்றி மறைகின்றன. இத்தருணத்தில் ஆன்மா அதிர்ச்சியடையாதும் மயங்காதும் தனது நோக்கை ஒரு முகப்படுத்த வேண்டும். ஏவல் செய்த உடம்பும் மனமும் அடங்கியும் சிதைந்தும் ஏவல் செய்ய மறுத்துவிட்டன. நிலையான ஆதாரம் ஒன்றைப் பிடித்து ஆன்மா வெளியேற வேண்டும். இறைவன் ஒருவனே இப்போது ஆதாரமாவான். இறைவன் உயிருக்கு உயிராக அணுவுக்குள் அணுவாக நிற்கிறான். இந்த உண்மையை ஆன்மா உணருகிறது.

இதுவரையும் ஆதாரத்துக்கு வெளியே நோக்கிய ஆன்மா இப்போது உள்ளே நோக்குகிறது. தன்னுடன் இறைவன் நிற்பதைக் காண்கிறது. வாழ்க்கையில் இறையுணர்ச்சி, அன்பு பக்தியுடன் வாழ்ந்தவர்கள் இத்தருணத்தில் இறைவனைக் காண்பது சுலபமாகும். அகங்காரம், அகம்பாவம், சுயநல நோக்கத்துடன் தன்னிச்சைப் படி வாழ்ந்தவர்கள் இறைவனைக் காண்பது கடினமாகும். இறக்கும்போது இறைவணக்கப் பாடல்கள் படிப்பதும் இறைவனுக்கு ஆராதனைகள் செய்வதும் இறக்கப் போவோனின் ஆன்மாவுக்கு உறுதுணையாக நிற்கும் இறைவனை உணர்த்துவதற்காகும். மனோதத்துவங்களை உள்ளடக்கி இறைவனை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆன்மா ஆவியுருவில் உடம்பிலிருந்து வெளியேறுகிறது. ஒருலகத்திலிருந்து வேறொருலகத்துக்கு ஒரு தளத்திலிருந்து வேறொரு தளத்துக்குச் செல்லுகிறது. இவ்வாறு செல்லும் போது ஆன்மாவோடு உடன் செல்பவை யாவை? இறைவன்,

சூக்கும மனோதத்துவங்கள், கன்ம சரீரம் (வினைப்பயன்) என்பவையாகும்.

பிறக்கும் முன்பும் ஆன்மா இருந்தது. வேறோருலகத்திலிருந்தோ தளத்திலிருந்தோ இங்கு வந்தது. இறந்த பின்பும் ஆன்மா இருக்கும். வேறோருலகத்துக்கோ தளத்துக்கோ போகிறது. மறுபடியும் இவ்வுலகுக்கு வருவதும் சாத்தியமாகும். ஆன்மா மறுபிறப்பெடுப்பது அதற்கு இவ்வுலகிலுள்ள பாசங்களையும் மோகங்களையும் பொறுத்ததாகும். இவை காந்தம் போன்று ஆன்மாவை இவ்வுலகுக்கு இழுக்கின்றன. ஒருவன் வினைகள் செய்யும் போது அவற்றின் பயன்கள் அவனுடைய சூக்கும சரீரத்திற்கு பதிந்து வித்தாகின்றன. இவ்வித்து முளைத்து மரமாகி இவ்வுலகிலும் மறு உலகங்களிலும் பயனை அளிக்கிறது. வினைப்பயனை ஆன்மா பல பிறப்புக்களுக்குப் பின்பும் அனுபவிக்கலாம். உடனேயும் அனுபவிக்கலாம். கன்ம விதி தவறாது.

ஆன்மா எப்போதும் உடனாக நிற்கும். இறைவனுடன் ஒன்றாதலே முத்தி. பின்பு ஆன்மாவுக்குப் பிறப்பிறப்பில்லை. இன்ப துன்பங்களில்லை. முத்திக்கு வழிகள் அன்பு, அறம், பக்தி, இறைவனருள் முதலியனவாகும்.

ஆன்மா உடம்பில் உறைகிறது. உடம்பின் எவ்விடத்தில் எனக் கேட்கலாம். உடம்பின் வெவ்வேறு இடங்களை மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆன்மா சித்துப் பொருள். அஃது இருப்பதற்கு இடம் வேண்டியதில்லை. ஆன்மா உடம்பிலும் மனத்திலும் ஒவ்வொரு உயிர் மத்தியிலுஞ் செறிந்து வியாபகமாக நிற்கிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பையும் உயிர்மத்தையும் இயக்குவது ஆன்மாவே, ஆன்மா இல்லாவிட்டால் உடம்பும் மனமும் உயிர்மங்களும் தொழிற்படா, ஆன்மாவே இவையாவற்றிலும் உயிராக நிற்கிறது.

(ஆ) கெயிசு (Cayce)

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பிறந்து 1944 இல் இறந்தவர். அவரைப் பற்றிய நூல்கள் பலவுள. கெயிசு கட்புலன் களுக்கு அப்பாற் பட்டவற்றைக்காணும் ஆற்றல் உடையவர். முக்காலங்களையும் ஒருங்கு கண்ட தீர்க்கதரிசி, அற்புத சக்திகள் உடையவர். இளமையில் எட்டாம் வகுப்பு வரையுமே படித்தவர். பின்பு நிழற்படத் தொழில் செய்தவர். வாலிபகாலத்தில் உண்டான நோயினால் தொண்டை கரகரத்துப் பேசக் கஷ்டப்பட்டார். மருத்துவரினாலும் மருந்து களினாலும் இந்நோயைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை வசியத்தின் மூலம் நோய்களைக் குணப்படுத்தும் ஒருவரிடம் சிகிச்சை பெற்றார். தன்னைத்தானே அறிதுயில் நிலையில் இருத்தித் தனது நோயைக் குணப்படுத்தும் முறையை அவர் இவருக்குக் கற்பித்தார். இம்முறைப்படி முதலில் தனது நோயைக் குணப்படுத்தினார்.

அறிதுயில் நிலையில் இருக்கும்போது தனக்கு அற்புதமான மனோ சக்திகள் இருப்பதைப் படிப்படியாகக் கண்டார். அறிதுயில் நிலையில் இருக்கும்போது, ஒருவனின் பெயரையும் விலாசத்தையும் வாசித்தால் இவர் அவனுடைய உள்ளுடல் முழுவதையும் கண்டார். வைத்தியரே காண முடியாத உடம்பிலுள்ள வியாதிகள் எல்லாவற்றையும் கண்டனர். இவர் அறிதுயில் நிலையிற் கூறுகின்றனவற்றைச் சுருக்கெழுத்தாளர் அருகிலிருந்து குறித்தனர். பின்பு தட்டச்சடித்துக் கேள்வி கேட்டவருக்கு அனுப்பினார். ஒரு பிரதியைக் கோவையில் வைத்திருந்தனர். இப்பிரதிகளி லிருந்தே பிற்காலத்தில் இவருடைய சக்திகளைப் பற்றியப் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இவருடைய புகழ் அமெரிக்கா முழுவதும் பரவிற்று. பல்லாயிரம் மக்கள் இவருடைய உதவியை நாடினர். பணம் உழைக்கும் நோக்கமில்லாது

யாவருக்கும் உதவி செய்தனர். இவர் கூறினவற்றைப் பல வைத்தியர் சோதித்துப் பார்த்தனர். இவர் கூறிய நோய்கள் இருப்பதைக் கண்டு சிகிச்சை செய்தனர். பல வைத்தியர் தாம் குணப்படுத்த முடியாத நோயாளிகளின் நோய்களைப் பற்றி இவரிடம் ஆலோசனை கேட்டனர்.

கெயிசு இறைவனிற் பூரண நம்பிக்கையுடையவர். இறையுணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார். இறை பக்தியுடையவர். தமக்கு இந்த அற்புத சக்தியை இறைவனே அளித்தார் எனவும் அதைக் காசழைக்கப் பயன்படுத்தினால் அஃது அழிந்து போகும் எனவும் பூரணமாக நம்பினார். அடுத்த படியாக நோய்களைக் கண்டது மட்டுமன்றி அவற்றுக்குத் தகுந்த மருந்துகளையும் கூறினார். இவர் குறிப்பிட்ட மருந்து வகைகள் பெரும்பாலும் அமெரிக்க வைத்தியருக்குத் தெரியாத மூலிகை மருந்துகளாகும். அறிதுயில் நிலையில் இருக்கும்போது படியாத இவர் உடலியல், உளவியல், மருத்துவம் முதலியன பற்றிப் பண்டிதர் போன்று பேசினார். அறிதுயில் நிலையிலிருந்து விழித்தவுடன், அந்நிலையில் கூறியவை கெயிசுக்குத் தெரியாது. பின்பு தட்டச்சில் வாசித்த போது, தான் கூறியன பலவற்றை விளங்கிக் கொள்ளத் தானும் இயலாது கஷ்டப்பட்டார். இந்த ஆபூர்வ சக்தி இவருக்கு அறிதுயில் நிலையில் மட்டுமே இருந்தது. அடித்தளமன அறிவாகும் விழிப்பு நிலையில் இவர் படியாத பாமர மக்களில் ஒருவராவார்.

இவர் அறிதுயில் நிலையில் இருக்கும்போது தத்துவ ஞானம் தெரிந்த இவருடைய நண்பர் சிலர் சென்ற காலங்களைப் பற்றியும் வருங்காலங்களைப் பற்றியும், மறைபொருள்களைப் பற்றியுங் கேள்விகள் கேட்டனர். கெயிசு இக்கேள்விகளுக்கு அறிதுயில் நிலையில் இருக்கும் போது விடைகள் அளித்தார். பண்டை எகிப்து, அத்தி லாந்திசு முதலிய பல நாடுகளைப் பற்றிய விபரங்களைக்

கூறினார். அழிந்த நாடுகளின் இட அமைவு, தன்மை முதலியன பற்றியும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் தோற்றம் நாகரிகம், பண்பாடு முதலியன பற்றியுஞ் சொன்னார். அடுத்தபடியாகச் சில வியாதிகள் கன்ம வியாதிகள் எனவும் இவை சூக்கும் சரீரத்திலிருந்து எழுகின்றன எனவும் இவற்றை இறை பக்தியினாலும் அருளினாலும் மட்டுமே குணப்படுத்தலாம் எனவுங் குறிப்பிட்டார். பின்பு கேள்வி கேட்போரின் முற்பிறப்புக்களையும் அப்பிறப்புக்களில் அவர்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களையும் ஞானத்தினாற் கண்டார். செய்த வினைகளின் பயன்களை விளக்கினார்.

கன்மமும் மறுபிறப்பும் தாபன கிறித்துவ சமயத்துக்கு முரண்பட்ட கொள்கைகளானபடியினால், தான் இவற்றை பற்றிக் கூறியவற்றைத் தட்டச்சில் தற்செயலாக வாசித்த போது திகிலடைந்தார். தான் பாவஞ் செய்து விட்டதாக நினைத்தார். அறிதுயில் நிலையில் தீர்க்க தரிசனஞ் சொல்ல மறுத்தனர். நண்பர் ஆறுதல் கூறினர். இவருடைய சக்தி இறைவனால் அளிக்கப்பட்டதெனவும் அதை மக்களின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனவும் அறிதுயில் நிலையில் இவருடைய வாக்கு இறையருள் வாக்கெனவும் எடுத்துக்காட்டினார். கெயிசு ஆறுதலடைந்து மக்களின் நோய்களைக் கண்டு அவற்றைக் குணப்படுத்துஞ் சேவைகளைத் தொடர்ந்து இறக்கும் வரையுஞ் செய்தார்.

இறைவன் ஆன்மா, இயலுலகம், மறுபிறப்பு வினைப் பயன் முத்தி முதலியவை பற்றிய கெயிசின் கருத்துக்களே இந்நூலுக்கு முக்கியமானவை. இவை சுருக்கமாகப் பின் வருவனவாகும்:

இறைவன் ஒருவன் உளன். அவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன். எங்கும் பரந்தவன். எல்லாவற்றிலும் இருப்பவன், இயக்கமும் மாற்றமும் இல்லாதவன். எல்லாம் வல்லவன். அவனருளே உலகங்களையும் உயிர்களையும்

இயக்குகிறது. ஆதியில் இறைவன் ஒருவனே எங்கும் நிறைந்திருந்தான். அவனன்றி வேறொன்றுமில்லை. எல்லாம் வெற்று அம்பலமாக இருந்தன. அசைவில்லை. இயக்கம் இல்லை. ஒளியில்லை. ஒலியில்லை. ஆழ்ந்த மௌனம், பின்பு அசைவும், இயக்கமும், விரிவும் ஒடுக்கமும் தோன்றின. வெறிதான வெளியில் இறைவனின் சக்தி பரவிற்று. எங்கணும் நேரம் (Positive) எதிரும் (Negative) கவர்ச்சியும் (Attraction) இடையெறிவும் (repulsion) வளர்ச்சியும் (Growth) சிதைவும் (decay) தோன்றின. இவையாவும் இறைவனின் சித்தமாகும் (will) பின்பு இறைவன் உயிர்களைத் தன்னிலிருந்து தோற்றுவித்தான். இதன் காரணத்தை அறியோம். எம்மால் அறியவும் முடியாது. இறைவன் படைப்பில் எங்கும் திட்டத்தையும் ஒழுங்கையுங் காணலாம். படைத்தன யாவும் பரிணாம வளர்ச்சியடைகின்றன. இஃது இயலுலக விதியாகும் (Cosmic law)

உயிர்கள் இறைவனாகிய பேரொளியிலிருந்து தோன்றிய கடர்ப் பொறிகளாகும். தனிப்பட்ட கடர்ப்பொறி சடவுலகக் கலப்பினால் தன்னுணர்வு அடைந்தது. நான் வேறு இறைவன் வேறு என எண்ணுகிறது. நான் எனது எனத் தன்மயமாக உலகில் நிற்கிறது. எனினும், இறைவனைச் சார்ந்து நிற்கிறது. இறைவனை நோக்கிப் பிரயாணம் செய்கிறது. ஈற்றில் இறைவனை அடையும். ஆன்மாவின் இருவகைப்பட்ட உணர்வுகள் என்பன இறையுணர்வு தன்னுணர்வு, தன்னுணர்வு பெருக இறையுணர்வு குறையும். இறையுணர்வு பெருகத் தன்னுணர்வு குறையும். ஈற்றில் தன்னுணர்வு அற்று இறையுணர்வாக இறைவனிற் கலந்து விடும். அதாவது நான் இறைவனில் இறக்க வேண்டும். ஆன்மா எங்கிருந்து வந்ததோ அங்கு திரும்பிவிடும். இதுவே முத்தி. முத்தியில் ஆன்மா இறைவனோடு ஒன்றாகினும்

இறைவன் வேறு; ஆன்மா வேறு; ஆன்மாவின் உணர்வும் இறைவனின் சித்தமும் இசைவாகவும் ஒன்றாகவும் இயங்குவதினால், இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது. எனினும், முத்தியில் ஆன்மா அழிந்து விடுவதில்லை. ஆன்மா தன்னை இறைவனிலும் எல்லா உயிர்களிலும் காண்கிறது. இறைவனையும் எல்லா உயிர்களையும் தன்னிற் காண்கிறது.

அனுபவமே ஞானத்துக்குக் கால். அனுபவத்தினால் ஆன்மா உண்மையை உணருகிறது. இந்த அனுபவத்தை ஆன்மா பலவுலகங்களிலும் பல பிறப்புக்களிலும் பெறுகிறது. இவ்வுலகில் திரும்பத்திரும்பப் பிறக்கிறது. இறக்கிறது. ஆன்மாவின் உணர்வும் இறைவனின் சித்தமும் ஒன்றாகி இணங்கியவுடன் பிறப்பிறப்பில்லை. ஆகாசத்துக்குச் சென்று உடனே திரும்பி வந்து மறுபிறப்பெடுக்கிறது. என்ற கருத்துத் தவறானதாகும். இஃது ஒரு வகைப்பட்ட சடவாதமாகும். சாதாரணமாக ஆன்மாக்கள் பன்னெடுங்காலம் மறுவுலகங்களில் வாழ்ந்து பின்னரே இவ்வுலகில் மறுபடியும் பிறக்கின்றன. உதாரணமாக அத்திலாந்திசில் வாழ்ந்த மக்கள் இன்று மறுபிறப்பெடுக்கின்றனர் எனக் கெயிசு கூறுகிறார். (அதாவது இந்த ஆன்மாக்கள் மறுவுலகங்களிற் பல்லாயிரம் வருடங்கள் வாழ்ந்தன) சில வேளைகளில் மறுபிறப்பு உடனேயும் உண்டாகலாம்.

மக்கள் இவ்வுலகில் தோன்றிய ஆரம்ப காலத்தில் தமக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்ந்திருந்தனர். இறைவனுடன் நேரே பேசினர். காலஞ்செல்லச் செல்ல மக்கள் இவ்வுலக மோகங்களிலும் பாசங்களிலுஞ் சிக்கி இறையுணர்வை இழந்தனர். எனினும், இந்த இறையுணர்வு மக்களின் அடித்தள மனத்திற் பதிந்து கிடக்கிறது. மேற்றள மனம் உலக விவகாரங்களில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. அடித்தள மனத்திற் கிடக்கும் இறையுணர்வை மேற்றள மனத்துக்குக் கொண்டுவரச் சிந்தனைகளும்

செயல்களும் அன்பு பக்தி அறமாகும். ஒவ்வோர் ஆன்மாவும் இறைவனின் சுடர்ப்பொறி அல்லது நுண்துகள் (corpuscle) எனக் குறிப்பிட்டோம். ஆனால், அதற்குத் தனிப்பட்ட மனமும் உடம்புமுள. ஆன்மாக்கள் இவ்வுலகில் தற்செயலாகப் பிறப்பதில்லை. வினைப் பயனை அனுபவித்துக் கழிக்கவே பிறக்கின்றன. அனுப வித்துக் கழித்து உண்மையைச் சிறிது சிறிதாக உணர்ந்து முன்னேறுகின்றன. முன்னேறுவதற்கும் முன்னேறாதிருப்பதற்கும் ஆன்மாவுக்குச் சுதந்திரமுண்டு. வாழ்க்கையில் ஆன்மா எவ்வளவுக்கு முன்னேறுகிறது என்பது அதன் சிந்தனைகளையுஞ் செயல்களையும் பொறுத்ததாகும்.

வாழ்க்கையில் இறைவன் உளன் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும். அவனை வாழ்த்தி வணங்கித் தியானிக்க வேண்டும். இறைவனை நேசிக்க வேண்டும். தன்னுயிர் போல் மன்னுயிர்களை ஒம்ப வேண்டும். தன்னுணர்வு குறைந்து இறையுணர்வு பெருக வேண்டும். அவனே ஒளி. அவனே உயிர். படைப்பவனும் காப்பவனும் அவனே, தந்தையும் தாயும் அவனே. சமயமும் அதன் இறுதி நோக்கமும் அவனே. ஆதாரமும் உறுதுணையும் அவனே. ஞானமும் சாந்தமும் அவனே. இன்பமும் வீடும் அவனே.

வினைப்பயன் தவறாது வினைசெய்தவனைச் சென்றடையும், ஆன்மா வினைப்பயன்களை இவ்வுலகிலும், மறுவுலகங்களிலும் அனுபவிக்கும், வினைப்பயன்களுக்கேற்ற உடம்பெடுக்கும். வினைப்பயனை ஆன்மாவோடு பொருத்துவது இறைவன் திருவருள் எனக் கெயிசு கூறுகிறார். வினைப்பயன் தொடர்பானது (continuous) சரிக்குச் சரியானது (Tit for tat) திருத்தும் வகையானது (Reformative) கன்ம விதியிலிருந்து எவராவது தப்ப முடியாது. கன்மவிதி தனியாருக்கு மட்டுமன்றித் தேசிய இனங்களுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் உண்மையாகும்.

வினைப் பயன் சரிக்குச் சரியானதாகும். மற்றவர்களின் கண்களைப் பறித்தவர் மறுபிறப்பிற் குருடராகப் பிறக்கின்றனர். கால்களை உடைத்தவர் மறுபிறப்பில் நொண்டிகளாகப் பிறக்கின்றனர். பெண்ணின் கற்பை அழித்தவன் மறுபிறப்பிற் பெண்ணாகப் பிறந்து கற்பழிக்கப்படுகிறான். பிறர் மனைவியை நாடினவன், மறுபிறப்பில் தன் மனைவியைப் பறிகொடுக்கிறான். கொடுமைகள் செய்யும் அதிகாரிகள் மறுபிறப்பிற் சுதந்திரத்தை இழந்து அடிமைகளாவர். மக்களை அநீதியாக வருத்தும் பொலிசு இராணுவக்காரர் மறுபிறப்பிற் பொலிசு இராணுவக் காரரினால் உதைக்கப்பட்டும் அடிக்கப்பட்டும் வருந்துவர். இலஞ்சங்கள் எடுத்துப் பணத்தைத் திரட்டினோர் மறுபிறப்பில் தமது பணத்தை வஞ்சகருக்குப் பறி கொடுத்து வறுமையில் வருந்துவர். மக்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்த முதலாளிகள் மறுபிறப்பில் தாமே சுரண்டப்படுவர்

(இ) கலாநிதி R.D மூடி வாழ்வுக்குப்பின் வாழ்வு (Life after Life)

இவர் தத்துவ ஞானக் கலாநிதியேயன்றி மருத்துவப் பட்டதாரியுமாவார். பல மக்கள் இறக்கும் போது அவர்களுக்குப் பக்கத்திலிருந்து அவர்களுடைய நிலைமையைக் கவனித்து ஆராய்ந்தார். மூவகைப்பட்ட மக்களைப் பேட்டி கண்டு அவர்களுடைய அனுபவங்களைக் கேட்டறிந்தார்.

(அ) இறந்துவிட்டனர் என வைத்தியர் முடிவு கூறிய பின் உயிர்த்தெழுந்தவர்கள்.

(ஆ) விபத்துக்களினால் அல்லது கொடிய நோய்களினால் மரணநிலையைக் கிட்டிய பின் சுகமடைந்தவர்கள்

(இ) இறக்குந் தறுவாயில் இறக்கப் போவோர் கூறினவற்றை அவர்களுக்கு அருகில் இருந்து கேட்டவர்கள்.

பேட்டி கண்டவர்கள் யாவரும் மேனாட்டவராவர். பெரும்பாலுங் கிறித்துவ மதத்தவர். இவர்கள் கூறும் அனுபவங்களிடையில் அற்ப வேற்றுமைகள் இருப்பினும், அவை பெரும்பாலும் ஒத்தனவாகவும், பொதுவானவை யாகவும் இருக்கின்றன. இவர்கள் கிறித்துவ மதச் சொற்களில் தமது அனுபவங்களைத் தொகுத்து 1975 இல் அவர் வெளியிட்ட “வாழ்வுக்குப் பின் வாழ்வு” எனும் நூலிற் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். இறப்பதற்குச் சற்று முன்பும், இறந்த பின்பு சற்றுக் காலமும் ஆன்மாவின் நிலையைக் கலாநிதி மூடி விசேடமாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆன்மா உளது. மரணத்தின் போது அஃது அழிவதில்லை என்பன இந்நூலின் சாரமாகும். இந்நூலின் கருத்துக்களை இங்கு சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

(1) ஒருவன் இறக்கும் போது அவனுடைய உடம்பு வேதனையும் இளைப்பும், பலவீனமும் அடைகிறது. புலன்கள் மங்குகின்றன. மனம் திகைப்பும் கலக்கமும் மயக்கமும் அடைகிறது. இறந்து விட்டானென வைத்தியரும் ஏனையோரும் கூறுவது மனத்தின் அடித்தளத்திற் பதிகிறது. அழற்சியானதும் வெறுப்பானதுமான மணிஓசை கேட்கிறது. இஃது ஒருவகைப்பட்ட இரைச்சல் சப்தமாகும்.

(2) சடுதியாக ஆன்மா உடம்புக்கு வெளியே தான் நிற்பதைக் காண்கிறது. ஆச்சரியப்படுகிறது. அசைவற்றுக் கிடக்குந் தனது தேகத்தைப் பார்க்கிறது. தனது தேகத்தை உயிர்ப்பிக்க வைத்தியர் எடுக்கும் எத்தனங்களைக் கண்டு துயரடைகிறது. உற்றார் உறவினர் பெண்டிர் பிள்ளைகள் மூலைக்கு மூலை விம்மி விம்மி அழுவதைக் கேட்கிறது. பலர் போலிக் கண்ணீர் வடிப்பதையும் காண்கிறது. முதலில் திகைப்படைகிறது. பின்பு இதுவே மரணம் என்பதை உணர்ந்து ஆறுதலடைகிறது.

(3) மற்றவர்கள் கதைப்பதை ஆன்மா கேட்கிறது. அவர்களையும் அவர்களுடைய செயல்களையும் காண்கிறது.

ஆனால், தான் கதைப்பதை மற்றவர்கள் கேட்கவில்லை என்பதையும் தன்னையும் தனது செயல்களையும் அவர்கள் காணவில்லை என்பதையும் உணருகிறது. இது முதலில் ஆன்மாவுக்குச் சினத்தையும் அழற்சியையும் உண்டாக்குகிறது. பின்பு பழகப் பழக உண்மையை உணர்ந்து ஆறுதலடைகிறது.

(4) மரணத்துக்கு முன்பு உடம்புக்குள் இருந்த போது ஆன்மா அடைந்த மயக்கமும் இளைப்பும் தடுமாற்றமும் உடம்புக்கு வெளியே வந்தபின் படிப்படியாகக் குறைகின்றன.

(5) விபத்துக்களில் மரணமடைந்தவர். கொலை செய்யப்பட்டவர், வேறு வகையில் எதிர்பாராது இறந்தவர் முதலியோரின் அனுபவம் வித்தியாசப்பட்டதாகும். ஒருகண நேரம் தாங்க முடியாத கடும் வேதனை. திடீர் அதிர்ச்சி சடுதியாக ஆன்மா உடம்புக்கு வெளியே நிற்கிறது. தான் மரணமடைந்ததையும் உடம்புக்கு வெளியே நிற்பதையும் ஆன்மா உணராது. ஒப்புக் கொள்ளாது. வண்டி உடைந்து கிடப்பதையும் மக்கள் கூட்டமாகக் கூடுவதையும் சிலர் இறந்தவனின் உடம்பை எடுத்து வெளியே கிடத்துவதையும் ஆன்மா காண்கிறது. இந்த விபத்தில் அகப்பட்டவன் யார் என ஆச்சரியப்படுகிறது. தானே அகப்பட்டவன் என்பதை ஆன்மா உணருவதற்குச் சில காலம்செல்லும்.

(6) இறக்குமுன்பு நோய்களினால் மிகுந்த வேதனைகள் அடைந்த போதிலும், ஆன்மா உடம்பை விட்டு நீங்கியவுடன் எல்லா நோய்களும் அற்றுப் போகின்றன. ஆன்மா அமைதியுஞ்சாந்தியும் அடைகிறது. உணர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் இன்பகரமானவை. பெருஞ்சுமை நீங்கி விட்டது போலத் தோன்றுகிறது.

(7) ஆன்மா பௌதிக உடம்பை விட்டு நீங்கின போதிலும், தான் புதியவொரு நுண்ணிய சூக்குமமான உடம்பில் நிற்பதை உணருகிறது. இறக்குமுன்பு பௌதிக உடம்பில் இருந்த நோய்களும் காயங்களும் இவ்வுடம்புக் கில்லை. ஆவிமயமான இச்சூக்கும சரீரத்தைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூற எவராலும் முடியவில்லை. இப்புதிய சரீரம் சுதந்திரமானது. தடைகளற்றது. தூலப் பொருட்களின் ஊடாகச் செல்லவல்லது. தூலப் பொருட்களினால் இச்சரீரத்தைக் காயப்படுத்த முடியாது. தூலப் பொருட்கள் இதன் ஊடாகச் செல்லுகின்றன. இச்சரீரத்தை உடைக்க முடியாது. கத்தியால் வெட்ட முடியாது. இச்சரீரத்தில் ஆன்மா மனோவேகத்திற் செல்லுகிறது. விரும்பிய இடத்தை ஒருகண நேரத்தில் அடைந்து விடுகிறது. இறந்தவுடன் ஆன்மாவுக்கு நேர, தூரப் பரிமாணங்களில்லை. சூக்கும சரீரம் தங்குவதற்கு இடம் வேண்டியதில்லை. இறந்தவனின் ஆன்மாக்கள் கதவுகள், சுவர்கள், கட்டடங்கள் முதலிய தூலத் தடைகளின் ஊடாகச் செல்லுகின்றன சூக்கும சரீரத்துக்குக் கனமில்லை. இச்சரீரத்தைச் சாதாரண மக்களினால் காணமுடியாது. எனினும் இதைக் காணும் ஆற்றல் சிலருக்கும் இருக்கலாம்.

(8) மரணம் புரட்சிகரமான மாற்றமாகும். எனினும் மரணத்தினால் வாழ்க்கையிலிருந்த பாசங்களும், மோசங்களும் முற்றாக அற்றுப் போவதில்லை. தூலசரீர மில்லாத போதினும் அவாக்கள் விட்டுப்போவதில்லை. மரணத்துக்கு முன்பு எந்தப் பற்றுக்கள் ஆன்மாவை வருத்து கின்றனவோ அந்தப் பற்றுக்கள் மரணத்தின் பின்பும் ஆன்மாவைத் தொடருகின்றன. தனது பெண்டிர் பிள்ளைகள் பணம் சொத்துக்கள் பற்றி ஆன்மா கவலைப்படுகின்றது. இவற்றை விட்டுவிலக விரும்பாது துக்கமடைகிறது. தனது தூல உடம்பின் மேற்றான் ஆன்மாவுக்குப் பெரும்பாசம், ஆதலால்

இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் தூல உடம்புக்குள் மறுபடியும் புக எத்தனிக்கின்றன. ஆவற்படுகின்றன. அதைச் சுற்றிச் சுற்றி நிற்கின்றன. சுவத்தைப் புதைத்தாற் சில ஆன்மாக்கள் புதைக்கப்பட்ட இடத்திற் சிலகாலம் தங்கிவிடுகின்றன. பின்பு உண்மையை உணர்ந்து ஆறுதலடைகின்றன. பெருந்துக்கத்துடன் மறுவுலகுக்குப் பிரயாணஞ் செய்கின்றன. சுவத்தை எரித்துவிட்டால் மேலும் இவ்வுலகில் அலைந்து திரிந்து பிரயோசனமில்லை என்பதை உணர்ந்து மறுவுலகுச் சென்றுவிடுகின்றன.

(9) சிலர் வாழ்க்கையில் காமங்களுக்கும் மோகங்களுக்கும் பற்றுக்களுக்கும் அடிமைகளாகாது வாழுகின்றனர். அல்லது வயது போகப் போக இவற்றைக் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். இவர்களுடைய ஆன்மாக்கள் மரணத்துக்குப் பின்பு விரைவில் உண்மையை உணருகின்றன. சாந்தமாகவும் அமைதியாகவும் இவ்வுலகை விட்டுச் செல்லுகின்றன.

(10) இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்களைக் கூட்டிச் செல்ல மறுவுலகிலிருந்து இறந்த உற்றார் உறவினர் நண்பர்களின் ஆன்மாக்கள் வருகின்றன. சிலர் இறக்குமுன்பே இவர்களைக் காண்கின்றனர். இறக்கும்போது இவை அருகில் நிற்பது போலத் தோன்றுகின்றன.

(11) பேரொளி ஒன்று இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்களுக்கு வழிகாட்டுகிறது. கலாநிதி மூடி பேட்டி கண்டவர்கள் யாவரும் கிறிஸ்துவ மதத்தவர்களான படியினால் அவர்கள் இப்பேரொளியை யேசுநாதர் அல்லது பரிசுத்த ஆவி எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இதனை அவரவரின் இஷ்ட தேவதை எனலாம். இப்பேரொளி இறக்கு முன்னரே தோன்றுகிறது எனவும் இப்பேரொளியில் ஆன்மா தனது வாழ்நாட்கள் முழுவதையும் காண்கிறது எனவுஞ் சிலர் கூறுகின்றனர்.

(12) தாம் முதலில் இருண்ட சுரங்கம் ஒன்றின் வழியாக மிக வேகமாகச் சென்றதாக எல்லோரும் கூறுகின்றனர். சிலர்

இதனை இருண்ட வெறுமை யெனவும் அதில் தாம் புரண்டு புரண்டு போனதாகவும் கூறுகின்றனர். வேறு சிலர் இதனை இருண்ட சுரங்கம் எனவும் அதற்குள் நாம் சறுக்கிச் சறுக்கி விழுந்து போனதாகவும் கூறுகின்றனர்.

(13) பின்பு இறந்தவனின் ஆன்மா சுரங்கத்துக்கு வெளியே வருகிறது. பேரொளி வழிகாட்ட ஏனைய ஆன்மாக்கள் துணைவரப் பிரயாணஞ் செய்கிறது. ஈற்றில் இவ்வுலகுக்கும் மறுவுலகுக்கும் இடையிலுள்ள எல்லையை வந்தடைகிறது இந்த எல்லையை ஆன்மா கடந்தால் திரும்பி வந்து பழைய தேகத்திற்குப் புகமுடியாது. உரிய காலத்துக்கு முன்பு எக்காரணம் பற்றியோ இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் இவ்வெல்லையைக் கடக்க முடியாது திரும்புகின்றன.

(14) திரும்பிய ஆன்மாக்கள் எல்லாம் மறுபடியும் பழைய தேகத்துக்குள் புகுவதில்லை. சில மறுபடியும் உடம்புக்குப் புகவிரும்புவதில்லை. திரும்பிவந்து புகுமுன் சிலவற்றின் பழைய உடம்புகள் அழிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இந்த ஆன்மாக்கள் உரிய காலம்வரையும் ஆவியுருவில் இவ்வுலகிற் சஞ்சரிக்கின்றன.

(15) திரும்பிவந்து தேகத்துக்குள் புகுந்த சிலரின் அனுபவங்களைக் கலாநிதி மூடி கேட்டறிந்தார். தமது அனுபவங்களைத் தெளிவாகக் கூறமுடியாது சிலர் கஷ்டப்பட்டனர். எமது சொற்களிற் கூற முடியாதென்றனர் சிலர். (எமது சடவுலக அனுபவங்களை விளக்கவே சொற்கள் வகுக்கப்பட்ட வையாகும்) ஏனையமக்கள் தம்மை ஏளனஞ் செய்வர் என்ற பயத்திற் சிலர் மௌனமாக இருந்து விடுகின்றனர். காலஞ் செல்லச் செல்ல இந்த அனுபவத்தைப் பெற்றவர்கள் உரியகாலம்வரையும் ஆசைகளையும், மோகங்களையும் ஓரளவுக்கு அடக்கி ஒழுக்கம் அன்பு சீலம் முதலிய நற்பண்புகளுடைய நல்வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர்.

(16) எல்லைக்கு அப்பால் என்ன என்பதைக் கலாநிதி மூடியின் நூல் கூறவில்லை ஏனென்றால் கலாநிதி மூடி பேட்டி கண்டவர்கள் எல்லையைக் கடக்க முடியாது திரும்பிவந்து தேகத்துக்குட் புகுந்தவராவர்.

(17) ஆன்மா உண்டென்பதும், மரணத்தின்போது அஃது அழிவதில்லை என்பதும் வேறோர் உலகுக்குப் போகிறது என்பதும் கலாநிதி மூடி செய்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவாகும்.

நூல்கள் :

1. Life after Death- By Dr. Moody
2. Reflections on Life after Death-By Dr. Moody
3. Death The Final Stage of Growth- By Dr. Kuble Ross
4. The Evidence of Life after Death- Martin Ebon

(ஈ) எமானுவேல் சுவேடென்போக்

இவர் விஞ்ஞானங்கள் கற்று உடலியல் உளவியற் பேராசிரியராக இருந்து பல நூல்கள் எழுதியவர். பிற்காலத்தில் ஆன்மிக ஞானத்தில் ஈடுபாடுடையவராகி ஒரு சித்தராக வாழ்ந்தார். தூர இடங்களில் நடைபெறும் சம்பவங்களை அகக் கண்ணாற் காணும் ஆற்றலுடையவர். தான் பலமுறை தனது உடம்பை விட்டு வெளியேறிச் சுவர்க் கங்கள் நரகங்களைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்ததாகக் கூறுகிறார். உடம்புக்கு வெளியே தனது ஆன்மா பிரயாணஞ் செய்தபோது கண்டனவற்றைப் பிற்காலத்தில் எழுதிய நூல்களிற் குறிப்பிடுகிறார். தேவதூதர்களைச் சந்தித்தார். அவர்களுடன் உரையாடினார். அவர்கள் தனக்குக் கூறியனவற்றை எழுதினார். ஏனைய உலகங்கள் பற்றியும், ஏனையவுலகங்களில் ஆன்மாக்களின் வாழ்க்கைபற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். மறை பொருள்களை விளக்குகிறார்.

சுவேடன் போக்கின் கருத்துக்கள் சுருக்கமாகப் பின்வருவன வாகும்:

இறைவன் ஒருவன் உளன். எல்லாவற்றையும் கடந்தவன். மனம் வாக்குக்கு எட்டாதவன். சுவர்க்கவாசிகள் தாமும், இறையுணர்ச்சியுடன் வாழினும் அவனைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டிருப்பினும் இன்னும் அவனைக் காணவில்லை. ஆனால் அவனுடைய தூதர்கள் எங்கும் உளர்.

ஆன்மாக்கள் பல. இவையும் இறைவனைப் போன்று உள்பொருள்களாகும். இவ்வுலகிலும், மறு உலகங்களிலும் வாழுகின்றன. உலகங்களும் பல இயல்பிலும், அமைப்பிலும் வித்தியாசப் பட்டவை. இவ்வுலகில் வாழும் போது ஆன்மாக்கள் தூல உடம்பைப் பயன்படுத்துகின்றன. மறுவுலகங்களிற் சூக்கும உடம்புகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. ஆன்மா என்றும் அழியாதது. இறக்கும்போது இவ்வுலகத் தூல உடம்பை விட்டு வெளியேறுகிறது. ஒருலகை விட்டு வேறோர் உலகுக்குப் போகிறது. உடம்பிலிருந்து வெளியேறித்தான் சுவர்க்க நரகங்களுக்குச் சென்றபோது அங்கு வாழும் ஆன்மாக்களுடன் பேசாத மொழியிற் பேசியதாகச் சுவேடன்போக் கூறுகிறார். மறுஉலகங்களில் வாழும் ஆன்மாக்களின் சிந்தனைகள் ஒன்றிலிருந்து மற்றதுக்கு நேராகச் செல்வதினால் எம் மொழியிலாவது பேசவேண்டியதில்லை. பேசாமலே ஒன்றின் எண்ணங்களை மற்றது புரிந்து கொள்ளுகிறது.

ஆன்மா உடம்பைவிட்டு வெளியேறியவுடன் சாதாரண உணர்ச்சிகள் அற்றுப் போகின்றன. ஆனாற் சூக்கும மனம் அதி வேகமாகவுந் தெளிவாகவும் தொழிற்படுகிறது. தேவர்கள் தன்னை இறந்து விட்டாயா எனக் கேட்டதாகவும் ஆன்மா என்றும் அழியாது என்ற உண்மையைத் தனக்குக் கூறியதாகவும் சுவேடன் போக் எழுதுகிறார். இறந்தவன் தான் இறந்துவிட்டதை உடனே உணருவதில்லை. தான்

பழைய உடம்பில் இருப்பதாக வெளியேறிய பின்பும் ஆன்மா சில காலம் எண்ணுகிறது. ஏனென்றால் ஆன்மாவின் புதிய சூக்கும் தேகமும் பழைய தூலதேகமும் பெருமளவு ஒத்தவையாகும். சில காலத்துக்குப் பின்பே ஆன்மா உண்மையை உணருகிறது பழைய தூல தேகத்தைப் பார்க்கினும் புதிய சூக்கும் தேகம் கூடிய சுதந்திரம் உடையது. இறந்த பின் ஆன்மா சூக்கும் சரீரத்தில் தூலப் பொருட்களின் ஊடாகச் செல்லும்.

ஒருவன் இறக்கும் போது இறந்த உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் காண்கிறான். அவர்களுடைய ஆன்மாக்கள் இவனுடைய ஆன்மாவைக் கூட்டிச் செல்ல வருகின்றன. மயங்கி நிற்கும் ஆன்மாவுக்குப் புத்திமதிகள் கூறி ஆறுதலளிக்கின்றன. இறக்கும்போது வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் படக்காட்சி போன்று நினைவிற்கு வருகின்றன. சாதாரண மக்கள் தமது வாழ்நாட்களிற்றானும் சென்ற சம்பவங்களைக் காலஞ் செல்லச் செல்ல மறந்து விடுகின்றனர். மேற்றளமனம் இவற்றை மறந்த போதிலும் இவை அடித்தள மனத்திற் பதிந்து கிடக்கின்றன. மரணத்தின்போது மேற்றள மனம் அழிந்து போக அடித்தள மனம் மேற்றளத்துக்கு வருகிறது. சுவர்க்கத்தில் இறைவன் ஒளி பிரகாசிக்கிறது எனவும் இறைவன் சத்தியம் ஞானம் ஆனந்தமயமாக விளங்குகிறார் எனவும் சுவேடென்போக் கூறுகிறார்.

சுவேடென் போக் பரமஞானி, யோகி, அற்புத சக்திகள் உடையவர் எனினும் அவருடைய ஞானக் காட்சிகளிற் சில தவறுகளைக் காண்கிறோம்.

(அ) சுவேடென் போக் விஞ்ஞானி. விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை ஞானத்தாற் கண்டு விளக்குகிறார். அவருடைய கருத்துக்கள் பல தவறானவை என்பதை அவர் காலத்துக்கும் பிற்பட்ட விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள்

நிரூபித்துவிட்டன. கால தேச எல்லைகளைக் கடக்க இவரால் முடியவில்லை. இஃது இயல்பாகும்.

ஏனென்றால் தூலச் சடவுலகுடன் எவ்விதத் தொடர் பாவது இருக்கும் வரையும் சூக்கும் உலகங்களையும் அவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவையையும் பூரணமாகக் காண முடியாது. மெய்ஞ்ஞானிகளின் அறிவும் பூரணமானதன்று இறைவன் ஒருவனே பரிபூரண அறிவுடையவன்.

(ஆ) சுவேடென்போக் கபட நாடகங்கள் ஆடும் உள்ளங்கி களை வெறுத்தார். கண்டித்தார். தான் நரகங்களுக்குச் சென்ற போது அங்கு பெருந் தொகையான உள்ளங்களைக் கண்டதாகக் கூறுகிறார். அவருடைய ஞானக்காட்சிக்கு சொந்தத் துவேஷம் புகுந்து விட்டது. ஏனைய மதங்களிலும் கபட சுவாமிகளும் காவிகளும் பூசாரிகளும் அவதாரங்களும் உளர். இவர்களையும் நரகங்களிற் கண்டதாக சுவேடென்போக் கூறவில்லை. ஞானிக்குப் பாசமில்லை துவேஷமில்லை. துவேஷமும் ஒருவகைப்பட்ட பாசமே. பெரும்பாலுந் துவேஷங்கள் தன்னுணர்விலிருந்தும் தாழ்வு மனப்பான்மையிலிருந்தும் தோன்றுகின்றன.

எவ்வளவு ஞானியாயினும் இவ்வுலகில் இவ்வுடம்பில் இருக்கும் வரையும் அவருடைய ஞானம் காலத்தாலும் தேசத்தாலும் சூழ்நிலைகளினாலுங் கட்டுப்பட்டது என்பதைச் சுவேடென்போக்கின் வரலாறு காட்டுகிறது. மகாசங்கரரே உண்மையைப் பூரணமாகக் காணவில்லையென யாழ்ப்பாண யோக சுவாமிகள் கூறுகிறார் பரிபூரண அறிவுடையவர் சீவன்முத்தராவர். இவர்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தபோதிலும் இறைவனை யன்றி வேறொன்றையும் அறியாதிருப்பர்.

சுவேடென்போக்கின் ஞானத்தின் சாரம் பின்வருமாறு.

(அ) இறைவன் ஒருவன் உளன்.

(ஆ) ஆன்மாக்கள் பல உள. இவையும் நித்தியமானவை

(இ) இவ்வுலகேயன்றிச் சுவர்க்க நரகங்கள் முதலிய பல உலகங்களுள்

(ஈ) இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் மறு உலகங்களுக்குச் செல்லுகின்றன.

(உ) கெட்டவர்களின் ஆன்மாக்கள் நரகங்களில் துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன.

(ஊ) நல்லவர்களின் ஆன்மாக்கள் சுவர்க்கங்களில் இன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன.

(எ) இறைவன் உலகத்தை அடைவதே முத்தி.

முடிவுரை

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு (திருக்குறள்)

இறைவன், ஆன்மாக்கள், மறு உலகங்கள், மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வு முதலியவை பற்றிய பல தத்துவ ஞானக் கருத்துக்களையும், சமயக் கருத்துக்களையும் இதுவரையும் பார்த்தோம். அவரவர் கருத்துக்களை விருப்பு வெறுப்பின்றி அவரவர் சொற்களிற் கூற எத்தனித்திருக்கிறேன். இக்கொள்கைகளைப் பற்றி வாதிப்பதோ எக்கொள்கையை யாவது ஏற்பதோ, மறுப்பதோ எனது நோக்கமன்று. தர்க்கமும், வாதமும் ஒரு பிரச்சினையை ஓரளவுக்கு விளக்கலாம். ஆனால் வாதத்தினாலும், தர்க்கத்தினாலும் உண்மையை அறியலாம் அல்லது நிரூபிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை வாதங்கள் ஒருபக்கச் சார்புடையவை. அடிப்படையான எடுகோள்கள் அவரவர் முற்கொண்ட கருத்துக்களையும் முற்சாய்வுகளையும் பொறுத்தனவாகும். வாதங்கள் ஈற்றிற் பிரசாரங்களாகின்றன. இக்காலத்தில் தினசரிகளும், வானொலியும் இதற்கு உதாரணமாகும். இரண்டும்சேர்ந்தாற் பொய் மெய்யாகலாம். மெய் பொய்யாகலாம். பிரச்சாரத்தினால் மக்களின் சிந்தனைகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம். உண்மை யாது என்பது எக்காலத்திலும் மக்கள் விடையளிக்க முடியாத கேள்வி போலத் தோன்றுகிறது.

மனம் வாக்குக்கு எட்டாத கடந்த மறைபொருள்களைப் பற்றி எவ்வாறு வாதிக்கலாம்? அதிகார பலம் இருந்தால் எதையும் வாதித்து நிறுவலாம் என்பது அனுபவ உண்மையாகும். உண்மை எங்கே? சர்வாதிகாரத்தைச் சனநாயகம் என வாதிக்கலாம். இனமதத் துவேஷத்தை மைத்திரியம் என வாதிக்கலாம். பொலிசு இராணுவ அட்டூழியங்களையும் முதலாளித்துவச் சுரண்டல்களையும் தர்மம் என வாதிக்கலாம். ஊழலை உரிமை என வாதிக்கலாம். கபட நாடகங்களையும் சேர்க்கல் விளையாட்டுக்களையும் சமயம் என வாதிக்கலாம்.

இறைவனில்லை ஆன்மாவில்லை எனும்சடவாதத்தை முதலாவது அதிகாரத்திற் பார்த்தோம் சடவாதிகள் உண்மையைக் கண்டுவிட்டனரா? சடவாதத்தின் சாரம் பின் வருவதாகும்:-

(அ) சடமன்றி வேறொன்றுமில்லை. எல்லாஞ் சடத்தின் தோற்றப்பாடுகளாகும்.

(ஆ) இறைவன், ஆன்மா, மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வு உண்டு என்பன. மக்கள் அறியாமையினாலோ பயத்தினாலோ மன ஆறுதலுக்காகவோ வகுத்த கற்பனைகளாகும். மூட நம்பிக்கைகளாகும்.

(இ) பிரதி விம்பித்தல், உணர்ச்சி, உயிர்ப்பு, தன்னுணர்வு, சிந்தித்தல், புகுத்தறிதல் முதலியவை பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடத்தின் இயல்பான குணங்களாகும். இரசாயனப் புறோட்டன் அணுத்திரணமங்கள் (Molecules) சூழல்களுடன் எதிர் விளைவுற்று, வளர்சிதைவு மாற்றம் அடையும்போது உயிர்ப்பும் தன்னுணர்வும் உண்டாகின்றன. வளர்சிதைவு மாற்றமும் தன்னியக்கமான இழப்பு- மீட்டும் (auto regeneration) நின்றவுடன் உயிர்ப்பும் தன்னுணர்வும் அற்றுப் போகின்றன. ஆன்மா என்பது பரிணாம வளர்ச்சியடைந்த சடத்தின் குணமே யன்றி வாஸ்தவமான வேறு பொருளன்று.

அறியாமையினால் மக்கள் உயிர் வேறு, உடம்புவேறு என எண்ணுகிறார்கள் மதவாதிகளின் பிரசாரங்களை நம்புகிறார்கள்.

(ஈ) ஆன்மா என ஒன்றில்லையாயின் அதற்கு மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வில்லை. மக்கள் என்றும் அழியாதிருக்க விரும்புகின்றனர். இந்த அவாவே மரணத்துக்குப் பின் வாழ்வுண்டென்ற உபகதைக்குக் காரணமாகும்.

(உ) அறம் என்பது மதவாதிகளினாலும் ஆளும் வர்க்கங்களினாலும் வகுக்கப்பட்ட நெறிகளாகும். பலமே சடத்தின் இயல்பான குணம். இதுவே உலகநியதி.

சடவாதத்துக்கும் மதவாதத்துக்கும் உள்ள முக்கிய வித்தியாசமென்ன? சடவாதிகள் உலகங்களும் உயிரினங்களும் மக்களும் நூற்றுக்கு நூறு வீதஞ் சடமென்கின்றனர். மதவாதிகள் மனிதன் சடத்தினதும் சித்தினதும் சேர்க்கையெனக் கூறுகின்றனர். சடம் வேறு, உயிர்வேறு. இறைவன் ஆன்மா என இரு சித்துப்பொருள்கள் உள். சடம் இயக்கமற்றது. அதை இயக்குபவன் இறைவன். உடம்பு சடம். உயிர் உடம்புடன் சேரும்போது உயிரினங்கள் தோன்றுகின்றன. உயிர் என்றாவது அழிவதில்லை. உயிர் உடம்புடன் சேருவதைப் பிறப்பு என்கிறோம், பிரிவதை மரணம் என்கிறோம்.

“உள் பொருள் அழியாது இல் பொருள் தோன்றாது” உதாரணமாக மனிதனை எடுத்துக்கொள்வோம். அவன் சடப்பிண்டமா? அல்லது ஆன்மாவினதும் உடம்பினதும் சேர்க்கையா? இதுவே முதலில் விடையளிக்கவேண்டிய கேள்வியாகும். இக்கேள்விக்கு விடையளிக்க முடியுமானால் ஏனைய பிரச்சனைகளைச் சுலபமாக விளக்கிக் கொள்ளலாம்.

சடமன்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதைச் சடவாதிகள் கண்டுவிட்டனரா? எவ்வாறு கண்டார்கள்? நிரூபித்து

விட்டனரா? எல்லாவற்றையும் அறிந்த பின்னரே குறித்த வொன்று இல்லையெனக் கூறலாம். அதாவது இல்லையெனக் கூறுவதற்கு எமது அறிவு பரிபூரணமானதாக இருக்க வேண்டும். அனுபவத்திலிருந்தும் இன்மையை நிரூபிக்க முடியாது; எமது அறிவு நிறைவானதோ, பரிபூரணமானதோ அன்று என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் காட்சி முதலிய அளவைகளுக்கு எட்டாதவையாயும், புலன்களினாலும் பகுத்தறிவினாலும் அறியமுடியாது எனவாயும் இருக்க முடியாதா?

நாம் கற்றது கைம்மண்ணளவு. கல்லாதது உலகளவு. காண்பதற்குச் சூரியஒளி மட்டும் போதாது. கண்ணொளியும் வேண்டும். ஆன்மா இறைவன் முதலிய சித்துப் பொருட்கள் இருப்பினும் இவற்றைக் காணாமாற்றல் எமக்கு இல்லாவிட்டால் இவற்றை எம்மாற் காணமுடியாது. புலனறிவுகளும், பகுத்தறிவும் தராத உண்மை களை யன்றிப் பூரண உண்மையைக் காட்டா என ஐயன் ஸீன் முதலிய தற்கால விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். காட்சி காண் பொருளை மட்டுமன்றிக் காண்பவனையுங் காண்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளையும் பொறுத்ததாகும். நாம் எவ்வாறு அறிவைப் பெறுகிறோம்?

(1) புலப் பொறிகள் புறத்தேயுள்ள பொருட்களைப் பிரதிவிம்பிக்கின்றன. (2) நரம்புகள் இவற்றை மனத்துக்குக் கொண்டு செல்கின்றன. (3) மனம் இவற்றை உணருகிறது. (4) புத்தி இவை யாவை எனச் சிந்திக்கிறது. (5) சித்தம் இவையாவை என்பதை முடிவு செய்கிறது. மனம் புத்தி சித்தத்தை ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்வோம். ஒவ்வொரு படியிலும் தவறுகளுக்கு இடமுண்டு. எமது புலப் பொறிகள் புறம்பேயுள்ள எல்லாவற்றையும் பிரதி விம்பிப்பதில்லை. எமது புலப் பொறிகள் அதிர்வுறும் மீடறன்களுக்கு ஒத்த மீடறன்களுடன் அதிர்வுறும் புறப்

பொருள்களை மட்டுமே எமது புலன்கள் பிரதிவிம்பிக்கும் மேலும் புலன்கள் சடக் கருவிகளான படியினாற் புறத்தேயுள்ள சடப் பொருட்களை மட்டுமே பிரதிவிம்பிக்கும். வித்தியாசப்பட்ட மீடறன்களுடன் அதிர்வுறும் பொருட்களைப் பிரதி விம்பிக்கா. புற உலகிற்றானும் ஒரு பகுதியை மட்டுமே நாம் கண்டு அறிகிறோம். அகவுலகையும் சித்துப் பொருட்களையும் எமது புலக்கருவிகள் பிரதி விம்பிக்கா. இக்காலத்தில் விஞ்ஞானிகள் எமது புலன்களுக்கு அகப்படாதவை பலவற்றைக் காண்பதற்கு நுண் கருவிகள் பலவற்றைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். இக்கருவிகளுக்கும் எட்டாத புறஅக உலகப் பகுதிகள் இருக்கலாம். சித்துப் பொருட்கள் இருப்பின் அவற்றை இக்கருவிகளினாலும் அறிய முடியாது. எமது புலப் பொறிகளும் நரம்புகளும் செப்பமானவை களும்ல்ல. அரை குறையாகவும், மங்கலாகவுமே பிரதி விம்பிக்கின்றன. மக்களின் சிந்தனைகளும் முடிவுகளும் சூழ்நிலைகளினாலும் பழக்க வழக்கங்களினாலும், முற்சாய்வுகளினாலும் பழைய கருத்துக்களினாலும் பாதிக்கப்படுகின்றன. சிந்தனைகளை வேண்டியவழியில் திருப்பலாம். பிரசாரத்தினால் மக்களைக் குறித்தவாறு சிந்தித்துக் குறித்தவாறு நிச்சயிக்கச் செய்யலாம். ஒருவனுக்கு இனிப்பு மற்றவனுக்குக் கசப்பாக இருக்கலாம். ஓடுங் கப்பலுக்குள் இருப்பவனுக்கு அது நிலையாக நிற்பது போலத் தோன்றுகிறது. நாம் காண்பது உண்மையல்ல. காணாததே உண்மை, உண்மையை அறிவதற்குப் பற்றுக்களும் முற்சாய்வுகளும், தடைகளாகும், பற்றற்ற மனம் வேண்டும். இதனைச் சுத்த அல்லது வெறும் மனமென்பர். இந்தச் சுத்த மனமே உண்மையை உணரவல்லது. குறித்த எல்லைக்குள் வகுத்த முறைப்படி சிந்தித்து முடிவுகாண்டல் பொது அறிவு அல்லது பகுத்தறிவு எனப்படும். இந்தப் பகுத்தறிவைப் பார்க்கினும் மேம்பட்ட ஞானம் ஒன்று உண்டென மெய்ஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

இதனை உள்ளுணர்வு அல்லது அருள் ஞானம் அல்லது பதிஞானம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். மக்களுக்கு அற்புதமான தேக சக்திகளும், மனோசக்திகளும் இருப்பதை இன்றுநாம் அறிவோம். இவற்றிலும் பார்க்க மேம்பட்ட ஞான சக்திகள் எமக்கு உள்ளார்த்தமாக இருக்கலாம். இவற்றை வளர்த்து வெளிப்படுத்தினால் காணாது காணலாம், கேளாது கேட்கலாம், சுட்டாது அறியலாம்.

புலனறிவுகளும் வாதமுடிவுகளும் தவறானவையாக இருக்கலாம். உண்மை, வாதங்களைக் கடந்தது. முன்னரே கொண்ட கருத்துக்களையும், முற்சாய்வுகளையும் வைத்துக் கோடல்களாக எடுத்து அவற்றுடன் மேலும் பல வைத்துக் கோடல்களைச் சேர்த்து வட்டம் வட்டமாக வாதித்து முன்னரே நிச்சயித்த முடிவுகளுக்கு வருகிறோம். சுற்றிச் சுற்றிச் சுப்பர் கொல்லைக்குள் வருகிறோம். சடவாதிகள் சடமன்றி வேறொன்றுமில்லை என்ற எடுகோளிலிருந்து சடமன்றி வேறொன்றுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வருகிறார்கள். தமது கொள்கைகள் விஞ்ஞான ரீதியானவை, பகுத்தறிவானவை. முற்போக்கானவை என விளம்பரஞ் செய்கிறார்கள். விஞ்ஞானங்கள் சடவுலகை மட்டுமே ஆராய்கின்றன. இந்த எல்லைக்குள்தானும் விஞ்ஞானிகளின் அறிவு பூரணமானதன்று. காலத்துக்குக் காலம் விஞ்ஞானக் கொள்கைகள் மாறுகின்றன. இவ்வெல்லைக்கு அப்பாற்பட்டவற்றை ஆராயவும் அவற்றைப் பற்றி முடிவு கூறவும் விஞ்ஞானிகளினால் முடியாது. இவர்கள் முடிவு கூறின் அஃது அவர்களுடைய சொந்த அபிப்பிராயமன்றி விஞ்ஞானமாகாது. மேலும் எவ்வாறு எனும் கேள்விக்கன்றி ஏன் எனும் கேள்விக்கு விஞ்ஞானங்கள் விடை அளிப்பதில்லை. விஞ்ஞான விதிகளினால் விளக்க முடியாத தோற்றப்பாடுகள் பலவற்றை நாம் அனுபவத்திற் காண்கிறோம். இவற்றைச் சிலர் ஏமாற்று வித்தைகள் அல்லது அற்புதங்கள்

என்கின்றனர். சடவாதிகள் இவற்றைப் பரிணாம வளர்ச்சி யடைந்த சடத்தின் இயல்பான குணம் எனத் தட்டிக்கழிக்கின்றனர்.

18 ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டு நியூற்றோனியன் பொறித்துவப் பௌதிகவியலே சடவாதக்கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமாகும். இன்று விஞ்ஞானங்கள் வளர்ச்சியடைந்து வெகுதூரம் சென்றுவிட்டன. கொள்கைகளிற் புரட்சி மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. அணு நேர் எதிர் மின்மங்கள் முதலிய கருதுகோள்கள் அழிந்து போகின்றன. ஆராய ஆராய மறை பொருள்கள் மேலும்மேலும் மறைபொருள்களாகின்றன. நாம் காண்பவை தராதர உண்மைகளன்றித் தனி உண்மைகளல்ல. இன்று விஞ்ஞானிகள் சடமுஞ் சக்தியும் ஒன்றென்கின்றனர். சடம் சக்தியாகிறது. சக்தி சடமாகிறது. புறவுலகையே எம் மாற் பூரணமாக அறிய முடியவில்லை. சடச் சக்திகளேயன்றி எமக்குப் புலப்படா வேறு பல சக்திகளும் இருக்கலாம்-மனோசக்திகள், உயிர் சக்திகள், இறைசக்திகள்.

மக்கள் பலகாலம் இடார்வினின் சடவாதப் பரிணாம வளர்ச்சிக் கொள்கையை மறுக்க முடியாததும் நிரூபிக்கப் பட்டதுமான உண்மையென எடுத்துக்கொண்டனர். சடவாதிகளே யன்றி மதவாதிகளும் இதனை ஏற்றனர். ஆனால் இடார்வின் எதையாவதும் நிரூபிக்கவில்லை. இக்கொள்கை அவருடைய ஊகம் அல்லது வைத்துக் கோடலாகும். இன்று சில விஞ்ஞானிகள் இக்கொள்கையை மறுக்கின்றனர். சடத்தத்துவம் வேறு. உயிர்த்தத்துவம் வேறு. சித்தம் சடமும் அனாதி, இவ்வுலகம் தோன்று முன்பும் உயிர்கள் இருந்தன. இவ்வுலகம் தோன்றிய பின்பு உயிர்கள் வேறு உலகங்களிலிருந்து வந்து இவ்வுலகிற் சடத்தோடு கலந்தன. பரிணாமவளர்ச்சி சடத்துக்கு மட்டுமன்றிச் சித்துக்கும் பொருந்தும் இயலுலக விதியாகும்.

இறையணர்ச்சியின்றி இறைவன் உண்டென வாதிப்பவன் கபடன், ஒற்றைமடையன். இவ்வுணர்ச்சியில்லாத படியினால் இறைவன் இல்லையென வாதிப்பவன் பேதை, இரட்டை மடையன். அறியாதன பற்றி ஊதிக்கலாம். ஆனால் முடிவு கூற இயலாது. காட்சி முதலிய அளவைகளையும் எமது பகுத்தறிவையும் ஞானிகள் சிற்றறிவு அல்லது சுட்டறிவு என்கின்றனர். சுட்டறிவுக்கு எட்டாதவை பல உள. எட்டியவையைத்தானும் சுட்டறிவு சரியாகக் காண்பதில்லை. காட்சி விகற்பக்காட்சி நிருவிகற்பக் காட்சி என இருவகைப்படும். சித்துலகையும் சித்துப் பொருள்களையும் எமது புலன்களினால் அறியமுடியாது. இவற்றை அறிவதற்கு வேறு புலன்கள் வேண்டும். பக்தியினாலும் யோகத்தினாலும், ஞானத்தினாலும் இவற்றை அறியலாம் என்கின்றனர். எமக்கு இச்சக்திகள் உள்ளார்த்தமாக உள. அவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டும். வெளிப்படுத்தும் வழிகளைச் சமயங்கள் கூறுகின்றன. சடமின்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதைச் சடவாதிகள் என்றாவது நிரூபித்ததில்லை. இனிமேலும் நிரூபிக்கப் போவதில்லை. இஃது ஒரு சாத்தியம் அல்லது எடுகோள் மட்டுமே. இதை நம்பலாம் அல்லது நம்பாதிருக்கலாம். அறியாதவை உண்டு என ஏற்க மறுப்பது தவறன்று. மதவாதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது சடவாதிகள் நேர்மையானவர். நல்லவர்கள் கபட நாடகங்கள் ஆடாதவர். அன்பு அறச்சிந்தனையுடையவர். மதவாதிகள் இவர்களைக் கண்ணில்லாக் குருடர் என்பதும், நரகங்களுக்குப் போவர் எனப் பயமுறுத்துவதும் ஆணவத்தினாலுண்டான அகம்பாவமாகும்.

இப்போது மதவாதிகளைப் பார்ப்போம். இறைவன், ஆன்மா, மரணத்துக்குப்பின் வாழ்வு உண்டென இவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவற்றைக் கண்டு விட்டார்களா? எவ்வாறு கண்டார்கள்! காணும் ஆற்றல் இவர்களுக்குண்டா? தாபன

மதவாதிகளும், காவிகளும், பூசாரிகளும், உள்ளங்கிகளும் வாதிக்க முடியாததைப் பற்றி வாதிக்கின்றனர். நிரூபிக்க முடியாததை நிரூபிக்க எத்தனிக்கின்றனர். நமது சமயமும் கடவுளுமே உண்மையானவை என இறுமாப்படைகின்றனர். பிரசாரஞ் செய்கின்றனர். பிற மதத்துவேஷம் பேசுகின்றனர். தாமே மொழிக்காவலர், இனக்காவலர், சமயக்காவலர், நாட்டுக்காவலர் எனத் தம்பட்டம் அடிக்கின்றனர். காசுழைக்கப்போட்டி போடுகின்றனர். இன்று பல நாடுகளில் அரசியற் சமயங்கள் அல்லது அரசியல் ஆதரவு பெற்ற சமயங்கள் தோன்றிவிட்டன. சமயம் அரசியலின் ஓர் அங்கமாகி விட்டது. அரசியல் அதிகாரம் ஊழலானது. சமயம் அரசியலுடன் சேரும் போது அதுவும் ஊழலாகிறது. சில நாடுகளிற் சமயத்தை ஒரு கட்டாய பாடமாகப் படிப்பிக்கிறார்கள். யார் படிப்பிக்கிறார்கள்? சமயத்தையா சமயக் கொள்கைகளையா? அல்லது சமயத்துவேஷங்களைக் கற்பித்துச் சர்வாதிகாரத்தையும் ஆணவங்களையும் வளர்க்கிறார்களா? பல அதர்மங்கள் செய்த, பல கோடி மக்களைக் கொன்று குவித்த சர்வாதிகாரிகளும் சமயம், தர்மம் பேசவில்லையா? இவையா சமயங்கள்? சமயம் வாழ்க்கை நெறியேயன்றிக் கொள்கையன்று. வாதங்களினாற் பயனில்லை. மக்கள் சமயிகளாக வாழ வேண்டும். அவரவர் சமயத்தை அவரவர் வாழ்க்கை காட்டும்.

இறைவன் உளன் என்பதை நிரூபிக்க எத்தனிக்கும் மதவாதங்கள் நான்கு வகைப்பட்டவையாகும்.

(அ) பிரபஞ்சப்படைப்பு வாதம் (Cosmological Argument)- எல்லாக் காரியங்களுக்கும் காரணமுண்டு. காரணத்தி லிருந்தே காரியம் தோன்றுகிறது. பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்துக்கு முதற் காரணம் இறைவனாவான்.

(ஆ) மூல மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சி வாதம் (Ontological Argument) -சடவுலகப் பொருட்கள் யாவும் தோற்றமும்,

மாற்றமும் அழிவும் உடையவை. இவை யாவற்றுக்குங் காரணன் ஆதியும் அந்தமும் மாற்றமும் இல்லாத இறைவனாவான்.

(இ) திட்டவட்ட அமைப்பு வாதம் (Design Argument)- உலக இயக்கத்தில் ஒழுங்கையும் முறையையுங் காண்கிறோம். இவை தற்செயல்களல்ல. உலகம் ஏதோவொரு திட்டத்தின் படி இயங்குகிறது. இத்திட்டத்தை வகுத்தவன் ஒருவன் வேண்டும். உலகைத்தோற்றுவித்து இயக்குபவன் இறைவனாவான்.

(ஈ) இறையனுபவம் (Experience) பல்லாயிரம் அருளாளரும் இறைவன் அடியார்களும், தாம் பெற்ற இன்பத்தைக் கூறுகின்றனர். மறை ஞானிகளும் தாம் பெற்ற இறையனுபவத்தைக் கூறுகின்றனர். இவர்களுடைய அனுபவம் இறை உண்மைக்குச் சான்றாகும்.

இறைவனை உணர்ந்தவர் போலப் பலர் நடிக்கின்றனர். இதில் ஓரளவு உண்மையுண்டு என்பதை மறுக்க முடியாது.

சிலருக்கு உண்மையாகவே இறைவனைக் கண்டதும் அறிந்ததும் போன்ற உணர்ச்சி இருக்கலாம் ஆனால் இஃது இறையுணர்ச்சியன்று. இந்த உணர்ச்சி இரசாயன அல்லது உயிர்ச் சத்துக்களின் குறைபாட்டினால் உண்டாகலாம். வெறி மயக்க மருந்து வகைகளும் இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சியை உண்டாக்கலாம். இதனை மன வியாதியெனச் சந்தானா கூறுகிறார். சிலர் இதை மூளை நுண்ம அமைப்புக் கோளாறு (Neurosis) என்கின்றனர். சிலர் இதனை உணர்ச்சி வேகத்தினால் உண்டான கனவு என்கின்றனர். இவையாவும் சடவாதிகளின் உத்தேசங்கள் அல்லது ஊகங்களாகும். சடவாத மாயினுஞ்சரி, இறைவனடியார்கள் மறைஞானிகள் தவிர்த்த ஏனையோரின் மதவாதம் ஆயினுஞ் சரி, இரண்டும் ஊகங்கள் அல்லது வைத்துக் கோடல்களாகும். உண்டு இல்லை எனக் கூற முடியாது. இந்த எடுகோள்களை மக்கள்

நம்புவதும், நம்பாது விடுவதும் அவரவரைப் பொறுத்ததாகும். நம்புவதனாற் பொய்மெய்யாகப் போவதில்லை. நம்பாததினால் மெய் பொய்யாகப் போவதில்லை. "உண்மையொன்றுண்டு அதைப் பூரணமாகக் கண்டுவிட்டோம் எனவோ முற்றாகக் காணவில்லை எனவோ கூறமுடியாது. கண்டவர் விண்டிலர்; விண்டவர் கண்டிலர். உண்மையை எவரும் பூரணமாகச் சொல்ல முடியாது. மகா பெருஞ்சங்கரரும் முழுச் சரியாகச் சொல்லவில்லை. உண்மையொன்றுண்டு அதைப் பற்றிப் பேச வாய் திறந்தாலே பேதமை. கடவுள் உண்டெனவும் கூறமுடியாது. இல்லை யெனவும் கூறமுடியாது"- யோக சுவாமிகள்.

எல்லா மதங்களிலும் எல்லா நாடுகளிலும் பல்லாயிரம் மறை ஞானிகளும் இறைவன்டியார்களும் இருந்தனர். இவர்களுடைய வாக்கியங்கள் ஆப்த வாக்கியங்கள் எனப்படும். ஆப்த வாக்கியங்களைப் பிரமாணங்களாக எடுத்துக் கொள்வது தவறாகுமா. இவர்கள் இறைவனுடன் ஒன்றித்து இறையுணர்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர். இனமனத்து வேஷங்கள் அற்றவர். நான் எனது என்ற தன்னுணர்வும் அகந்தையும், பாசங்கள் மோகங்களும், சுயநல நோக்கமும் இல்லாதவர். இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் பொன்னையும், மண்ணையும் சமமாக மதித்தவர். எங்கும் இறைவனையும், அன்பையும் கண்டவர்; தம்மில் இறைவனையும் எல்லா உயிர்களையும் கண்டனர். இறைவனிலும் எல்லா உயிர்களிலும் தம்மைக்கண்டனர். விளக்கமுடியாத பேரின்பத்தை அடைந்தனர். இவர்கள் பித்தர்களா? எச்சமயத்தவராயினும் மறை ஞானிகளின் வாக்கியங்களிற் பெருமளவு ஒற்றுமையைக் காண்கிறோம். இதுவே சமயம். ஆசாரங்களும் வைதிகங்களும், கொள்கைகளும், மறைஞானமற்ற காவிக்களினாலும் பூசாரிகளினாலும் மத பண்டிதர்களினாலும் வகுக்கப்பட்டவை. இவற்றிற் சில நல்வாழ்வுக்கு

உதவுகின்றன. பல பயனற்றவை. கண்டிக்கவும், புறக்கணிக்கவும் படவேண்டியவை ஆசாரங்களும் வைதிகங்களும் கொள்கைகளும் புறப்போர்வைகள் சமயமன்று.

“ஆரூர் இங்கிருக்க அவ்வூர்த் திருநாளென்று
ஊரூர்கள் தோறு உழல் வீர்- நேரே
உளக்குறிப்பை நாடாத ஊமர்காள் ! நீவீர் !
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர்” (பட்டினத்தடிகள்)

“கோயிலாவது ஏதடா ! குளங்களாவது ஏதடா !
கோயிலும் குளங்களும் கும்பிடும் குலாமரே !
கோயிலும் மனத்துள்ளே, குளங்களும் மனத்துள்ளே !
ஆவதும் அழிவதும் இல்லை ! இல்லை ! இல்லையே !”
(சிவ வாக்கியார்)

“இறைவனின் இராச்சியம் உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறது”
(யேசு நாதர்)

சமயவாதிகள் அரிசி இருக்க உமிக்குச் சண்டை போடுகிறார்கள். இப்போது எல்லாச் சமயங்களுக்கும் அடிப்படையானதும், பொதுவானதுமான கருத்தைப் பார்ப்போம். தன்னுணர்வற்ற நிலையே நிருவாணம் எனவும் ஆசைகளும் பாசங்களும் தன்னுணர்விலிருந்து தோன்றுகின்றன எனவும் இவையே துன்பத்துக்குக் காரணம் எனவும் தன்னுணர்வு இருக்கும் வரையும் துன்பங்கள் நீங்கா எனவும் பிறப்பிறப்புச் சக்கரத்திலிருந்து தப்பமுடியாது எனவும் பௌத்தர் கூறுகின்றனர். நீயே அது, அதுவே நீ எனவும், இந்த உண்மையை ஞானத்தால் அறிந்தால் முத்தி எனவும், தன்னுணர்வில்லாதும் பயன் கருதாதும் எல்லாம் அவன் செயலெனக் கடமையாற்றினால் வினைப்பயனில்லை எனவும் வேதாந்திகள் கூறுகின்றனர். “இறைவன் உண்டென நம்பு. அவனுணர்வாகி இரு. உன்னை அவனுக்கு அர்ப்பணி. நீ இறைவனில் வாழ். இறைவன் உன்னில் வாழட்டும். இவ்வாறு செய்யின் இறையுலகை அடைவாய்.”

இது கிறித்துவரின் கருத்தாகும். தன்னுணர்வற்று, இறை உணர்வாகி இறைவனடி சேர்தலே முத்தியெனச் சைவசித்தாந்திகள் கூறுகின்றனர்.

“யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந்
தானாய் நிலை நின்றது தற்பரமே” (கந்தானுபூதி)

“அம்பொனடி நீழல் சேர்ந்தானந்தம் உண்டு நான்
அதுவாய் இருப்ப தென்றோ” (தாயுமானவர்)

தன்னுணர்வும் நான் எனது என்ற அகங்காரமும், சுய நல நோக்கமுமே எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணங்களாகும். சைவசித்தாந்திகள் இவற்றை ஆணவ மலம் என்பர். மோகம், மதம், ராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், அரியம் முதலியவை இம்மலத்தின் குணங்களாகும். கன்மம் மாயை அற்றபின்பும் இம்மலம் இருக்கும். இதுவே ஆதிமலம். ஈற்றிற் போகும் மலம். தற்செருக்குக்கும் பாசங்களுக்கும், மோகங்களுக்கும், பந்தங்களுக்கும் சுயநலம் எனும் சிறுமைக்கும் இம்மலமே காரணம். பகை, பொறாமை, இன மதத்துவேஷங்கள், பணம், பதவி, அதிகார மோகங்கள், சர்வாதிகார நோக்கங்கள், பொலிசு இராணுவ அட்டூழியங்கள், முதலாளித்துவச் சுரண்டல்கள் முதலியவை யாவும் ஆணவ மலத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன. யான் எனது எனும் போராட்டங்களே எமது சமுதாயப் பிரச்சனைகளுக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குங் காரணம். சமயத் துறையிலும் இந்த நான் தாண்டவமாடுகிறது.

“யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னதியான் என்னுங்
இக்கோணை ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான் செவ்வே நின்றிட அத் தத்துவன் தான் நேரே
தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட் டோடும்”

“நான் செய்தேன் எனும் அவர்க்குத் தான் அங் கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்
ஊன் செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால்
ஒருவருக்கும் யான்எனதிங் கொழியா தன்றே”

(சிவஞான சித்தியார்)

“யான்எனது என்னுள் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்” (திருக்குறள்)

“நான் செத்தால் நீ நல்லவாய் இருப்பாய்” (யோக சுவாமிகள்)

வாழ்க்கை நெறியே சமயமாகும். கொள்கைகளும், கோட் பாடுகளும், ஆசாரங்களும் மக்கள் சமய நெறிப்படி வாழ்வதற்கு வகுக்கப்பட்ட விதிகளாகும். சமயம் பேசுவதினாலும் போதிப்பதினாலும் பயனில்லை. சமய நெறிப்படி நடக்க மக்கள் எத்தனிக்க வேண்டும். துறவறம் பற்றிப் பேசுவதினாலும் பயனில்லை! மிக மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் இல்வாழ்வோராவர். இல்வாழ்க்கையிற் சமய நெறிகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய தில்லை எனவும் பிற்காலத்தில் துறவியாகிப் பின்பற்றலாம் எனவும் எண்ணுவது தவறாகும். இல்லறம் நல்லறம், எந்நேரமும் இறைவனை நினை. இறையுணர்ச்சியுடன் வாழ். தன்னுணர்வையும் சுயநல நோக்கத்தையும் எவ்வளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்குக் குறைத்துக் கொள். பொதுநல நோக்கத்துடன் செயற்படு. அன்புடன் ஒழுகு. அறத்தின் வழி நட.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.”

“அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நின்று.”

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.” (திருக்குறள்)

“இல்லறத் திருந்தும் இதயம் அடக்கிய
வல்லவன் தானே மகாயோகி என்றோன்
துறவறத் திருந்துஞ் சூழ்மனக் குரங்கொன்று
அறவகை யறியான் அஞ்ஞானி என்றோன்.” (தாயுமானவர்)

இந்நெறிகளைச் சடவாதிகளும் ஒப்புக் கொள்வர். இறைவன், ஆன்மா என்பனவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாத சடவாதிகளாயினும், இந்நெறிகளின்படி வாழ்ந்தால், அவர்கள் யோகிகளாவர். துறவிகளாவர். இவர்களே முனிவர்கள்.

மக்கள் தமது வாழ்க்கையைச் செவ்வனே நடத்துவதற்குச் சமயங்களும் சமய நெறிகளும் உதவாவிடின் சமயங்களினாற் பயனில்லை. சமயநெறிகளை இல்வாழ்க்கையிற் பின்பற்ற முடியாதெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். அவ்வாறாயின் ஏன் சமயம் பேசுகின்றனர்? யாரை ஏமாற்றப் பார்க்கின்றனர்? கோயிலில் ஒரு சமயம் வீட்டில் வேறொரு சமயமா? துறவறத்தைப் பற்றி இல்லறத் தார்க்குப் போதிப்பதினாற் பயனென்ன? தன்னுணர்வும் சுயநல நோக்கமும் மக்களுக்கு இயல்பான குணங்கள் எனவும் அவற்றை எக்காலத்திலும் அகற்ற முடியாதெனவும், பாசங்களையும் மோகங்களையும் இயன்ற அளவுக்குத் திருப்தி செய்வதே புத்தி எனவும் வேறு சிலர் பொருளியல் பேசுகின்றனர். அவ்வாறாயின் எமக்கு விமோசனமில்லை. வாழ்க்கையிற் சமயத்துக்கு இடமில்லை. மனிதன் எனும்போது இவர்கள் சடமாகிய உடம்பையா அல்லது உயிராகிய ஆன்மாவையா குறிப்பிடுகின்றனர்? அல்லது மனத்தையா குறிப்பிடுகின்றனர்? மனத்தை அல்லது உடம்பையெனின் இதில் ஓரளவு உண்மையுண்டு. ஆன்மாவையாயின் அதன் குணத்தை எவ்வாறு கண்டனர்? ஆன்மா உள்ளார்த்தமாகத் தெய்விகத்தன்மையுடையது. தத்துவம் அசி, ஆத்மா தனது உண்மையான இயல்பை வெளிப்படுத்துச் சடக்கருவிகளான மனமும் உடம்பும் தொழிற்படா - மேற்கூறப்பட்டவை சடத்தின் குணங்கள்.

ஆதலால், இக்குணங்கள் அற்றுப் போகின்றன. மாயை நீங்கும், ஆன்மா பரமாத்மாவாக விளங்கும். இது வேதாந்திகளின் கருத்தாகும். ஆன்மாவுக்கு இயல்பான குணங்களில்லை. அது சார்ந்ததின் வண்ணமாக நிற்கும். சடத்தைச் சார்ந்தாற் சடமாகும். சிவத்தைச் சார்ந்தாற் சிவமாகும். இது சைவ சித்தாந்தக் கருத்தாகும்.

மந்திரங்களினாலும் தந்திரங்களினாலும் ஆன்மாவின் குணத்தை மாற்ற முடியாது. ஆன்மா பரிணாம வளர்ச்சியடைய வேண்டும். எடுத்த எடுப்பிலே ஆசைகளையும் மோகங்களையும் முற்றாக அகற்றவும் ஆணவமலத்தை அறுக்கவும் முடியாது. ஆனால், இவற்றைப் படிப்படியாகக் குறைக்க முடியாதா? எமது வாழ்க்கைக்கு நோக்கமுண்டு. நாம் நிறைவெய்த வேண்டும். பூரண அறிவைப் பெற வேண்டும். குற்றங்களைக் களைந்து குணங்களை நாட வேண்டும். அன்பு பரவவேண்டும். தன்னுயிர் போல் மன்னுயிர்களை மதிக்க வேண்டும். சுதந்திரம், சமத்துவம் சமநீதி சகோதரத்துவம் பரவ வேண்டும். ஒளியுண்டு. அந்த ஒளியின் தன்மைகளைப் பற்றி வாதாட வேண்டியதில்லை. அதை நோக்கிச் சரியான பாதையிற் செல்வோமாக. அடுத்த காலடியே எமது பிரச்சினை, மலையில் ஏற ஏற மலையில் உள்ளவை எமக்குத் தெரியவரும். உச்சியை அடைந்த பின்பு அங்குள்ள எல்லாவற்றையுங் காண்போம். உச்சியிலுள்ளவற்றைப் பற்றி இப்போது விசாரம் வேண்டியதில்லை. சறுக்கி விழாது அடுத்த அடியை வைக்கவேண்டும். இதுவே எமது பிரச்சினை. பள்ளத்தாக்கில் நிற்பவனால் உச்சியில் உள்ளவற்றைப் பற்றி ஊகிக்க மட்டுமே இயலும். ஏறும் போது உச்சியிலுள்ளவற்றைப்பற்றி சதா சிந்தித்து வாதாடினால் சறுக்கி விழுவது சாத்தியம். அன்பும் அறமுமே வழிகளாகும்.

“எங்கும் இருள், கருணை ஒளியே வழிகாட்டுவாயாக! எனது காலடிகளைச் சரியாக வைக்கத் துணை புரிவாயாக! தூரத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிய நான் ஆவற்படவில்லை. அடுத்த காலடியைச் சரியாக வைக்கத் தெரிந்தாற் போதும்”
(காடினல் நியூமன்)

“மக்கள் மேல் அன்பில்லாதவன், தான் இறைவன் மேல் அன்புடையவன் எனக் கூறினால், அவன் பொய் சொல்லுகிறான். தான் கண்ட மக்களில் அன்பில்லாதவன் எவ்வாறு காணாத கடவுளில் அன்புடையவனாவான்” -
(திருவடியார் யோன்)

“இறைவன் ஒருவன் உளன் என்பதை நம்பு. அவனை எல்லாவற்றிலும் மேலாகி நேசி. அயலானை உன்னைப் போல நேசி”
(யேசுநாதர்)

இன்று பெயரளவிற் பல தாபன மதங்கள் இருப்பினும், சமய நெறிகளும் சமய உணர்ச்சியும் மறைந்து விட்டன. கணக்கெடுப்பின் போது, தமது மதத்தின் பெயரைப் பதிவு செய்கிறார்கள். இத்தனை பேர் தமது மதத்தவர் எனக் கேட்டுத் தற்பெருமை அடைகிறார்கள். எவரும் சமய நெறிகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. பின்பற்றும் நோக்கந்தானுமில்லை. இன்று உலகிற் புதிய மதம் ஒன்று நிலைபெற்று விட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றி 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ந்த பொருளியல் இம்மதமாகும். இந்தத் துயரார்ந்த இருள்படர்ந்த கலை என்று தோன்றிற்றோ அன்று தொட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நோக்கம் திசை திரும்பி விட்டது. பொருளியல் புதிய மதமாகிவிட்டது.

பொருளியலுக்கு அடிப்படை லொக், பெந்தம் என்பவர்களின் சடவியற் பயன்பாட்டுத் தத்துவமாகும். (Materialistic Utilitarianism) பொருளியல் மனிதனை ஒரு சடப் பொறியாகக் கருதுகிறது. அவனுடைய ஆன்மிக நலத்தை மறுக்கிறது. இன்று நாம் தலைவீத வருமானச் சட்டியினால்

மக்களின் நலத்தை அளவிடுகிறோம். இச்சடப்பொறிக்குள் எவ்வளவு எண்ணெய் ஊற்றலாமோ அவ்வளவுக்கு இப்பொறி நிறைவு அல்லது திருப்தி அடையும், பொருளியலின் ஆராய்ச்சிப் பொருள் பொருட்களேயன்றி மக்களன்று. நிலம், மூலதனம் போன்று மனிதனையும் உற்பத்திச் சாதனங்களில் ஒன்றாகப் பொருளியல் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. போலி எடுகோள்களுடன் போலி எடுகோள்களைச் சேர்த்து முடிவுகள் காண்கிறது. மக்களுக்குத் தேவைகள் இயல்பானவை. தேவைகளைத் திருப்தி செய்வதினால் மக்கள் தமது இன்பத்தைப் பெருக்குகின்றனர். அல்லது துன்பத்தைத் தணிக்கின்றனர். பொருளியல் உலக இன்ப துன்பங்களின் நுண்கணிதம். உண்டு, உடுத்துக் கண்டு களிப்பதே வாழ்க்கையின் நோக்கம். மக்கள் இயல்பாகவே சுயநல நோக்கமுடையவர். இக்குணத்தை மாற்ற முடியாது; ஒவ்வொருவரும் தனது சுயநலத்தை உச்சமாக்க எத்தனிப்பதே பகுத்தறிவு. மக்கள் உச்சமாக்கிக் கணனிப்பொறிகள் நாட்டின் செல்வம் பெருக மக்களின் நலன் விகித சாரம் அதிகரிக்கும். ஒவ்வொருவனும் தன்னலத்தை உச்சமாக்கச் சமூக நலன் உச்சமாகும். நன்று, தீது, ஒழுக்கம், பண்பாடு, நன்னெறிகள், புண்ணியம், பாவம் என்பவைகளில்லை. இவை வலிமையற்ற மனங்களின் கற்பனைகள். தன்முனைப்பு அல்லது ஆணவம் வினையாண்மை எனப்படும். ஆளுமையே முன்னேற்றத்துக்குக் கால். எப்பொருள் பயன்பாடுடையதோ அப்பொருள் நல்லது. எப்பொருள் பயன்பாடற்றதோ. அப்பொருள் தீயது. ஒவ்வொருவனும் தன்னலத்தை எவ்வழியிலும் உச்சமாக்கலாம். தடையில்லாப் போட்டிச் சந்தையே இறைவன். பணம், செல்வம், அதிகாரம், புகழ், சுயநலம், உலக இன்பங்கள் முதலியவையே நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள். சடவாதிகளாயினுஞ்சரி மதவாதிகளாயினுஞ்சரி இன்று

யாவருடைய சமயமும் பொருளியலே. பொருளியல் நூல்களே பைபிள் அல்லது வேதம். பொருளியற் கொள்கைகளே பிரமாணம். அபிவிருத்தியே எமது பல்லவி. பொருளியற் சகுனிமாமாக்களே ஆலோசகர். அரசியல்வாதிகள் மெய்ஞ்ஞானிகள். இற்றைக்கு 5000 வருடங்களுக்கு முன்னரே வியாசமுனிவர் கலியுகத்தில் நடக்கப் போவனவற்றைத் தீர்க்க தரிசனத்தாற் கண்டு சிறீமத் பாகவதத்திற் கூறினார்.

(1) அரசனே! சமயம், நேர்மை, அன்பு, கருணை, ஞானம் முதலியவை கலியுகத்திலே காலம் செல்லச் செல்லப் படிப்படியாகக் குறையும்.

(2) சமய உணர்ச்சி குறைந்து ஏறக்குறைய இல்லாது விடும். மக்கள் செல்லாது ஆலயங்கள் மூடப்படும். தெய்வவழிபாடுகள் குன்றும். அதே வேளையிற் சமயத்தின் பேரிற் போலி நாடகங்கள் அதிகரிக்கும்.

(3) வாழ்க்கையில் அன்பு, அறம், கருணை மறைந்து போகும். நான் எனது என்ற ஆணவமும் சுயநல நோக்கமும் மேலோங்கும். பகை பொறாமைகளும் இனமதத்துவேஷங்களும் பரவும்.

(4) மக்கள் பணத்தின் அடிப்படையில் மதிக்கப்படுவர். அந்தணர் அறத்தை மறப்பர். குணத்தினாலன்றிப் பிறப்பினால் அந்தணராவர். அந்தணர் என்போர் அறவோர் என்பதை மறப்பர்.

(5) மக்கள் பணம், பதவி, அதிகாரம், புகழை நாடுவர். இவற்றுக்கே மதிப்பளிப்பர். எவ்வழியிலும் இவற்றை அடையலாம் என நினைப்பர்.

(6) பணமும் பலமுமே நீதியும் தர்மமுமாகும். மக்களை மக்கள் ஏமாற்றியும் சுரண்டியும் பணத்தைத் திரட்டுவர். பணமில்லாதவர்களுக்கு நீதியில்லை. வாழ்வில்லை

பணமும் அதிகாரமும் இருந்தால் எப்பாவத்தைச் செய்தாலும் தப்பலாம்.

(7) மக்கள் பணத்துக்குக் கல்யாணஞ் செய்வர். குடும்ப தர்மத்தை மறப்பர். பெண்களும், ஆண்களும் காம இச்சைகளின்படி நடப்பர். குடும்ப தர்மம் அழியும். விவாகரத்துக்கள் அதிகரிக்கும்.

(8) வாதப்புரட்டல்கள் மிகும். மக்கள் சமய உணர்ச்சியில்லாது வாழ்வர். சமயவாதங்கள் பேசுவர். எந்தெய்வம் உன் தெய்வமென்று சண்டைபிடிப்பர். வேடம் போட்டுப் போலி நாடகங்கள் ஆடுவர். மதமும் தாபனமாகும்.

(9) ஆண்களும் பெண்களும் அழகையும், ஆடம்பரத்தையும் விரும்புவர். அழகுக்காக ஆண்கள் மயிர் வளர்ப்பர், பெண்கள் மயிர் வெட்டி ஆண்களின் உடை அணிந்து ஆண்கள் போல் நடப்பர்.

(10) எங்கணும் போலி ஆசாரங்களும் பண நாட்டமும் ஊழல்களும் பரவும். கங்கைக்குக் குளிக்கப் போவர். ஆனால் தமது மனத்தைச் சுத்தஞ் செய்யார். காவி அணிவர். ஆனால் காமங்களையும், மோகங்களையும் ஆசைகளையுந் துறக்க அறியார். பணத்தையும் புகழையும் நாடும் போலிச் சந்நியாசிகள் தோன்றுவர். எல்லாம் வியாபாரம், எங்கணும் விளம்பரம் சமயமும் ஒருவியாபாரமாகும்.

(11) அரசியலில் ஊழல்கள் மலியும், சர்வாதிகாரம், பரவும், எங்கணும் பகை, பொறாமைகளும், துவேஷங்களும், சுயநலப் போட்டியும் தோன்றும். சனநாயகப் போர்வையில் அரசியல்வாதிகள் மக்களை ஏமாற்றி வாக்குகளைப் பெறுவர். பதவிக்கு வந்த பின் பணம் சம்பாதிப்பர். இலஞ்சம் எடுப்பர். தர்மம் நீதியில்லாது ஆளுவர். இராஜ தர்மம் அழிந்துவிடும்.

(12) இறைவனை மறுப்பர், தர்மத்தை மறுப்பர், தம்மையே மறுப்பர். எல்லாம் சடம் என்பர். மனிதன் சார்ந்ததின் வண்ணமாவான். அவனுடைய நோக்கங்களும் இலட்சியங்களும் வாழ்க்கை நெறிகளும் ஓரளவுக்கு அவன் வாழும் சமுதாய அமைப்பையும் பொருளாதார அமைப்பையும் பொறுத்தனவாகும். மக்கள் நன்னெறிகளின்படி வாழ வேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த பொருளாதாரச் சமுதாய அமைப்புக்கள் வேண்டும். தனிப்பட்டவர் வாழ்க்கையிலும் சமுதாயத்திலும் அன்பு, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம் பரவவேண்டும். நான் எனது என்ற சுயநலப் போராட்டங்கள் ஒழிய வேண்டும். சுயநலம் என்னுஞ் சிறுமையிலிருந்து மக்கள் விடுதலை அடைய வேண்டும். பொதுநல நோக்குடன் செயலாற்றவேண்டும். பொருளாதாரமும் பொதுநல நோக்குடன் இயங்க வேண்டும். நாட்டின் செல்வம் பொதுச் சொத்து. அது நீதியாகப் பங்கிடப்பட வேண்டும். உழைப்பவனுக்கே உழைப்பின் பயன் உரியது. சுரண்டல்களை அழிக்க வேண்டும். தனியார் சொத்துரிமைகள் நான் எனது என்ற ஆணவத்தை வளர்க்கின்றன. தனியார் சொத்துரிமைகளுக்குச் சமதர்மப் பொருளாதாரத்தில் இடமில்லை. நேர்மையானவர்களாயின் தமது போதனைகளை நம்புவோராயின் தமது போதனைப்படி நடப்போராயின் இப்படிப் பட்ட சமூகப் பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்க எத்தனிக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்யாது சமயவாதிகள் நடிக்கிறார்கள்.

மறுதலையாக நாம் காண்பதென்ன? பண்டு தொட்டுத் தாபன மதவாதிகளும் காவிகளும் பூசாரிகளும் பணத்துக்குப் பந்தம் பிடித்தனர். இவற்றைத் தாமே நாடினர். சர்வாதிகாரங்களுக்குப் பக்கத் துணையாக இருந்தனர். இன மதத்து வேஷம் பேசினர். புண்ணிய பாவங்களை விற்பனைப் பொருட்களாக்கினர். சமயத்தின் பேரில் பலகோடி மக்களைக்

கொன்றனர். களவெடுத்தனர். பொய் சொல்லினர். தாமே உண்மையைக் கண்டவராகவும் தமது இறைவனே உண்மையானவர் எனவும் இறுமாப்புடன் நடந்தனர். காசு கொடுத்து அல்லது வாள்முன்னிலையில் மதமாற்றஞ் செய்தனர். கொள்ளைக்காரருடனும், சுரண்டுவோருடனும் சேர்ந்தனர். பணத்துக்குப் பல்லிளித்தனர். விசேட சலுகைகள் கொடுத்தனர். ஆராதனைகளும், பூசைகளும் செய்தனர். படித்தனர் தேவாரம். இடித்தனர் சிவன் கோயில். இதுவா சமயம்? இப்போலிச் சமயவாதிகளைப் பார்க்கினும் நேர்மையான சடவாதி சிறந்தவன்.

இறைவன் ஆன்மா மறுபிறப்பு வினைப்பயன் முதலியவை பற்றி உண்டெனவோ இல்லையெனவோ கூறமுடியாது. சடவாதமும் மதவாதமும் இரண்டும் எடுகோள்களாகும். மதவாதத்துக்கு அடிப்படை மறைஞானிகளின் அனுபவமாகும். இந்த அனுபவத்தை நாம் நம்பலாம் அல்லது நம்பாதிருக்கலாம். எல்லாம் நம்பிக்கை. காண்டலையும் அனுமானத்தையும் பிரமாணங்களாக எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். புலப்பொறிகள் காண்கின்றன. இவை சரியாகக் காண்கின்றனவா? எனினும் காண்பவை சரியானவையென நம்புகிறோம்.

இன்று பல நாடுகளிலும் பல்லாயிரம் கடவுள் மனிதர் தோன்றிவிட்டனர். மக்களின் நம்பிக்கையைப் பயன்படுத்தி வியாபாரஞ் செய்கின்றனர். விளம்பரம் தேடுகின்றனர். இவர்களிற் பலர் தந்திரக்காரர். உண்மையிற் சிலருக்கு மறைசக்திகள் இருக்கலாம். சேர்க்கஸ் விளையாட்டுகளா சமயம்? சாமியாரிடம் போனால் எல்லாப் பாவங்களுக்கும் மன்னிப்புக் கிடைத்துவிடும் எனப் பலர் நினைக்கின்றனர். திரும்பிவந்து மக்களைச்சுரண்டுகின்றனர். களவெடுக்கின்றனர். பொய் சொல்லுகின்றனர். இலஞ்சம் வாங்குகின்றனர்.

சமயங்களின் நோக்கமென்ன? இவ்வுலகில் மக்களின் வாழ்க்கையை நன்னெறிப்படுத்தி ஆன்மா முத்தி அடையச் செய்வதாகும். மறுவுலகைப்பற்றி அறியோம். ஆனால் இவ்வுலகைக் காண்கிறோம். சமயநெறிகளின்படி மக்கள் ஒழுகினால் மக்களின் வாழ்க்கை சீரடையும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இறைபக்தி, தன்னடக்கம், அன்பு, பொதுநல நோக்கம் முதலியவை நல்வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும். மறுதலையாகச் சமயங்கள் பகை பொறாமைகளுக்கும் நான் எனது என்ற அகங்காரத்துக்கும் இன மதத்துவேஷங்களுக்கும் சுயநலப்போராட்டத்துக்கும் வியாபாரத்துக்கும் காலாகின. இப்படிப்பட்ட சமயங்கள் அழிவது நன்று. சமயநெறிகளே சமயமன்றிக் கொள்ளைகளும் ஆசாரங்களுஞ் சமயமல்ல.

இறைவன், ஆன்மா, மரணத்துக்கு பின் வாழ்வு உண்டு அல்லது இல்லை என்பனவற்றை வாதத்தினாலும், தர்க்கங்களினாலும் முடிவு செய்ய முடியாது. இறுதியில் என்ன என்பதை ஒருகாலத்தில் உணர்வோம். அடுத்தபடி முக்கியமானது மக்கள் தங்களைத் தாங்களே சுத்தஞ்செய்ய வேண்டும். சுயநலப் போராட்டங்களும் அநீதிகளும் ஊழல்களும் மலிந்த சமுதாயப் பொருளாதார அமைப்புக்களைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும்.

மரணத்திற்குப் பின்...!

“மரணத்திற்குப் பின் வாழ்வு உண்டா?”

“நான் யார்?”

“நாம் வாழ்க்கையில் காண்பவையும் அனுபவிப்பவையும் நிலையற்றவை; அநித்தியமானவை. இவற்றையெல்லாம் கடந்த நித்திய மெய்ப்பொருள் உண்டா?”

மனிதர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை இவ்வினாக்களுக்கு விடைதேடி வருகின்றனர்.

இவ்வினாக்களின் விடைகள் மிக முக்கியமானவை. ஏனெனில் எங்கள் வாழ்வு, சிந்தனை, இலட்சியங்கள், தர்மம், நாகரிகம், பண்பாடு அனைத்தும் இவ்வினாக்களுக்கு நாம் அளிக்கும் விடைகளைப் பொறுத்தவையாகும்.

உலக அறிஞர்கள் இவ்வினாக்களுக்கு விடையளிக்க முயன்றுள்ளனர். உலகில் தோன்றிய மதங்கள் அனைத்தும் முயன்றுள்ளன. ஆயினும் இவ்விடைகள் யாவும் முரண்பட்டவையாக உள்ளன; சாதாரண மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத சித்தாந்தங்களாகவும் உள்ளன.

பல்வேறு மதங்கள் எவ்வாறு விடையளிக்கின்றன? பண்டைய அறிஞர்கள் கூறிய விளக்கங்கள் என்ன? இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர் என்ன கூறுகின்றனர்?

அனைத்தையும் இந்நூல் ஆராய்கிறது.